

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

37663

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is heavily obscured by ink smudges and scratches.]

101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

37663

Ի դէմ, և միւսը տեւալ մի բնութիւն
 Ըն մարդացել առնց փոփոխման և
 առանց այլայլուէ. անտերմն յուսի
 և անողկան ծնունդ. ուղ ոչ է սկիզբի
 ի ծուէ նր՝ և ոչ վախճան մարդկու
 նր՝ զի յս քմ երէկ և այսօր՝ նոյն և
 յաւիտեան: Հաւածք զտրն մեր յս
 քմ շրջել ՚ի վր երկրի: Յետ լ ամաց
 եկեալ ՚ի մկրտութի: Հայր ՚ի վերուստ
 վկայել՝ դատ Որդի իմ սիրելի. և Հո
 գիեն սբ աղաւնակերպ իջել ՚ի վր նր:
 Փորձեալ ՚ի ստնցի՝ և յաղթել նմա:
 Բարոզեալ մարդկան զերկութի:
 Ը շխատեալ մարմնով, վաստակել
 քաղցեալ և ծարաւեալ: Յետոյ
 եկեալ կամաւ ՚ի չարչարանս. խաջել
 և մեռեալ մարմնով. և կենդանի
 անձու բն: Մարմինն եղեալ ՚ի գե
 րեզմանի՝ միաւորեալ անձութիւն:
 և հոգւոցն իջեալ ՚ի դժոխս՝ անբա
 ժանելի անձութիւն: Բարոզեալ հոգ
 ւոցն՝ աւերել զդժոխս՝ և ազատել զ
 հոգիսն: Յետ երկոյ աւուրց յայր
 ՚ի մեռելոց և երեւեալ աշակերպ

Տաւ առանք զտէրն մեզ յն քն նովին
մարմնովն համբարձեալ յերկինս և
նստեալ բնդաջմէ հօր: Այլ և զս
րոցէ նովին մարմնովն և փառօք հօր
նշառեալ զհենդանիս և զմեռեալս:

Սր և յարու թի ամ մարդկան:
Տաւ առանք և զհատուցու մն գործոց
արդարացն կեանք յաւիտեանիս. և մե
ղաւորացն տանջանք յաւիտեանիս:

Սր և զս: 6

Սեղայ ամենաճիւղս Արարողու էն
հօր և որդւոց և հոգւոցն սրբի:
Սեղուցեալ եմ այ: Խոստովանելով
առաջի այ՛ և որբու հւոյ անձնին
և առաջի քո հայր սրբ՛ զամ մեզս զոր
գործեալ եմ: Եւ անգի՛ մեղայ խորհրդ
դով՛ բանի՛ և գործով՛ կամայ և ա
կամայ, գիտութիւն և անգիտութիւն
մեղայ այ: Սեղայ հոգւոյս և զորութիւն
սորա, մտօքս և շարժմանք սր, մարմ
նովս և զգայութիւն սր: Սեղայ զորութիւն
հոգւոյս, խորամանկութիւն, անզգա
միտիւն, յանդգնութիւն և երկչոտութիւն,
Սրութիւն և ժշտութիւն, զեղխութիւն և

Handwritten scribbles at the bottom of the page.

անկրաւուք • չարահաւանութիւնք • յո-
 ահատութիւնք և թերամտութիւնք մեղայտից •
 Մեղայ չար խորհրդով մտացս • նեն-
 գութիւնք • ատելութիւնք • խեղճիւնք • մտխաւոք •
 յաչաղանք • թուութիւնք • պտուղակիւն
 խորհրդով • արուակիւն • իգական • ան-
 ասնական • գրատտական • գաղսնակիւն •
 Ի գիշերի և Ի տունընդեան երազական
 գիծութիւնք և անբնական գորշ աղտե-
 ղութիւնք մե՛ : Մեղայ ցնկութիւնք մարմնայս •
 Տեշտութիւնք • պղերգութիւնք • յօ անչմտե-
 բեայ շարժութիւնք մարմնայս և զազրա-
 դործութիւնք Ի պէսպէս արտա • Տեշտա-
 լիութիւնք լսելացս • արատութիւնք աչացս •
 ցանկութիւնք սրտիս • իգութիւնք լուսնացս •
 պաղ շտտութիւնք բերանայս • անժուժիա-
 լիութիւնք • շուտացտութիւնք • և արբեցութիւնք մե՛ :
 Մեղայ չարաբանութիւնք լեզուիս • սր-
 տախօտութիւնք • սուտ երգմամբ • երգմա-
 զանցութիւնք • հակառակութիւնք • միժարա-
 նութիւնք • բանասիրութիւնք • շողմոզութիւնք •
 քսութիւնք • զատարկաբանութիւնք • և ծաղա-
 զրախօտութիւնք • հերձախօտութիւնք • և սնի-
 ծարանութիւնք • տրանջիւղով • տո՛ գոհա-

բամբասելով՝ և հայհոյելով մեզ՝
Մեզայ գողութիւնք ձեռացս՝ ագահե-
լով, զրկելով, հարկանելով, սպանա-
նելով, և ընդ գարշս անելով մե՛ս։
Մեզայ ամ յօդունածովք շինուա-
լոյս՝ և ամ անդամօք մարմնոյս, եօթ-
եակ զգայարանօքս՝ և վեցեկի շարժ-
մամբս. վերամբարձ ռոնահարութիւնք,
և վայրաքարշ մեղկութիւնք. յաջ և յահեկ-
խոտորելով՝ առաջնոցն մեղանչելով՝
և վերջնոցն շար նշաւակ գողով մե՛ս։
Մ և մեղայ եօթնիցս յանցանօք
մահացու մեղօք. հպարտութիւնք և մա-
սամբք նորին։ Նախանձու և մա՛ս։
Բարկութիւնք և մա՛ս։ Ծուրլութիւնք և մա՛ս։
Մգահութիւնք և մա՛ս։ Արկրամոլութիւնք
և մա՛ս։ Բողջախոհութիւնք և մա՛ս։
Մ և մեղայ ամ պատուիրանացն ան-
յանձնառնչեացն և հրաժարելեացն.
Ի ոչ զյանձնառականան կատարեցի
և ոչ ՚ի հրաժարելեացն հեռացայ։
(Օրէնս առ ՚ի՝ և յօրինացն հեղգա-
ցայ. ՚ի կարգս բրիտանէ ուէ հրաւի-
ցայ՝ և գործովս անարժան գտայ։

գիտեալով՝ ՚ի չարիս կամաւ կորացայ .
 և ՚ի բարեաց գործոց ինձէն հեռա-
 ցայ , վայ ինձ . վայ ինձ . վայ ինձ :
 Օղբն ասեմ , կամ զսրն խոտովանիմ .
 զի անթիւ էն յնոյնք իմ . անասելի
 անօրէնութի իմ . աններելի են ցաւք
 իմ . և անբժշկելի են վէրք իմ . մե՛ :
 Հայր մբ՝ զքեզ ունիմ միջնորդ հաշ-
 տութե՛ և բարեխօս ար միածին որ
 դին անց . զի իշխանութի որ տունեալ է
 քեզ՝ արձակեացես զիս ՚ի կապից մե-
 ղաց իմոց , աղաչեմ զքեզ :

Արշակունիք

Աղորմեսցի՛ քեզ մարդասէրն անձ .
 և թողուի շնորհեսցէ անձ յանցա-
 նաց քոց . խոստովանեցելոցդ և մո-
 ռացելոցդ : Ալ ես կարգաւս քահա-
 նայական իշխանութե , և հրամանաւն
 անձային՝ թէ զոր արձակիցէք յերկ-
 լի , եղեցի արձակեալ յերկինս :
 Այլ ինքանիւն արձակեմ զքեզ յամ
 մանապէսուէ մեղաց քոց . ՚ի խորհր-
 դոց՝ ՚ի բանից և ՚ի գործոց . յանու-
 հօր և Արդւոյ և հոգւոյն մբյ :

Երես թու Տան
 աղօթքով աղօթքով

Եւ զարձէլ տամ զքեզ ՚ի խորհուրդս
Երեկեղէցւոյ զի զոր ինչ գործիցեա
բարիս եղիցի քեզ ՚ի բարեգործուի
եւ ՚ի փառս հանդերձեալ կենացն օ
Վննն:

Գրապ ժամապէղէաց ըստ արեւելեան սահա
նացն սխռեացոց եւ ստուրբեանց աղօթից:

Օր ինորքեաց օք զարգացեալն յախօք զբե
կիցի ՚ի նեժ բաբունոցն փրկի որի ի լուսնիցն օ

Եւ իստարեաց աջոյնն: Սբ գառի որ
աւար իացն լինի աչս է:

Տբ եթէ զբթուեն: Օքէն գո
հանամքն: Օրհնէլ ար մեր եւ փրբ

կիչ յս քսն: Վանտեալ շուխն: Վանո
նի աղօթքն: զկնի արեւու խայից եւ

Սաղարաց Սաղմոսիւք եւ օրհնութն
եւ այլն որ լինի: Սեժ յուսցէ ի աղքն

այլ եւ սղորմի փառքն: Սբ անժի աղն
Մրձակման աղն: Թէ պահոց եւ Թէ

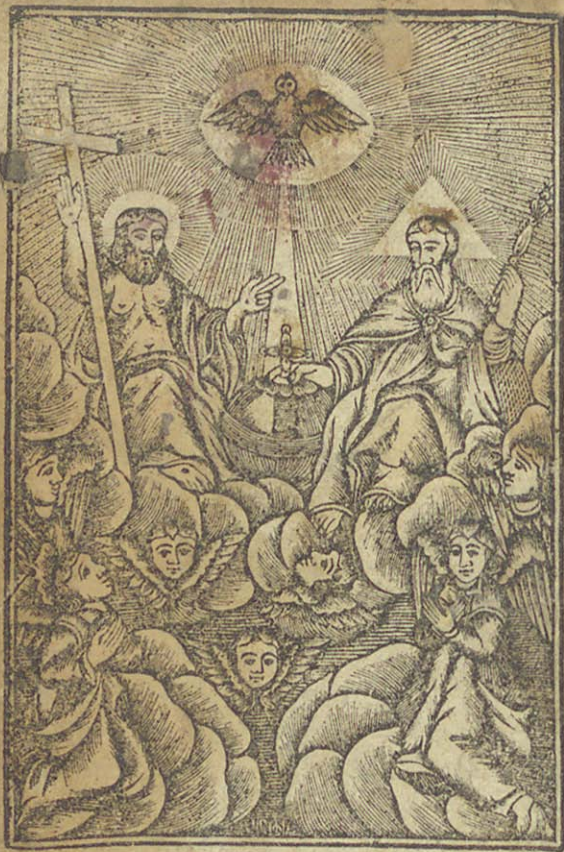
սւտեաց: Մրեալ ալի սբ եւ արն եւ
արձակմանն: Ղաշու առաջնորդէն:

Հայր գթութիցն: Մնկեալն: Ղաշու
համաձքն: Միւր ձայնիցն: Համ

բարձին: Յոյս կենացն: Սաղաղակա
նի Մորհատաւ բարեացն: 10

Իսկ կողման դասուն՝ սկսուածքն
 օրհնուէ՝ և հարցին և իւր անկոյն:
 Տ՛ր յերկնից և իւր փռչն: Ա՛բ ես ար
 գկնի մանկանցն: Ա՛րեւոզալի անդն:
 Օ՛ւսուսուսուսուս: Ճաշու խաղ
 զուէ: Փարատեա: Բն որդի այ:
 Ժամանուտ: և Շարկան՝ ձայնինէ:
 Ահրակէից ձշու եսային և աւտրնն՝
 ձայնինէ: Աւարեալն՝ կողմանն:
 Իսկ լուր աւուր գիրք՝ կողմանն է:
 Աւտրնն՝ ձայնին: Արեկոյի Խոնար
 թեցոն՝ ձայնին: Ապրեցոն, հայր գը
 թածն, Տ՛ր բարեբալն, Վն որդին
 կողմանն: հայր մերն՝ ձայնին:
 Աւատով խատովանխ՝ աղօթքն՝
 փեղ տուն է՝ լու ին՝ ժամուցն: Իսկ
 ար մեր և փր: Տ՛ր անձ մերն՝ ի կարգէ
 դուրսէ, ժամկոյննէ, և պատուաւոր
 հիւրին: Ա՛յս է արեւելին տան սահ
 մանն ժամակարգութե՝ ի փառս այ:
 Երթամ թուականն հայոց Գարս
 լինի՝ բուն ձայնքն անձ ընդ ձեռն
 կողման դասուն լինին՝ ուր ար աւա
 զանն է, և յորժամ զուխտ լինի՝ ձայ
 խոյն լինին:

ԿՅԵԼԻ
 ԿՅԵԼԻ
 ԿՅԵԼԻ
 ԿՅԵԼԻ

Գերամարտւո՛ր ներգործու թիւն օ
 Թնքե՛ակ սք՛ Կրորդու թիւն օ
 Հայր և որդի՛ և սուրբ Հո ցի օ
 Երեք անձինք՛ և մի բնու թիւն օ

արգտարաւիւն հասարակաց Լճո՞ւն
 աշտարակնայց Լճիչէցանց, Արեւաբարի
 Ի՞նչ գիշերի Ի ռեւո հօր օյ՛ն

Տ ԵՐԱՆ ԻՄ ԵՐԳԵԱՅԷ՛ ՂՈՐՏ
 ԵՆՈՒԹԻՒՆՆԱ ՔՈ՛՛

Ի՛մ բանաս, բերան իմ երգեացէ՛ ՂՈՐՏ
 ԵՆՈՒԹԻՒՆՆԱ ՔՈ՛՛
 Ե՛րան իմ երգեացէ՛ ՂՈՐՏ ԵՆՈՒԹԻՒՆ ՔՈ՛՛
 Արհնէ՛լ համագոյ և միասնապին ան
 բաժանելի ծք Երրորդուին՝ հայր և
 Արշի և հոգի ծք: Լ. յԺմ Է՛՛:

ՏՆ՝ բազում եղեն նե
 ղեքիմ . և բազումք յա
 ղեան 'ի վերայ իմ :
 Բազումք ասէին զանձնե
 իմն : Թէ չէք վրկուի սր առ ան իւր :
 Այլ դու տրօգնին իմ ես , փառք
 իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ :
 Չայի՛ն իմով ես առ տր կարդացի ,
 և լուա ինձ 'ի լեռնէ սրբ իւրն :
 Ես ննջեցի և 'ի քուն եղի . զար
 թեայ և տր ընդունող իմ է :
 Այ երկեայց ես 'ի բիւրանոյ զօրաց
 նոյ . ոյք շաւղանակի պատեալ պա
 շարեայ պահէին զես :
 Արի՛ տր՝ և վրկեա՛ զես ան իմ . զե
 դու հարեր զանձն , ոյք էին ընդիս
 թշնամուք 'ի սարսապարտուց . և զա
 տամուս մեղու արաց վշտեցեալ :
 Տեառնդ է վրկուի . 'ի վր ժողք լը
 դեան քս օրհնութի քո :
 Տր ան վրկուե իմոյ , 'ի սունէ կար

Ո՞րքաւ է զմեզս քո ըմբռնէ զամ հե
ւանդու թիս քո:

Ո՞րքի է յապահանու է զկեանս քո.
պասկէ զքեզ ողորմու է և զթու է:

Ո՞րքու է ի բարու է զցանկու է քո. նի
բողեացի ոմ արծու ոյ մանկու է քո:

Մանէ ողորմու էս ար, և ի պաւուս
ամ զրկէ լոց:

Սոցոյց ար զճանապարհս իւր մոխէ,
սի, և որդւոցն իսէ լի զկամս իւր:

Գթամ ողորմամ է ար, երկայնա
միտ և բազու մողորմ:

Ո՞րք իսպառ բարկանայ մեզ տէր, և
ոչ յաւխտեան պահէ սխտ:

Ո՞րք ըստ մեզոց մերոց արար մեզ ար,
և ոչ ըստ անօրէնութեան մերում

հատոյց մեզ:

Մ. յլ ոմ բարձր են երկինք յերկրէ,
այնպէս զօրացոյց տէր զողորմութի

իւր ի վճ երկիւղածաց իւրոց:

Ո՞րքաւի հեռի են արեւելք յարեւել
տից, այնչափ հեռի արար ի մեզ
զանօրէնութիս մեր:

Ո՞րք զթայ հայր ի վճ որդւոց իւրոց:
Բ 17

3763

այնպէս գլխացիւոր յերկիւղածսիւր :
Օ ի նա գիտաց զստեղծուածս մեր ,
և յիշեաց թէ հող եմք :

Մարդոյ ուր խտայ եւ աւուրք իւր
ուր ծաղիկ վայրի այնպէս ծաղիկի :
Եւ չէ ՚ի նմա հողմ , և ոչ է և ոչ և
երևի տեղի նր :

Բայց ողորմութիւն ան մայ յաւի
տեանս յաւիտենից ՚ի վր երկիւղա
ծաց իւրոց , և արդարութիւն նորա
յորդւոյ մինչև յորդիս :

Այք պահեն զուխտս նորա , յիշեն
զոյատուիրանս նր և առնեն զնա :
Տր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ
իւր . արքայուի նր ամցուեն տիրէ :

Օրհնեցէք զմր ամ հրեշտակք նր
հղորք զօրութիւն . ոյք առնէք զքան
նր ՚ի լսել ձայնի պատգամաց նր :

Օրհնեցէք զմր ամ զօրութիւնք նր ,
պաշտօնեայք և արթողք կամաց նր :

Օրհնեցէք զմր ամ գարծք նորա .
զի ընդ ամ տեղիսէ արութի նր .
օրհնեա՛ անձն իմ զմր :

Տր ըւր աղօթից իմոց . ունկնդիւր
լսեն

խնդրուածաց իմոց ճշմարտութե քով
| Ըր ինձ արդարութե քով . և մի մը
տաներ ՚ի դատաստան ընդ ծառայի
քում . զի ոչ արդարանայ առաջի ք
ամ կենդանի : Հարածեաց թշնամի
զանձն իմ . խոնարհ արար յերկիր
զկեանս իմ . և նստոյց զիս ՚ի խաւարի
ոպ մեռեալ յաւիտեակց :

Չանձրացաւ յիս հոգի իմ . և սիրտ
իմ խռովեցաւ յիս :

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս խոր
հեցայ յամ գործս քո . յարարածս
ձեռաց քոց խորհեցայ , և համբարձի
առ քեզ զձեռս իմ :

Եւ ձն իմ ոպ երկիր ծարաւիէ առ
քեզ . վաղվաղակի ըր ինձ ար . զի
նուաղեցաւ յինձն հոգի իմ :

Սի դարձուցաներ զերեսս քո յինձն .
նմանիցիմ այնոցիկ , ոյք ի ջանէն ՚ի
գուր : | սելի արա ինձ առաւ օտու
զողորմութիւնս քո . զի ես ՚ի քեզ
ար յուսացայ :

Յոյց ինձ ճանաչի՛ յոր և գնացից .
զի առ քեզ ար համբարձի զանձն իմ :

Մրկեա՛ զիս ՚ի Թշնալեաց խնոց արօ
զի գգեզ ապաւէն ինձ ալարի:

Քւս՛ ինձ առնել զկամս քո զի դու
ես անձ իմ: Տողի քո բարի՛ սուաջ
նորդեացի ինձ ՚ի յերկիր եւ զիդ:

Սասն անուան քո տը՛ կեցուցես
զիս արդարութե քով հանցես ՚ի նե
զուծէ զանձն իմ:

Սղորմութե քով սատկեա անձ զԹշնա
միան իմ և կոր՛ զամ նեղիչս անձին
խնոց զի ես ծառայ քո եմ:

Մանք Տօր և Մրդւոյ և Տողւոյն
սրբոց: Մյժժ և Միշտ և յաւի
տեանքս յաւիտենից: Մմէն:

Եր4 Տեասն Նեոսիսի հայոց Սաբա
շիտի Մայել ՚ի Սալաման գիւրոց:

ՅԷստեք ՚ի գիշերի զան
նուն քո ահի:

Սրբիս նցն սիրայ մեր
դբան բարի և լեզուք մեր պատեա
ցն զգործս Երկնաւոր Թագաւոր
բիդ:

Մէջ զիշտի յունցեալ խոս
անանսոցն ըր ըր քեզ տէր:

Օ սրբո՛ր ծածկումս ցոն ըր քեզ տէր զի
հիծես քո՛ն մէջ նոր էրո՛ւ սանկտ:

Մ զիշտի համբարձոցն ըր ըր
աքո մէջ սրբոն ըր ան քեզ տէր:

Մ ճայն զոն ըր անկեանս հո
գի ըր օրհնէ զքեզ տէր:

Օ սրբո՛ր ժամաք իմ զարթիք ըր
էս զարթեալսց անանսոցն:

անկեանս:

Օ սրբո՛ր ըր նոր զիշտի ծոնս մա
կուէր զիշտի նրն սրօնի անկ:

Օ սրբո՛ր սրբիք լուսոյ ի թիւ
հաւծիւն հօրն լուսոյ անկ:

Օ սրբո՛ր վրոպեալք արեւիք ըր
ան ըր զիշտի վրոպեալն ան:

Օ սրբո՛ր նոր ծոնս մա ըր նոր
էրոս անեալ նորոգողն ան:

Օ սրբո՛ր հարսու նք հոգւոյ սոյանս

Բ

Եւ լք գաւրոյ ճբ փեւային . աւ
 Օ արթիք վառեալք լուսով ըստ
 հաստունն ճբ կուսանանցն . աւ
 Օ արթիք պատրաստեցէք հաղ լապ
 տերաց զըլեմ արտասուս . ալէ :
 Օ արթիք և մի նընջէք նըման
 յիմար կուսից նիրհէք . ալէ :
 Օ արթիք երկիր պագցոնք և ար
 տասուօք զայս անասցոնք . ալէ :
 Օ արթիք ընդէր նընջէս . տէր
 մի մերժէր ըզմեզ հուպան :
 Ըրէ տէր օգնեալ մեզ . տացոնք
 անուն նըդ քոն մ ըզ փանուս :
 Ըյժ մ և յաւեա հօր և որդւոյ
 և սուրբ հոգւոյն ամէն :
 Օ արթոնցեալքս 'ի զբաղմանէ .
 գիշերային հանգըստեանէ :
 Ե նորհեացէ մեզ մարդանէր ճբ .
 մի թարոն թիւն և 'ի ախփանն
 Ե կեղեցւոյ :

Օ

Օ

Լ՛՛՛՛՛՛՛ ՆԻ՛՛՛՛ Ե՛ զո՛ղո՛ւթեանք կանցնուք
'ի յանոթոս

Ե՛ կեանք խնայանեացնուք ըզ
յանցանս

Ե՛՛՛՛ զընացնուք 'ի բրիտոսէ զքս
ուսէ՛ Ե՛ ըզմեծ զողորմունիս

Լ՛՛՛՛՛՛՛ Նբաժանեթ՛ Ե՛ ը՛՛ Տամագոյ եր
րորդութե՛զ Տամա՛ ձայնեանընդ
ըզօրս երկընից յանա՛ս մա՛
տոնցանեմք

Փանըք քե՛զ: Ո՛ր յանարունէստ
յաթո՛ւ բարձրացեալ Տա՛նգչիս՝
աբ աբ՛՛ Տըզօ՛ր Ե՛ սքանչելագործ:

Փանըք քե՛զ: Ո՛ր յանեից գոյա
ցուցեր զամ՛ արարածս՝ սո՛ւրբ
աբ՛՛ ա՛նձա՛ս հօրանեղորդի՝

Փանըք քե՛զ: Ո՛ր տէ՛ւջուք՛ խնա
մես զամ՛ արարածս՝ սո՛ւրբ աբ՛՛
բըղսո՛ւմն անըսպան աղբերօ

Տէ՛ր: Եւզովբրդապետ եկեղէց

ցւոյ՝ ՚ի՛ քէն՝ հա՛յցեն՝ ան՝ լով՝ հո՛ւն՝
բարի՛ ողո՛րմեա՛ն բանաւոր հօսի՛ս
Լ՛մեն. աղէ՛ լուխայ. աղէ՛ լուխայ. աղէ՛
Լ՛մեն. աղէ՛ լուխայ. աղէ՛ լուխայ. աղէ՛

Քարոլ

Օ արթուցեալքս ամբն ՚ի հան
գաստենէ քնոյ . զոր շնորհեաց
մեզ մարդասերն ան՝ ՚ի մխիթա
րուի՛ն և ՚ի սիսիանս տկրուէ՛ մերում.
Լըւեկեալքս միաբան հոգեւոր եր
գով՝ ՚ի փոքանուի՛ն և ՚ի պատիւ՛ ամե
նամբ անուան ան՝ մերոյ և փրկչին
յի՛ քէն: Լ՛հի՛ն և դողու՛ք կացցուք
յաղօթս առաջի նր. և գ. հայարու՛ք
զմաննէ՛ ՚ի գիշերային ժամուս յայս,
միկ վսիբաւանց և արդարուէ՛ նր.
Որ ընտրեաց զմեզ ողորմութեամբն
ելրով. և շնորհեաց մեզ բերել ըզ
նմանութի երկնային հրեշտակաւն
փառարանիչս ան՝ այ ամցուն և մեզ
ի նիլ: Լըւ մեք այսուհետև սրբե
լով զանձինս մի՛ր ՚ի խղճէ և ՚ի շար
գոր

գործոց: Համբարձցողք զձեռս մեր
 ՚ի սրբուհի առանց բարկուէ և երկ
 մտուէ: Հաւատով խնդրեցողք ՚ի
 նմանէ զբաւուրէ և զթողուի յանցանց
 մերոց: Իրոսովան լինելով զգաղտ
 նիս սրտից մերոց ծածկագիտին այ:

Մի զի ընդունելով զպաշտանս մեր
աղօթիւք և բարեխօսուք թամ մբց:

Շնորհեցէ մեզ մարդասէրն ան
կեալ առաքինուք և անարատ վա
րուք ըստ կամաց նր յայսմ ճիս:

Եւ արժանաւոր լինելով յաւիտե
նական և երկնային խորանացն:

Օ սրխաստացաւ սիրելեաց իւրոց
ճշմարիտն ան յս քս տր մեր կեցո
ւողորմեա՛ւ: Ա՛հ յո՛ Տէ՛ր:

Օ մնացունա՛ծ զհիշերիս խաղաղութ
անցուցանել՝ հաւատով ՚ի անէ
խնդրեցողք: Շնորհեա՛ Տէ՛ր:

Օ հրեշտա՛կ խաղաղութեան հասցան
անձանց մերոց ՚ի անէ ինդ՛:

Օ քաւուրի՛ և զթողուի յանցանաց
մերոց ՚ի անէ ինդ՛:

Օ սբջ խաչին մե՛ծ և կարգ զգրուի՛ն

յօզնուի անձանց մերոց ՚ի անէ՛ս
Լըւ և ո միաբանս վն ճշմարիտ և սր
հաւատոյս մերոյ զե՛ր աղաչեացուք՝
Տէ՛ր սրբեա՛ս

Օ անձինս մեր և զմիմե անս ան ան
ամենակալին յանձն արասցուք՝
Բե՛ւ շէր յանչն եղից՝

Ողորմեաց մեզ ար ան մեր՝ չ մեծի
ողորմութե քուս. ասացուք անքն
միաբանութե անք՝

Տէ՛ր սրբեա՛ս օ քր ողորմեա՛ս օ քր ողորմեա՛ս
Լըւ ու ՚ի քր ողորմեա՛ս ըոք պապանի առքն
՚ի մեր անիջ և ՚ի քոս քերտեանս՝ երե
քեր ողորմեա՛ս Լըւ ՚ի քոսից սք՝ ծ քեր
ողորմեա՛ս Լըւ յառաքապոս՝ ճ քր ող՝

Արցնոյ քն Աերտեօի հայոց Արաւշիտի
Ուրբեդոնի անչին զլացեալս և բողոս իրա
անչիւրոյ քի՛ն՝ իոստոլանաբարս

Ջ շարհ ան. առ իսնայեցեալք.
ախտակից լերուք՝ Բանամ
Ըզըթուես քարբառիմ լեզուաւս.

բողոքեմ զանձնէս . ար ողորմեա՛ ար
ողորմեա՛ ար ողորմեա՛ :

Ղառ եղէ մեղաց . գրտող կորու,
տեան . գուբ ինձ փորեցի : Ղաւե
ցի զանձն իմ . գաւաճանեցի . դա
րան գործեցի . տէր ողոր՛ :

Լըբբեմն էի լոյս . և այժմ եմ խա
ւար . և ըստուէր մահաւ : Օ ինորդ
պատմեցից . զթիւ մեղաց իմոց . զի
բազում են յոյժ . տէր ողոր՛ :

Լըկիկք և երկիր . եկայք ողբա
ցէք . եղկելի զանձն իմ : Մնորե
ցի ըզ չարն . ընկալայ կամաւ . ըզ
հոյլու մեղաց . տէր ող՛ :

Թաւթաւ իմ . որդմով . թաւալիմ՛ի
մեղս . թօթափիլ չկարեմ : Սանա
ախտիւ լըցեալ . ժահահատ եղէ .
ժամանակս բազումս . տէր ող՛ :

Մբաց մեկնեցայ . ի սբ խորհրդաց .
ի բարեաց գործոց : Լաւ վարկաւ
անձն իմ . ըւսոյն հեռանալ . լինիլ
ընդ խաւար . տէր ող՛ :

Խորհուրդը չարին . խաբէն ըզ հո
գիս . խորասոյզ առնեն : Աստիկեն

անգնոր • ծիծարհին գլորամբս •
ճանաչ զիս առնեն • տէր սղն :

Մամաւ կորացայ • կարկառեալս ան
ձամբ • կանգնիլ ոչ կարեմս • զարմե
ղաց կիզող • հըդեհեաց որ միս •
հոգւոր բարիս • տէր սղ :

Չարկեցայ մեղօք • ձարկցին տե
սօղբ • ձանձրացաւ հոգիս : Արեւի
դառնու թեան • լողեալ ի սիրտ իմ •
Չամպար իմ շիջաւ • տէր սղ :

Ճաշակմամբ մեղաց • ձարկցին գնահ
նիսա աղբատացայ : Արեւալ եմ
հոգւորիս • մոլորեալ մտօքս • միայն
կամ մարմնս • տէր սղ :

Յարողայթ մահու • յորստիկն ան
կայ • յաղթեցայ յախտից : Արեւից
թշնամուցն • նրշաւակ եղէ • նոր
միշտ խոցուսիմ • տէր սղ :

Երբ զպատեալ զինե • շուրբ բա
զումբ եղեն • շարակին սքեամբս
Արս եղէ չարին • առնի մեաւ մեղա
որացաւ զանձն իմ • տէր սղ :

Չարացար մշտօք • չարչարի անձն
իմ • շունիմ դարարու մն : Պարտա

պան գրտայ օ պարտուց յանցանաց օ
 պարեալս ՚ի մեղսց օ տր ող օ
 Ս յանամ զ յանալ ջերսնիմ գար
 ձեալ օ ջեռնում հրով մեղաց օ
 Ա արբի կոչ ցայ օ ասկայ անունա
 ճիմ օ ասկական վարուքս օ տր ող օ
 Արով դանկուէ օ աստիկ բարկուք օ
 սիրտ իմ խոյեալէ օ Ա երբ յանցա
 նայ օ վը շունայ հոգիս վարանեալ
 շը ջիմ տր ող օ
 Տերցն ինձ չարք օ տաւազ օ հա
 նին օ տրական գրկուչն օ վարա
 նայ բարայ օ բախճական ձայնին
 բոսնա ոչ լուայ տր ող օ
 Ջանկա թի չարեաց օ ցանկալի դի
 մօք օ ցաւեցոյց զաչս իմ օ իւրա
 քանչիւրց օ իւսմամբ խուռն ախ
 տից օ իւծեալ է հոգիս օ տր ող օ
 Ճ աւթացիք անն իմ օ փախչել է չա
 բեաց օ փոփազել բարեց օ ի եղ մը շո
 մերձ ծամիր օ քուն մա հոս է կեալ
 զընծոյ զատուոր օ տր ող օ
 Ա Բ ՚ Գ ամենի բարեխօսութն
 յիշեալ տր և ողորմեալ

Նոյնոյ գէտն Ներսէսի Հայոց Առեւ-
 շինութիւն Նրք աշխատանքի դէմ օր Նրքոր
 դոմէնն առեւ իրարանց իրոյ դիմ Նրքոր
 գլխին առանցիակի :

Առաւօտ լուսոյ . արեգակն ար
 դար . առ իս լոյս ծագեալ
 Բրդլուումն ի հօրէ . բըշ
 խեւն ի հոգւոյս . բանքեզ ի հաճոյս :
 Ղանձղ ողորմուեմ . գանձիդ ծած
 կելոյ . գըրասոյ զիս արա : Ղառւնն ու
 ղորմուեմ . դաւանողիս բայց . դասեցո
 վերնաց : Նրքեակ միւս թի . եղէլոց
 խնամող . և ինձ ողորմեալ : Սարթիր
 տէր յօգնել . զարթո ըզ թըմբեալս .
 զո՛ւարթեաց նրմանիլ : Նրք Հայր
 անբակիղքն . հակից Սրշի . է միշտ
 նաւրբ հոգի : Բնկալ զիս գըթած .
 բնկալ ողորմած . բնկալ մարդառէր :
 Թազաւոր փառաց . թողու թեց աը
 ճող . թո՛ղ ինձ ըզ յանցանս : Ժողո
 վոջ բարեաց . Ժողովեալ և զիս . թո
 ղովս անդրանկաց : Իքէն տէր հայ
 ցեմ . ի մարդասիրեդ . ինձ բըթըշ
 կու թիւն : Երկեանք մեա ելոյս .

լոյս խաւարելոյս . լուծանող ցաւոյս
Խորհրդոց գիտող . խաւարիս շնոր
հեան . խորհուրդ լուսաւորս ԾԸ
նաւնդ հօր ծոցոյ . ծածկելոյս սունե
րաւ . ծագեան զ'լոյս փառաց : Աւնա
բար փրկիչ կեցն ըզմեւեալս . կանգ
նեան զգրլորեալս : Հաստեան հաւա
տով . հաստատեան յուսով . հիմնեցն
սիրով : Հայնիւն աղաչեմ . ձեռօքս
պաշտօնիս : ձիւ բարեաց շնորհեանս
Պանբարամբ լուսոյ . շեկավար ձար
տար . զօղեալս անբայն : Տանգոյթ
փառաց . ճանապարհ ինձ ցոյց . ձե
պեւէ լեյերկինս : Սիւսիւրդ հօր .
մեյծ զիս յառագասա : մարութ հար
աննեացդ : Երթամ գաւ փառօք .
յասագին աւաւրն . յիշեան զիս քմ :
Սորոգող հնուեց . նորագեան ե զիս .
նորագ զարդարեան : Ե նորհատու
բարեաց . շնորհեան զքաւաւի . շնոր
հեան զլծողուի : Աւրախացն տեր
ողւոյս փրկիւ թիւն . ոյր վեւեմ ի
սուգ : Չար մըշակողին . չար սեր
մանց նորին . չարացն զգրտուղ : Պար
գեւիչ

գեղի բարեաց • պարգևեա՛ իմոց •
պարտեացս թողաւի: Ս ուր շնոր
հեա՛ աչացս • ջերմ՝ հեղու-լ արտօսք •
Ջնջել ըզյանցանս: Աւտինըդ քաղ
ցու • աամ՝ հոգւոյս արբո՛ • աահ ցոյց
ինձ լուսոյ: Ահր անուն յա • սիրով
քով ճրմէա՛ • սիրտ իմ՝ քարեղէն: 4715
Ա արն գըթուե՛ • վա ողորմութե
վերստին կեցո՛: Տեհչալոյդ տես
լեամբ • տուր ինձ յագեհալ • Տէր
Յո Ռո: Բարունդ երկնաւոր •
րոտեա՛ զաչկրտս • բամից երկնայնոց:
Յօղ արեան քո տէր • ցողեա՛ ՚ի հո
գիս • ցրնծացէ անձն իմ:
Լիւծեալըս մեղօք • Լիւծեալ աղա
ջեմ • Լիւսեւ յի՛ բարիս:
Փրկիչ բողոքից • փութա՛ զիս փրկ
կել • փորձութեց մեղաց: Բաւիչ
յանցանաց • քաւեա՛ զօրհնաբանս •
քեզ երգել ըզ փառս:
Աբլ՝ ճածնի բարեխօսութեամբն
միշեա՛ տո՛ • Լ ողորմեա՛

Քէն դոհնամք տ'ր ան մեր
 որ շնորհեցեր մեզ հանգիստ
 քնոյ խաղաղութեամբ :
 Եւ զարթուցել ժամանեցուցեր ըզ
 մեզ կանխել յերկրորդագութիւն ա
 հաւոր և փառաւորեալ անունոյդ
 քում մբյ :

Տուր մեզ ան'ր' աղաչեմք զքեզ յըզ
 մնացունած գիշերիս խաղաղութեամբ
 անցուցանել :

Եւ զամ' ժամանակս կենաց պանդխ
 տուէ մերոյ՝ երկիւղեւոր քով ամբացո՛
 ւ պահեա՛ս : Արպէս զի հգուշութի
 ւ անարատ վարուք կրօնաւորեալք
 յայսմ Ծիս՝ ժամանեցուք յանքոյթ
 և ՚ի խաղաղ նաւահանգիստ՝ յաւի
 տենական ՚ի կեանսդ :

Ե նորհօք և մարդասիրութեամբ ան
 մերոյ և փք. ՚ն յի քնի :

Ընդ որում քեզ հօր և հոգւոյդ մբյ
 վայելէ փառք՝ իշխանութիւն և
 պատիւ, այ՛ :

Խաղաղութիւն Լիւնեցոցոց

ԼՅ Էրիւրդագետոց

Վայեաց տէր բարերար ողորմութեամբ
քով յերկրպագուս և ՚ի փառաբանիչս
անուանող քում սբջ:

Տէր զօրութեանց՝ խաղաղաց՝ զան
ձինս մեր յամենայն սատանայական
խռովութեանց և յաշխարհական զբ
սանաց:

Օ հրեշտակ խաղաղութե քո առա
քեա՛ առ մեզ . որ եկեալ պահեսցի
զմեզ անխռովս ՚ի սուճէ և ՚ի գիշերի .
յարթնութեան և ՚ի հանգստեան
մերում:

Որպէս զի՛ բարեպաշտութեամբ և
արժանաւորապէս քեզ ձնող ծառայ
ելով ՚ի կեանս յայտոսիկ՝ ժամանեա
ցուք յաւիտենական երկնից արքա
յութեան քո . զոր պատրաստեցեր ՚ի
սկզբանէ Յի սբջ քոց:

Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւոր
բեացուք զհայր և զՍբդի և զսբ
հոգիդ . այժմ և միշտ և յաւ՛:

Օրհնէլ Տէր մեր Անուան Բերն
տաս ամէն:

ԱՅԼՈՒԽԱՅ ԱՅԼՈՒԽԱՅ:

Ապ ասի սաղմոս ըստ յայնիս . և զինի սաղ
մոսիս ասի ըստ յայնիս Կանոնա 4-րդի:

Անհոնա 4-րդի Կարգաւ ըստ ուր յայնիս:

մտեա՛ն տր զայնոսիկ . ոյք դա
տէն զիս . ալէ ԿՆՈՒԽԱՅ:

Մարտիր ք այնոսիկ . ոյք
մարտրնչին ընդիս . ալէ ԿՆՈՒԽԱՅ:

Ա՛ռ զզէն և զասպար քո , և ալի
յօզնէլ ինձ , հան զուռ քո ընդ
դէմ հալածչաց իմոց , արգել զնս .
և սոսս դու ցանձն իմ , թէ փրկու
թիւն քո ես եմ:

Ա՛մաչէսցեն և յամօթ լիցին ոյք
իմդրէին զանձն իմ . դարձցին յե
տա և ամաչէսցեն , ոյք խորհիւն
ինձ չար:

Աղիցին նոքա ոնց փոշի առաջի հող
մոյ

մոյ . և հրեշտակ ան նեղեացէ զնոսս
Եղիցին ճանապարհք նոցա ՚ի խաւար
և ՚ի գայթակղութի , և հրեշտակ ան
հաշածեացէ զնոսս :

՚Ի նանիր թագուցին ինձ որոգայթ
յապականուէ իւրեանց , և ՚ի նանիր
նախատեցին զանձն իմ :

Տ՛ր յերկինս է ողորմուի քո . ճշմար
տութի քո մինչև յամպս :

Այլ լուխա՛ ճի՛ց այլէ ի լուխայ :

Ըջդարուի քո ոմ լերինք ան . իրաւ
ունք քո ոմ խորք բազումք . զմարդիկ
և զանասունս կեցուցանես դու ան :

Ոմ զի բազում արարեր ողորմուի
քո ան . այլ որդիք մարդկան ՚ի հո
վանի թեոց քոյ յուսացին :

Ըրբեացին նոքա ՚ի պարարտութի
տան քո . և զուղիս փափկութե քոյ
տացես ըմպել նոցա :

՚Ի քէն է ան աղբիւր կենաց . և լու
սով երեսաց քոյ տեսանեմք զլոյս
Ճառեա՛ զողորմուիս քո՝ ոյք ճանա
չեն զքեզ , զարդարուիս քո՝ ոյք ու
ղիղ են սրտիւք :

Մի եկեացեն ՚ի վերայ մեր ստք ամ
բարտաւանից . և ձեռք մեղաւորաց
մի դողացուցեն զմեզ :

Ընդ անկջին ամբեան՝ ոյք գործեն
զանօրէնուի . մերժեացին և այլ մի
կարացեն հաստատիլ :

Փայք հօր և Աղւոյ և հոգւոյն
սրբոյ : Այժմ և միշտ և յաւիտենս
յաւիտենից , ամէն . անէլուիս ^{ՏԻՅ}
անէլուիայ :

Անայ անդգամն ՚ի սրբոյ իւ
րում թէ ոչ գոյ անսորձած .
անէլուիայ :

Ապականեցան և պղծեցան յանօրէ
նուէ իւրենց . և ոչ որ է որ առնէ ըզ
բարցրուի . անէլուիայ :

Տի յերկնից նայեցաւ յամ որդիս
մարդկան , ատառնել թէ իցէ որ ի
մաստուն՝ . որ խնդրիցէ զամ :

Ամենեքեան խտորեցան ՚ի միասին ,
և անպիտանացան :

Ոչ որ է որ առնէ զբարի , և չէ՛ որ
մինչև ՚ի մի : Արպէս ոչ ծանկցեն
ամբն , ոյք գործեն զանօրէնուի :

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ ուն
կերակուր հացի . և առ անձ ոչ կար
գային:

Օր ոչ գոյր էց փոխանակ . և
ոչ երկեան յաստուածոյ . անէմ
լուխայ անմէմ ^{անմէմ} լուխայ:

Չգեաց զձեռն իւր ՚ի հաստուցա
նել նոցա . և նոքա պղծեցին զօ
րէնս նորա:

Բաժանեցան ՚ի սրտնուէ երեսաց
նր . և եհաւ ՚ի սիրտս էց:

Սակուղէին բանք էց քան զձէթ .
և ինքեանք ուն սլաք:

Բնկեա՛ ՚ի ար զհոգս քո՛ և նա կե
րակրէ զքեզ . և ոչ տայ յաւիտեան
սասանութի արդարոյ:

Ղառ ան ի զուցեա զնոպա ՚ի գուբս
ապակահու թեան . արք արիւնահեղք
և նենգաւորք՝ մի՛ հասարակեցեն
զաւուրս իւրեանց . այլ ես ՚ի քեզ
տէր յուսացայ:

Վանք հօր և Որդւոյ և հոգ՝
անէմ ^{անմէմ} լուխայ անմէմ ^{անմէմ} լուխ
այ:

Ի. քէ՛զ տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից
յաւիտեանն . ալէ՛ ի՞նչ լուիայ :
յարդարուէ քու մ' փրկեա՛ն և ապրե-
ցո՛ զիս . ալէ՛ ի՞նչ լուիայ :

Խոնարհեցո՛ առ իս զուսկն քո, և
կեցո՛ զիս :

Ի էր իմ անձ ապաւէն՝ և տեղի ա-
մուր կեցուցանել զիս . զի հաստա
տու թի իմ և ապաւէն
իմ դու ես :

Ա՛ն իմ, փրկեա զիս ՚ի ձեռաց մեղաւո-
րի, ՚ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի :

Ղու ես համբերութի իմ ար ար
յոյց իմ ՚ի մանկուէ իմմէ :

Ի. քէ՛զ հաստատեցայ ես յարգան-
դէ . յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ա-
պաւէն իմ . և առ ՚ի. քէն է օգնուի
իմ յամ Ժամ :

Ա՛ն իմ րազացեն նրմա ան թագա-
ւորք երկրի . և ան ազգք ծառայ-
եսցեն նմա . ալէ՛ ի՞նչ լուիայ ալէ՛ :

Օ՛ ի փրկեաց զաղքատն ՚ի ձեռաց
հզորի . զաղքատն և զտանանկն, որոյ
ոչ է իւր օգնական :

Մեթոյեացի նա յաղքատն և ՚ի տը
նանկն . և զանձինս տընանկաց կե-
ցուացի . ՚ի վաշխից չարաց փրկեացի
զանձինս նոցա :

Պատուական է անուն նորա անձի
նոցա . կեցցի՝ և տացի նմա յոսկւոյն
արաբացւոց :

Յաղթօս կայցեն ան նա յամ ժամ .
և զօրհանապազ օրհնեացեն զնա :
Եղիցի հաստատու թի ընդ ամ եր,
կիր , և ՚ի վերայ գլխոց լերանց :

Բարձրացի քան զլեբանան պտուղ
նորա , և ծաղկեացի ՚ի քաղաքի ան
որպէս խոտ երկրի :

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յա-
ւիտեան : զի յառաջ քան զարե է
անուն նորա :

Ի նա օրհնեացին ամ ազդը երկրի .
և ամ ազինք երանիցեն նմա :

Օրհնեալ ար ամ իսրի՛ որ առնէ
զսքանչելիս միայն . և օրհնել է անուն
ար փառայ նր յաւիտեան . լցցի փա-
ռօք նր ամ երկիր . եղիցի եղիցի :

Փառք հօր և՛ , ալ էի՛ լուխայ՛ արս
Ընկոմմի՛ Ընկոմմի՛

() Եղորմութիւնքս քո տէր յաւիտեան ծըհնէցից . անէ՛լ լուխայ . ազգէ յազգ պատմեցից ըզճշմարտութիւնս քո՞ բերանով իմով .

անէ՛լ լուխայ :

Լսացեր՝ թէ Ծս եղորմութիւնս քո շինեսցի . յերկինս պտրտաւ եղեցի ճշմարտութիւնս քո :

Եղի ուխտ ընտրեւց իմոց . երդուադաւ թի ծառայի իմոյ :

Յաւիտն հաստապտեցից զզաւակ քո . և շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո : Խոստովան եղեցին երկինք սքանչելեաց քոց տր , և ճշմարտութիւնս քո յեկեղեցիս սրբոց :

Այլ է յամսոս որ հաւասարի քեզ . կամ ով նմանեցի տն յորդիս այ :

Պարձուցեր զօգնութի՛ն սրոյ նր . և ոչ ընկալար զնա՛ն ՚ի պատերազմի . անէ՛լ լուխայ , անէ՛լ լուխայ :

Լնարգեցեր զսրբութի՛ն նորա . և զաթոռ նր յերկիր կործանեցեր :

Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց նր . և հեղեր զնովաւ զամբոս :

Արեւել յերբ դարձուցանես զե-
րեսս քո խաչառ . բորբոքեացի ոսկ
հաւր բարկուի քո :

Իսկ արդ՝ յիշեա՛ւ և տես, թէ ո՞վ է իմ
հանգիստ . մի թէ՛ ՚ի զո՞ւր ինչ ստեղ
ծեր զամ՝ որդիս մարդկան :

Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ՛ և ոչ տեսցէ
զմահ, կամ փրկեացէ զանձն իւր ՚ի
ձեռաց դժոխաց :

Ո՞ւր են ողորմութիւք քո առաջինք
տէր, զոր երդումար դաւթի ճշմար
տութեամբ քով :

Յիշեա՛ զնախատինս ծառայի քո, զոր
ընկալայ ՚ի ծոց իմ՝ յազգաց բազմաց :

Օ՞ր նախատեցին թշնամիք քո ար .
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո :

Օրհնեալ ար ամ յաւիտենս յաւի
տենից . եղևցի եղևցի :

Փառք հօր և՛ : ալէլուիայ՝ ա՛լէ :

ԳՁ

Երո՛տտովան եղերուք տեսա՛ն զե՛
քա շքր է . ա՛լէլուիա՛ ա՛լէ
յաւիտեանէ ողորմութի նր :

ա՛լէլուիայ :

Ո՞ր խօսեացի զգորու թիւնս ան . լսելի
արասցէ զամ օրհնութիս նր :

Երանի՛ սյք պահեն զիրաւունս . և
առնեն զարդարութի յամ ժամ :

Յիշեա՛ զմեզ տէր Ը հաճոյս ժողովքը
դեանքս . և այց արա՛ մեզ ՚ի վրիպու
թեանքում :

Տեսցո՛ւք մեք զքաղցրութիւն ընտ
բելոց քոց . ուրախ եղիցուք մեք
յուրախութի ազգիքս . և գովեսցուք
մեք ՚ի թառանգութեմքում :

Մեղաք մեք ընդ հարսն մեր , անօ
րինեցաք և յանցեաք :

Մատնեաց զնս ՚ի ձեռս հեթանոց .
տիրեցին նց ատելիք իւրեանց , և
թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնս . և
խոնարհ եղեն ՚ի ներքոյ ձեռաց նցի :

ա՛լ լեւուիսմ^ս Դ^ս մ ժ ժ Վ^ս . ա՛լ է :

Բազում անգամ վրիկեաց զնոսս ,
և նոքա դառնացուցին զնս ՚ի խոր
հուրդս իւրեանց . և կորացան յանօ
րհնութե իւրեանց

Հայեցաւ ար ՚ի նեղութիս նց , ՚ի լսել
ձայնի աղօթից նց :

Յիշեաց զուխտ իւր՝ և զղձացաւ Ը

բարում ողորմուէ իւրում, և ետ զիս
'ի գթութիս առաջի ամ գերջաց նոյ:
Փրկեալ զմեզ տէր ամ մեր, և ժողո
վեալ զմեզ 'ի հեթանոսաց:

Խոստովան եղևոք անունն բում
մբայ, և պարծեցուք յորհնութիս քո:
Օրհնել ար ամ իսկ լի, յաւ խտանս
յաւ խտենից: Կա ասասցէ ամ ժողո
վուրդն, եղևի եղևի:

Փառք հօր և': ալէ լու խայ, ալէ:

Լ բարիչ իրաւանց և արդարու
թե, ալէ լու խայ: մի մատներ
զիս 'ի ձեռս նեղաց իմոց:
ալէ լու խայ:

Բնկալ զճառայս քո 'ի բարի, զի մի
ամբարտաւանք զզուեցեն զիս:

Սպասեցին աչք իմ փրկուէ բում
ար, և բանից արդարուէ քո:

Լ րա լ ծնի բում ար լ ողորմուէ
բում, զարդարութիս քո ուսո ինձ:

Ճառայ քո եմ ես, իմաստուն արա
զիս, և ծանեաց զվայուիս քո:

Ճամ է պաշտել զար, խախանեցին
զօրնս քո:

Մէրձեացին խնդրո՛ւածք իմ առաջի քո ար . ըստ բանի քու՛մ իմանա՛տուն արա՛ զե՛ս՝ ալէ՛ չո՛ւխայ ,
ալէ :

Մտցէ՛ն սղօթք իմ առաջի քո ար .
և բանի՛ւ քով փրկե՛ա՛ զես :

Բղխեացեն ջլթու՛նք իմ զօրհնուխ
քո , յորժամ ուսուցես ինձ զարձարութիւնս քո :

Խօսեացի լեզու իմ զբանս քո . զե՛ս
պատուիրանք քո արդարութե՛ն :

Եղջի ձեռն քո՛ ՚ի կեցուցանել զես .
զի զպատուիրանս քո ընարեցի :

Յանկացայ փրկութե՛ քու՛մ ար .
և օրէնք քո խօսք իմ էին :

Աեցցէ՛ սնձն իմ , օրհնեացէ՛ զքեզ .
և իրաւունք քո օշնեացեն ինձ :

Մոլորեցայ ես ո՞յ զոչխար կորուսեալ .
խնդրե՛ա՛ զճառայս քո , զի ըզպատուիրանս քո ես ո՛չ մոռացայ :
Փառք հօր և՛ : ալէ՛ չո՛ւխայ ալէ :

Օրհնե՛ա՛ սնձն իմ ըզ ար . օրհնեցի՛ց
ըզ ար ՚ի կեանս իմ .
ալէ՛ չո՛ւխայ :

աաղմոս ասացից այ խնոյ՝ մինչև եմ
էս . ալէն ձըն շիայ :

Մի յուսայք յիշխանս՝ յորդիս մարդ
կան . զի ոչ գոյ փրկու թի՛ ՚ի նս :

Ելցէ հոգի ՚ի նոցանէ՝ և դարձցին ան
դրէն ՚ի հող . և յայնմ աւուր կորցէն
ամ խորհուրդք նց :

Երանի ազգի՝ որոյ տէր ամ յախբայ
օգնակնէ նմա . և յոյս են ՚ի արամ է :

Որարք զերկինս և զերկիր , զծով և
զամ որ ՚ի նոսա :

Որպէս զճշմարտութի յաւիտեան .
և առնէ իրաւունս զրկելոց :

Գովէա երուսաղէմ ըզՏէ՛ր .
ալէն ձըն շիայ :

Եւ օրհնեա զամքո՛ սիօն :

Օ ի զօրացոյց զնիգս դրանցքոց , և
օրհնեաց զորդիսքո՛ ՚ի քեզ :

Ո՛ր եդ զսահմանսքո՛ ՚ի խաղաղու
թիւն . պարարտութեամբ յորէնոյ
լոյց զքեզ :

Մաքէ զբան իւր յերկիր . վաղվաղ
ընթանան պատգամքնք : Ղանէ զձիւն
ոնց զասր , և զմէգ ոնց փոշի ցանեաց :

Երկանէ զսառն որպէս պատառ .
առաջի ցրտոյ նր՝ ո՛ կարէ կեալ :

Երաքէ զբան իւր՝ և հալէ շն .
շնչեացեն հողմք՝ և գնացեն ջուրք :
Պատմէ զբան իւր յանորայ , զարդա
րուի և զերաւունս խորայելի :

Ո՛չ այսպէս արար ամ ազգաց ար .
և զգատաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց
նոցա : Փանք հօր և որ՝ :

անէմ^ա : Զմ^ա՝ զլուխայ ալէ :

աշ

Ս իրէցեց ըզ քեզ՝ ար , զօրու
Թիւն՝ իմ . անէմ^ա զմ^ա զլուխայ . տէր՝
հաստատիչ իմ , ապաւէն իմ՝ և
փրկիչ իմ :

դէ

անէմ^ա լամ^ա մ^ա զիմ :

Րճ՝ օգնական իմ , և ես յուսամ ՚ի
ապաւէն իմ , եղջիւր փրկուե
լանոյ՝ ընդունելի իմ է :

Օրհնելով կարգացից առ ար , և ՚ի
Թշնամեաց իմոց ապրեցայց :

Երբք եղեն զինև երկուք մա
հու . և ուղիք անօրէնու Թեան խոս
վեցուցին զես

Ս իշաք դժօխց պաշարեցին զես . և
Ժա

Ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու :
'Վնեղուէ իմում եօ առ ար կարդա
ցի , և առ ան իմ աղաղակեցի :

Օ գեցուցեր ինձ զօրութի 'ի պա
տերազմի . և զյարթուցեալսն 'ի վե իմ
նէրքոյ իմ արարե՞ր . ալէ լուծայ
ալէ լում ^մ լայ :

Օ թշնամիս իմ հալածականս արա
րե՞ր . և զատելիս իմ սատակեցեր :

Մղաղակեցին , և ոչ ոք էր՝ որ փրո
կէր զնոսա . կարդացին առ տէր , և
ոչ լուծաւ նոցա :

Մանրեցից զնոսա որպէս փոշի անա
ջի հողմոյ , և որպէս կաւ գրուեհաց
կոխեցից զնոսա :

Փրկեացէ զիս տէր 'ի հակառակութ
Ժողովրդոց . և կացուացէ զիս՝ գրուի
հեթանոսաց :

Ճողովուրդ՝ զոր ոչ գիտէի . ծնեաց
ինձ . և 'ի լուր ականջաց լուծաւ ինձ :

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ . որդիք
օտարաց մաշեցան , և կաղացան 'ի
շաւղաց իւրեանց :

Անեղանի է տէր՝ և օրհնեալ է ան

և բարձր եղիցի ան վրկուե խնոյ:
Լճ է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնա,
զանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինե:
Փրկիչ իմ ՚ի թշնամեաց խնոյ բարկա
ցողաց. յայնցանէ որք յարուցեալ
են ՚ի վր իմ՝ բարձր արարեր զիս.
և յառնէ անիրաւէ վրկեցեր զիս:
Վսկ խստօքն եղէցքեղ ՚ի հեթմոսս.
և անոճան քում սաղմոս ասացից:
Մէծ արարեր զիրկութի թագաւո
րի նր. առնել ողորմութի ընդ. օծե
լոյ նր դաւթի. և ընդ դաւակի նր
ազգէ մինչև յազգ:

Փառք հօր և՛: աչք լուխայ աչք^մ:
Աստուծոյ խառն խառն ինչպէս
Նոր Արարիչն:

() Ըհնեա՞ն անձն իմ զտր. օրհնե
ցից զտր ՚ի կեանս իմ. սաղմոս
ասացից այ խնոյ՝ մինչև եմ ես:

Մ՛ յուսայք յիշխանս՝ յորդիս մարդ
կան. զի ոչ գոյ վրկուի ՚ի նս:

Ելցէ հոգի ՚ի նոցանէ՝ և դարձցին
անդրէն ՚ի հող. և յայնմ աւուր կո

րիցեն ամ խորհւրդք ից։
Երան՝ ազգի որոյ տէր ամ յակո
բայ օգնական է նմա . և յոյս նորա ՚ի
տէր ամ է։

Մարար զԷրկինս և զԷրկիր, զԾով
և զամ որ ՚ի նոսա։

Մպատէ զճնարուս յաւիտեան .
և առնէ իրաւունս զսկեւոց։

Տայ հաց քաղցեւոց . և արձակէ ըզ
կապեալս տէր։

Տէր բանայ զաջս կուրաց . և կանգ
նէ՝ շարեալս տր։

Տէր սկիւն զարդարս . տէր պատէ
զպանդուխտս . զորքս և զայրիս ըն
դուննէ տէր . և զճանապարհս ամբա
գըշտաց կորուսանէ։

Թագաւորեացն տր յաւիտեան, ամ
բո ս'օն՝ աղբէ մինչև յազգ։

Փ (Սեհեցից՝ ըզ քեզ գոհու թք
ի կեանս իմ . սաղմոս ամցից քեզ

Քրիստոս թագաւոր յաղթանկան
նոր երգով օրհնութեանք։

Աղ (Սեհեցեք զտր՝ զիբարիէ սաղմոս .
այ մերում քաղոր եղցի օրհնութի։

Եւնէ՛ գերուսողէ՛մ տէր . և զօր
աւետարսն խորոյէ լի ժողովէ
Բժշկէ՛ զբեկեալ սիրտս , և պատէ
զ՛ամ վերս նոցա :

ՄԹուէ՛ դբազմւ թիւն աստեղաց .
և զ՛անեան զն՛ յանունան՛ կոչէ :

Սեծ է՛ Թր մեր , և մեծ է՛ շորուրնր .
խնաստւ է՛ նր՛ էջ գոյ բաւ :

Մնդուել՛ զ՛հեզս Թր , և խոնարհ աս
նէ զամբարտաւանս մէջն յերկր :

Օրհնեցէ՛ք զ՛ամ խոստովանութբ .
սողնս ասացէ՛ք նմա օրհնութբ :

Մզեցոյց զերկինս ամպովք . և պտ
րաստ արար զանձրե իւր յ՛րկեր :

Բուսոյց զխոտ ՚ի լէ ինս . և զգո շալի
՚ի ծառսյու թիւն մարդկան :

Մտայ անանոց կերակուր . ճագուց
ազոռաւուց՝ ոյք կա դան աս նա :

Ոչ թէ ընդ շորութիւնս ձիոյ կա
մեցաւ տէր , և էջ ընդ իրանս ասն

հսկայի հաճեցաւ :

Մզ՛ հաճեցաւ Թր ընդ երկիւ զամս
իւր . և ընդ այնոսիկ՝ ոյք յուսան

յողորմութիւն նորա :

Քանց ցրանցի՞ն քեզ քն գոհմէ
երկիւղածաց անուան քո . զոր յու
սացուցեր ողորմութե քով ՚ի խրհւրդս
կենսաբեր դաշտեանդ քո :

սղ

Քովեա՛ երուսաղէմ՝ ըզ Տէր :
Լա օրհնեա՛ զած քո՛ սիօն :

Օ ՚ի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց , և
օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ :

Քեզ զասհմանս քո ՚ի խաղաղու
թիւն . պարարտութե ցորենոյ լցոյց
զքեզ :

Մաքէ զբան իւր յերկիր . վաղվաղ
ընթանան պատգամք նորա :

Պնէ զձիւն որպէս զսար , և զմէգ
որպէս փոշի ցանեաց :

Մեկանէ զսառն որպէս պատառս .
առաջի ցրոյ նք ո՛ կարէ կեայ :

Մաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա .
շնչեացեն հողք՝ և գնացեն ջուրք :

Պատմէ զբան իւր յակորայ , զարդա
րութ և զերսուռնս խրայելի :

Ո՛չ այսպէս արար ամ ազգաց տէր .
և զգատաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց
նոցա :

Օքե՛շ քս՛ գովէ՛ եկեղեցի փր՛ս-
կեալ քո սբ . ջրնճարով տեսանէ՛ ըզ
քե՛շ ըզ փրկօ՞ղզ եկեալ՛ հայրական
իշխանութե՛ ՚ի պսակե՛ ըզ սբս քո :

Մահոնա 4րդի Մեծի Ռաբբանուհ :

Իշխանք հարածեցին զես ՚ի նանիր .

անէ՛ թըմ՛ լայ . և ՚ի բանից քոց
երկեալ սիրտ իմ , անէ՛ թըմ՛ լայ :
Յնծացայ էս ՚ի բանս քո , ուղ այն՝
որ գտանէ սուար բազում :

Օ մեղս ատեցի և անարգեցի , և զօ-
րէնս քո սիրեցի :

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից ըզ
քեզ , վն իրաւանց և արգարուէ քո :

Խաղաղութի բազում է այնոցիկ՝
ոյք սիրեն զօրէնս քո , և ոչ գոյ ՚ի
նս գայթակղութիւն :

Սպասեցի փրկութեան քում տէր ,
և զպատուիրանս քո սիրեցի :

Պահեաց անձն իմ զվկայութիս քո ,
և սիրեաց զնս յոյժ :

Պահեցից զպատուիրանս և զվկայ

ութիս քո . զի ամ շահապարհք իմ
առաջի քո էն :

Մերձեցին խնդրուածք իմ առա
ջի քո աշր . ըտքանի քում իմա
տնն սիրա զիս :

Մայեն աղօթք իմ առաջի քո սէր .
և բունիւ քով փրկեա զիս :

Սղիւեցին շիթու նք իմ զօրհնուիս
քո : յորժամ ուսուցես ինձ զար
դարու թիւնս քո :

Խօսեցի շեղու իմ զբանս քո . զի ամ
պատու իւանք քո արդարուք էն :

Եղիցի ձեռն քո ի կէտս ցանել զիս
զի զպատու իրանս քո ընտրեցի :

Շահկացայ փրկութե քում աշր .
և օրհնք քո խօրք իմ էին :

Մեցի անձն իմ , օրհնեցի զբեզ .
և իրաւ ունք քո օգնեցին ինձ :

Մոլորեցայ ես ույ զոչխար կորու
սեալ . խնդրեա զճառայս քո . զի ըզ
պատու իրանս քո ես ոչ մոռացայ :

Ասեո՞ւս 4ընի իսհու Մեծի շաբաթունս
Ղաւտեա տր զայ : Տէս ի թիւն 3

Յեպ ստղծասացն իմանալու գլխոցն և պարզածն
 առեկի ըստ իստիկն և հանգապի առե առ-
 բան ընկերացեալ լինի և ըստ իմե խաչի ԿՕՊ
 իցի և այսօր անձառ առի և խաչի ընդ առե
 պարան ընկերացեալ լինի և ընկի "Արքեպի-
 տիկն" և հեղեղաբար էրգ և պարան հաղորդ
 իստ զարհուրելու և և ապա և հոգեւոր և
 և հոգեւոր ճեր և ընկի և ըստ իստ խաչ
 զառնի և Օրհնաւիտան և իստ և
 Ապա սխանիցի Օրհնաւիտ
 ըստ պարզու ի ստորն և

Ն
 Վ
 Կ
 Ն
 Մ
 Վ
 Կ
 Ն
 Մ
 Վ

Եր 4 Տեառն՝ Ներսէսի • Եւայեալ Չասն
 Եւեփարանայն աւար մծի Ուրբաւուն ։
 Ի շխանք ժողովրդոց ժողովեան ՚՛
 միասին վասըն ան և վասն օծելոյ նր՛ ։

Յօր անձան լուսոյն ծա
 դու մն՝ ՚ի փրկուէ մեր
 կատարումն՝ խոնարհի
 ՚ի վերնատունն՝ ՚ի ստուերական տօ
 նից լըրումն՝ , նախ քան զլնթրիսըն
 խորհրդոյ՝ սիածաւ դենջակ արկօղն
 լուսոյ՝ • և ջուր առեալ ծառայա
 բար՝ զուրս լուանայր զաշակեւ
 տացն ։

Բանին հօր փառաց լուսոյ՝ պետ
 ըս մերձիլ յոսս ոչ ներէր՝ , այնրմ
 ձեռաց որոյ են գործք՝ երկնից եր
 կինք և երկրաւորք՝ • որով կուրաց
 աչքք բացան՝ խուրք և համերք ար
 ձակեցան՝ , որ վերածեց զինքն ՚ի ծո
 վն՝ սաստեց ալեացն և լրուեցի ն ։
 Գլխոյն ընտրեալ հօտին փոքու
 սաստէր զխորհուրդն ոչ գխտելոյ՝ •

որով դառնայր և հնազանդ էր՝ զո-
տրս և ըզ գլուխս մաքրել մաղ-
թէր՝ • գլուխոյս ասէ՛ չէ ինչ պիտոյ
լուացու մըն ջրոյ զի լուացեալ է՝ •
ոտիցըդ պէտք են մաքրութե՛ յօդիւ
ի գլուխս սրբութե՛ :

Պատուց իւրոց աշակերտաց՝ զոր
նախ բանիւ վարդապետեաց՝ • այսօր
գործով ըզ ծայրագոյն՝ եցոյց յի-
քեան զխոնարհութի՛ • սպասաւ որեալ
հողեղինաց՝ այն որ անտեսնէ հրեղի
նաց՝ • տարեալ պաշտօն իւր ծնոյցն
այն որ պաշտին ի սրօքէից :

Եթէ տէրս ասէ էկց՝ և վարդապե-
տրս բոլորից՝ • զաշակերտացդ և զծա-
ռայից՝ զոտրս լուացի ի հնոյ աղտից՝ •
միմեանց և դուք համաբնութե՛ ցու-
ցէք ըզնոյն խոնարհութի՛ • բարձրա-
ցելոյն ի կործանումն և անկելոյ
բնութեանդ կանգնումն :

Սիր մաքրեցէ՛ր յաւազանին՝ մաք-
ուր ձեռօք զտրս նոցին՝ • և ուսու-
ցեր խոնարհութե՛ յաղթօղ լինիլ չար
հրպարտին՝ • և զիմ լուսա զտիղմըն

մեղաց՝ աղաչանօք սրբոց գլխին՝
և ըզգնացս սեղիւս զսոհն՝ խոնար
հաւթք ելիւք յեղիսնս:

Որիւն: Աւետարան Գ. 4: 28: 20:
Այն անիս՝ զերջ, և աշակ. բարն ի-ր:

Առեկորդ սաղմոս 40: Արամի որ
խորհի. Այն փառիագի: Ղուտ աղա:
Բան անօրէնուէ եղին ի վե՛րաց իմ:
տէր տէր միթո՛ղուր զս:

Ի լեց զորէ՛ նարն մովսէսի՛ զըր
խօսեցաւն ի սինայի՛. էկեր
ըզգառն օրինակին՝ և ըզբաղարջն
ընդ եղեգին՝. ըզ հինն ի նորս փո-
խելով՝ զբատուէրն ի լոյս ճշմարտե-
լով. փոխան դատին ինքրն գողով
գառն այ նուէրելով:

Քնդ բաղարջն հաց անխրմոր՝
էտ ըզմարմին իւր զերկնաւոր՝. ըզ
կուսածինն անսերմաւոր՝ զսնայա
կան և զհոգւոր՝. ընդ օջիտիին ա-
րեան ուխտին՝ էտ մեղ զարիւն իւր
ուխտ իրակին՝. և եղեգան դատնա-
գուենին՝ փոխան ըզվարս անձայիս:

Թե անգաւ որն արածոյ՝ զհացքն կե
նաց ետ քաղցե լոյ՝ և ըզբաժանն ու
րախարար՝ որք յաղանայ տրրամեցե
լոյ՝ այս նոր ուխտ է՝ իմոյ արեան
փոխան հլնոյ ուխտին արեանց՝ զոր
յեշատակ իմ առնիցեք՝ մինչև եկեց
ես մուտանդամս:

Սո՞ղո՞վէ՞մքս՝ ի քէն հայցեմք՝ ընդ
ժողովեալ մետասանին՝ յոր զկենարա
բըդ քո մարմին՝ բաշխեալ ետուր լ
բաժանին՝ շնորհեա՛ և մեղ տէր ընդ
նոսին՝ հաղորդ լինիլ քում սեղա
նին՝ կենաց հսցիդ յոր վաճառիմք
և բնայելոցդ ում ծարաւ իմք:

Ի՞՞ յընտրե լոց աշակերտաց՝ յուղաս
մեկնել ի սբ գաւանց՝ զբարձօղ մե
ղաց գառնայ՝ մատնէր ի մահ լ արծա
թոյ՝ ի յընթրիան հոգեոր՝ մերձի
ժրպիւհն և նեղ գաւորն՝ ուտել լ վ լ
վարդի՞ ըն յաճախէ զխարէսել՝:

Ի մարն խօսէր՝ աղերսալի՝ խաւարե
լոյն վասն դարձի՝ մի ոմն ի ձէնջ
ասէ եղբարք՝ զիս մատնե լոց է առ ի
մահ՝ պետրոս լուեան զայն զարհու
րել:

Երբ և անկ արկեր առ յովհաննէս .
հարցանել թէ ով իցէ՝ դաւաճանող
վարդապետի ն :

Ուրիշ : Աւետարանի յայտ : մկ : 22 . 1 .
Սուրբ Երեմիայի Բաղ : 2 . Գերբ , խօսելն 'ի նա :
Եւրոբոզ սաղմոս 58 : Փրկեա՛ զիս 'ի
'Տ մերժեցէրս 'ի ուր անձ աղօ :
Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց ան
տը՛ւնձ , և 'ի հաշտեցաց իմոց
ապրեցս՝ զի ս :

Եւնամուկ սիրոյն յիւր սիրելեաց՝
ըզ արրամուկին փարատեաց .
Թացեալ պատառ տայ յուր այլի՝
նշնանակել զգողն մատնիչ . զոր ա
ռէ՛լ և մերկացաւ՝ յանձային հոգւոյն
ն որհաց՝ . մատնեցաւ նախաշարին՝
ընդ մատնուէ վարդապետի ն :

Չայրաբոյն լուսոյն զըրկեալ՝ խա
ւարասէրն արտաքս ելեալ , նորն
յայտնէր լոյս եղեւոցն՝ ըզ գայթակ
զին 'ի գիշերին . պետրոս խօսէր խրա
խուսելի՝ և կրչտամբիւր հաւախօ
սի՝ . զիւրն յճէ զփոխին ասէր՝ և

Ըղգաշուսա հոգւոյն պատմի, ր:
 Ահա զրոնեան յանկոյս ձորոյ՝ ի վեր
 նատունն ել խորհրդոյ . էմուտ պար
 տեղ ընդ պարտիզն՝ էմոյժ զարաւ
 յաշին դրախտին . մուծցես և զվեց
 ար լէ նրմին՝ ուստի հաներ նախ զա
 ռաջինն . զի ժառանգել ըղհայրենին
 արժանատցուք մեք վերբախն:
 Հոգայր բզ կրն ջրն արբանաբար
 երիւքն եղեալ առանձնաբար . վրո
 կել զաշխարհս հոգիս յօժար՝ բայց է
 բնուի մարմնոյս տրեար՝ ոչ ոմն ու
 ժէզ և զօրաւոր՝ և ոմն անցօր վր
 տանդաւոր՝ այլ մի և նոյն զոչ միա
 ւոր՝ կրէր բղկիրօրն կամաւոր:
 Չայնիւ մաղժէր աղօթական՝ վն
 իմ առ հոյր իւր էական՝ ծունդ
 զլնէր խոնարհական՝ որում կրկնի
 ծուեր ամ՝ . եթէ փրկիւ մարդկան
 հնար է առանց մահու իմ որ գրէլէ .
 բաժակ մահուս յինն անցի՝ էջ
 իմ կամաւ այլ բոյր ետցէ:
 Ղօղէլ յերկիւղ քրտանց համան
 որոնաձև կայլակ վրժման՝ ՚ի զօրա

նալ հրեշտակ մե բնեալ՝ զօրինական
գիրքն լըցեալ՝ զի կատարեալ է առ
զբնութիւն անձրն բան ըզմարդկուէ՝
սլորտ եր զերկիւղ և զտրամուր
յն-բուժն կրել տնօ կնութիւն:

Արիւ: Մեթրն Սարգս: Նըր 14. 27:

Ե- առ զնա զն: զերջ և զիս- լըլ:

Չորրդ սաղմու 78: ՄԾ մտին հե'':

Ար հոխուեալ: Հնծայեք առ անձ:

Նորա ՚ի ձէ՛ւանէ քուձէ մե՛ ծե՛
ցան՝ մեք ժողովուրդք և խա՛ն
արուի քն:

Նառագան Թ փառաց էին՝ որ ըստ
բնութիւն մարդկային՝ տաղ
նապեցար ՚ի գիրքին՝ աղօթեցեր առ
հայր յերկինս՝ ծագեալ ՚ի մեզ զընտ
երկնային՝ և փարատեալ զերկիւղ չա
րին՝ մասունք հոգւոց մեր և մարմն
յերկիւղ քո սբ բեւեռեսին:

Մերձէլ յուզանս որ մասնելոց՝ հան
դերձ դասուն փախուցւոց՝ անկան
նըման ստրանկելոցն՝ որք յաւիտէն
էն կանգնելոց՝ յուզաս նենդուն

Տալբուրեղով առիթ մահու նըշան
 առլով . փոխան սիրոյ զնա մատնե լոյ
 չաւ . ընդ բարւոյ վրձարե լոյ :
 Պայծամ առ զՍէթ սիրոյն պետրոս
 ըզ ծառային անուն մաղքոս . Եհաս
 սուսերբ զակահն զն աջոյ՝ որն լոճա
 սեառքն խւոյ . իսկ արքն մեր արա
 դանոս . յունկրն մերձեալ բրժըկա
 պէս . առողջացոյց անձապէս . զբ
 ՚իջ տեւին կուրացն հանդէս :
 Աոր հօտին փոքու ցրտուել թան
 զն զհովիւրն քաջ հարեալ . պետրոս
 միայն ըզճեա ելթեալ ՚ի յաղջիանէ
 վիմին շարժել . նըշանակեալ հաւըն
 ի օսեր՝ առ ՚ի պետրոս արն ակն աղ
 ՚ի . զբանըն յիշեր դառն արժանէր
 ՚ի գլորմանն . դարձեալ կանգնէր :
 Ե նորճեալ վիմին եկեղեցւոյ՝ զոր
 պահեցեր ՚ի հոսերոյ՝ և կանգնեցեր
 ՚ի գլորելոյ՝ վասըն սրբօրէն արտա
 ունելոյ . կանգնեա և զն ահր ընդ
 նըմին ՚ի գլորմանն սայթաքողին .
 առլով աչացս յորդ արտաուս . և
 ըւր նման ծովու գը խոյս :

Այլ կամաւ զանկապելին՝ կապեալ
ըզձեռան արձակողին՝ ի յապարնարն
տանէին՝ կայիափայ և աննային՝ ծա
ռայն զերէսն այն ապրակէր՝ յորմէ
սրբէն թեւասրօղէր՝ թուք արձա
կեալ պիղծ բերանով յայն որ կու
լին լոյս ծագեաց թքովն:

Արիւ: Արիւ: Արիւ: Արիւ: Բն: 6. 31:
Գանձաւ առ յն: Ղերշ և փախեան:

Գլխաւ իջ սաղ 108: Եւ օրհնուէ:
Ասաց իր յմտ իմ: Խոստովանեղ՝:
Խօսեցան զիննն ըզրձաւ նենգա
ւարաւ. և բանիւ անտրու թեա՞ն
զիս պաշարեցին:

Վասն կապանաց մարդկան լու
ծիչ՝ որ կապեցար ը կապելոյն.
զիս արձակեան յնքնակապէս՝ մեղաց
կապից զըթօխայնայն՝ որ ընդ մեղօք
սրբաւորին՝ կայեր անակող ի յատե
նին. յորժմ փառօք զաս հարենին
վիզառեացէս զիս ընդ նոսի ն:

Պանկարանօք հինն աղամայ՝ որ ձա
ղեցար փան նորա՝ ջր ջեան զանօթ

Պ

մեզայ լըրբին՝ որով զերեսս իմ ծածկեցին՝ որ ներեցեր չար ծառայցին՝ ածեալ ձեռօք քեզ ապտակին՝ հարուժգնակի զդէմս չարին՝ որպէս և զիս և հար ուժգինն ։

Ո՞ր անհոգ լուսն յառաւօտին՝ ի յուր բաժուհիս զառակին՝ կայր անջի զատաւորին՝ ծանցն նստէր ի յատենին՝ ի հարցանել պիղատոտի՝ արն էջ առնէր զպատխանի՝ զի կամխաւս իբրև լըջի՝ և զէ ևս մարդ որ էջ խօսի ։

Ի ամկակիսն զին ուրացն արկին հանդէրձ արատանայ՝ այնմ որոյ զդէտան է այս փռաց իբրև զօթոց զինքեամբ արկած՝ ի ծուկն ի ջեան կատակին՝ որ քին զամբ հարկանէին ։ պրտակ ի փոյց բոլորէին՝ ըզիս և մեզայրն բարձուղին ։

Մտկալին սեբօբէից՝ բառնայր ինչքեամբ ըզիայտ խաչին՝ մինչ ի անդի գողգոթացին՝ յորում եզեալ մարդն առաջին՝ և տուն ըմպել զինի զարս սեալ և կերկուր ըզեալ խառնել՝ որով զպրտոյն դաւըն ճաշակ՝ փո

խեսաց մեզ քաղցր և ախորժակի
Վերնականքըն զարհուրեալ տե
սին ըզ արն մերկացեալ . և զըհան
դերձարն բաժանել պատմու ճանին
միճակ արկեալ . ըզձեռան և զոտան
ծակեցին . ը յայտնապա դաւթեան
ձայնին . ը փայտ խաչին բեռուցին
զմատուանն որ գըրց ՚ի տախտակին :

Որկիւ : Մարն Մարտիոս : յՂ : 26 57 :

Իօյ հոցա կալեալ : զերջ . ելաց դատնապէս :

Վեցերդ սաղ : 117 : Խոստովան եղե
րուք ան . մինչև ցայն տուենն որ ասէ

Բացէք ինձ , կցորդ :

Տարածեալ ձեռք ընդ ձեռաց
սաք ընդ սոխյ ընթանալեաց .
փայտ ը փայտի դառըն պըտոյ՝ կենք
ընդ մահու փոխարկելոյ . ՚ի մեջ եր
կուց անօրինաց՝ կայր մերկացեալ
տուօղն օրինց . զոր ոչ տեսին ազգըն
կուրաց՝ բաց ՚ի միոյն աւազակաց :

Տոպէից արեգական՝ ըզտիւն ա
րար գիշերանման . զըստուէրըն քոչ
արկ մերկուէ՝ զի մի տեսցէ ակն ան

արժան՝ ՚ի մէջօրեայն նրսեմացւ՝ յոր
ժամ աղամ մեղօք մեռաւ՝ Եւ յինն
երրորդն ՚ի լոյս դարձաւ՝ յորժամ
մահուամբ մահչն լուծաւ :

Յօղէր արտօսրր ցաւազին՝ մայր քն
որ կայր մերձ առ խաչին՝ յորժամ լը
սէր ըզճարաւին՝ բարբառելոյ իւր
միածնին՝ Ետուն քայցախ խառնեալ
լեղի՝ այնմ որ բըղխեաց դէտ յա
դէնի՝ Եւ ՚ի վեմէն վատակ բարի՝
արբոյց տոհմն դառնացորի :

Ի իւծեալ յերրորդ ժամու օձին՝
զմիտրս նախնւոյ մօրն և ային՝ ՚ի
վեցն ննկեալ մարդն առաջին՝ հաւա
նական բանիւ նորին՝ ՚ի սոյն ժամու
տրն ՚ի խաչին՝ զի քաւեայէ զմեղրս
նոցին՝ Եւ յորժամ ել աղամբն հն՝
եղ զաւազակն ՚ի մէջ դրախտին :

Փարեղն բարբառ ընդ իմ՝ ելի ելի
առ հայր գօշեր՝ զհօգին կամաւ
հօր աւանդէր՝ զհօգիւ մարդկան
նոյն ընծայէր՝ Երկիր հիմանքք սա
սանեցաւ՝ և վարսգոյրն լը մէջ հեր
ձաւ՝ վէմք ՚ի յինքեանց պատառե

ցան՝ և գերեզմանք մահու բացան՝
Քարոյն ի սքանչելեաց՝ ան մարմ
նով վասն իմ խաչեալ՝ • մերով բնու
թեամբ ըս մեռանի՝ ան անմահ խոս
տովանի՝ • կրկնաձրտան կողին աղ
բերբք՝ եկեղեցի իւր հաստատի՝ •
զրովն մաքրի՝ զարիւնն ընդէ՝ զորդի
ընդ հօր վառաւորի՝ :

Արիւն : Աւետարան Բօհան : ԸԾԷ : 18. 2 :
Ղեւրբ յուրա՝ : Ղերլ. հա- իօսեցա- :
Նորին երգ ԲԾԻ Արքաւնոսի ցերեկին :

Վորոզօղ տիւզեց որ զգեցու
ցեր մեզ լոյս փնց՝ • արկար
ըզ քե՛կ զինչորայ՝ զքղա
միդ կարմիր նախածնց՝ • մե րկեա՛ յինէն
զքուրձ մեղայ՝ ըղարամազոյնն արեմբ
նեքիւմ՝ • և ըզգեցի՛ զուրախային՝
ըզպատմու ճանն իմ զառաջին՝ :
Արկնաւոր թաղաւորիդ՝ ի ծոււնր
լիւալ խաղ առնէին՝ • ծածկեալ ըզ
դուխրդ կուփէին՝ և եղեգամբ հար
կանէին՝ • և զիմ անկեալ մինչ ի գե
տին՝ ի հնազանդիլ կամաց չարին՝ •

Տի՛ թողուցուս խաղալ սովին՝ այլ
կանգնեցես զիս վերստին :

Բամեալ բոր՛բոր քո մարմին՝ յետ վը
ճրոյց դատուրին՝ . սաստիկ էաւ զհար
ոււած գանին՝ վասն գանից նախատեղ
ծին՝ . զիս որ յստից մնուեց զբարեւ
ցաւօք նեղիմ անհրնորին՝ . առողջաց՛
գարձէլ կրկին՝ ոպ շնորհօք աւսոյնին :

Սրբափա՛յց պճնեալ զարդուեն՝ զոր
զգեցուցեր ահարօնին՝ . փոխան աբ
գակ ՚ի փշոց եղին՝ մըշակք այգւոյն
խրայէլին՝ . Ըզ փու շմեղաց հանցես
յինէն՝ զոր յիս էհար իմ՝ թշնամին՝ .
ե աղջաց՛ զիսայթոււած վերին՝ զիսպիք
մեղացրն ջրնցեպցին :

Ուրիւն : Անրն Սափեհոս : յԹր 27 . 12
Իբրև այդ եղև : վերջ և ճայր որդոցն զէ՛ :

Ատուեն լմագե՛լ քեղ ըզլեղին՝ ե ըզ
քացախն ՚ի ծարաւին՝ . արբեր կա
մաւ զի քաղցրասցին՝ ճաշակք պրտ
զոյ դառնագունին՝ . ըզդառնուի
Թուհաւորին՝ զոր ՚ի մատուեն հոգւոյս
արկին՝ . հերքեա՛ ՚ի բաց հանգերն . առ

վին՝ և քաղցրասցի սէր քո ՚ի սմին՝
 Ստեղծել ծառոյ մահաբերին՝ այն
 որ բուսաւ ՚ի մէջ դրախտին՝ փոխան
 բարձեր ըզփայտ խաչին՝ ՚ի գողգոթայ
 հաներ տեղին՝ ցեմ առ ՚ի մեղս ան
 կել զոգի՝ և ծանրագոյն բարձող բե
 սին՝ բարձ ՚ի յուսից ըստ ոչխարին՝
 հան ՚ի յերկինս յուխտեալ տեղին՝
 Ի յուրբաթո՛ւ ժամ երրորդին՝ բե
 եռեցար ար ՚ի խաչին՝ յուծեր զկա
 պանս նախաստեղծին՝ և կապեցեր
 ըզթշնամին՝ զիս ամբացո՛ ընդ հովա
 նեաւ՝ կենդանարար քո նըշանին՝
 և ՚ի ծագիլն յարեւելից՝ յուսաւ ո
 ղեմ յուսով նորին՝

Ի յրանեալ աւագակին՝ բացեր ըզ
 դուռն ադին դրախտին՝ ըստ հաւա
 տոյ սրբտի նորին՝ կատարեցեր ըզ
 խընդրելին՝ տուր և ինձ ար ընդ նը
 մին՝ լըսել ըզնոյն պատասխանին՝
 այսօր ընդիս իցես յադին՝ ՚ի հայրե
 նիս քո առաջին՝

Որիկէ : Աւետարան Մարիս : Ճգը 15 . 2 :
 Ա - Վաշ Վաշաչի : Վերջ օ էջեալ էին յէջ օ
 70 Բար

Մարբաւելով զէլի էլին՝ հիմունք
երկրի տատանէին՝ և վարագոյր
հին օրինին՝ վերուստ ՚ի վայր պատա
ռէին՝ արդ ընդ վիմացն որք շարժե
ին՝ շարժեալ զանշարժ սիրտս ՚ի բա
րին՝ և ընդ պատառել վարագուրին
զիմ պատառեալ ըզգիր պարտին՝

Մըբ գական լոյս քօղ արկեալ խա
ւարնայր միջօրէին՝ և գերեզմանք
բանային՝ մարմինք սրբոցրն յառնէ
ին՝ և ընդ խաւարին լուսաւորացն
մաքրեալ յինէն զգործ խաւարին՝ և
ընդ մեռելոցն որք յառնէին կանգ
նեալ զմեղօք մեռեալ հողիս ։

Նոր սիրոյ պատուիրանին՝ գործով
ըցօղ եղեր բանին՝ արօթելով առ
հայր յերկինս՝ թողուլ ըզմեղս որ
՚ի խաչին՝ ինձ որ հողունս հաւատա
ցեալ՝ երկրպագեմ քեզ միածին՝ ։
Թող ըզ լուծումըն հրամանին՝ մի
յիշեպին մեղքն առաջին՝ ։

Մարտեցին սանդարամեաք ՚ի յաւան
գէլն առ հայր զհողիտ՝ որ ՚ի դժոխս
իջէր ներքին՝ ՚ի բանս մահու և խա

Լարին՝ Կապեալ զիշխանն մահա
ծին՝ հաներ զհոգիան որք ՚ի բանտին՝
և զիս հանցես տէր ընդ նոսին՝ բան
տէ մեղաց ազճամբղնն՝

Որնիւն : Լուսին Դ Կ-իս : մղէ : 22 . 66 :

Լ-իբիւն այգեղն : վերջ : Կեսանիին զայն :

Լ՝ զբերանցն անասկան՝ որ յետ մահու
ն անմահարար՝ . բըղխեալ ՚ի
քէն վրտակ կրկին՝ ՚ի նորոգումբն
կողածնին՝ . բայ ըզբերան իմ յար
բուցումբն քոյ արեան կենարարին՝ .
լընա՛ դարձեալ յաւաղնին թէ ոչ
չնորհօք այլ արտասու՛օք :

Յանմահիդ՝ մեռանելոյ զմեռել հո
գիս կենդանացո՛ն . թաղմամբ ՚ի նոր
գերզմանի՛ զթաղեալս ՚ի մեղքս վե
րածեա՛ն . ՚ի գբի ներքումն իջանե
լով՝ ՚ի գբոյ մեղաց վերաբերեա՛ն .
՚ի ստու՛եր մահու քո բնակելով լու
սաւորեա՛ն և զիս հոգւով :

Անրտ իմ առքեղ՝ աղաղակէ՛ բանդ
որ ք հօր ՚ի սկըգեանէ՛ . որ կամաւոր
վասըն մարդկան՝ կրեցեր մարմնով

զայս ամ՝ ինձ լռեւ լին արն ըզձայն՝
յարքայու թէ ըդ քո կոչման՝ ընդ
ժողովոց անդ անդրանկացն՝ օրհնել
ըզքեզ միշտ յաւիտեան՝ :

Օ ՚ի նի Մյօր անձաւին ասի սաղմոս իւ
ցորդ օ՝ Աշտնեցաւ աս՝ : Գոյն՝ Ի կար
դաւ իմոս ընտրեալսն՝ :

Աւաստ ընկերացեալ ընկեր աւեփարան խաչե
լոսի ընտրեցան ինչ անի ասի շարահան՝ Ա
րագօղջ Իսկ անանչ զաւեփարանի շարահանն ի
այն ասեմն օ ի անանչ զնարագօղջն համայն ասեմն :
Կանչ քո է : Բայց յորժամ զլաւաման շարա
հանն հանգստեան ասեմն՝ զնի շարահանացն
ասի սաղմոս ընտրեցան ինչ անի ասի շարահան
աւեփարան ընտրեցան ինչ անի ասի շարահան
ասի ի Դանկերէն գոյն թէ զնի ասեմն ինչ
հոգեաց հանգստեաց : Աւանան ընդ ասե
մանի էրբէն էրբէն իսրայէլ Եւրպիէ
և Տարբասիբի զնի ասեմն օ ի կան ի Եւր
զնի ասեմն օ ի կան ի Եւրպիէն հան
գաւ՝ : Բնորդի ան օ ի կան ի Եւր
պիէն իսրայէլն :

Տէր մի սրտմտու է քով յանդիմաներ
զիս . և մի բարկութիւն քով խրատ
տէր զիս :

Ողորմեա ինձ տէր , զի հիւանդ եմ
ես . բժկեա՛ զանձն իմ , զի խռովեցան
ոսկերք իմ : Ընձն իմ յոյժ խռովե
ցաւ , և դու ար՛ միջև յերբ :

Կարճ տէր և միակեա՛ զանձն իմ . կե
ցո՛ զիս ար՛ լատ ողորմուէ քուս :

Օ ի ոչ ոք է որ ՚ի մահու յիշէ ըզ
քեզ . կամ ՚ի դժոխս խոստովան
առնիցի առ քեզ :

Սաստակեցայ ես ՚ի հեծուէ իմոսմ .
լուճացի զամ՛ գիշեր զմահիւնս իմ . և
արամաճաք իմովք զանկողինս իմ թացի :

Խռովեցաւ ՚ի սրտմտուէ ակն իմ . և
մաշեցայ ես ՚ի վրամ՛ թշնամեց իմոց :

Վա՛րայ կացէք յինէն ամբեան . ոյք
գործէք զանօրէնութիւն :

Լուճաւ ար՛ ձայնի լալոյ իմոյ . լուճաւ
տէր աղօթից իմոյ , և տէր զխրն
դրրուածս իմ ընկալաւ :

Լմաչեացեն և խռովեացին յոյժ ամ

Թշնամիք իմ . դարձցին յետս և ամառացեան յոյժ վաղվաղակի՛ և
խառվեացին :

Բարձր առնեմ զքեզ ար, զի ընկալար զիս , և ոչ ուրախ արարեր զԹշնամիսն իմ յիս :

ակ

Տ՛ր անձ իմ կարդացի առ քեզ , և բժշկեցեր զիս . ար հաներ ՚ի դժոխոց զանձն իմ . և փրկեցեր զիս յայն ցանէ , որք իջանեն ՚ի գուբ :

Սաղմոս անցէք ան սբք նր . և խոստովանեղերուք յիշատակի սրբուէ նր :

Սրտմտու թիէ ՚ի բարկուէ նր . և կեանք են ՚ի կամաց նորա :

Բնդ երեկոյս հանգիցեն լալիք . և աւազոտուց եղիցի ուրախութի :

Ես ասացի ՚ի բարեկենդանութե ի մում , թի ոչ սասանեցայց յաւիտն :

Տ՛ր ՚ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ զբուրի , դարձուցեր զերեսս քո յի , նէն՝ և ես եղէ խառվեալ :

Առ քեզ ար կարդացի , և առ անձ իմ աղաղակեցի , զինչ օգուտէ քեզ յարենէ իմմէ , թի իջանեմ ես յապա կանութիւն :

ՄԻ ԹԷ հող խոտաւ լան առնիցի առ
քէզ կամ պատմեցէ զճշմարտութիս քո :
Ի ունաւ ինձ ար' և ողորմեցաւ . և
տէր եղև ինձ օգնական :

Պարճոյց զաւագ իմ յուրախութի ,
էզերձ յինէն զքուրձ , և ինձ զդէ-
ցոյց զուրախութիւն :

Ո՞ր սաղմոս արատցեն քէզ փառք իմ .
և այլ մի' ևս զղջացայց . ար ան իմ
յաւխտէն խոտաւ լան եղէց քէզ :

ԲԸ

ԼԸ յանուան քում կէցո' զիս , և ի'
գորուէ քում իրան արա ինձ :

ԼԹ ընր աղօթից իմոց . ունկնդիր
բանից բերանոյ իմոյ :

Օտարք յարեան ՚ի մթ իմ . և հղօրք
խնդրեցին զանձն իմ , և ոչ համարե-
ցան զքէզ ան առաջի իւրեանց :

ԼՏ հա' ան օգնական իմ . և ար ընդու-
նօղ հոգւոյ իմոյ :

Պարճուցանել զչարն ՚ի թշնամիսն
իմ , ճշմարտութեամբ քով սատա-
կէն զնսսա :

ԼԿ կամօք իմովք պատարագս մա-
տուցից քէզ , և խոտաւ լան եղէց պն-
ուան քում տէր , զի բարի է :

Յամ նեղութիւնս իմմէ փրկեցեր զիս .
և ՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ :

Եւ ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ .
երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և
ողորմեա՛ մեզ :

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո ,
յազինս ամ զփրկութիս քո :

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք ամ , խոստովան եղիցին առ
քեզ ժողովուրդք ամ :

Ուրախ եղիցին և ցնծացեն ազինք .
զի դու դատես զժողովուրդս ուղ-
ղութեամբ և ազգաց երկրի դու ա-
ռաջնորդես :

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք ամ . գոհասցին զքէն ժո-
վուրդք ամ :

Երկիր ետ զպտուղ իւր , և օրհնեաց
զմեզ ամ ամ մեր :

Եւ մեր օրհնեացի զմեզ , և ՚ի նմանի
երկիցեն ամ ծագք երկրի :

Կաճեցար ատր ընդ երկիր քո , և
գարձուցեր զգերուի յակորաց :

Թողեր զանիրաւուի ժողովրդեան
քո , և ծածկեցեր զամ մե զս նոյ :

Ի սեցուցեր զամ սրտմտութիս քո, և
դարձար ՚ի բարկութի սրտմտութի քո:

Ղարձ առ մեզ ամ փրկիչ մեր, և
դարձն զսրտմտութիս քո ՚ի մէջ:

Այ՛ յաւիտեան բարկանար մեզ տր,
և մի ձգեր զբարկութի քո ազգէ
մինչև յազգ:

Ը՛ծ դու դարձեալ կեցուցես ըզ
մեզ, և ժողովուրդ քո ուրախ ե
ղեցի ՚ի բեզ:

Տո՛յց մեզ տր զողորմութիւնս քո,
և զփրկութիւնս քո տուր մեզ:

Ի սուրբ զինչ խօսի տր ամ մեր խօ
սեսցի զխաղաղութի ժողովուրդեան
իւրոյ առ սբս իւր՝ և առ այնոսիկ,
ոյք դարձեալ են առ նա սրտիւք:

Սահայն՝ մերձէ առ երկիւղածս իւր
փրկութի նր, բնակիլ փառաց նորա
յերկրի մերում:

Ողորմութի և ճշմարտութի պատու
Տեսցին, արդարութի և խաղաղութի
Տամբուրեսցին:

Ճշմարտութի յերկրէ բուսու, ար
դարութի յերկնից երևեցաւ:

Տեր տացէ զբաղցրութի, և երկիր
մեր

մեր տացի զպտուղ իւր . արդարու ի
առաջի նր գնացի . զիցի 'ի ճանա
պարհի զգնացո իւր :

Տր ըւր աղօթից իմոց . աղաղակ
իմ առ քեզ եկեացի . և մի դար
ձուցաներ զերեսս քո յինկն :

Յաւուր նեղուե իմոյ՝ խոնարհեցո՛
առ իս զունկն քո . յորում աւուր կար
գամ առ քեզ վաղվաղակի ըւր ինձ :

Սպառեցան ույ ծուխ աւուրք իմ .
և ոսկերք իմ ույ խալի չորացան :

Հարայ ես ույ խոտ՝ և ցամաքեցաւ
սիրտ իմ . մոռացայ ուտել զհաց իմ
'ի ձայնէ հեծութե իմոց :

Այեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին իմ . նր
մանեցայ ես հաւալասան անապատի :

Եղէ ես ույ բույաւերակի . տքնեցայ՝
և եղէ ես ույ ճնձղուկ միայն 'ի տնիս :

Վախատեցին զիս թշուաք իմ զօրհա
նայ . և գովիչք իմ ինև երդնուին :

Սմոխիր ույ զհաց կերի . և զըմպե
լին իմ սրտասու՛ն ք խառնեցի :

Յերեսաց բարկութեան սրամտու
թեան քո . զի դու բարձրացուցեր
և

և խոնարհեցուցեր զիս :

Ընուրբ իմ ույ հովանի անցին . և
ես ույ խոտ ցամաքեցայ :

Դու ար յաւիտեան կաս , և յիշա-
տակ քո աղգէ մինչև յաղգ :

Դու յարուցեալ գլխացիս 'ի վթ
սիօնի . ժամանակ գլխացոյ նորա
հասեալ է ժամ :

Մերձեցին խնդրունաճք իմ առաջ
ըն քո ար . ըստ բանի քում իմաս
տուն արա զիս :

Մոցեն աղօթք իմ առաջի քո ար .
և բանիւ քով փրկեա զիս :

Բողոքեցեն շթուհք իմ զօրհուսիս
քո , յորժամ ուսուցես ինձ զար
դարութիւնս քո :

Խօսեցի լեզու իմ զբանս քո . զի
ամենայն պատուիրանք քո աղ
դարութեանք են :

Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս .
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի :

Տանկացայ փրկութեան քում ար .
և օրէնք քո խօսք իմ էին :

Աեցցէ անձն իմ , օրհնեցէ զքեզ .
և իրաւունք քո օգնեցեն ինձ :

Մոլորեցայ ես որով զոչխար կորուսեալ . խնդրեա՛ զճառայս քո , զի ըզպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ :

Տէրուհի առօրջ : Գոհո՛ 6 :

Ի խորոց կարգացի՛ : Գեօ 280 յերեսն

Տէ՛ր ընդ աղօթից իմոց . ունկն գիր խնդրուծաց իմոց ճշմտութե քով :

Ի ընդ ինձ արդարութե քով , և մի՛ մտաներ ՚ի դաման ը՛ ճառայի քում . զի ոչ արդարանայ առ զի քո անկ կենդանի :

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ . խոնարհ աւր յերկիր զկենս իմ . և նստոյց զիս ՚ի խաւրի ուղմեռել յաւիտենից :

Չանձրացաւ յիս հոգի իմ . և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս : Արշեցի զաւուր սրն զառջինս . խորհեցայ յամ գործս քո . յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ , և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ :

Լնձն իմ ուղ երկիր ծարաւի է առ քեզ . վաղվաղակի ընդ ար , զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ :

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն . նմանիցիմ այնացիկ , ոյք իջանէն ՚ի դուր :

Ի սելի՛ արա ինձ առաւօտու զորոր

Օ

Օ

Օ

74

Handwritten marginal note

մուխքոզի ես 'ի քեզ ար յուսացայ :
 Յոյց ինձ ճանաչր՝ յոր և գնացից .
 զի առ քեզ ար հանբարձի զանձն իմ :
 Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց ար .
 զի գքեզ ապաւէն ինձ արարի :
 Ասո՛ ինձ առնել զկամս քո զի դու
 ես սնձ իմ :

Հողի քո բարի՛ առաջնորդեացէ ինձ
 'ի յերկեր ուղիդ :

Մասն անսւան քո տր՛ կեցուսցես
 զիս . արդարու թէ քով հանցես 'ի
 նեղութի զանձն իմ :

Աղարսուք քով սատակեա՛ սնձ զթշնա
 միս իմ . և կորո զամ՛ նեղէջս անձին
 իմոց . զի ես ծառայք քո եմ :

Տ) Գրի Մաղնասայո՛ ընկերդեալ շինի տաւ
 արան ըստ իայնին :

ՄԲ, Արքիս (Յ) Բի որ լի Մաքեհոսի :

13 . 164

այնժամ թողեալ յի զժողո
 վաւրդան , եկն 'ի տաւն . մա
 տեան առ նա աշակերտքն
 նր՛ և ասեն , մեկնեա՛ մեզ զառակ

ԲԳ
 ԳԿ

որումանցն ազարակի: Աս պիտիսանի
եա՛ և ասէ ցնս . որ սերմանէ զւերմն
բարի՛ է որդի մարդոյ: Աւ ազարակն
աշխարհս է . սերմն բարի նորա են ,
որք որդիք արքայութեան են . իսկ
որմն որդիք չարին են :

Աւ թշնամին՝ որ փարեաց զայն , սա
տանայ է . և հունձն կատարած աշ
խարհիս է . և հնձողքն հրեշտակք են :

Ոպ ժողովի որմն և ի հուր այրի .
այնպս եղիցի ի կատարած աշխարհիս :

Աւ արեցէ որդի մարդոյ զհրեշտկո
իւր . և ժողովեցեն յարքայութե
նր զամ գայթակղութիս՝ և զայնո
սիկ որք գործեն զանօրէնութիւն :
Աւ արիցեն զնս ի հնոց հրոյ . անդ
եղիցի լալ՝ և կրճէլ ատամանց :

Յայնժամ արդարքն ծագեցին իբ
րև զարեգակն յարքայուէ երկնից .
որ ունիցի ակաջս լսելոյ՝ լուսիցէ :
Վարձեալ նման է արքայութիւն
երկնից գանձի ծածկելոյ յազարակի՝
զոր գտեալ մարդոյ թագոյց՝ և ի
խնդութենէ անտի երթայ վաճա
ռէ

Handwritten marginal notes in Armenian script, including the phrase "Կարգաբար կրկնաբար" and other illegible text.

առէ զամ ինչ՝ զոր ունի . և գնէ զայ
գարակն զայն : Դարձեալ նման է
արքայուի երկնից առն վաճառակա
նի՝ որ խնդրիցէ մարգարիտս գեղէ
ցիկս : Եւ գտեալ մի պատուական
մարգարիտ՝ երթեալ վաճառեց զամ
զոր ինչ ունէր՝ և գնեաց զայն մար
գարիտ : Դարձեալ նման է արքայ
ուրի երկնից ուսկանի արկելոյ՝ ի
ծով և յամ ազդաց ժողովելոյ :

Որ իբրև լցաւ ՝ հանեալ ՚ի ցամաք
և նստեալ ժողովեցին զքարի բարին
յամանս՝ և զխառնն ՚ի բաց ընկեցին :
Լ. յնպէս եղիցի ՚ի կատարածի աշ
խարհիս . ելցեն հրեշտակք՝ և մեկ
նեացեն զչարս . ՚ի միջոյ արդարոց :
Եւ արկցեն զնս ՚ի հնոց հրոյ . անդ
եղիցի լալ և կրճէլ ատամանց :

Իսկ ցնոսա յս իմացայք զայս ամ .
տեսն ցնա . այո՛ տրե՛ Եւ նա ասէ
ցնս՝ վս այսորիկ՝ ամ դպիր աշակեր
տեալ արքայուե երկնից՝ նման է առն
տանուտեառն . որ հանէ ՚ի գանձէ
իւրմէ զնոր և զհինն :

Եւ. ապեր՝ այսպէս է արքայու-
 անց . ուն զի այր մի արկանիցէ
 զսերմանիս յերկիր : Եւ ննջիցէ , և
 յառնիցէ զցայտ և զգերեկ , և սեր-
 մանիքն բուսանային և աճիցին . և
 նա ոչ գիտէ : (Թէ երկիրն ինքնին
 բերէ զպտուղն . նախ զխտան՝ և ապա
 զհասկն՝ ապա զցորենն ատոր ՚ի հաս-
 կին : Եւ յորժամ տայցէ զպտուղն ,
 վաղվաղակի առաքի մանգաղ՝ զի
 հասեալ են հունձք :

Եւ ապեր . ում նմանեցուցուք զաբ-
 բայու-Թի այ . կամ որով առակա-
 առակեցուք զնա : Ուն հատն մա-
 նանխոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկ-
 րի՝ փորրագոյն է քան զամ սերմա-
 նիս՝ որք են յերկրի : Եւ յորժամ
 սերմանիցի՝ բուսանի . և լինի մեծ
 քան զամ բանջար , և արձակէ սոսա
 մեծամեծս մինչև բաւական լինիլ
 ընդ հովանեաւ նր թռչնոց երկնից
 բնակիլ : Եւ այնպիսի առկոր խօսէր
 Է նա զբանն , ուն կարող լինէին լսել .

ԲԳ
ԳԸ

ստ
72
R
ԲԿ

Եւ առանց առակի ոչ ինչ խօսէր
 ընդ նմ. բայց առանձինն աշակեր-
 տացն իւրոց մեկնէր զամ:

ՅՅ. ՅՅ. ՅՅ. ՅՅ. ՅՅ. ՅՅ. ՅՅ. ՅՅ.

ՄԲ. Ը-րէի-ՅԻ ԲԻ Գ-լա-Յ-Յ

82 329

ա/ 74

ՍԷ երկնչիւր հաս փորրիկ. զի
 հաճեցաւ հայր ձեր տալ ձեզ
 զարքայութի: Աւաճառեցիք զինչս
 ձեր, և տուք զողորմութի. և արարիք
 ձեզ քակա առանց հնանալոյ, գանձ
 անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող
 մերձէնայ. և ոչ ցեց ապականի: Սի
 ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք
 ձեր եղևցին: Ելիցին գօտիք ձեր
 պրնդեալ. ընդ մէջս. և ճրագունք
 լուցեալք: Եւ գուք նրմանողք
 մարդկան՝ որք ակն ունիցին տեառն
 իւրենց՝ թէ երբ դառնայցէ՞ ՚ի հար-
 սանեաց. զի յորժամ գայցէ և բաղ
 ինցէ, վաղժադակի բանայցեն նմա:
 Երանի իցէ ծառայիցն այնոցիկ՝ զոր
 ելեալ տէրն գտցէ արթունս. ա-
 մէն ասեմ՝ ձեզ՝ զի գօտի ընդ մէջ
 ամ

ածցի՛ և բազմեցուցի՛ զնա . և ան
ցեալ պաշտեցի՛ զնա . Եւ եթէ՛ յերկ
րորդ , կամ յերրորդ պահու եկեացի
և գոցի այնպէս , երանելիք են ծա
ռայքն այնորիկ : Բայց զայն գիտան
ջիք . եթէ գիտեր տանուտէրն յո
րում ժամու գող գայ՝ հսկեր , և
չտայր թոյլ՝ ական հատանել ՚ի տան
իւրում : Եւ գուք եղերուք պատ
րաստք՝ զի յորում ժամու ոչ կարծի
ցեք՝ գայ որդի մարդոյ : Եթէ պետ
րոս . ար՝ առ մեզ ասացեր զտուակդ
զայդ՝ թէ առ ամենսեան , Եւ ասէ
ար . ով իցի հաւատարիմ տնտես և
խմաստուն . զոր կացոյց ար իւր ՚ի վր
գերդաստանի իւրոյ՝ տալ ՚ի ժամու
զկերակուրս : Եւ րանի իցի ծառային
այնմիկ՝ զոր եկեալ տէր իւր գտանի
ցի արարեալ այնպէս : Եւ որարե
ասեմ ձեզ՝ զի ՚ի վր ամ՝ ընչից իւրոց
կացուցի զնա : Եւ պաթէ ասիցի ծա
ռայն այն ՚ի սրտի իւրում , յամէ ար
իմ ՚ի գալ . և սկսանիցի հարկանել
զծառայն և զաղախնայս . գետել և

ընկել՝ և արբեեսալ: Եկեացէ Թր ծա
 ուային այնարիկ, յաւուր յորում ակն
 ոչ ունիցի. և ՚ի ժամու, յորում ոչ
 գիտիցէ. ընդ մէջ կարեացէ զնա՝ և
 զմասն նր ընդ անհաւատս դիցէ:
 Եւ ծառայ՝ որ գիտիցէ զկամս ան
 իւրոյ, և ոչ պատրասեացէ ը կամաց
 նորա՝ արբցէ դան բազում: Եւ որ
 ոչն գիտիցէ, և արժանի դանի ինչ
 գործիցէ, արբցէ դան սակաւ. Իմի
 որում շատ տուաւ, շատ խնդրեացի
 ՚ի նմանէ. և որում բազում աւան
 դեցաւ, առաւել ևս պահանջեցէն
 ՚ի նմանէ:

ՄԲ, ԼՊրիո ՅԻ՝ ԲԻ որ ըստ Ծօհանհու-ձ

5 • 193

Գատասխանի ետ յձ և ասէ զնա՝
 Ես մէն ամէն ասեմ՝ ձեզ, ոչ կարի
 որդի մարդոյ առնել յանձնէ, և
 ոչ ինչ, եթէ ոչ տեսանիցէ զհայրն
 զի առնէ. զի զոր նայն առնէ, զնոյն
 և որդին նին նման գործէ: Եւ ՚ի
 հայր սիրէ զորդի, և զամ ինչ ցու

ցանկ նմա՝ զոր ինքն առնի . և մեծա
մեծա ևս քան զսոյնս ցուցանի նմա
զգործս . Ը որս դուքդ զսր անայքս
Օ ի որդի հայր յարուցանի զմեռելս .
և կենդանի առնի՝ նոյնպէս և որդի
զորս կամի կենդանի առնի : Եւ ոչ
եթէ հայր դատէ զոր՝ այլ զամ՝ դա
տաստան ետ որդւոյ իւրոյ :

Օ ի ամենեքէն պատուեացեն զոր
դին՝ որպէս պատուեն զհայրն . որ ոչ
պատուէ զորդին , ոչ պատուէ զհայր
զառաքիչն նր : Ըմէն ամէն ասեմ
ձեզ . զի որ զբանն իմ լսէ՝ և հաւա
տայ այնմ , որ առաքեացն զիս՝ ընդու
նի զկեանսն յաւիտեանսկանս . և ՚ի
դատաստան ոչ մտանէ , այլ փոխե
ցաւ ՚ի մահո՛ւանէ ՚ի կեանս :

Ըմէն ամէն ասեմ ձեզ . զի դայ ժա
մանակ՝ և արդէն իսկէ . յորժամ մե
ռեալք լուիցեն ձայնի որդւոյն այ .
և որք լսիցենն , կեցցեն : Օ ի որդի
հայր ունի կեանս յանձին իւրում .
նոյնպէս ետ և որդւոյ ունիլ կեանս
յանձին իւրում :

Եւ իշխանութիւն

Ետ նմա դատաստան առնել . և զի
 որդի մարդոյ է : Բնդ այն զի զար
 մանայք՝ զի եկեացէ ժամանակ՝ յու
 բուժմ ամենեքին՝ որք ՚ի գերեզմանս
 կայցեն, լուսցեն ձայնի նր : Եւ եկես
 ցեն արտաքս . որոց բարիս գործել
 իցէ՝ ՚ի յարուի կենաց . և որոց զչար
 արարեալ ՚ի յարուի դատաստանաց :
 Ո՛չ կարեմ՝ ես յանձէ առնել և ո՛չ
 ինչ . այլ ուր լսեմ, գատեմ, և դատաս
 տան իմ արդարէ՛ . զի ո՛չ խնդրեմ
 զկամս իմ, այլ զկամս այնորիկ՝ որ
 առաքեացն զիս :

Երբի երգ Գրեանի Կերեօս . ասացեալ զաս
 ա՝ ՚ի ԲՅ ննջեցեցոյ :

ԲԿ
 ԿԿ
 ԼԵ

Անեղ աժամանակ՝ Հայր
 անբակիղէն և անքանակ .
 որդւոյ պատճառ ծնրն
 դեամբ անձառ՝ հոգւոյն բրդխմամբ
 անքրնն արար . աղաչէ՛ մք ըզ քեզ գլ
 Թած երկայնամիտ և ողորմած , ողոր
 մեա՛ քս ստեղծուածոյս՝ յու սով ՚ի
 քեզ ն՝ զեղընոյս :

Բանդ որ ՚ի ծոց հօր միածին՝ և կեր
պարան սկրզբնատրպին . որով երկի
նրք գոյցան՝ աշխարհ լըբի՛ն հաստա
տեցը՝ . հայցեմք ՚ի քէն ար և վրեկիչ
ամենողորմ՝ և կեցուցիչ՝ . ող՛ :

Գներագոյն շնորհաց բաշխող՝ երկնա
ւորաց և երկրայնոց՝ . կենք և կենաց
տու՛նող հոգի՛ . հօր և որդւոյ արարչա
կեց . խընդրեմք ՚ի քէն աղբիւր բարեց
արբուցանօղղ ծարաւեաց՝ . ող՛ :

Գաւանի մք ընդ որօքէկց՝ զկէն
գանարարդ համայնից՝ . երեք որդ
բեան մի արուի՛ հայր և որդի և ար
հօգի՛ . յոր հանգուցեալս մըկը
տեալ՝ և հաւատով խտմնեալ՝ . ող՛ :

Երբակի թի՛ն կատարեալ յերիս
անձինքս բաժանել՝ . անաբ միաւ
րեալ՝ միով բնուք հաւասարեալ՝ .
յորմէ կապեալք և արձակիմք՝ և վե
րաստին անլոյծ կապիմք՝ . ող՛ :

Պ հակից ըդ հօր զորդի՛ փառաւո
րեմք անլուելի՛ . որ իջեր յարգանդ
կուսին՝ զաղամային աւեր մարմին .
աղաչնօք անձամնին՝ անպին քու՛մ ծը
նողին՝ . ող՛ :

Երևեցաք մարմնով յերկրի որ ՚ի
հօրե անսկիսելի . ընդ հողեղենա
բնակեցաք ՚ի հրեղինաց երկրապ
գետալս . պաղատանօք երկնաւորաց
փառաբանչաց քոց հրեշտակաց . ող .
Տաս օրինացքն մովսէսի ընծայեցաք
՚ի տաճարին . զի ըզբնուիրա մարդ
կային ընծայեացես հօր ՚ի յերկինս .
խընդըրուճածովք սբ ծերուհւոյն
քե ՚ի կապից արձակելոյն . ող .

Թափաւ ձրրդ հրեղինաց որ ընդ
մարդկան հողեղինաց . շրջեցաք
անօրինաբար կրեցեր ըզկիրս մարդ
կաբար . որ վասն մեր զայս ամ . ՚ի
յանձ առեր խոնարհուքդ . ող .

Եւրոպեալքս ՚ի հրաժարումքն ծա
ռայի քո յաշխարհի . հայցեմք ՚ի քէն
արտապուէլով Լպաղաախմք զայս ա
սելով . ճանապարհ ընդ քեզ էլեց
հանգուցելոյս լեր ուղեկից . ՚ի յօ
թեանս հօր քո լուսոյ՝ ըզ ննջե
ցեալս մեր հանգոյն

Պիբրրիուէ մերոյ սկզբան՝ մըկըր
սեցաք ՚ի յորդանան՝ զոր շնորհեցեր

նոր աւազան՝ ի մաքրուի մեղաց մարդ
կան՝ հայցմամբ կրթիին կարապետին
մեծին ի ծնունդըս մըկրթուելն՝ ՚ի՛ :
I ուսանոր ձայնիւ յերկնից՝ զքեզ
դաւանեաց հայր հակից՝ աղաւնա
կերպ հողին ի շէլ առ համագոյր իւր
հանդուցիլ՝ ըզմըկրթուեալս նովին հս
կւով յորդէգրուի հօր հւնով՝ ՚ի՛ :
I Կաւար մեղաց հալածեցաւ լոյս գի
տութե քե ծաղեցաւ՝ խայթոնւած
օձին բրժրչկեցաւ՝ հիւանդուի մեր
ողջացաւ՝ կենդանադարձ մեռելոց
ե լուսատու խաւարելոյ՝ ՚ի յօ՛ :
I Դաւադու մն անուն առ ՚ի հօրե՛ որ
ընտրեցեր ՚ի յաշխարհէ՝ լուսաւորիչ
տիեզերաց՝ ըզդասս ընտրել աշակեր
տաց՝ աղաչանօք առաքելոց՝ փող
յարութե մեր եղելոց՝ ՚ի յօ՛ :
I Կեանք ՚ի կենաց լոյս ՚ի լուսոյ՝ որ ը
տեղծեր շէտ ՚ի հողոյ՝ նորոգեցեր
գարձեալ կրթիին ծըննդեալք որ
բոյ աւազանին՝ զոր կեցուցեր շնոր
հիւ բոյին ՚ի մահունէն այն առջինն ՚ի
հօգւով լլցիլ զմարդն աւազին

զոո կորուսէ խաբամաթ չարին • ըզ
նոյն հոգի բանիւ քոյին հեղեր յոգլ
մեր վերըստին • նովին հոգւով թե
բարի առջնորդեա հոգւոյ սորին • Ի
Չայնեցեր առ դիզարս որով ետուր
մեռելոց յոյս • կենդանութիւն չորեք
օրեսոյն կենդանացան որք յադամայն •
կենաց ճայնիւ վերջին փողոյ կոչեա
ըզսա յայսմ հողոյ • Ի յօ :

Պօղեալ սարսեանց պահակ մահու
Ի կենարար ճայնիւ լըրոյ • արագս
պէս գոյգ ի բանն • ետ ըզմեռեալն
ըստ հրամանին • Ելիանք օղոյս սոյս
սարսեացեն • զհոգի սորա մի արգել
ցեն • Ի յօթե :

անկ
գլ
ըռ

Նանապարհ մոլորելոյ և ճառա
գայթ խաւարելոց • հրաւիրեցեր
չորգիս լուսոյ Ի յերկնային հարսա
նիս բո • ընդ զոճարճալից արդ ժո
ղոց պիժանացի ըզսա դասուց •
Լի լապտերք մոյծ յառադաստ ընդ
իմաստուն սք կուսանացն :

Մերով բնութիւն զոր ըզգեցար Ի
փայտ խաչին բեւեռեցար • լուծանե

Լով զմեզ 'ի մեղաց' 'ի նախահորրն կա
պանաց' • լիցծ և ըզսա 'ի յանցանաց'
վն քո սբ շարչարանաց' • լե' :

Յետ կամաւոր մահու խաչի' եղար
'ի նոր վերեզմանի' • երեքօրեայ թաղ
մամբ յեկելի' նոր ըստեղծեր զմեզ
կէնդանի' • զեծեալս ընդ քեզ 'ի հող
մահու վերակոչեա՛ ձայնիւ վաղց' • լե' :

'Արատեալ կանանց իւղաբերից' և
ողբային արտասու՛ լից' • իբր ըզմեռել
անյուսալից' ըղկէնդանիդ յախտե
նից' • վասն նոցին սբ արտասու՛աց
մաքրեա՛ ըզսա 'ի յանցանաց' • լե' :

Ե արժեալ հիւսն նոցին դրժխոց' 'ի
տեսանելն ըզքեզ ներքնոց' • հաներ
զհոգիսն որք 'ի բանտին' կապել զեշ
խանըն մահաճին' • ք հանգուցի՛ և հո
գիս սբց' հանգո՛ զհոգի նեղեցեւոյս
Սբախուք՝ զօրք երկնայինք՝ յեկե
նից յեկեիբ լզանէին' • յորժամ յա
րեար 'ի մեռելոց' ըյս ծագեցար ա
րարածոց' • սբ յարուք՝ քո կենա
րար՝ յարո՛ ըզսա 'ի կենս անմահ' • լե' :

'Քհանգուլժեա՛ և պահպանացե՛ 'ի
յեբ

յերկիւղէ երկնաւորացն՝ որք զաւե
 տիս տային կանանց՝ թէ մահ լուծաւ
 մահկանացունաց՝ սո՛ որ մահո՛ւ քոյ
 տրեկիկից լիցի կենաց հաղորդիկից, լի
 Վարակցեալ անմարմնականքն՝ առ
 կենսատու թք գերեզմանն՝ տն զաւե
 տիս ազգի մարդկան՝ վասրն կենացն
 յաւէժական՝ դասաւորեալ պարուց
 նոցին՝ ըզննջեցլս յօրըն վերջին՝ լի :
 Վահաւորեալ նըշան խաչին՝ յարե
 լելից փայլեալ ծագի՝ հաւատցլքն
 ՚ի քեզ բերկրին՝ և ուրցողքն կոծես
 ցին՝ զերկրպագո՛ւս թք խաչին՝ պայ
 ծառացն լուսով նորին՝ լի :

Սահ գործեալ երկնաւորաց՝ գան
 առաջի քո նախընթաց՝ զընտրելու
 քո ժողովելով՝ քեզ ընդ առ լ բերե
 ամպով՝ ընդ աղաւնեացն օդապա
 ըից՝ խառնեալ ըզսա՛ սուրբ երամից՝
 դասաւորեալ ըզսա՛ վերնոցն՝ երգել
 քեզ փառս ընդ զընտրութեանցն :

Սարսափին տարերք երկրի՝ յորժամ
 փառօք գաս հայրենի՝ արեգական
 լոյս խաւարի՝ լուսինն աստեղքն նը
 շա

աճ
 գձ
 յօհ

Եւ զի ըզսա յաւուրն աներեկի լուսաւորեալ լուսով քչին . դա :

Սէրնակա՛ն զօրացըն պէտ՛ փողէ ըզբարբաւ սւետաբեր՛ . արիք մեռելք որք յաղամայ՛ քանզի ահա եկըն փեսայ՛ . ընդ հարսնացեալ մարութ հոգւոց՛ կարգեալ ըզսա ՚ի թիւ սքց՛ . դ :

Տիրակա՛ն յաթու նրստի՛ս յարարածոց երկրորդագլա՛ . արդարուք զաշխարհ դատես՛ վարձս բստ գործոց հատուցանես . յայնժամ շնորհեա՛ ողորմուք՛ նրնջեցելոյս մեր թողուի . դ :

Բամեալ մարդկան՛ սող ժողովին՛ որք յաղամայ ծրնեալք ինին՛ . և հրեղիննայ դասք երկնային՛ համանդամայն վայրաբերին՛ . ՚ի յայնժ ահէ՛ղ հրապարակին՛ յիշ՛ալ ըզսա յօրն ահադին . դ :

Յուցանին՛ գաղտնիք մարդկան՛ իւրս քանչիւք որք գործեցան՛ . բարեաց գործողքն պրտակին՛ չարեացն ՚ի հուրն անշէ՛ մատնին՛ . յայնժամ յիշեա՛ զսօրա զբարին՛ գործքք մեղացըն ջրն ջրն սցին՛ . դ ա ա :

Ի իւսին պրսա՛ կք զանսոզանեալք՛ և

պատմութիւնն էր լուսափայլեալ . սբ վր
 կայնցն ՚ի գլուխ եղև ի արդարոցն
 զարդարել . հաղորդս արա հայցմաբ
 նոցն ըզսա լուսոյ փնց նոցն . դա՛
 վ. առաց ՚ի փանաբս բարձրանան՝ աջա
 կողմանքն վերանան . յորժամ լռեսն
 զերանական՝ ձայն օրհնութե ՚ի քէն
 կըման . նընջեցելոյս մեր լռեսն
 զանձայնն բարբառն քո՝ . դա՛ :
 Վասնիսցք ե ժողովուրդք՝ հայցե մք
 ՚ի քէն տէր բարե գաւթ . ընդ նընջե
 յեալս հաւատով ընկու ըզսա նովեն
 յուսով . յերուսաղէն քաղաք վերին՝
 յորում արդարքն ժողովն . փառս
 երդել փշտ ընդ նոսին՝ Արար
 դութեդ երբեակ անձի ն :

Մարի չ ե մա՛ ըդասէ՛րն անս .
 խակա՛ շեբարեգնութ . սբ գովե՛ սդ
 ՚ի սբ՝ բէի՛նց՝ Տէր դատաւոր ար
 դարձե . ընդ սրբո՛ց Մա՛ քե
 լո՛ց . Տէր պրտակեա՛ մեր նընջե
 յեալն . ողորմա՛ ծ տէրողո՛ ըմեալ՝

հոգւոցն մեր նընջէ՞ցե՞լոց:

Յորժամ գրեալ լըրն կա՛ տաղի՞ն և
որ յայնմ աւուր մեզ պա՛մանցին՝

մարդարե՛ն ց բանքը՛ն յարդի՛ն և
անարեւոյր՝ և վը՛ճարնն՝ ո՞ղ՛:

Ի՞՞ վերի՛նն երո՞՛ւսաղէ՛մ՝ ի՞մ
ի՛ բնակարանս հրէ՛ շտակաց՝ ուր

ենո՛՛վք և հե՛ շիա՛ն՝ և կան՝ ծերա
ցեալք ա՛ղա՛նակերպ՝ ի՞ դրախ

տի՛նն եղե՛՛մաչա՛նն՝ պայճա
ւացեալ ա՛րժամ՝ մապէս՝ ո՞ղ՛:

Թա՛գաւո՛՛ր փառա՛յ Բա՛մ՝
որ ժամանեալ զա՛ն ի՛ յերկնից՝ ի՞

վերա՛յ թե՛ն ց հողո՛նից՝ ց քոյ հայ
րենի՛ կերպա՛րանօք և առնե՛ իմ

հրափո՛՛րճո՛՛ւթք՝ ըզքնուլ թի՛ւն
որդւո՛՛ց մարդկան՝ ո՞ղ՛:

Ի՞՞ դնիլ բե՛մի՛ն բազմի՛՛ փեօա՛ն յն
և առգա՛ստը՛ն զա՛ ըդարի՛ն զա՛ բրի

էլեա՛ն փողը՛՛ն զսէ՛նն՝ սուրբք
ամ

ամ անդր հաւարի ն . անդարոց
դասքն բերելի^{հո}ն լիակ մեղոս
սէբբն թա^մ խանձին . ող :

Յորժամ հընչեւն վողոյն լինի
ի և ղետական գեր^մն յայտնի .
ճառագա^մ յթ սրբոյ խաչի^{հո}ն
յարեւելից վառ^մ ք ծագի . հրեշ
տակա^մ ց դռնդք ծա^մ լալի^{հո}ն
հրեշտակապետք պարո^մ լնակեն . ո :

Լ՛հեղ խորհոյ^մ արդ քահա^մ նայի^{հո}ն
բանդաատարաճ կայր ի^մ բեմին ,
առջի^մ սբ սե^մ շանո^մ թյն . հմւր
շեջանի խաւա^մ ր մերժի . արքամեալ
հոգի^մ քն ուրա^մ խանան^մ ղի թո
ղու^մ մեղա^մ ց լինի . ող :

Սուլե^մ ս տատնա^մ ծախո^մն և
հարոն ըղե^մ լտային . մարդարե^մ քն
խորա^մ յելի^{հո}ն և քահանայք հի^մն
օրինին յառաջագո^մ յն մեղ ծանա
ցի^մ ըղգարուտ սուրբ մի^մ

ածնիդ . ՚ի վերջու ՚ի մեզ յա՛ յանե
ցի՛սն և յանպտի՛ն և կերա՛ կրէին . ո՞ղ :
Տըրտմահադո՛րդ չարչա՛ ըանօ՛ք
՚ի յանձն առեր ըզմա՛ս խաչին .
և վայտի՛ն և բարձօ՛ղ եղէ՛սք վե՛

ադանայ նախա՛ն առեղծին . ո՞ղ :
() արհուրեցա՛ն և զօրք . ե՛ ըկնայի
ի՛սն չար յորժամ տեսի՛ն և զտօրդ ՚ի
խաչին , արեգակա՛ն և լոյս քօ՛ղ ար
կեա՛ն և և լոյս լուսնի՛ն և նըւա՛ղե
ցաւ յահեղ փա՛նց ամ՛ ծ որդւո՛յն
խա՛ւար և զէ՛րնդ տի՛ եզերս . ո՞ղ :
Ուրախացա՛ն և ազգըք մաշդկա՛ն
յորժամ ըւնա՛ն և զքօ՛ յա՛ ըուծիդ
նորափետո՛ւր զարդա՛ ըեցա՛ն
՚ի յարուե՛սք միա՛ ծնիդ . ո՞ղ :

Մղաչանօ՛ք սրբո՛յ խաչի՛սն
և անբարբա՛ն բարե՛ խօսին . և սր
բո՛յ Մտու՛ն ծածնի՛սն . և
Յովհաննու՛ կա՛րա՛ պետին . և

սըբբո՞յն Ստեփան՝ ննոսի՞ն և ա
ռաջի՞ն մարտի՞ ըսին . և սըբբո՞յ
Լուսա՞ւորչի՞նն հայաստանեայց
հայրապետի՞ն , և սըբբո՞յ Լուսա՞
բէլո՞ւնն . և համօրէ՞ն Մարտի՞ ըս
սաց . ողորմա՞մ ճ՞ :

Ե՛ս ասացի՞ իմ ՚ի վերանա՛լ յինէն
աւո՛ւրց իմոց . յո՞ ի՞վ երթայցեմ
ե՛ս անսօր . յանաջին՞ յօթեանի՞ն
զոր ոչ գիտէի՞ . Օգնեա՞ իմ և ինձ
՚Ին անսօր . յանաջին՞ ճանապարհին
և ՚ի միւստեղամ՞ գալլատեանըդ քո
օգնեա՞ իմ ՚ի նձ :

Ե՛կն է՞հա ՚ի սօր վախճանի՞ իմոց .
լալո՞ ՚ի լմն ողբո՛ւմն և աշխարհումն .
սի՞ ի՞նչ իմ խոնկեցա՛ւ յի և ոռ
կէ՛րք իմ ցամաքեցան՞ . Օգ :

՚Ի՛ մասի՞ իմ ճս իմ զարթո՛ւցին զիս
պահանջօ՞ իմ շք հողո՞յ իմոց . տա
նէի՞ ՚ի զիս ՚ի ճնայրհ հեռագոյն զոր
ոչ գիտէի՞ . Օգ :

Եւ այլեցա՞րք Եւ ոչ որ էր որ ծղնէր
 ինձ . ապաւինեցա՞րք Եւ յաճ փրկու
 թէ իմոյ . որքե՞ծասցէ՞րք Եւ հոգի իմ
 յարքսո՞րք Եւ թե՞ ան քում . օգ :
 Պրօբեցա՞րք Եւ ի՞՞ գիբ հե՛նդ ա՛նու
 թե՞ ան . Եւ մե՞կնեցա՞րք Եւ երթալ առ
 արարչն երկնի՞ն Եւ երկրի՞ն . օգ :
 Յանըստու՞նէ՞րք Եւ յանե՞ղ լուսոյն
 հեռացա՞րք . խա՛րմամբ խաւարային
 ճաշակեցի՞րք Եւ մահառի՞թ ըզար
 տուղն . հողանա՞րք Եւ պատկեր բա
 լելար ստեղծողիդ՞ . օգ :
 Յանջամամա՞րք Եւ հողուոյս ի՞մարմ
 նոյս . Եւ քակտի՞րք Եւ գեղեցիկ շինու՞նա
 ծոյս . զարհուրի՞րք Եւ ի՞մ սպառնալեաց
 թողուողին . թե՞ պահանջէ՞րք Եւ ինչն
 զտաղանդ պատուիրանին . օգ :
 Մեռամի՞րք Եւ մարդայեալ ան իմ
 Եւ . յայ՛մ աւո՞րք Եւ րա՛հե՞ղ առե՛նին
 զգիմս արեա՞րք Եւ քո մի՞ դատանդար
 տեր՞ օգ :

Սոսկանքի բովէ որ վախճանի . և ա
հէ 1^մ շէ որ քո դատանստանին .
յայնմ աւոն բովէր ահէ շատենին
ըզգի նս արեալ բովէն քոյ մի անտես
աններ՝ զի պատիւն բովէր եմ բարե
րար ստեղծողիդ . օգ :

Օ՛հ հաւոն բովէր դատանստանի դատան
ւորիդ տեսի և զարհուրեցայ . զի
անպատրաստ եզիտ զիս 1^մ հրամա
նս . բովէ քոյ թօգր յաւ խտենից . օգ :
1^մ ծածի բովէն անարատ մայր տն և
կոյս սր . բարեխօսեալ բովէ առ որդիդ
քո միանձին . զի վերկեացէ բովէ ըզ
մեզ Իսպառնալեաց գեհենոյն . և
պալգեւեացէ բովէ մեզ զերկնից զար
քայնւին . և հանգուցէ բովէ զհո
գիս մեր ընդեւոյն . օգ :

Սոգւոցն հանգուցիւ լոց Քա 1^մ
սրա հանգիստ և զբուռի . և մեզ մե
զաւորսցս շնորհեալ ընթողուի յան
ջանաց :

Եւ Եւ խաղաղութեան զարդ աղա՛ :

Ս Եւ հանգուցեալ հոգւոցն աղա,
Ջեւցուք զերկիչն մեր Քս՛ զի զնս
Ը արդարան դասեսցէ . և զմեզ կե-
ցուցէ շնորհիւ՛ ողորմութե՛ն իւրոյ :
Եւ մենակալ տր ամ մեր կեցո՛ և ող՛ :

Տեր ողորմա՛ երես :

Քս Որդի Եւ յանոխակալ և բա-
րեգութ՛ գթա՛քո արարչական սի-
րով ՚ի հոգիս հանգուցեալ ծա-
ռայից քոց : Յիշե՛ա՛ յաւուր մեծի
գալստեան արքայութեան՝ քոց :

Եւն՛ արժանի ողորմութեան՝ քա-
ւուէ և թողուէ մեղաց :

Պաասաւորեալ պայծառացո՛ ընդ սբս
քո յաջակողման դասուէն :

Օ ի դու ես տր և արարիչ ամցուն
գատաւոր կենդանեաց և մեռելոց :

Եւ քեզ վայելի փառք՝ իշխանուի
և պատիւ՛ . այժմ՛ և՛ :

Եւ ապա առի օրհնութիւն ըստ գաղաճի
առարն . իսմ ՚ի խոյնիս , և զկնի՛ ճաղխանիս . և
գարուն . և աղօթիս :

Մարկոսի Տէրութեան Տօնից ։

Փառք հրաշարիտու Տէնդեան քո արօ
զորհնեալ և զիտաւ որեալ զհրաշա
լի և զյարգթող Սնունդդ քո սբ օրհ
նեմք և իտաւ որեմք ։ Մարդասէր
տէր՝ սո սրբաւ հայ անարատի Մօր
քո և կուսի . և վս ի աչի քո պատ
ռնականի՝ ընկալ զարշաճանս մեր և
կեցն զմեզ ։

Սոցնայն առաւ և անհից արմից պէրսնակա
նայ ըստ պատշաճի աւուրի թիւ յայտնո-
ւի ։ Բի հաշտական ։ Բի պայծառապիւրոսն ։ Բի
տեօրեհու- Բի ճատեւն ։ Բի խաչիւրոն ։ Բի
Բաղման ։ Բի յարոն ։ Բի համբարձան ։ Բի
հաշտական հոգւոյն Կոյ . և Բի՝ ի փօնս Կոյ
խաչին և Էկեղէցոյ ։ Բաշոյ՝ ի հաշտական
հոգւոյն Կոյ՝ ըստ արարեալի արմ աշտա
սաւ ։

Մարդասէր տր՝ սո սրբոհոյ անարմ
ձօրն և կուսի . և վս խաչին պատշա
ճանի՝ ընկալ զա՛՛ն ։ Օ ի սխալիս սր
ատնն առ հոգիս տր . Բի ձօր քոյ կամ
խաչի քոյ ճի փօնս Էկեղէցոյ առն
Պատու պէրսնական քո տէր ։
և ա լի որպէս՝ ի վերոյ ։

Մաղթանի՛ Աեր Կօնից Սբէոց

Բարեխօսուք սրբաուհւոյ Միածնին . և Յովհաննու մկրտչին . և սբյն Ստեփաննոսի նախաշկային . և սբյն Գրիգորի մերոյ լուսաւորչին :
Յիշտկաւ և աղօթիւք սբց (ասցա նոսն) որոց այսօր է յիշատակ : Եւ վասն Խաչի քոյ պատուականի՝ տր ընկալ զաղաչանս մեր և կեցո՛ զմեզ :

Մաղթանի՛ Պահայ :

Քս է իմ՝ անձ . և փառաւոր առնեմ զսա . անձ հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զսա : Մ'արդասէր տր՛ :

Էրն

Տուք փառս տոյ , տուք զօրհնութի մարդասիրին թագաւորին յաւե տեանից , որ փրկէ զժառայս իւր և կեցուցանէ : Մ'արդա՛ :

Էրի

Դու ես տր մեր՝ դու ես՝ Քս փրկ կիչ մեր . զքեզ օրհնեն անձիք տր : Մ'արդասէր տր՛ :

Գ

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յանձ փրկ կիչ իմ՝ հատատեցաւ սիրտ իմ՝ ի տր՝ տէրամբ և հաւատով : Մար՛ :

որբ

Խաղաղուէց տա՛ւօղ Քս , զխաղաղու

Էբբ

զու թի և գերկնային ողորմութի քո
պարգևեան յարարածս քո: Մար':

390 Յոյս կենդանութեան, յոյս և ապաւեն
փրկութեան քո ըստ փրկեան զիս և փա
րատեցի՝ զցաւս անձին խնոյ: Մար':

100 Երկնացեան աղօթք մեր ՚ի աւանար սր
քո, խոնարհեցի սենկին քո ՚ի
խնդրուածս մեր: Մար':

112 Ինչ որ մեզ արժեք մեզ, անձային ո
ղորմութեան և գթութեան քով խնայեան յա
րարածս քո: Մար':

Քարոյ Լճառեալ և Լճերն Կահնկացի:

1 Կան ՚ի վերուստ խաղաղութե
ան փրկութեան անձանց մերոց, զար':

2 Կան լսելի լինելոյ ան ան ձայնի
աղաչանաց մերոց, զար' աղա':

3 Կան քաւիչ և ներքո լինելոյ ան
՚ի վեր մեզաց մերոց, զար':

4 Եթողոյ մեզ զամ յանցանս մեր
զկամայ և զսկամայ, զար':

5 Ե՛րբ զի մի ընդ խորանան զտանկիցիս
յաւուրն պատասխանատուութեան, զ':

6 Ե՛րբ հողուոցն հանգուցելոց՝ որք
ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի քո
անցեցին, զար':

Եւ ես՝ միտքանս, զն Էջմարցիսն և արք
հաւատացս մերոց, զորն ա՛ :

Չանձինս մեր՝ և զմիսեանս, անս արք
ամենապիսին յանձն արասցուք :

Ողորմեաց մեզ ար ան մեր ըստ մեզ
ողորմութե քում, ասացուք անս

միտքանուք : Տը ողորմեա, տեք
ողորմեա, տեք ողորմեա :

Ըրոհ :

Տեր տունձեանս և գոյացուցիչ գի
շերոց, որ արարեր զտիւն ՚ի զբօսանս

բարեգործութե՛ ՚ի վրկութի անձանց
մերոց, և զգիշեր ՚ի հանգիստ քնոց

տկարացեալ բնութեա մերոց : Իսկ
այժմ զարթուցեալ բացեր զգերանս

մեր յօրհնարանուի՛ ահաւոր և վա
ռաւորեալ անունանդ քում սրբոց :

Րնկալ և այժմ զաղաչանս մեր, և
յաջողեա՛ մեզ ուղիղ հաւատով և

առաքինասեր վարուք ՚ի նոյն պաշ
տօն քո կանխել միշտ, և նովին կա

նունիւնս՝ անդադար վառաւորել ըզ
հայր և զորդի և զոր հողիւ :

այժմ և միշտ :

Օքեղ, որ յամի գթած և մարդա
 սէր արդեւս՝ աղաչեմք հանապազ,
 զի զօրացուցես զմեզ օրհատօրէ կալ
 ՚ի կարգի կրօնաւորութե մերում:
 Թեթեւացի արժքաղցր լուծ քո՝ զոր
 եղեր ՚ի վերայ մեր, զի կարացուք
 կալ ՚ի պատուիրանի քում, և զհա
 ճոյսն առնել առաջի քո յամ ժամ
 ՚ի տունէ և ՚ի գիշերէ: Տրէշտակային
 երդակցութե՞ք զքեզ օրհնել՝ զքեզ
 գովել, և քեզ գոհութի և փառս
 մատուցանել ամենազօր արութեզ,
 Այժմ և միշտ և՛:

Աղմոսիւք և օրհնութե՛ք և երգօք հո
 գևօրօք անդադար փառաւորեմք
 զհայր և զորդի և զսբ հոգիդ,
 այժմ և միշտ և՛:

Օրհնեալ թր մեր յս քս . ամէն:
 Հայր մեր որ յերկնս ես՛:

Բարոյ Արիւն պարմեն, և Տեր ապահե
 կանանացի:

Աս ՚ի գիշերէ և ՚ի տունջէան, և յամ
 ժամու խօսիլ մեզ զբան ան, զթր՛:

Ս ւ չանկանէ լոյ մեզ 'ի փորձութի ,
որում 'չ կարեմք հանդուրժել , զ :

Ս ւ անբիծ և անդատապարտ կար
մեզ առս զի ահեղ ատենին քի . զ :

Ս ւ առաջնորդէ լոյ մեզ 'ի նաւահան
գիտան կենաց անվահեճանից , զ :

Ս ւ արժանի լինել լոյ մեզ վերին կոչ
մանն և երկնից արքայուէն , զ :

Ս ւ հողուոցն : Աւ և ս միաբան :
Չ անձինս մեր : Ս զորմեաց մեզ :

Առջին :

'Ի գիշերի և 'ի սուճը ջեան և յամ
ժամու զքեզ աղաչեմք , և 'ի քին
խեղբեմք մարդասէր ար : Ս ուր մեզ
ամ վերիջ մեր . խոնարհեց ' ունին
քո 'ի խնդրուածս մեր . զի մի ունայն
լիցին վաստակք ծառայից քոց . այլ
համարեալ զաշխատուիս մեր 'ի գործ
արդարուէ , և 'ի պտու անպաշտու
թի : Ս նկալ տէր՝ զաղօթս և զերկր
պագու թիս մեր , և հասո՛ մեզ զոգոր
մու թի քո առատապէս . ծածկեալ
զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազոր աջոյ
քոյ . զօրացո՛ զմեզ տէր՝ զօրութի քո

Տողւոյդ . պահեա՛ց զ՛նք ուր բիւ . ա-
կան : Ալ արա՛ առ մեզ իշան բարր՝
ի գովեստ և ի փոքանաւ ի անուանի-
քում սբյ : Օ ի՛ ի քո փառս կատարի
ամ արարածոց մշտնջենաւոր փառս
բանութի ի բարձունս հօր և սրբւոյ
և Տողւոյդ սբյ . այժմ և՛ :

Խաղաղութիւն Աստուծոյն :

Սովիւ քաջ հովիւ բարի և յաւի-
տե իսկան : Այլեաց և այց արա բա-
նաւոր հօսի քոյ . զոր ժողովեցեր առ
քեզ գթութեբ քով : Օ ի քո առաջի
կանք տր . և առ ի քէն ողորմու էցի
և գթութեցդ անն ունիկ : Օ անն
նեւեան օրհնեա՛ . զամսեան իմաստ
նացի . զամսեան լուսաւորեա՛ . և
ամիուն պարզեա՛ զերկնից արքայ
ութիդ : Ո՞ ս զի դու ես տր կենաց
և ամ ողորմութեց . և քեզ վայելի
փառք իշխանութի և պատիւ :

Այժմ և միշտ և յաւի՛ :

Պագիւերի և ի տունընջեան և յամ
ժամու անդադար փառաւորեալ
զայր և զմրդի և զսբ հոգիս :

Այժմ և՛ :

Լ :

Քարոյ Սրբախնայի և Լուսնակն էա՝

Ս ք ուղղելոյ զգնացս մեր ՚ի ճա-
նապարհս խաղաղուէ , զտէր աղ՝ :

Ս ք ցրելոյ ՚ի մէջ զամ խորհուրդս
չարին , զտէր աղաչեացուք :

Ս ք տան պարգևելոյ մեզ առողջ խոր
հուրդս՝ և առաքինի վարս , զտէր՝ :

Ս ք պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ
ամենազօր աջցն խրոյ , զտէր՝ :

Ս ք խորտակելոյ զհակառակորդն
վաղվաղակի ի ոտիւք մերովք , զ՝ :

Ս ք հոգւոցն՝ : Եւ ևս միաբան՝ :

Օ անձինս մեր՝ : Աղորմեաց մեզ՝ :

Լ. 204

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ ա-
րարածոց՝ երևելեաց և աներևու-
թից : Լ. քեզ կարդամք յամ ժամ .

զի ընդ ամ տեղիս տրու թի քո . և
արքայու թի քո ամենեցուն տիրի :

Ե նորհեա մեզ երկիւղիւ ՚ի պաշտօն
քո կանխել հանապազ : Սիրել զքեզ
՚ի բոլոր սրտի՝ և ՚ի բովանդակ մտաց .
և յամ զօրուէ մերմէ պահել զպատ
ա՛հրանս քո : Համբաւանալ առ քեզ

զձեռս մեր 'ի սրբութի առանց բար
կութե և երկմտուէ . և գասնել 'ի
քէն զչնորհս և զողորմութի . և զանա
բնաստէր դործոցն յաջողութի :

Ս ք զի դու ես տը կենաց և ան ողոր
մութե . և քեզ վայել են փառք 'ի լիա
նութի և պատիւ : այժմ և :

Խաղաղութիւն Աննայոն :

Ք ու մ ամենազօր և յաղթող տրու
թեանդ 'կրկնի անձուեր յերկրպա
գութի . և փառաւորի յամենեցունց
Թաղաւորութի ք :

Նայեա՛ յերկրպագութիս մեր և ուս
մեզ առնել զարդարութի ճշմարտութե :

Ս ք զի դու ես ան իրազօղութե : որ
բարձեր զթ շնամութի 'ի միջոց և արա
բեր խաղաղութի յերկինս և յերկրի :

Եւ հեռաւորց և մերձաւորաց՝ աւե
տարանեցեր զնոր պարզ և քոյն բա
րեացդ : Արում և զմեզ մեծի շնոր
հացդ արժանաւորս արասցես՝ դասե
լով ընդ ճշմարիտ երկրպագութե ք
անմեր՝ և տը և վերկիչ յս քս : Արեա

որհնեալ ընդ հօր և ընդ սբ
հոգւոյդ : այժմ և :

Մատենադարան

Յերգս օրհնութե և ՚ի ճայն սող
մոսաց անդադար փառաւորեմք
զհայր և զՍրբի և զԹբ հոգին:
Այժմ և միշտ և՛:

Քարոյ ողորմա և ՚ի ներսե
կանոնացն:

Ա ս գտանելոյ մեզ զշնորհս և զո
ղորմութի ՚ի բարեւր անկ մերմէ . զ՛:

Ա ս փրկելոյ զմեզ ՚ի զոպարտութե
մարդկան և յորդայթից ստնի . զ՛:

Ա ս ամ անձանց քրիստոնէից և
տանց հաւատացելոց, օտր՛:

Ա ս որք ՚ի լերինս՝ յայրս՝ և ՚ի փառասրս
բնակեալն սբ հարսն մեր . զ՛:

Ա ս որք սողմնսք և օրհնութե կտրեմ
զամ ժամանակս կենաց իւրնց զ՛:

Ա ս հոգւոցն՛: Այն և ս միաբան .
Չանձինս մեր՛: Սղորմեաց մեզ:

Այժմ:

Պահանամք զքէն տէր ամ մեր՛ որ
զարթուցեր զմեզ ՚ի հանգստենէ
քնոյ շնորհիւ ողորմութեան քո:

Չարթն զվտս մեր արդարութե
սա քեզ տր ամ մեր . զի տեսցեն

աչք մեր զերկաւթի քո : Արհեստե
և բնակեցի առ մեզ ամուսնի քո .
և ողորմուի քո՝ հովանի և պահապան
լինի՝ ի վր պաշտօնեից քոց . և զմեզ
զճանջք քո՝ արժանի արա ՚ի առնէ
և ՚ի գիշերի և յամ ժամու միշտ խոր
հել ՚ի սէր պատուհրանաց քոց :
Եւ գոհանալով փռւորել զհայր և
զորդի և զմբ հողիդ , այժմ և :

Խաղաղութիւն Արհեստե :

Արհեստարար զորուսի և արդիւր
անմահուե՛ զու ես քս ամ փրկիչ
մեր : Ար շնորհեցեր մեզ ՚ի մեջ գիշե
րի յառնել՝ և խոստովան լինիլ առ
քեզ՝ զմ իրաւանց և արդարուե՛ քո :
Եւ այժմ անչեմք զքեզ ար ամ մեր ,
արս զմեզ արթուես և պատրաստ
ի ժամ առաւօտու ընդ մբս քո :

Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառա
ւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ հող
ւոյդ մբյ , այժմ և :

Գոհուե՛ք և ճշմարիտ խոստովանու յ
անդադար փառաւորեմք զհայր
և զորդի և զմբ հողիդ ,

այժմ և :

Թագաւորի Ազատարանի տեսչի

Ազատարանի յաւստեան ԲՅՅԷ:

ԲԸ

Այս Կրթական Կոմիտէի Կողմէն

Կրթական Կոմիտէի Կողմէն

Այս Կրթական Կոմիտէի Կողմէն

ԱԶ

Այս Կրթական Կոմիտէի Կողմէն

Այս Կրթական Կոմիտէի Կողմէն

Այս Կրթական Կոմիտէի Կողմէն

Կ

Թ

Օգնեա՛ն ի՛նձ մարդա՛ստի:

աղ

Ա՛յ ընկե՛նուր զիս տը՛ր յերեսաց քոց

և զհոգի՛ քո սը՛ր մի՛ հաներ յի՛նչն:

Փ

Ե՛ւ տուր ի՛նձ ցնծու՛ի վրիու՛ե .

և հոգւո՛վ պետու՛ե քո հաստատեա՛ն

զիս: այլ օգնեա՛ն:

Թ

Ա՛յ անտես ա՛ռներ զիս՝ տը՛ր աւար՛

ւա՛ծ վրկիչ իմ . այլ շնորհեա՛ն ի՛նձ

Թողու՛ թիւն բաղմազու՛թ մարդա՛

ստի և բկեցո՛ւ:

աղ

Ե՛րկինք և երկիր՝ գո՛հանան ըզ՛

քէն տը՛ր . արարա՛ծք ամ՛ քէզ եր

կիրա՛ ազանեն՝ . և հրեշտակք՛ի բար

ձուես աղա՛ղսկի՛ն և ասեն՝ . ողորմեա՛ն

դու ստեղծեր՝ մի՛ կորուսա՞ներ:

Ե՛րկինք երկնոց՝ և ջուրք որ ՚ի վերոյ

քան զերկինս՝ օրհնեցէք զանու՛ն տն՝ .

Օ ի՛նա ասաց և եղեն . հրամայեաց

և հաստատեցան . և հրեշտակք ՚ի՛:

Փ

Ե՛րկինք և երկիր՝ հանապազ ըզ՛

քէզ գովեն . Թագաւո՛ր ի՛ստաց

սէրօբէք և քէրօբէք ՚ի խոնարհ ու
նելով ըզդէ՞ մն իւրեանց՝ և միա
ձայն բարբառնա աղոյակեն և ասեն,
սո՞ւրբ սուրբ . սբ՝ տէ՛ր զօրո՛ւ
Թեա՞նց :

Ե՛րկայնամիտ ես տր առ ամսեան .
և գըթա՞ն տր ՚ի վ՛թ մեր . ոսկ և ը
ա՛նազակին փրկէ՛ք՝ և ըկեցո՛ւ :

Ե՛րկայնամիտ՝ բաղում ողորմ և ճըշ
մարիտ՝ . նայեա՛ց առ իս և ողորմեաց
լինձ : Տո՛ւր զօրու՛թի ծառայի քոյ՝
կեցո՛ւ զօրդի աղախնոյ քոյ՝ . և արա
առ իս նը՛շան բարու՛թե՛ . և գըթա՞ն
տր ՚ի վ՛թ մեր՝ . ոսկ և ը ա՛նազա՛ :

Տո՛ որ գըթացա՛ր յա՛նազակին խա
շակե՛ց լինի՛լ քեզ . և մաքրեցեր զաղ
տեղու՛ի՞ յանցանաց նո՛ր յաղբերե՛
կողե՛ քոյ . գըթա՞ն և յիս ՚ի՛ մեղա՛նորս
որ ծարաւ ՚իս եմ ա՛ն քեզ . և փափա
զեմ՝ ՚ի գաւեթըս քո ոսկ ըզ մի ՚ի յե՛զ
ջերու՛նաց ՚ի յաղբե՛ ըրս ջուրց :

Թ

Մարտեան ընդիս թըշնամին . հա
նազանզ զիս կամի՞ կորուսանել . այլ
զո՞ւ ար իմ այցարս՝ մոլորեալ ոչխա
բիս և ը՛ կեցո՞ւ :

այ

Մարտեան ընդիս ՚ի տարապարտուց .
փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէ ին
զիս . այլ է՞ օ յաղօթս կայի՞ս
Հատուցի՞ն ինձ չար փոխանակ բար
ւոյ . առելու թիւն փոխանակ սիրոյ
իմոյ . այլ զո՞ւ ար իմ այց արս՝ մո
լորեալ ոչխարիս և ը՛ կեցո՞ւ :

Վ

Ո՞ր հովիւն էս հօտից բանաւոր
կենդանեաց . ա՞նձը ինձ յոյս կենաց
ապաշխարուէ . և դարձն զմոլորեալս
ի՞ հօտ քո քն՝ և ը՛ կեցո՞ւ :

Թ

Մեղայ և անղաջեմ ըզ՛ քեզ . թողու
թիւն շքնորհեա՞ մեղաց իմոց . քա
ւի՛ն իմ լէ՛ր քո գըթուլէ՞ր . որ մայնու
էս փրկիչ և ը՛ կեցո՞ւ :

ՈՂ

Մեղայ ար մեղայ . և զանօրհնուիս
իմ էս ի՞նչէ՞ն զիտեմ :

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն Թոյ
ինձ ար. Թոյ ինձ և մի կորուսաներ
զիս ըստ անօրէնո՛ւն իմոյ . քաւիչ
իմ լէր քո գըթուբոյ . որ մի :

Անշայ քեզ ար . մեղայ քեզ ար մե
ղայ . և քան զաւաղ ծովն բազում
են յանցանք իմ . պատրասք աշխար
հիս խաբէցին զիս . և եղէ անօրատու
'ի կենաց յաւոյդ . այլ դու անխա
կալ և անյիշատար փրկիչ . ինչպէս
'ի մեղուցեալ ծառսցս և ը
կէ^մ ցո՛ :

Տէր իմ բազում են անօրէնու
թիք անձին իմոյ . ոչ մի շե
ցի^մ զասէ՛ղ ըզ դատաստաներս քո .
արդ անկեալ ըզ քե՛զ աղաչեմ .
չորհեա՛ ինձ ապաշխարութիւն քո
և ո՞ զո՛րսն :

Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան
քան ըզ գլուխ իմ . և ողբ ետուրն
ծանր ծանրացան 'ի զերայ իմ :

Փ

ԳԶ

ՍԴ

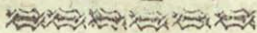
Նեխ

Մեկեցան և փռեցան վերջիմ յե-
րեսաց անգղամու թեան ի մայ:
նչ յիշեի զասեղ ըզ դատաստա-
նքս քո. արդ անկել ըզքեզ աղաչեմ
չնորհեա՛ ինձ ապաշ՛:

Պաղատանդս մատմ էցանե՛ մք քեզ
հայր ե՛րկնաւոր. մի անտե՛ս առնե՛ր
զաղա՛ չանա մեր. սյլ անցն՝ զցասու-
մքն քո՛ ի՛ մէնջ. և յիշեա՛ զի պատկեր
ե՛մք բարեբարո՛ւ թեա՛մս նդ:

Տէր իմ գլխու թիւրք քո բազում
են յոյժ. առ իս արա զբարեբարո՛ւ
թիւնդս քո՛. ուղ և ը՛ մաքսա՛ւ որ ի՛ն
և ի՛նձ ողորմեա՛:

Վերթու թիւրք քո բազում են ար.
և ըստ իրաւա՛նց քոյ կեցո՛ զիս:
Բազում են որք հալածեն և նեղեն
զիս. ի վկայուեց քոյ ես ոչ խո՛տ
րեցայ՝. առ իս արա՛ զբարեբարո՛ւ իրս
քո՛. ուղ և ը՛ մաքսա՛:

Փ

Անտխակաւ և անյիշաչար տէր .
 որ գըթարով ՚ի մեշաւորս շնորհէ ,
 ցէր ապաշխարութի . արդ գըթաւ և
 յիս տը ՚ի մեղուցեալ և յանօրի
 նեալ քո ծանայս . և փոխարկեա
 ըզգործողըս չարեաց ՚ի զըզնու մն
 ապաշխարութե և ը կեցոս :

Թ

Վտաճարի քում սրբուէ . փա
 աւորելով ըզ քեզ . դու ունիս
 իշխանութի ողորմեա մեզ :

Մ

Այլ ես ըստ բազում ողորմութե
 քում մտից ՚ի տուն քո . և երկիրպա
 գից ՚ի տաճար սբ քո երկիր շէ զքո .
 Տբ առաջնորդեա ինձ յարդարութե
 քում փն թըշնամեաց խնոց . և ուղի զ
 արա՝ առաջի իմ ը զճանապարհս քո .
 դու ունիս իշխանութի ողոր :

Վտաճարի քում սրբութե հանա
 պաղ ըզ քեզ գովեմք թագաւո ը
 փառաց . որ ունիս իշխանութի կե
 նաց և փրկուէ ողորմեա մեզ :

ԷԶ

Կանչեալ թէ՛ արտասու ա
ւաղան լինի՛ և լուսնայ ըզ
բազը՛ թի՛ մեղաց . սովաւ շնոր
հեա յաւազ քան ըղ վախճան ըղ
քաւաւ թի՛ և ըղ մեծ քո զոզո՛ Ե
մո լ թի՛ւն :

ԴԶ

Ծարաւի՛ն անձն իմ առ քեզ ան
հըզօր և կենդանի . երբ եկից երևե
ցայց երե՛սայց անտու՛ծոյ :

Ե՛ղեն ինձ արտասու ք իմ կերակուր
իտու՛ն և ի գիշերի . և այն՝ զի ա
սէին զիս զօրհանապաղ թէ ո՛ւր է
անարժանձ քո . սովաւ շնորհեա՛ յա
ւազ քան ըղ վախճան զքաւ՛ :

Փ

Յորժամ գաս փասօք հօր յահագին
աւուրն ՚ի դատե՛լ զէրկիր . և դո
զան օտրսս՛ փնա՛ մը երկրածի՛նքս ան
ի յահե՛ քո՛ւմն . ՚ի նախիլ քո յա՛
տու՛նի դատաւո՛ր ահեղ . և յահեալ
կէլ քո յարա՛րածս՛ յիշեա և զիս

ԸՎ Բազմամեղս . որ ընկալմեայս եմ
յանցանօք բանասրկոյի՛ն խաբամաբ
և հայցեմ զաւանգակի՛ն եւ տր . և զի՛ն
յիշեա՛ . որ միայնդ ե՛ս վր ըկե՛ն :

Օ ի՛ն որ ՚ի նաւի՛ աշխարհի՛ աչե-
կո՛ծեմ մեղք իմ . նաւահանգի՛ստ
ապաշխարուծե՛ շնորհեա՛ ինձ բա՛
զո՛ւմնողորմ և ը՛ կե՛ցո՛ :

Սէգո՛ զիս անձ՛ զի՛ հասի՛ն Ը՛ւրբ
յանձն իմ . ընկչայ ես ՚ի խորս ան-
դրնդոց սւր ո՛չ գո՛յ ինձ հանգիստ :
Նաւահանգի՛ստ ապաշխարուե շնոր
հեա՛ ինձ բազումող :

Նաւապետ բարեգուծ առ քեզ ա-
պաւի՛նիմ . տուր ինձ ձեռն ույ եր-
բեմը՛ս պետրոսին ՚ի վր աչեացն . որ
ծրիկի՛մս աչեկո՛ծեալ յանցանօք մե-
ղայ և ը՛ կե՛ցո՛ :

Ղո՛ւ ես ք՛ն աղբիւր կենաց՛ .
Բը՛շխունն սղորմուծե՛ . շնորհեա՛

փրկիչ անձանց մերոց ըզ թողու
Թի՛ւն մեղաց մերց :

Մէջէն է ար աղբիւր կենաց . և լու
սով երեսաց քոց տեսանեմք ըլլոյս :
Օ ագեա՛ զողորմութիւն քո սքե ճա
նաչեն ըզ քեզ . զարդարութիւն քո
ողբ ուղիւ եմ սրբալիք . շնորհեա՛ փրկ
կիչ անձանց մերոց ըլ թող՛ :

Մը աղբիւրդ ես ծարաւեաց և հաս
գիստ աշխատելոց . ճանապարհ մոլոր
ութեաց՝ և հովի՛ւ հողեոր բանա
ւոր հօտի՛ . փափագողացս առ քեզ
քն լեր նա՛ ճահանդիստ . և՛ արբ՛ն մեզ
ծարաւեացս ըզբաժակ քո քաղցրուե
յանպան աղբերէդ :

Մտաճարի՛ սրբութեամբն քու մ
լուր ար ճայնի իմում . և աղա՛
չանք իմ ժամանեցե՛ն ի՛ յաղան
ջնս քո՛ սէր :

Մուաւ ինձ ՚տաճարէ սրբ իւր
մէ

մէ ճայնի աղօթից խնայ • և աղաղակ
խմ առաջի նր, մրտցի յսկա՛ն ճգաս նր:
և աղաչանք խմ ծամա՛:

Ար լուսատու ես տիեզերաց բոլոր
տոս աստղւա՛նք շուսաւո՛րեա՛ն զեմ
ըզիսաւարային խորհո՛ւրդս և բ՛կե՛:

Օրհնեա՛լ ես տե՛ր և փառաւորեալ
ե՛քս անբա՛ւ մարդասիրութիւնդ •
դաղաչանքս մեր քեզ մատուցանեմք
նր թողաւորդ ես յաւիտե՛նից •
բ՛ղնր նջեցե՛լան մեր արժանի՛ն արա
տ՛ր ընդո՛ւնիլ ՚ի կեա՛նս րդ յաւի՛
տե՛նից:

Լրտասու ես ինձ շնորհեա՛ր ՚ի յա
պաշխարութի՛տե՛ր • զի լուսացից
բ՛ղ մեզս ա՛նձին խնայ որպէ՛ս պո՛ռ
նիկն աղա՛ջեմ և բ՛կե՛ցո՛:

Աստուակեցայ ես ՚ի հեծուէ խնում •
լուսացի զամ գիշեր բ՛ղմա՛հիճա խմ,
և արտասուօք խմալք զանկողինս իմ
թա՛ցի: Ը՛զի լուսացից բ՛ղմե՛:

Մը աղբիւրդ ես անապատ^ա կանքը
բխտո^ա իս ստոր^ա ւած^ա զիբրաւ ոգի^ա լ
անձն իմ^ի մեղաց^ա բըժը շէտ^ա ար
բը շխմա^ա մը արտասու^ա ց և ը

ՍԵՐՔԻ ԿԵՅՈՒՆ

Օ մոլորեալ ծառայո խը նդրեալ
ար. և մի^ա դատապարտեր ըզիս ի յա
ւուրն այցելու թե^ա քս մարդասէր
Կեցցե՛ անձն իմ^ի օրհնեացե՛ ըզքեզ
և իրաւուներք քո օգնեացե՛ն ինձ
Մոլորեցայ ես ուր զոչխար կորու
սեալ խընդրեալ զծառայո քո զի
զպատուիրանքս քո ես նչ մտապցայ
և մի^ա դատապարտեր ըզիս ի յաւուրն
այցելու թե^ա քս մարդասէր

Մը մոլորեցայ ի՛ ճօտե՛ քումն ճո
ղի^ա ը բարե՛ խը նդրեալ^ա զիս^ա ըզ
մոլորեալս. և արժանա^ա ւորեալ^ա խառ
նիլ ի՛ ճօտե՛ քո^ա քիստո^ա և
ը՛ կեցո՛ս

Թագաւորի Մարտիրոս :

Ազաւոր յաւիտեան

Օ ճշորմունի քօտէ՛ր

ա՛րամի՛ մե՛զ և բարեխօ

սուք սրբոց մարտիրոսաց՝ մի կորու

սաներ ըզմեզ Ն՝ սրբորմունի՛ և ճ

սո՛ւրբ ճշորմեա՛ մեզ :

Փրկուի՛ արդարոց ՚ի տնէ՛ւ . վերա

կացուէ նց ՚ի Ժամանակըս նեղուէ :

Օգնեցէ նց տը և փրկեցէ զնս .

ապրեցուցէ ՚ի մեղաւորաց . և կե

ցուցէ ըզնս , զի յուսացա՛ն ՚ի նա .

և բարեխօսութք սոցա մի կորուս

ներ ըզբմեզ երրորդու՛ :

Որք բզտանջա՛ս և ըզմա՛ն վասըն

քօ յանձն սոխն . և հեղին զարիւնս

իւրեա՛նց վասն անուանը՛դ քօւմ

թէ՛յ . բարեխօսութք սոցա մի կորու

սաներ ըզմեզ եր՛ :

Թ

Բա

աե

աը

ի

20 1
 Բարեխօսութիւնս զբնոց մարտիրոս
 անասն. աղաչեմք զհոգևորդիս և զհոգևորդ
 քեզ. Թողու թիւն շնորհեալ յան
 ցաւս մերոց. բարեբախտ իմաց
 քրիստոս:

21
 Երբ և տր առ այնոսիկ որք մարտիրոս
 են սրտեք. և ըզխտարհրս հոգևոր
 կեցուցանէ:

Բարեխօսութիւնս զբնոց եւն աղաւթոց
 յանեանսն. իրկէ զէս տր. և պահէ
 զամ սուկերրս նոցա. և մի ինոցանէ
 ոչ կորցի: Թողու թիւն շնոր
 հեալ յանցանաց մե:

22
 Ար յարթօղ զօրութիւն ի հանդէս
 շնորհաւոր իսկաւն. աւանդաւոր պա
 հէցեք զհաստանաւոր վճիպս զո
 իմս իմ. տր մեզ զզօգնութի
 յոյսն ի նեղութե մերում. բարե
 քօնութիւնս զբնոց մարտիրոս
 և ըզխտարհրս:

Բարեխօսութիւնս արեւոյ մարտի
րոսսաց: Պարզեւեա մի մեզ
տր. առնուլ մասն երածիս ընդ
հրաւերեալսն ի կոչումն ազ
քայութեան երկնից:

բձ

Աքանջելի է անի վր սրբոց իւրոց
ան իարայելի: Կոստայի զօրութի
հաստատութի. ժողովրդեան իւրոց.
օրհնել է ան. առնուլ մասն երածի:
Մարտիրոսք երանելի և փառաւո
րեալք. որք բազում տանջանացն
համբերեցիք. դուք ըզլ յարն կե
նաց ըզգեցեալ ունեք. և առ ք
վասն մեր բարեխօսակցիք:

սԷ

վ

Պուրեւ քն աղբիւր. կենաց բըլ
խումն ո՞րոքմութի. շնորհեցեր սրբ
ոց մարտիրոսացն յաղծող ըզնա
հատակութի, հարածել ըզխաւարն
և լուսաւորել զանձիսն մեր:
Ը՞՛փառաւորեալ է ի խորհուրդոս
սրբ. իւրոց. մեծ և ահաւոր ի վերայ

բԷ

ոԶ

այնոցիկ որք շուրջ են ըզնուլու :
Տր ամ զօրուէց ո՛ն նրմանի քեզ .
հըզօր ես դու ար և ճշմարտութի քո
շուրջ ե ըզ քե . շնորհեցեր որբոյն
(այս տեան) յաղթօղ զնահատակութի
հալածել ըղխաւարն և լու :

Ո՛ր շնորհօք սք հողւոյն յաղթէ՛ք
թշնամոյն երանել ք վեկայք քի
վն ձե՛ր տօնողացս՝ հայցեցէք յայ
զթողութիւն ըմե՛ զաց :

Ո՛ր պրսակդ էք պարծանաց ամ ա,
աւքիներաց . նախաշաւիղ և առաջ
նորդ կենացըն յաւխտենից . ուլ քր
վր կայք՝ . առ պրսակի՛ջն քրց և
վն մեր բարեխօսեցէք . շնորհելով
ողորմութի՛ յանսպառ աղբերէ՛ն
կենացըն յաւխտենից :

Ո՛ր զ ճգնութիւն սրբոց մարտիրո
սացն . բարեխօս ունիմք առ քեզ
քրի՛ տո՛ս . և աղաչեմք սրբօ՛ք
շնոր

Հորհեա՛ զԹողութիւն յանցանաց
մերոց՝ . և ՚ի կեանարդ յաւիտեանից
նորոգեա՛ և ըկե՛՞ցո՛ւ :

Ի՞նչ ծագեաց արդարոց՝ . ուղղոց
սրտից եղև ուրախութի՛ :

Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տէր . և
խոստովան եղերուք յիշատակի սրբ-
բնութե՛ նորա : և աղաչե՛ :

Պատուակա՛ն նէ առաջի քն մահ սրբ-
բոց իւրոց . ո՛տր էս ծառայքս եմ .
ծառայ և որդի աղախնոց քոյ :

Հատե՛ր ըզկողմնս իմ . քեզ մտաու-
ցից պատարագ օրհնութեան և զա-
նուն անդ կարդացից . և աղաչեմք
սրբոք շնոհեա՛ զԹողութիւն :

Հանդիսացեալք ՚ի մարտրս պատե-
րազմի՛ յանթօղ գրտայք . շք ըվե-
րա՛ կայք . քանզի ճանապարհ հոր՛
դեցիք ըմբ՝ զ յերկնային քաղաքն
յերուսաղէմ . ը անմարմնոցն դառա-
վանք՝ և որելովք՝ ըզերո՛րդ ուրի՛ն :

12

12

2

12

Արե՛ ի խորանքս սրբութեան եւ
 ժողովեալ օրհնել զքեզ զբոլոր
 տեսնողացանօք սրբոց մարտիրոսաց
 ըզգաղտասանն մեր մի՛ ա՛նտնս
 առներ՝ որ միայնդ էս բա՛շտմողնրմ
 թագա՛ւոր փառաց քս՛ :

Արե՛ձ է տէր առմենեւեան որբ
 կարդան առնա՛ . առմենեւեան որբ
 կարդան առնա՛ ճշմարտութի՛ն :

Օ կանա երկիւղածաց լւրոց առնէ
 տէր . աղօթից նց լուսէ և կեցուցանէ
 ըզնոսա՛ . աղաչանօք սրբոցն օ
 աչս անունն և այլ սրբոց մարտիրոս՛ :

Առաքելոց և Ստրգարեից՝ աչս է :

Ոչ են բանք և ոչ են խօսք սրոց ոչ
 լրին ձայնք նոցա :

Բնդ ամ՛ երկիր եւ բարբառ նց .
 և մինչև ՚ի ծագս աշխարհի են խօսք
 նոցա՛ . աղաչանօք սրբ՛ :

Սահառանկք եւ վը կայք ՚Բ՛՛՛՛ ա՛ն
 տո՛՛՛՛ լծոյ ընդ հանձնութեզե՛

բանց քարոզք փրկելու է որք զան
ձկերս ձե՛ր մատուցիք պատա
րաս զ և զէ նու մն անտու ճոյ հօր
Ի հետ անտու շէջ ճոյ զով երջս Ի կա
տարե՛ն շահչատան և անունն ձե՛ր
բայ բարեխօսեցիք առ ար վն քաւ
ու թե՛ն մեզանց ըմե՛րոց :

Օ երեքորք բեան անտու թիւնը քո
միաբանն անշահեմք ընդ ար տեր՛ .
անշահանօք սրբոց մաբախրոսանցն
խրհայեա՛ն Ի մեզ և ը կե՛ցոն :

Աբախ ընցին անտու թեան որք յու
սացեալ են Ի զեղ . յաւխտեանցն
ճասցեն . և բնակեցիս դու Ի նա :

Պրծեցի ն Ի բեզ սիրելիք անունն
քո . զե՛ օրհնեցես դու զարդարն .
ար՛ ուն զինու հաճութեք քո՛ զբոս
կեցեր ը զնոս : աղաչանօք սրջն
այս անուն . և այլ սրջ մար

Տունայսօք եկեղեցի սր զճիշատան
կըս ձե՛ր սր ը վե՛ր անկախք . որք

զե

սղ

զե

զօ ւթեամբ քր հոգւոյն վանեցիք
ըզպատե՛րանդմ ջա՛րին . և ՚ի կամարս
լուսեղէնք թաղաւորեալք օրհնե՛լ
սո՛ւրբ զև՛ ըրողուին՛ :

Արե՛ոյն Արե՛փաննօսի է :

Այօր դասք հրե՛շտակաց ու
բա՛ձխա ճա՛ն ընդ ճը՛գնու
թի՛ օրրբոյն Ատե՛փաննօսի՛ նախա
վրկա՛ ըմբո՛ս : Բա՛նք զե գո՛չե՛լ
է՛կեղեցի՛ քո՛ Բե՛թ ստո՛ն .
ըզը՛ յաղթանակ մա՛րտ հեղմա՛ն
արեան սո՛րա՛ ՚ի՛ վերայ ը՛մե՛ծի
անրո՛ւա նը՛ն քո՛ Տէր :

Բազու՛մ համարձակութի՛ է սորա
առաջի այ՛ ՚ի ձեռն հեղման սո՛ւրբ
արեա նն ի՛ւրոյ՛ . քա՛նզի յօժա՛րո՛ւ
թի՛ մատնեաց զանձն իւր ջա՛րաջար
և դա՛ռն տանջանաց՛ վա՛ մեծի՛ ա
նրո՛ւա նը՛ն տն՛ : Բա՛նզի արհա՛մար
հե՛լո՛ վանա՛րգեաց զանցաւոր ը՛զ

Կեանս աշխարհիս եւ փառագեաց յա
ւիտեան կան հեծոցն. եւ միշտ եւ հա՛
նապա՞զ, ուրախա՛նաց ընդ թն ի՛նչ
յա՛նք սպա՛ն ուրախո՛ւ լծի՛սն:

Քանքզե՛ գոչե՛ եկեղեցի՛ քո՛
Քրիստոս՛ յըր յա՛ շրտանակ մարտ
հեղման ա՛րեա՛ն սո՛րա ՚ի վերայ ը
մեծի անուա՛ն քոյ՛ տէր:

Փա՛նք շօրն հակակի՛ Որդւոյն
միածնի՛ եւ ազա՛տիչ սբ հոգւոյն ը
վա՛յելէ: Փա՛նք պատիւ՛ եւ իշ
խանուծիւն. այժմ՛ եւ միշտ եւ յա՛
ւիտե՛ս յաւիտեանց ամէ՛ն:

Եւ յորժամ շա՛րժի՛ն երկինք եւ եր
կիր ՚ի՛ յասէ փա՛նաց բանի՛ն թն
Ե՛ստ ու՛ծոյ: Յայնժամ նրառու
ցանէ՛ ընդ աջմէ իւրմէ ըզ սիրե լիս
անուան իւրոյ ՚ի լուսեղէն խորանսն
զուգաւորե՛ լով:

(Արի՛ս քա՛նքի պանն իկու.) Այսօր գա՛ն:

Լեւոյն Տրագաւայի Ծննդին Տեանն :
 * Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :
 Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :
 * Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :
 Ծագեացի յաւուրս նր արդարու :

Լեւոյն Ծննդին Գր Գր

Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :

Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :

Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :

Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :

Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :
 Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :
 Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :

Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :
 Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :
 Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :

Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :
 Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :
 Լեւոյն Տրագաւայի Տրագաւայի :

Փանք և երկրորդու չոր և որդւոյ
և հողւոյն սրբոյ այժմ և միշտ և յա
ւիտանորս յաւիտենից ամէն :

Օրհնած քերական քովի որ ամ շնոր
չբասն ասա :

Պանք հրեշտակաց օրհնեն զքեզ
քն ալիւնիայ : մարդկան ազգ սաղ
մոսեն քեզ ալիւնիայ :

Ալիւնիայ • ալիւնիայ • ալիւնիայ •
| իւր դուստր և տեւ • խոնարհեցն
զունիքն քո • մոռա ըզժողովուրդ
քո և ըզտուն հօր քո՝ զի ցանկա
ցաւ թագաւոր գեղոյ քոյ :

Սա ինքն է տերքո՝ երկիրպագցես
սրմա • և դուստր ծուրայ երկր
պագցի սրմա • և պատարագօք զե
րեորս սորա պաշտեսցեն մեծամեծք
ի ժողովուրդոց :

Ալիւնիայ : Սա կարգացի առիւն հայր
իմեւդու • ամ ը ունօղ փրկուե իմոյ
Նա անդրանիկ արարից զնա • և
բարձր քան զամ թագաւորն երկրն
Փանք և եր' : այժմ և' : ալիւնիայ : երեւ
Ալիւնիայ

բձ

Մէլուխայ, ալէլուխայ, ալէլուխայ
Իջցէ ուն զանձրե ՚ի վր գեղման .
ուն ցող զե ցողէ՛ յերկր :

Ծագեացի յաւուրս նր արդարու
Թիւն, բազում խաղաղութի մինչև
կատարեացի լուսին :

Փ

Մէ՛ : Աջոյց ար գեղեղութի իւր .
առաջի ազգաց յայտնեաց զարդա
րուի իւր : Յիշեաց սղորմութի իւրով
զյակօր . ճշմարտութի իւրով զտուեն
խարայելի . և տեսին ամ ծագք երկրի
զգեղութիւն ան մերոյ :

Փանօք և եր՛ : անժմ և միշտ՛ : ալէ՛ :
Մէլուխայ, ալէլուխայ, ալէլուխայ :
Նա՛ կարդացէ առ իս՛ հայր իմ ես
դու . ամ ընդունող փրկուէ՛ իմոյ :

բձ

Նա՛ անդրանիկ արարից զնա . և
բարձր քան զամ թագաւորս երկրի :

Փ

Մէ՛ : Մեղ քեզէ ըսկիզբն ա
ուրըն զօրութե . ՚ի վայելչուի սբց
քոյ յարդանդէ յառաջ քան զարու
սեակ ճնայ ըզքեզ :

Արդունաւ ար դաւթի՛ և ոչ ևս զըզ
Զասցի . Թէ դու ես քահանայ յաւի
տեան ըստ կարգին մեւքիսեդեկի .
և ար ընդ աջմէ՛ քու մմէ :

Փանօք և եր՛ : այժմ՛ և միշտ՛ : ալէ՛ :
Ըլէլուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ :
Այոյց ար զիւրկուծի՛ իւր . առաջի
ազգաց յայտնեաց զարդարուի՛ իւր :
Յիշեաց՝ ողորմութիւն իւրով զյակօբ .
ճշմարտութեամբ իւրով զսուսնն իս
րայելի . և տեսին ամ ծագք երկրի
զիւրկուծիւն ամ մերոյ :

Ալէ՛ : Յիշեա՛ ար զդաւիթ և զամ
Տեղուի՛ նր . Որպէս երդունաւ ան
և սուսոս եդ այ յակօբայ :

Փանօք և եր՛ : այժմ՛ և միշտ՛ : ալէ՛ :
Ըլէլուիայ . ալէլուիայ . լէլուիայ :
Ընդ քեզ է ըսկիզբն աւուրըն զօ
րուծե . ՚ի վայելչութիւն նբց քոց
յարգանդէ յառաջ քան զարու
սեակ ծնայ ըզքեղ :

Արդունաւ ար դաւթի՛ և ոչ ևս զըզ

զասցի. Թէ դու ես քահանայ յաւի
տեան ըստ կարգին մէջ լիսեղեկի .
և տէր ընդ ազմէ՛ք բու՛մէ :

Մ. Ե՛. Տէ՛ր ասաց զիս որդի իմ ես
դու . և ես այսօր ծնայ զքեզ :
Խընըքեա՛ յինէն և տայ քեզ զՏէ
Թանասս ՚ի Ժառանգաւ ՚ի . և իշխանու
Թի՛ք քեզ ընդ ամ ծագս երկրի :

Փանօք և եր՛ : ա՛յ թմ և միշտ՛ ալէ՛ :
Մէլու իայ . ալէլու իայ . ալէլու իայ :
Յիշեա՛ տը զբաւ ՚ի Թ և զամ Տէ զու
Թի՛ւն նորաւ Սրբէ՛ս երդ ուաւ տն
և ուխտս եդ այ յա՛կորայ :

Մ. Ե՛. Տէ՛ր հովաւեացի զիս . և ինձ
յնչ ո՛չ պակասեացի :
՚Ի մայի՛ դալարուդ անդ բնակե
ցոյց զիս . և առ զուրս հանդստեան
սընայց զիս :

Փանօք և եր՛ : ա՛յ թմ և միշտ՛ ալէ՛ :
Մէլու իայ . ալէլու իայ . ալէլու իայ :
Տէ՛ր ասաց զիս՝ որդի իմ ես դու .
և ես այսօր ծնայ զքեզ :

Եւ նդրեալ յինչն և տայ քեզ զՏե-
Թանոսս ՚ի ժամանգ ութի . և իշխա-
նութիւն քեզ ընդ ամ ծագս
երկրի :

Մ. Ե. Ը : Եւ զուսար և սեւ ի բանար
Տեցի զուսին քո մտն զժողովուրդ
քո և զտուն հօր քոյ զի ցանկացաւ
Թագաւոր զեղոյ քոյ :

Սա ՚ի նքն է տր քո՝ երկիր պապցես
սրմա . և զուսարը ծուրայ երկիր
պապցի սրմա . և պատարագօք զե-
րեսրս սորա պոշտեպցեն մեծամեծք
՚ի ժողովրդ քոյ :

Փառք և եր' : ա՛յժժ՛ և՛ : ա՛յԷ՛՛ երկ

Մ. Ե. Ը : Եւ իսայ Գարսեւանն Վ. Գ. Ը :

Մ. Ե. Ը : Եւ իսայ . ա՛յԷ՛՛ իսայ . ա՛յԷ՛՛ իսայ :
Ողորմութիւն ան լի է զև երկիր . և
բանիւն ան երկիրք հաստատեցան :
Եւ հողւով բերանոյ նր ամ զօրու-
թիւնք նոցա :

Մ. Ե. Ը : Գարեաւ ամ և ցրուեցան

ամ Թշնամիք նր . փախեան ն ասե-
լէք նր յերեսաց նր :

Փանք և եր' : այժմ և միշտ' և ալէ' :

Ալէլուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ :

Չա՛մ փո հարէք ամ հեթանոսք . ա-
ղաղակեցէք առ ամ 'ի
ձայն ցր'նձու թե :

Տէր բարձրե ալ և ահարկու . Թագա-
ւոր մե՛ծ 'ի վր' ամ' երկրի :

Ալէ' : Հաճեցա՛ր քո ը երկիր քո .
և դարձուցեր զգերուի յակաբայ :

Թողէր զանիրաւուի ժողովոցեան
քո . և ծածկեցեր զամ' մեղքս նց :

|| փառք և' :

Ալէլուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ :

Յարեալ ամ և ցրուեցան ամ Թըշ-
նամիք նր . փախեան ն ասե-
լէք նր յերեսաց նր :

Ալէ' : Տէր Թագաւորեաց վայել-
չուի՛ զգեցաւ . զգեցաւ քո զօրուի
ընդ միջիւր հա՛ծ : || փառք և :

Ալէլուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ :

ճանեցա՞ր ար ընդ երկիր քո . և դար
ձուցեր զգերութի յանդառայ :

Թուղեր զանկրաւուի ծողովրդեան
քո . և ծածկեցեր զամ մեղսս նց :

Լ. Լ. : Օրհնեցէ՛ք մանկուհի զար
և օրհնեցէ՛ք զանուներն ան :

Եղիցի անուն ան օրհնել յայսմ հե-
տէ մինչև յաւիտեան : ॥ փառք է : ԳՃ

Լ. Լ. Լուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ :

Տեր Թագաւորեաց զվայելութի
ըզդեցաւ : զգեցաւ ար զօրութի
ընդ մէջ իւր էա՞ծ :

Լ. Լ. : Գովեա՞ն եհիմ զար . և օրհ-
նեա՞ զամ քո սիօն : Օ ի զօրացոյց ըզ

նիդս դրանց քոց . և օրհնեց զարդև
քո՛ ի քեզ : ॥ փառք է : ԳԷ

Լ. Լ. Լուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ :

Օրհնեցէ՛ք մանկուհի զար և օրհ-
նեցէ՛ք զանուներն ան :

Եղիցի անուն ան օրհնեալ յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան :

Լ. Լ. : Ահնդանի՛ է ար և օրհնել
Ս

ամ, և բարձր եղիցի ամ փրկուե
լինց: ՄԾ է որ խնդրի զլեծ իմ,
և հնազանդ առնի զժողովուրդս
լնդ ինև, «Փառք և»

դճ

Մ լիլուխայ, ալիլուխայ, ալիլու" :
Պատեա՛ եղէմ՝ զտր, և օրհնեա՛ զամ
քո սիօն: Ս ի գորացոյց զնիդիս զլնց
բոյ, և օրհնեաց զորդիս քո՝ ի քեզ,
Մ լի" : Աղորմուք՝ ամ լի՛ եղև եր
կիր, և բանիւ՛ ան երկիրք հաստա
անցան: Եւ հողւով բերանոյ նորա
ամ զօրուե՛ք նց: «Փառք» :

ժ

ան

Մ լիլուխայ, ալիլուխայ, ալիլուխայ:
Ս ենդանի՛ է տր և օրհնել է ամ, և
բարձր եղիցի ամ փրկուեթ ինց:
ՄԾ է որ խնդրի զլեծ իմ, և հնա
զանդ առնի զժողովուրդս լն ինև :
Մ լի" : Օմնիս հարկէ՛ք ամ հեթանաք
աղաղակեցէ՛ք առ ամ ի՛ ձայն ջրն
ձուե՛: Տէր բարձրեալ և ահարիու
թաղաւոր մեծ ի՛ զք ամ երկեզ
«Փառք և» :

ժ

Կա
Մ
Գ

Անբարձր զամբարձրանն Քրիստոսի
Անբարձր, անբարձր, անբարձր" :
Համբարձիք իշխանք զգրուեսն ձեր
Ի վեր, համբարձիքն զգրուելք յաւել
տենից և մտից Թագաւոր փառաց :

Ո՛վ է սա Թագաւոր փառաց, տը հը
զոր զգրու թէ իւրով, տը կարող Ի
պատերազմի :

ԱՆՔ" : Անք տը բերապատիկք,
հազարք ու զղիւք, և տը Ի նա Ի սենե
սրբութի իւրով : ԱՆՔ Ի բարձունս
և զերեաց զգրութի, տա աւարճ
բաշխեաց պարգևս և ետ սրբուց
մարդկան : « փառք և » :

Անբարձր, անբարձր, անբարձր" :
Համբարձաւ տը օրհնութի և տը մեր
ձայնիւ փառց, Սաղմնս ասացիք տը
մերոյ, սաղմնս ասացիք Թագաւորին
մերուս, սաղմնս ասացիք :

ԱՆՔ" : Ար հովանեազ խրայելի նա
յեաց որ առաջնորդես որդես խաչին
յովանիւս : Ար նասիւս Ի քրօքես :

յայտնեաց առաջի եփրեմի՝ բեմիա
մեմի և մանանի: ॥ փառք և ։

Մէլուհայ . ալէլուհայ . ալէլուհայ :
Պատք մայ բիւրապատիկ . հարարք
աւղղելք . և տէր ՚ի նս ՚ի սմէ սքաւ
Թէ՛ իւրմէ : Ա՛լ ՚ի բարձունս՝ գեր
եաց դգերութի . էսա աւար՝ բաշ
խոց պարզ և և էա որդւոց մարդիկ :
Մէ՛ : Մէ՛նէ յամպս դգնացս իւր .
և շղե նա ՚ի վթ Թեւոց հոդմոց :

Ինաստովանութիւն և գլխի զայն
չուի գգեցար . արկեալ ըզլոյս որմ
գոթոց . ձգեցէր զէրկինս մայ խորան
և արկեր ՚ի վթ ջուրց զվերնայարկս
նր : փառք և ։

Մէլուհայ . ալէլուհայ . ալէլուհայ :
Որ հովանէսդ իհլե . նայեաց որ ա
աւջարդէս որմ խաչին յովանփու :
Որ նախ՝ ադ ՚ի բրօքէս՝ յայտնեաց ա
առջի եփրեմի՝ բեմի ամբնի և մանանի :

Մէ՛ : Մէ՛նէ եղև մինչև յերկինս
ողորմութի . քս . և մինչև յամպս ձքշ
հարստութի . քս : Իւարձրեալ էս գու

յերկինս ամ . և յամ երկրի են
փառք քո : ॥ փառք և ։

Մէլուխայ . ալէլուխայ . ալէլուխայ :

Մէնէ յամոյս զգնացս իւր . և շք
ջեհա ՚ի վր թեոց հողմոց :

Խոտաւանու թիւն և զմեծ վայել
չախ զգեցար . արկեալ զլոյս ոպ զօ
թաց . ձգեցեր զերկինս ոպ խորան . և
արկեր ՚ի վր շուրջ զէրնայարկս նր :

Մէ ։ Տէր խոնարհեցո՛ զերկինս
և եջ . մերձեա՛ն ՚ի բերինս և ծրխես
ցին : Փայլեա՛ն զկայլատակունս քո
և խառնեա՛ն զնս . անարեա՛ն զնետս քո
և ցրուեա՛ն զճն : ॥ փառք և ։

Մէլուխայ . ալէլուխայ . ալէլուխայ :

Մէ՛ծ եղև մինչև յերկինս ողորմուի
քո . և մինչև յամոյս ձլմարտուի քո :

Բարձրեալ ես դու յերկինս ամ . և
յամ երկրի են փառք քո :

Մէ ։ Խոնարհեցո՛ց զերկինս և
եջ . և մէջ ՚ի ներքոյ ոտնոց նր :

Մէ ՚ի քորէս և թախու . սրացաւ
նա ՚ի թեւնս հողմոց : ॥ փառք և ։

Անկողնայ: հոգեւոյն արեւոյ հալոսքեան:

Անկողնայ. անկողնայ. անկողնայ:

Յանկաւորն է նա. քան զուսկի. և քան զանհանս պատուհանս բազումս.

Քաղցր է նա. քան զմեղու խորխոս:

Քանզի ծնայ. քո պահեսցի զայս ՚ի պահել նմա հատուցումն բազում:

Անկ': Թակք աղաւնոյ արծաթապատ.

և թիկնամէջնք ՚ի գոյն սկւռոյ:

՚ի գումարէլ երկնաւորին ըզ թալ գաւորա. ՚ի վր նորա՝ ճիւղասցին ՚ի սաղմոն.

«Ֆառք և:

Անկողնայ. անկողնայ. անկողնայ:

Ահրաւր հաստատեան յիս ան. և հոգի ուղղ նորոգեան ՚ի փորի խնամ:

Անկողնայ զնաւոր. յերեսաց քոց և զհոգի. քո սր մի. հանեց յինն:

Անկ': Պատի զդաւ ի թ ծառայ իմ և իւղով սրբով իմով օծի զնա:

Չեան իմ ընկալցի զնա. և ք զուսկ իմ զօրացուսցի զնա: «Ֆառք և»:

Անկողնայ. անկողնայ. անկողնայ:

Թակք աղաւնոյ արծաթապատ.

և թիկնամէ շնր՝ ի գոյն սսկւոյ :

Ի գումարէ՛ շերկնաւորին ըզթագա
սորս ի վրէ՛նր՝ ձիւնայցին ի ստղծօն :

Մ. Լ. Ե. : Աւաքէս զոգի քս և ըտտա
նաս զնոսս . և նորոգէս զերէսս
երկրի : Եղեցի՛ ն փառք տն յաւի
տեան՝ և ար սւրախ եղեցի յարա՛
րածս իւր : « փառք և » :

Մ. Լ. Ե. լուխայ . ալէլուխայ . ալէլուխայ :
Գ. ար՛ ըզդաւիթ ծառայ իմ . և
իւղով որբով իմով օծի՛ ըզնաս :

Չե՛նն իմ ընկալցի զնոս . և բազուկ
իմ զօրացուցէ՛ զնաս :

Մ. Լ. Ե. : Յայտնութիւն բանից քոց
լուսաւորէ . և իմաստաւն արնէ ըզ
տըղայոս : Օ բերան իմ բացի և ա
ւի զհոգի . ի պատուիրանս քս փա
փազեաց անձն իմ : փառք և » :

Մ. Լ. Ե. լուխայ . ալէլուխայ . ալէլուխայ :
Աւաքէս զոգի քս և ըտտանաս ըզ
նոսս . և նորոգէս զերէսս երկրի .

Եղեցի՛ ն փառք տն յաւիտեան . և
ար սւրախ եղեցի յարարածս իւր :

Մէ՛: Տոգի՛ քո քր և բարի՛ առաջ
նորդեցեցի ինձ՝ ՚ի յերկի՛ր ուղիղ:

Ս անու՛ն քո քր կեցուցես զիս՝
արդարուք քով հանցես ՚ի նեղու՛կ
զանձն իմ: ॥ փառք և :

Մէ՛ լուսիայ . ալէ՛ լուսիայ . ալէ՛ լուսիայ :
Օ բերա՛ն իմ բացի և սախի՛ զՏոգի՛ .
՚ի պատու՛ իբն քո փփփփփփ ց անձն իմ :
Նայեաց առ իս՝ և սղորմեա՛ ինձ բառ
իրաւունս սիրողաց անու՛ն քոյ .

Մէ՛ : Ի սաստի՛ քումմէ՛ քր և ՚ի շըն
ճէ՛ Տոգու՛յ բարկու՛ն քո : Նապեաց
ի բարձանց և ընկալաւ զիս . ընկալաւ
զիս ՚ի ջու՛րց բազմաց : ॥ փառք և՛ :

Մէ՛ լուսիայ . ալէ՛ լուսիայ . ալէ՛ ու՛ :
Արի՛ ի՛ զ՛ զի ի զանէ՛ ՚ի գլուխ և ՚ի
ճորսւան ահարօծի . և ՚ի մօրսւացն
ի զանէ՛ ՚ի դրապանս զդեատու՛ նր :
Արդէ՛ս ցօղ՛ զի ցօղի՛ ՚ի հերմօծէ՛ ՚ի վր
լերին սի՛օնի :

Մէ՛ : Ի վայրի՛ դալարու՛ զ անդ բբ
նակեցոյց զիս . և առջու՛րս հան
դրստեան սընդց զիս :

Ի արձնոց զանձն իմ առ իս . և առ աշ
նորդեաց ինձ Ի ճաննորձս արդարու է
զն անսուսն իւրոց : ॥ Բարք և :

Եւելուիայ . ալելուիայ . ալելուիայ :
Ի սաստի՛ քուսնի՛ ար և Ի շնէ՛լ
Տողւոյ բարկու՛թի՛ քոյ :

Առարեաց Ի բարձանց և ընկալա
զն ընկալա զն Ի ջնւոց բաղնաց :

Եւել" : Բզմիրս սբ Տաստատեա՛
նիս ան . և զՏողի ուղիղ նորոգեա՛
Ի փորի՛ ինուս . Այ ընկեաւ ք զն
ար յերեսաց քոց , և զՏողի քո սբ
մի Տաներ յնէն . ॥ Բարք և :

Եւելուիայ Խաչի :

Եւելուիայ . ալելուիայ . ալելու" :
Ճնւոց քո և զաւազան՝ նոքա միի
Թարեացեն զնս : Պատրաստ արա
րեր առաջի իմ ըզ սեղան . ախն յան
զխման նեղճաց խնոց .

Եւել" . Ատուր երկիւղածաց քոց
նըշան . զի սարեացին յերեսաց ալե
ղան : Այ՛ փրկեցան սիրելիք քո . կե
ցո՛ աջով քով և լուրմեղ : ॥ Բարք և " :

Ալէլուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ :

Նէաք քո սրեալ են հզօր . և ժողովուրդք ի նեղքոյ քո անկցին ՚ի սիրաս թշնամեաց թագաւորի :

Աթոռ քո նմ յաւիտեանս յաւիտենից . գաւազան ուղղութե՛ գաւազան արքայնութե՛ քո :

Ալէ" : Տո՛ւր զօրութի ծառայի քոյ . կէցո՛ւ զօրդ ի աղախնայ քոյ . և արա՛ առիս նշան բարութե՛ :

Տեսցեն տտելք իմ և ամաչեցեան . զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս : ॥ իսա. ք և " :

Ալէլուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ : Ատո՛ւր երկիւղածաց քոյ նշան . զի տարեցին յերեսաց աղէղան :

Որպէ՛ս իրկեցան սիրելէք քո . կէցո՛ւ աջով քով և լուր մեզ :

Ալէ" : Ա՛նլ պատրաստեցեր զուղղութիւն և զիրաւունս . և զարդարութի յակօբաց դու արարեր :

Բարձր արարէք զտէր նմ մեր . երկրպագէք պատուանդանի ռակց նր զի՛ սք է : ॥ իսա. ք և " : 755 ալէ

ալէ

Փ

բձ

Փ

բ

Ա. Ե. Լուհայ, աչԵԼուհայ, աչԵԼուհայ :
 Տուր զօրուծի ծառայի քո . կեց
 զարի աղախնայ քոյ . և արա՛ ստի
 նչան բարու Ե Տե սղեն՝ աստ լիք իմ
 և անայ Ե սղեն , զի դու ար օգնեցեր
 ինձ և մխիթարեցեր զիս ,

գ

Ա. Ե. : Ասց ար ցո՛ր իմ՝ նիստ ընդ
 ազմի իմմէ , մինչև եզից զթշնամբս
 քո պատաճանդան՝ ասից քո :
 Գաւ ազա՛ն զօրուծի առաջեացի
 քեզ ար՛ի սիօնէ . և սփրեացես դու՛ն
 մեջ թշնամեաց քոյ « փառք և » :

դ

Ա. Ե. Լուհայ, աչԵԼուհայ, աչԵԼուհայ :
 Դու՛ն պատրաստեցեր զուղղուի և
 զհրաւուսս . և զարդարուի յսիրայ
 դու արարեր . Ինք՛նք արարիք զքո
 անձ մեր . երկիրդ ազեք պատաճան
 դանի ստից նր՛ զն՛ սբ է :

ե

Ա. Ե. : Յայտնեացէ՛ն երկիրք ըզ
 վայելչուծիւն փառայ նր , և օրհ
 նուք նր ըցան տիեզերք :
 Ճաւագայծք սո՞ղ ՚ի լուսոյ հասան
 ՚ի նմանէ , և եղջիւրք ՚ի ձեռին նր

դրտան, և անդ հաստատեցաւ զօրո՞
թի՛ փառաց նր՛: ॥ փառք և՛:

Մէլուխայ, արէլուխայ, արէլու՛:

Մայն ար ցար իմ՛ նիստ բնդ ազնի
իմնէ, մինչև եդից զԹշնամիս քս
սլատաւանդան ընդից քոց:

Գաւազան ի զօրութե՛ առարկայե՛
քեզ ար՛ ի սիօնէ, և արկայե՛ս դու
ի մէջ Թշնամեաց քոց:

Մէլ՛: Աշանեցաւ առ մեզ լոյս եւ
բնաց քոց, և ետուր սարախութի
սրտից մերոց: Ինչպէ՛ս ցորենոյ՛
գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր
ըզնոսա: ॥ փառք և՛:

Մէլուխայ, արէլուխայ, արէլուխայ:

Յայտնեցե՛ն երկինք զլայելութե՛
փառաց նր՛, և օրհնութե՛ նր լցան
տիեզերք: Ղառազայթք սոյ՛ ի լու
սոյ հատան ի նմանէ, և եղջիւրք ի
ձեռին նր գտան, և անդ հաստատե
ցաւ զօրութի՛ փառաց նր:

Մէլ՛: Յուր քո և գաւազան՛ նա
քա միևմիտարկայե՛ն զես:

26

Պ

ԳԸ

Պ

Պատրիարքա արարեր առաջի իմ Ըզ
սեղան . ակն յանդիման նեղչաց և
մոց : ॥ փառք և' :

դհ

Ալեքուհայ . ալեքուհայ . ալեքուհայ :
Նըշանեցաւ առ մեզ ըյս երեսաց
քոց . և ետուր ուրախութիւն սրբ
տից մեղոց : Ի պատգոյ ցարեմոյ դիմուոյ
ձիթոյ խրեանց լցուցեր ըզնն :

փ

Ա. Ե' : Նեղք քո սրեալ են հոգ . և
ժողովուրդ ՚ի նեղքոյ քո անկցին
՚ի սիրտ թշնամեաց թագաւորի :
Ի թու քո ամ յաւիտեանս յաւիտե
անց . դաւազան ուղղութե՞ գաւա
զան արքայութե՞ քո : փառք և' :

Ալեքուհայ Արեղեցոյ :

աճ

Ալեքուհայ . ալեքուհայ . ալեքուհայ :
Ի սել ինձ դձայն օրհնութե՞ քո . և
դատմել զամ՝ պանդելիս քո :
Տեր սիրեցի զլայելչութի՞ տան քո .
և զտեղի յարկի փառաց քոց :

փ

Ա. Ե' : Արամի՞ զոր ընտրեցեր և ըն
կաշար . և բնակեցին ՚ի դաւիթըս քո :

Ե ցցուք մէք 'ի բարութենէ տան
քոյ . սբ է տանար քո զարանչի լի ազ
դարութի : « Բարք և » :

Ա լեւուհայ . ալեւուհայ . ալեւուհայ :
Ս է է տր և օրհնել է յոյժ . 'ի քա
ղաք նոյ մերոյ 'ի լեւանն սբ նոյ :

Հաստարման զնձացէ զնձութի
ամ երկիր . լեւնք սիօնի' կողմանք
հիւսիսոյ 'ի քաղաք Թաթւորի մեծի' :

Ա լէ' : Հիսնունք նորա 'ի լեւանն սբ
նոյ . սիրէ տէր զգրունս սիօնի առա
ւելքան զամ յարկարն յահորայ :

Փռւորեանն խօսեցաւ վն քո . ահաւա
զիկ քաղաքդ նոյ : « Բարք և » :

Ա լեւուհայ . ալեւուհայ . ալեւուհայ :
Արանի' զօր ընտրեցեր և ընկալար .
և բնակեացին 'ի դաւիթքա քո :

Ե ցցուք մէք 'ի բարութի տան քոյ .
սբ է տանար քո սբանչելի արդարութի :

Ա լէ' : Ղաւ տէր յաւիտեանն կաա .
և ճիշատակ քո յազդէ մինչև յառջ :

Ղաւ յարուցիլ դժասցիս 'ի վն սիօնի .
խանանի դժաւոյնն հասեալ է թամ
փառք և' : 736 ալ

բէ

Ա՛ն լուհայ, ալէ լուհայ, ալէ լուհայ,
Ջիմնէք նորա 'ի լեա ն եր նորա,
սիրէ տը դըրուերս սիօնի առաւել
քան զամ յարկան յակորայ:

Փ

Փառաւորեալն խօսեցաւ զամն քո,
անաւաղիկ քաղաքդ ամ:

Վ

Ա՛ն: Ա՛յսօրէ զոր ար տը, եկայք
զնձ սրբուք և աւրախ եղիցուք 'ի ամն:

Փ

'ի ամն՝ եղև այս, և է սքանչելի ա
ւաղի աշայ մերօց: ॥ փառք և ։

Գ

Ա՛ն լուհայ, ալէ լուհայ, ալէ լուհայ,
Դու տը յաւիտեան կաս, և յիշա
տակ քո յազգէ մինչև յազգ:

Դու յապտցեալ դըրժասցիս 'ի վժ
սիօնի, ժամանակ դըրժաւոյ նր հա,
սեուլ է ժամ,

Վ

Ա՛ն: Ինտատովս ն եղէց քեզ արբո
ւորով սրտիւ խնով, աւաղի հրեշտա
կայ սաղմոս ասացից քեզ:

Օ ի լուսն քրանս բերանոյ խնոյ,
երկիրպաղից 'ի սառնար ձր քո, և
խոնավն եղէց անոճան քաւմ վն սղոր
մուկ և ճշմարտուկ քո: ॥ փառք և

Փ

Ա՛ն

Մէլուհայ. ալէլուհայ. ալէլուհայ.
Մյո՛րէ զոր արար տր. եկայք զ
ծասցուք և ուրախ եղեցուք ՚ի սմա,
Ղանէ՛ եղև այս. և է սբանչելի ա
ւայլի աչաց մերոց:

Մէ: Տէր ո՛վ կացցէ՛ ՚ի խորնի բուժ.
կամ ո՛վ բնակեացի՛ ՚ի լեաւրն սբ քո:
Որ գընայ անբիժ. դորժէ զարդա
բուլի. և խօսի զճշմարտութի՛ ՚ի սբ
տի իւրում: ॥ փառք և՛:

Մէլուհայ. ալէլուհայ. ալէլուհայ:
Ուրախ եղէ ես ոյք առ ինցիս՛ ՚ի տուն
ան երթիցուք մեր: Հասեալ կային
սարմեր առ դրուեսս քո երուսաղէմ:
Մէ՛: Եւ յառմել զամ ըսքանչելիս քո:

Տէր սիրեցի զվայելուի տան քո. և
զտեղի յարիլի փառաց քոց: ॥ փառք:
Մէլուհայ. ալէլուհայ. ալէլուհայ:
Տէր ո՛վ կացցէ՛ ՚ի խորանն քում.
կամ ո՛վ բնակեացի՛ ՚ի լեաւրն սբ քո:
Որ գընայ անբիժ. դորժէ զարդա
բուլի. խօսի զճշմարտութի՛ ՚ի սրտի
իւրում:

փ

Ա՛լէ՛: Սէ՛ծ է ար և օրհնէ՛լ է յոյժ
Ի քաղաք ան մերոյ՝ ի լեառն սբ՛ նր:
Հաստարմատ ցնծասցէ ցընծութի
ամ երկիր, լեւինք սիօնի՝ կողմանք
Տիւսիսոյ՝ ի քաղաք Թագաւորի՛
մեծի: ॥ փառք և՛:

Ա՛լէ՛լու-իայ: զաղարու-ցորս-նէն

ան
շար

Ա՛լէ՛լու-իայ, ալէ՛լու-իայ, ալէ՛լու-իայ:
Քարէր սուսեմ՝ զքեզ ար՝ զի ընկալար
զիս. և ոչ ուրախ արարեր ըզթշնա
միսն իմ յիս: Տէ՛ր ան իմ կարդայի
առ քեզ և բրժըշկեցեր զիս, ար հա
ներ ի դժօխոց զանձն իմ. և փրկ
կեցեր զիս յայնցանէ՛ ոյք ի զանէ՛ն
Ի գօւր:

փ

Ա՛լէ՛: Ա՛հա՛ն զիս ի գբոյ տառա
պանաց. ի կաւոյ և ի՛ տրղմոյ:
Հաստատեաց ի վի՛ վիմի զուս իմ. և
ուզղեաց զգընացս իմ. ॥ փառք և՛:

Ա՛լէ՛լու-իայ: ծաղ կաղարդին սըգոնեան:

72

Ա՛լէ՛լու-իայ, ալէ՛լու-իայ, ալէ՛լու-իայ:
Տէ՛ր ան մեր երեւցաւ մեզ, աքրէք

տօնս ուրախուէ մինչև յանկիւնը
սեղանոյ: Ը՛ծ իմ էս դու՛ խոստո
վան եղէց քեզ. ան իմ էս դու և
բարձր արարից ըզ քեզ:

Ա՛լէ՛: Երբ նք ցնծասցեն առա
ջն ան՝ զի դայ. և դայ նա՛ ՚ի դատել
զերհիր: Ղառո՛հ զաշխարհս արդա
րու թեամբ. և ըզ ժողովուրդս իւր
ուղղութեամբ: ॥ փառք է՛:

Ա՛լէլուսայ առնոց առնոց շա՛ն խոսն:

Ա՛լէլուսայ. ալէլուսայ. ալէլուսայ:

Օ ի նա՛ սասայ և եղեն. հրամայեաց
և հաստատեցան: Սարգեաց ըզ նա
յւան. սասման եդ որ ոչ անցանեն:

Ա՛լէ՛: Դա՛ զբանէ ար ըզ հիմունս
երկրի հաստատեցեր. և զորձք ձե
ռաց քոց երկինք է՛:

Նորա՛ կորնչին և դու կաս և ճան
յաւխտեան: ॥ փառք է՛:

Ա՛լէլուսայ. ալէլուսայ. ալէլուսայ՛:

Սացցէ՛ դիտոյ ընդ ազմէ քաւմէ ՚ի
հանդերձս սկեհուսս զարդարեալ

և պանուճեալ ընդ դուստր և տես
խոնարհեցո՞ զուսկն քո . մոռա՞ զժո
ղովուրդ քո և զսուսն հօր քո . զիցան
կայաւ թագաւոր գեղոյ քոյ :

Վ. Ե.՝ Տարցին թագաւորի կու
սանք զհետ նր . և զընկերս նր տար
ցեն նմա : Վ. Ծ. զին ցնծուք և ու
րախուք . և տարցին ՚ի տաճար թագա
ւորի . և փոխանակ հարց քոց եղևցին
որդեր քո : ॥ փառք և ։

Վ. Է. լուխայ . ալէլուխայ . ալէլուխայ :
Որ ուտէր ըզհաց իմ . յաճախեաց
առնել ինձ զխաբէ՞ութիւն :

Վ. Ը. զո՞ւ տր ողորմեա՞ ինձ և կանգ
ներա՞ զես և ես հասուցցից նոցա :

Վ. Թ.՝ Խորհեցան և խօսեցան ըզ
հարուի և զապիրատուի ՚ի բարձունս
խորհեցան : Աղի ն յերկինս զբե
րանս իւրեանց . և զէզուս իւրեանց
ածէի՞ն զերկրաւ : ॥ փառք և ։

Վ. Ժ. լուխայ . ալէլուխայ . ալէլուխայ :
Մո՞ւտացից սրբուք զձեռս իմ . և
շուրջ եզէց զսեղանով քո տր :

Տէր սիրեցի զվայելչութի տան քո .
և զտեղի յարկի փառաց քոց :

Մ. Լ. Ե. : Պատրաստ արարեր առաջի
իմ՝ ըղսեղան , ակն յանդիման նեղ
չաց իմոց : Օճեր իւղով զգլուխ իմ .
բաժակ քո որպէս անապակ արբե-
ցոյց զես : ॥ փառք և : :

Մ. Լ. Ե. լուխայ . ալէլուխայ . ալէլուխայ :
Օ արթեան ազեղն քո . ՚ի նետս հա-
պարճից քոց՝ արբեցուցեր զգետս ,
ցրունեցեր զերկիր . և զողացուցեր
՚ի սաստիութենէ անձրևի՝ որք անցա
նեն ընդ սա : Միդունդք աղաղակե-
ցին մեծապէս . լոյս փայլման արե-
գականն արգելաւ . և ծագումն
լուսնին դարարեցաւ :

Մ. Լ. Ե. : Ս'աանեցայ և ոչ ելանիի .
աչք իմ տկարացան յաղքատութի :
Միդաղակեցի առ տը զօրհնող . և համ-
բարձի առ քեզ ըզձեռս իմ : փառք :
Մ. Լ. Ե. լուխայ . ալէլուխայ . ալէլուխայ :
Նդի՛ն զես ՚ի դբի հերքնումն . ՚ի խա-
ւարի և ՚ի ստունէրս մահու :

Յիս հաստատեցաւ որովտուի քո
զամ զբօսանս քո ածեր ՚ի վր իս:
Լ. 15: Եւ զի ես ունի մարդ առանց
օգնականի. և ՚ի մեռեալս ազատ:
Արդէս վերաւորս որք ննջեն ՚ի գե-
րեզմանի: || փառք և եր' :

Յառ օրինակէ է այս:

Ի նքն ՚ի գերեզմանի գնաց և ՚ի տա-
պանի տըքնեցաւ: Բաղդրացան նը
մա խիճք հեղեղատի օ և զհետ նորա
ամ մարդ գընացէ: || փառք և եր' :

Լ. 16: Եւ զի զայս աստուծոյն ՚ի Բի. որ
ասի վարդապետ:

Լ. 17: Եւ զի զայս աստուծոյն ՚ի Բի. որ
ասի վարդապետ:
Լ. 18: Եւ զի զայս աստուծոյն ՚ի Բի. որ
ասի վարդապետ:
Լ. 19: Եւ զի զայս աստուծոյն ՚ի Բի. որ
ասի վարդապետ:

Լ. 20: Եւ զի զայս աստուծոյն ՚ի Բի. որ
ասի վարդապետ:
Լ. 21: Եւ զի զայս աստուծոյն ՚ի Բի. որ
ասի վարդապետ:

Եկայք երկիրդ ազգուք նմա . անկ
ցուք և լայցցուք առ աջի քն արար
չին սերոյ : ॥ փառք և ։

Էջ

Ալէլուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ :
Բարձրուիք լերանց նր էն . նր է ծով
և նա արար զնա . և զցամաք ձեռք նր
ստեղծին : Սովսէս և ասարոն է
բնուեք նր . սամուէլ ընդ այնոսիկ
որք կարդան զանուն նր :

Ալէ : Երբ նք ջրն ծաւցեն առ
ջի քն զի գայ . զի հասեալ է ար Ի
դատել զերկիր : Պատէ զաշխարհս
արդարութք , և զժողովուրդս եւր
ուղղութք : ॥ փառք և ։

Փ

Ալէլուիայ . ալէլուիայ . ալէլուիայ :
Ի ձեռս նր էն ամ տիեզերք երկրի .
և բարձրութիւնք լերանց նորա էն
Նորա է ծով և նա արար զնա . և զ
ցամաք ձեռք նորա ըստեղծին :

Էջ

Ալէ : Երբ նք ույ մոմ հալեացին
յերեսաց ան . յերմց ան ամ երկիր :
Պատմեցեն երկիրք զարդարութի
նորա . և տեսցեն ամ ժողովուրդք
զփառըս նր : ॥ փառք և ։

Փ

Երեք մանկուհիքն՝ ի բոց հեռ
 Եւ հրէշտակ քն՝ ի մէջնո

ցին
 զին

Արհաւորութիւնս ասացաւ այլ ընտելի ընտել
օրոք ժամանեի Որ հապարի 'ի դէմս Որդւանս
Թոյ: Որ էրեւեցաւ իւղաբերիցի:

Յ Ե Ր Ե Ռ Ե Լ Ի Օ

առ ողորմութիւնք քով. ջնծացաք
և ուրախ եղաք զամ
աւուրս կենաց մերոց:

Ուրախ եղաք փոխանակ, աւուրցն՝
յորս խոնարհ արարեր զմեզ. և ա
մայն՝ յորս տեսաք զչարհարանս:
Հայեա՛նք 'ի ծառայս քո՛ւ և 'ի գործս
ձեռաց քոց, և ա՛ն ջնորդեա՛ն որդւոց
նոց. եղիցի ըյս ան այ՛ 'ի վեր մերոց:
Օ գործս ձեռաց մերոց ուղի՛ շարա՛նք 'ի

'ի մեզ ար . և զգործս ձեռաց մերոց
 յաջողեա՛մ մեզ : Փառս Հօր և Ար' :
 Եւ ևս խաղաղութե՛ք զքր աղաչեա
 ցուք , ընկալ կեցո՛ւ և ողորմեա՛
 Օրհնուի և փառք Հօր և Արդւոյ
 և Հոգւոյն սրբ . այժմ և՛

Օրհնութիւնք Լսելի Մանկանցի
 Դասիւելի

րհնեալ էս ար ամ հարցն
 մերոց օրհնեալ փառաւո
 րեալ անունքո յաւիտն :
 Յիրաւունս անցուցեր զայս ամ
 ընդ մեզ . արդար էս դու ար , և ամ
 գործքքո ճշմարիտ են :
 Ճանապարհքքո ուղիղ են , և ամ
 դատաստանքքո արդար են :
 Դատաստան արդարութեան ամեր
 'ի վր մեր , ըստ ամի զոր ինչ ամեր
 'ի վր մեր , և քաղաքի սրբ հարցն
 մերոց երուսաղէմի :
 Ըրդարութ և յիրաւի ամեր զայս
 ամ 'ի վր մեր՝ վր մեզաց մերոց :
 Ընթրինեցաք՝ և յանցեաք ապստամբ

Ենիլ ՚ի քէն . մեղաք յամբ և պատ
ուիրանաց քոց մեք ոչ անասցաք :
Ոչ պահնցաք և ոչ արարաք որպէս
պատուիրեցեր դու մեզ , զի զբա
րիս գտցուք մեք ՚ի քէն :

Մտ՝ զամ զոր արարեր և զոր ինչ
ածեր ՚ի վերայ մեր , արդար դատաս
տանաւ աբարեր :

Սասնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս Թըշնա
մեաց մերոց , անօրինաց խտաց և
ապստամբողաց :

՚ի ձեռս Թիւորի անօրինի և չարի
քան զամ երկիր , մատնեցեր զմեզ
Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ
զբերնս մեր . զի անօթ և նախախնք
եղաք ծառայից քոց և պաշտօնէ ից՝
Եւ մի մատնեք զմեզ իւրառ՝ վաճի
անսւան քո . մի ցրեր զախտս քո .
և մի ՚ի բացեաց առնեք զտղորմու
Թիւնս քո ՚ի մէնջ :

Ս քարբահամու սիրելէոյ քոյ , իսա
հակայ ծառայի քո , և ինչ ի սբյ քո :
Սոսասցար նջ՝ և սասցեր , բազմա
յուցից զգաւակ ձեր սոյ զաստեղա

Երկնից բնօրհուժիք . և ունի զաւազ
աւելոր ծովու :

Եւ արդ տէր՝ նուազեցաք մեք քան
զամ ազգս և եմք տառապեալք յամ
Երկնի այսօր զն մեղաց մերոց :

Ո՛չ գոյ ՚ի Ժամանակի յայտմի՛ն իշ
խան՝ մարգարէ և առաջնորդ . ո՛չ ող
ջակէզք պատարագաց , և ո՛չ խուճիք
օրինաց , և ո՛չ տեղի պատարագս մա
տուցանելոյ առաջի քո . և զողորմութի
զտանել ՚ի քէն :

Եւ յանձամբք խոնարհեալ՝ և հոգ
ւովք տառապանաց , ընդունելի լի
ցուք մեք ունի զողջակէզս խոյոց և
զուճարակաց , և որպէս զբիւրաւորս
գառանց պարարտաց :

Եւ յնպէս ընդունելի լիցին պատա
րագք մեր այսօր առաջի քո , զի կա
տարեալ գացուք զկնի քո . և չե՛ս
ամօթ յուսացելոցս ՚ի քեզ :

Եւ արդ՝ զամք զհետ քո ամ որաիւ
մերովք , երկնչիմք ՚ի քէն՝ և խնդրեմք
զերեսս քո՝ ար՝ մի յամօթ առներ զմեզ
Եւ յարս՝ առ մեղ ընհեզուէ քուս ,

և ըբազում սղորմունքում վրէտա
զմեզ վնարանչեւեաց քոց ար. և փա
ռաւորեցի անուն քո յաւիտեան:
Յաւոթ լիցին ամենեքեան. որք չար
չարեն զճառայս քո. անաչեցեալ լի
ցին բռնութիցն, և ամ զօրութից
նց խորտակեացին:

Եւ ծանկեան՝ զի դու ես ար ամ
միայն, որ փառաւորեալդ ես ՚ի վե
րայ ամ տիեզերաց:

() Եհնեալ ես դու ար ամ հարցն մե
քոց. գովեալ՝ և առաւել բարձրա
ցեալ յաւիտեան:

Եւ օրհնեալ է անուն սբ փառաց
քոց. գովեալ և՛:

() Եհնեալ ես ՚ի տաճարի փառաց սբ
բութեան քո. գո՛ւ:

() Եհնեալ ես ՚ի վերայ աթոռոյ ար
քայութեան քո. գո՛ւ:

() Եհնեալ ես ար նստիս ՚ի քրօբէս՝
և հայիս յանդուդս. գո՛ւ:

() Եհնեալ ես ՚ի վերայ հաստատուե
լիցնից, գովեալ և՛:

() Եհնեցեք ամ գործք տն զար. օրհ

նեցեք և բարձր արարեք զնա յաւ :
 Օրհնեցե՛ք երկինք զոր . օրհնե՛ :
 Օրհնեցե՛ք հրեշտակք ան , և ջուրք
 որ ՚ի վերոյ երկնից զոր . օրհն՛ :
 Օրհնեցե՛ք զօրու թիւնք ան . արե
 գանն և լուսին զոր . օրհն՛ :
 Օրհնեցե՛ք աստեղք երկնից . անձ
 րեք և ցօղք զոր . օրհն :
 Օրհնեցե՛ք ամ հողիք հուր և ջեր ը՛ :
 Օրհնեցե՛ք ցուրտ և ճօթ , ցօղ և
 ձիւնարեք զոր . օրհն՛ :
 Օրհնեցե՛ք սառն և պարզ , եղեամն
 և ձիւն զոր . օրհն՛ :
 Օրհնեցե՛ք տի՛ք և գիշերք , լոյս և
 խաւար զոր . օրհն՛ ,
 Օրհնեցե՛ք ամպք և փայլատակունք՝
 և երկիր զոր . օրհն՛ :
 Օրհնեցե՛ք լեւի՛ք՝ բլուրք՝ և ամ
 բոյք երկրի զոր . օրհն՛ :
 Օրհնեցե՛ք աղբիւրք՝ ծովք՝ և գետք
 զոր . օրհն՛ :
 Օրհնեցե՛ք կէտք և ամ կայտառք ,
 որ ՚ի ջուրս , և թռչունք երկնից զ՛ :
 Օրհնեցե՛ք գաղանք և անասունք ,

և որդիք մարդկան զոր . օրհ՛ն :
 Օրհնեցէ՛ իւրացել զոր . օրհնեցէ
 և բարձր արացէ զնա յաւիտեան .
 Օրհնեցէ՛ք բահանայք զոր . օրհ՛ն :
 Օրհնեցէ՛ք ծառայք ձն զոր . օրհ՛ն :
 Օրհնեցէ՛ք անձինք . և շունչք ար
 դարաց զոր . օրհ՛ն :
 Օրհնեցէ՛ք սուրբք և խնարքք սրբ
 տիւք զոր . օրհ՛ն :
 Օրհնեցէ՛ք անանիա՛ ազարիա՛ և մի
 ապել զոր . օրհ՛ն : Պառք հօր և՛ :
 Լ . յԺմ՛ և միշտ և՛ :

Մարտի

()րհնեցէ՛ք ամ՛ արարածք զԼորա
 լիչն արարածոց . զՏրն տերանց .
 զԺգլարն . Թագաւորաց . զամն առ
 տուծոց Օրհնեցէ՛ք գովեցէ՛ք բա
 ղերանեցէ՛ք . զի բաղցր է . զի յաւի
 տեան է ողորմու թիւն նր :

Բարոշ շին հարդն

Եկեալքս ամենքնն ՚ի սբ կաթու
 ղիկէ և առաքելական եկեղեցի՛

աղաչեացուք զմիածին որդին այ
 զարն մեր և զփրկիչն յն քն:
 Ար էջ փառօք Հօր 'ի մէջ հնոցին,
 և փրկեաց զերիս մանկաւնսն 'ի քաղ
 զէացւոց անտիր: Ի սուսաւոր և Եր
 պասեացէ զմիաս մեր, զի մի երբէք
 խաբէացուք մեք 'ի մեղաց և 'ի ցան
 կուծեան աշխարհի: Եւ յարժանի
 եղիցուք պահել զպատուիրանս նր.
 առնուլ զպիսկին լուսոյ և կենաց 'ի
 յանձինս մեր: Օգո խոստացաւ սի
 բեւեաց իւրոց ճշմարիտն ան յն քն
 այ մեր՝ կեցն' և ողորմեա':

Տե՛ր ողորմեա՛ եղիք:

Արարիկից և աշտոյ փերսնախան փօնից:
 Հօր յարժօղ սքանչելագործ Եր
 մեծի յարուեն քի այ մերոյ վայելէ
 փառք՝ իշխանութի և պա՛:

Եւ զիս Արարիտոաց:

Յօդեա՛ Տր զցօղ բարեբար ողոր
 մութե՛ զո՛ 'ի մեղուցեալ անձինս
 մեր. շնո՛ զբոց հնոցի յանցանաց մե
 թոց. և փրկեա՛ զմեզ 'ի յաւիտեան
 յան

կան հրոյն: Արա՛ արժանի ը երիս սբ
 մանկուհան՝ և ը երանելի սբ վկայսն՝
 օրհնել զքեզ և զգովել և քեզ գոհու
 թիւն և զհառս մատնցանլ հօր և
 Արդւոյ և հոգւոյդ սբյ . այժմ՝ և
 միշտ և՛: Առօրե՛ Պատհոյ:

Յօշեա՛ Տէր զցօղ բարեբար ողոր
 մաւ թե՛ քո՛ ՚ի մեղուցեալ անձինս
 մեր . շիջո՛ զբոց հնոցի յանցանաց մե
 րոց . և վրկեա՛ զմեզ ՚ի յաւիտենա
 կան հրոյն: Արա՛ արժանի ընդ երիս
 սբ մանկուհան՝ օրհնել ըզքեզ՝
 գովել և ասել:

Մ՛ք բաւեա՛ զիս զմեղաւորս
 Մ՛ք բաւեա՛ զիս զմեղաւորս
 Մ՛ք բաւեա՛ զիս զմեղաւորս ՚ի մե
 ղաց և կեցո՛ւ:

Ար՛ք Սարգիստաւ Ա՛հաճնիս
 էծացուցէ անձն իմ ըզ
 տէր . և ցնծացէ հոգի
 իմ աստուծով փրկչաւ իմով
 Այցարար՛ ՚ի վր խոնարհուե
 աղախնոյ իւրոյ . այսուհետեւ երա
 նկցեն ինձ ամ ազգք:

ՃԻ

Ա՛

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն . և ար
է անուն նր :

Աղորմութի արար յազդաց յազդս
էրկիւղածաց իւրոց . և արար զօրութիւն
բազկաւ իւրով :

Յրոճեաց զամբարտաւանս ՚ի մտաց
որտից . և քակեաց զհզօրս յաթոռոց :
Օ խոնարհս բարձրացոյց , զկարօտս
էլից բարութ . և զմեծատունս ար
ձակեաց ունայնս :

Պաշապանէց իսրայէլի ծառայի իւրոց ,
յիշէլով զղղորմութի իւր :

Արա խօսեցաւ առ հարսն մեր , իւր
րահամու , և զաւակի նր յառ իտէն :

Օրհնութի Օ արարիայն հօրն Յովհաննու
Միքայի : Սուրբ . 1098 .

Օրհնեալ արամ իսրայէլի , որ յայց
էլ . և արար փրկութի ժողովըր
դեան իւրոց :

Յարոյց մեզ զեղծութիւն փրկութեան
՚ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոց . ուն
խօսեցաւ բերանօք սբցն որք յա
ւիտենից մարգարէքն էին :

Փրկութի ՚ի թշնամեաց մերոց , և ՚ի
ձեռ

ձեռաց ամ ատելեաց մերոյ:

Մենեւ զոգորմուի առ հարան մեր և
յիշել զկտակարանս սրբուէ իւրոյ:
Երդուսն՝ զոր երդուաւ արբահա
Տու հօր մերոյ, տալ մեզ առանց եր
կուղի զփրկուի ՚ի թշնամեաց մերոյ
Պաշտել զնա սրբուք և արդարուք
անջի նր, զամ աւուրս կենց մերոյ,
Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձ
րելոյն կոչեացիր. զնասցես առաջի
տն՝ պատրաստել զճանապարհս նր:
Տալ զգիտուի փրկուէ ժողովրդէն
իւրոյ. ՚ի թողուի ամ մեղաց մերոյ,
Այ գթոյ ողորմուէ տն այ մերոյ,
որով երևեցաւ մեզ արեգակն ՚ի բար
ձանց շուքս արանել զխաւր մեր:
Ճագել զրոյս ՚ի վրայսոցիկ՝ ոյք նրս
տէսք ՚ի խաւարի, և ՚ի ստուէրս մա
հու, ուղղել զստս մեր ՚ի ճանապարհս
խաղաղութեան:

Աշօհ: Սիեօհի Ծախուեանս

Մեզ՝ արձակեա՛ զծառայս քս տէր
բատբանի քու՛մ ՚ի խաղաղութի. զե
տեսին աչք իմ զփրկուի քս, զոր պատ

բաստեցեր առաջի ամ ժողովրդոց :
| Եյս յայտնեցար հեթանոսաց , և
փառք ժողովրդեան քում ինչի :

Բարոզ զին թճացուոյնին

Աք զԹաճինն և զամսքս՝ բրիսոս
արասցուք առ Հայր՝ ի յերկինս .
զի կամեցել ողորմեսցի և գթացել
կեցուցի զարարածս իւր . ամենամ :

Առջի Երբարոսաց և պահաց :

Ինկալ Տէր զաղաչանս մեր բարե-
խօսութեամբ ամաճնին անարատ ծը-
նողի միածնի որդւոյ քո . և աղաչա-
նօք ամսքոց քոյ . (և որոց սցաօր է
յիշտակ .) | Դւր մեղանք և ողորմեան
ներեան քաւեան և թող զմեզս մեր :

Արժանաւորեան գոհութեամբ փառա-
ւորել զքեզ ընդ Արդւոյ և ի սք
հոգւոյդ . Այժմ և միշտ և :

Բարոզ զին թճացուոյնին կիւսիկէն , առաջ :

Ամսք տեղւոյս շինուե և բարե-
կարգութեամբ զմեր աղաչեսցուք .

Ամ ժողովրդեանս որք մտանեան ընդ
դրունս սք եկեղեցւոյ՝ զմեր ամ :

Ամ ընդունելոյ զպաղատանս սոցա
դաս մեծի ողորմութե իւրում . զ

Եւ Ես' : Օ ան' : Աշոբ' :

Մաղնահի :

Քննեա թիւր յաւանս յաւիտենից
Ին Վճ մեր . Եւ քեզ ընդ հօր և
հոգւոյդ սրբոյ վայելէ վառք իշ' :

Եւ Էւրոբերից Վեպարահի :

Եղիցի անձնունքն Տեա Ի Կալ

Օ ըհնեալ ի՛ յայտում հետե՛լ

Մի քանի մի քանի յայտում ի քեզ

Եւ ինքն անձնունքն ի քեզ

Օ ըհնեցէք մանկուկք ըզ տէր և

օ ըհնեցէք զնորմ ի քեզ և ըն անձնունքն

Եղիցի անձնունքն օ ըհնեալ յայտում հե

տեալ մի քանի ի յայտում ի քեզ

յարեւելից մի քանի ի մուտս արեւո՛ւ

օ ըհնեալ և անձնունքն անձնունքն

ի յայտում հետե՛լ

Փառք և Երկրորդագո՛ւ թիւն հօր

Եւ ընդ հոգւոյդ քում :

Եւ զիւ զածու թք լուարուք :

ՄԷ, Աւարտեա Յի Ին որ լա Սապեհոտ

Քառք քեզ ան քան ըն մեր :

Պաճստու մէ : Աստ անարժան ձ :

ՄԷ, Աւարտեա Յի Ին որ լա
Սապեհոտ :

Եւ յերեկոյն շաբթուն յորում
լուսանայր միաշաբաթին, եկն
մարիամ մագդաղէն սցի . և միւս
մարիամն տեսանել զգերեզմանն :

Աւ ահա շարժու ճն մեծ եղև . զի հը
րե շտակ ան իջէլ յերկնից՝ մատուցէլ
ի բաց թաւալեցոյց զլէմն ի դրանց
անտի և նստեր ի վճ նր : Աւ էր տե
սիլ նր ի բրև զփայլակն . և հանդերձ
նր սպխտակ ի բրև զձիւն . Աւ յասի
անտի նորա խառլեցան պահպան քն .

և եղէն ի բրև զմեռեալս : Պաճստ
նի ետ հրե շտակն՝ և ասէ ցկանյան .
մի երկնցիք դուք . գիտեմ, զի զ յ
զխաչէ լէ լն խնդրէք : Սէ աստ քան զի
յարեաւ, ուն ասացն . եկայք և տե
սիք :

ԴՊ

ԿԸ

ԲԵ

ԴՊ

ԿԸ

սէք զտեղին՝ ուր կայր՝ Եւ վաղվա
 զակի երթայք ամցէք աշակերտացն
 նորա, թէ յարեալ. և ահա յառաջա
 նայ քան զձեզ՝ ՚ի գալիլէայ. անդ
 տեսանիցէք զնա. ահա առացի ձեզ
 Եւ ելեալ վաղվազակի՝ ՚ի գերեզմա
 նէ անտի ահիւ և խնդուք բազում
 ընթանային պատմել աշակերտացն:
 Եւ ահա պատահեցաւ նոյ յն և ասէ
 ողջ էք, և նորա մատուցեալ կարան
 զոտս նորա՝ և երկիրպագին նմա:
 Յայնժամ ասէ ցնս յն՝ մի երկնցիք.
 երթայք ասացէք եղբարցն խնոյ՝ զի
 երթիցեն ՚ի գալիլէայ և անդ տեսցեն
 զիս: Իբրև նորա գնացին. ահա ոմնք
 ՚ի զօրականացն եկին ՚ի քաղաքն՝ և
 պատմեցին քահանայատիցն զամ
 որինչ եղևն Եւ նորա ժողովեալ
 հանդերձ ծերօքն, խորհուրդ ասել
 արժաթ յոյժ ետուն զօրականացն:
 Եւ ասեն. ասասցիք թէ աշակերտք
 նր եկեալ գիշերի, գողացան զնա՝
 մինչ մեք ՚ի քուն էաք: Եւ թէ լուր
 լիցի այդ առ դատաւորն, մեք հա
 ճեացուք զնա՝ և զձեզ անհողոս ա

արասցուք: Ալ նոյ ամէլ զարծամն
 արարին ուր ուսանն . և ել համ
 բաւո այս ՚ի հրէից մինչև ցայսօր:
 Իսկ մետաւան աշակերտքն զհարցին
 ՚ի գալիլեայ, ՚ի լեառն ուր ծամադիր
 եղև նոյ յն Իբրև տեօին զսա՛ երկիր
 պագին նմա . և ոմանք երկուացան:
 (Ալ մատուցլ յն խօսեցլ ընն և ստե
 տուաւ ինձ ամ իշխանուի յերկինս
 և յերկի . որոյ առաքեաց զես հայր:
 և ես առաքեմ զձեզ: Ղնցէք այսու
 հետև՝ աշակերտեցէք զամ հեթանո
 սքս . մկրտեցէք զնն յանուն հոր՝ և
 որդւոյ՝ և հոգւոյնսնայ: Աւսուցէք նոյ
 պահել զամ՝ զոր ինչ պատուիլու ձեզ
 ձեզ . և ահա ապիկ ես ընդ ձեզ եմ
 զամ աւուրս մինչև ՚ի կոթրած օր:

Է 11
 111
 1111

Ան Լ. Կրանիս Յի Բի որ լի Մարտիր
 Ալ իբրև երեկոյ եղև՝ քանզի
 ուրբամ եր՝ որ ՚ի շարաթն մը
 տաներ: Ակեալ յօտեփ՝ որ յա
 ընմամթեայն եր . սոր պարկեշտ նա,
 խաղար . որ և ինքն իսկ ակն ունէր

արքայու թնն այ . համարձակեցաւ
 եմուտ առ պիղատոս . և իննգրեաց
 զմարմինն յի : Եւ պիղատոս զար
 մացաւ . թէ այնչափ վաղ մեռաւ :
 և կոչեալ առ ինքն զհարիւրագետն ,
 եհարցունաւ . և ասէ թէ արդարեւ այն
 չափ վաղ մեռաւ : Եւ իբրև ստու
 գեաց ՚ի հարիւրագետն անախ , շնոր
 հեաց զմարմինն յօսէ փայ : Եւ յօ
 սէփ դնեաց կտաւ և իջուցել զնա
 պատեաց կտառովն . և եղ ՚ի գերեզ
 մանի . որ էր փորել ՚ի վիսկ , և թաւա
 լեցոյց զվեմ մի ՚ի դուռն զերջմանին :
 Իսկ մտրիամ մազդղեհացի և մտրիամ
 յակօբայ և յօսեայ տեսին զտեղին
 ուր եղաւ : Եւ իբրև հանցաբ թնն
 մտրիամ մազդղաղենացի և մտրիամ
 յակօբայ և սողովն չոգան պատրաս
 տեցին խաւնկս . զի է կեպեն և օծցեն
 զնա : Եւ ընդ առաւօտս միաշաբա
 թուն , գան ՚ի գերեզմանն լարեա
 զայն : Եւ ասէին ցմեմեանս , ով թա
 ւալեցաւ սցէ մեզ զվեմն ՚ի դրանց դե
 րեզմանին : Եւ հայեցել տեսին զի

Թաւալեցուցեալ էր վէմն ՚ի գերեզ
մանէն . քանզի էր մեծ յոյժ : Եւ մը
տեալ ՚ի ներքս ՚ի գերեզմանն տեսին
զերիսարգ մի զի նստէր Է աջմէ կող
մանէ . զգեցել պատմու ճանն սգիւտի .
և զարհուրեցան : Եւ նա ասէ ցնձ .
մի՛ երկնչիք՝ զսո՛խնդրէք զնազօրա
ցի զնաչեւեալն . յարեաւ . չէ՛ աստ .
ասաւ աղիկ տեղին , ուր եղին զնա .
Եւ Երթայք ասացիք ցաշակերտո
նր , և ցպետրոս , թէ ասա յու ջագոյն
երթայ քոն զձեզ ՚ի գալիլէյ , անդ տե
սանիցիք զնա , ոմո՞ ասացն ձեզ : Եւ
իբրև լուան , ելին և փախտան ՚ի գե
րեզմանէն . քնզի զասի Տարեւ էին և
նչ ումեք ինչ ասացին . զի երկնչէին :

ՄԷՅ Լ Երբիս որ ըստի ուկաւս :
Եւ ասա այր մի՛ անուն յօսեփ ,
որ էր նախարար՝ այր բարե
գործ և արդար : Սա չէր միաբա
նեալ ընդ խորհուրդս և բնո՞ գործս
նոցա . յարիմաթեայ քաղաքէ հեկ
իյ . որ և ինքն իսկ անն ունէր ար

բայց թէն այլ: Մարմատուցեաց առ
 սիրտատոս՝ խնդրեաց զմարմինն յի:
 Եւ իջուցեալ զնա՝ պատէց պատա-
 ռակիլաւ . և եղ ՚ի կռածոյ դերեզմա-
 նին . սւր ճէր բնաւ զոր եղեալ: Եւ
 օրն էր ուրբաթ . և շաբթ ըստանայր
 Եւ երթային զՏեոնթ կանայք՝ որք
 էկէլ էին թ նմա ՚ի դարիլէ է . տե սին
 զդերեզմանն . և ույ եղաւ մարմինն ի:
 Վարձան . և պատրաստեցին խուռնիս
 և իւղս . և ՚ի շաբաթուն Տանդարտե-
 ցին վս պատուիրանին: Բայց ՚ի միա-
 շաբաթուն վաղ քաջ ընդ առաւօտն
 էկին ՚ի գրզմանն, բերին զխուռնիսն .
 զոր պատրաստեցին՝ և այլ կանայք
 ընդ նս: Եւ գտին զվէ մն թաւալէ-
 ցուցեալ ՚ի գերեզմանէ անտի:
 Եւ մտեալ ՚ի ներքս՝ ոչ գտին զմար-
 մին թն յի: Եւ եղև ընդ Տիանայն
 նց վս այնորիկ . և ահա արք երկու-
 Տասին առ նս ՚ի Տանդերձս լուսւորս:
 Եւ իբրև զասի Տարան՝ և խոնարհե-
 ցուցին զերեսս իւրեանց յերկր .
 ասէ ցնս . զի խնդրէք զկենդանին

Ը մեռելիս Ը է առա, այլ յարեաւ
 յիշեցէ՛ք՝ որոյ խօսեցաւ ընդ ձեզ
 մինչ էրն ՚ի դարելէ այ: Եւ ասէր թե
 պճրտ է որդւոյ մարդոյ մատնից ՚ի
 ձեռս մարդոյ մեղաւորաց, և ՚ի խաչ
 ելանէ՛լ և յերրորդ աւուր յառնել: Եւ
 Եւ յիշեցին զբանսն նր: Եւ դար
 ձան, պատմեցին զայս ամ մետասա
 նիցն, և այլոցն ամենեցուն: Եւ
 Եւ էին մարիամ մագդաղենացի, և
 յոհաննայ, և մարիամ յակոբայ, և
 այլք ընդ նոսա, որք պատմեցին զայս
 առաքելոցն: Եւ երևեցան առաջե
 նց շաղվաղվառ թիք բանք նոցա՝ և
 ճաւատային նոցա: Բայց պետրոս
 յարուցլ ընթացաւ ՚ի գերեզմանն,
 և հայեցեալ տեսանէ զկտաւսն լոկ
 զէ կային, և գնաց ընդ միտս զարմա
 ցեալ թէ զինչ եղև:

ՄԻՆ Ը-դրիս որ ըստ Եօհաննոս:

Յեա այսորիկ աղաչեաց զպիշա
 տոս յօսէփ, որ յարխնաթետոյ
 էր աշակերտ յի ՚ի ծածուկ ՚ի

ահին հրեկց . զի բարձցի զմարմինն
յի . և հրամայեաց պիղատոս . եկն
և եբարձ զնա : Այն և նիկողեմոս
որ եկեալն էր առ յն ՚ի գեշերի զառա
ջինն , և եբեր զմուռս խառն ընդ
հարմէս , կբրե լտերս ճ : Ասին
զմարմինն յի , և պատեցին կտաւօք և
խնկօք հանդերձ . ուղօքն էր հրեկց
պատել : Ալ եր ՚ի տեղւոջ՝ յորում
խաչեցաւ պարտեզ . և ՚ի պարտիզի
անդ գերեզման նոր . յորում ոչ ոք
երբեք էր եդեալ :

Անդ վճ սարգաթուռն հրեկց՝ զի մտ
էր գերեզման՝ եդին զյն : Ալ ՚ի միա
շարաթուռն մարիամ մագդաղենա
ցի գայ առաւօտուն ը արշալուան ՚ի
գերեզման անդր . և տեսանէ զվէմն
բարձեալ ՚ի դրանց գերեզմանին :

Ապա ընթանայ՝ և գայ առ սիմօն
պետրոս , և առ միւս աշակերտն . զոր
սիրէրն յն . և ասէ ցնն . բարձին
զսր ՚ի գերեզմանէ անտի , և ոչ գի
տեմ , սւր եդին զնա : Ալ պետրոս և
միւս աշակերտն , և գային ՚ի գերեզ
մանն

մանն: Բնթանային երկարքնն ՚ի միա
սին. և միւս աշակերտն յառաջեաց,
ընթացաւ վաղազոյն քան զպետրոս
և եկն նախ ՚ի գերեզմանն: Ալ իս
նարճեալ տեսանէ զկային անդ կր
տաւքն. բայց ՚ի ներքս ոչ եմուտ: Աչին
և սխօն պետրոս՝ որ գայքն զկնի նր.
և եմուտ ՚ի գերեզման. և տեսանէ
զկտաւան, զի կային անդ: Ալ վար
չամակն, որ էր ՚ի գլուխ նր՝ ոչ ընդ
այլ կտաւան կայր. այլ ուրոյն ծա
լեալ ՚ի մի կողմն: Յայնժամ եմուտ
և միւս աշակերտն. որ եկեալն էր յա
ռաջագոյն ՚ի գերեզմանն՝ ետես և
հաւատաց: Եւ չե ևս գիտէին ըշ
դիրս թէ պարտէ նմա ՚ի մեռելոց յառ
նել: Չոգան դարձեալ առ միմեանս
աշակերտքն: Բայց մարիամ կայր ար
տաքոյ գերեզմանին, և լայր. և մինչ
դեռ լայր խոնարհեցաւ ՚ի գերեզ
մանն: Ալ տեսանէ երկուս հրեշտակս
՚ի սպիտակս. զի նստէին մի ՚ի սմարտից
և մի յանուտից՝ ուր կայր մարմինն յ:
Ալ նորա ասեն ցնա. կին դու՝ զի

Լաս, ասէ ցնս. զի բարձրն զտրն իմ
'ի գերեզմանէ աստի. և ոչ գիտեմ
նաբէզին զնա. Օ այս իբրև ասաց
գարձաւ 'ի Թիւաւնս կոյս. և տեսանէ
զյն՝ զի կայր. և ոչ գիտէր Թէ յն իցէ:
Ասէ ցնա յն, կին դու՝ զի՛ Լաս. զո՛
խնոց զնա. նմա այսպէս Թուէցաւ Թէ
պարտիզպանն իցէ, ասէ ցնա. անբ,
Եթէ դու բարձեզ զնա՝ ասա՛ ինձ ուր
Եղեր զնա՝ զի Ես առից զնա: Ասէ
ցնա յն՝ մարիամ, և նա գարձաւ,
և ասէ ցնա Եբրայեցեբնն՝ բարունի,
որ Թարգմանի վարդապետ: Ասէ ցնա
յն. մի՛ մերձե՛նար մի. զի չև Ես Ե
Լեալ եմ առ հայր իմ. այլ Երթ դու
առ Եղբարս իմ, և ասա՛ ցնս. Ելանեմ
Ես առ հայրն իմ, և առ հայր ձեր. և
անն իմ. և անձ ձեր:

Պայ. մարիամ մարդուղենացի՝ և պատ
մէ աշակերտացն, Եթէ Ետես նա
զտր, և զայս ինչ ասաց ցնա:

Եբրայն կենաց՝ մատթէ՝ սին.
այս մարկոս՝ պատուար բեր զին:

Յետոյ դու կարն՝ յարու Թիւն.

յուսկ յօհաննէսն հնազանդուի:

Ի առակերպեան՝ սբ աթոս սին .
սոքա նման՝ ամենեւնէ շին:

Սարդ և առիւծ՝ ցուլ և արծու ին
հանգիստ կամաց՝ ան արար շին:

Սարդըն քատակ՝ մատթէոս սին:
առիւծն արի՝ տէրոյ մարկոս սին:

Ղուկասն հերկոյ՝ նրման է զն
յօհանն սլացող՝ ըստ արծը շին:

Լորդ շինէ ի զաբերեց աստարանին:

Փառք յարուծէ քո տր . ոչ դատա
բեցայց Իրիստոս՝ ո՛ր հնէլ ըզքեզ

զամաւուրս կենդանուէ իմոյ:

Փառք յարուծէ քո տր . ոչ դատա
բեցայց յո՛ւ զովէլ ըզքեզ զամաւ

ուրս կենդանուծէ իմոյ:

Եւս ոչ դանդարեցայց փրկիչ փա
ռաւորէլ ըզքեզ զամաւուրս կեն

դանուծէ իմոյ:

Երբ աշուհայի կեցակիցին . երեց անհամ
տսխ՝ և յեպին Բարիս:

Օ ամենայն անձ մ . ծմմ . ընս
կենամ յո՛ւ . ոչ իմոյ . Եւս ոչ դան
դարեցայց զամաւուրս կեն
դանուծէ իմոյ:

Handwritten text in the left margin, including the number '727' and some illegible characters.

Ըզքէ՞ զբնզ Կն փըրը կէ՞սօ՞ճ շը
անսմ՞ Խ շիա՞ րհի Բմմ՞

Օ անհայն անու՞ն

Ի՞ զիշէրի Բմ Տանբարձէք Ը զ ձե՞
արս ձեր Ի՞ օրրբն Ը Թըլն. Ե՞մ. Խ

օրհնեցէք Ը զար՞

Խ ստ օրհնեցէ՞ Բմ անհայն ծա՞
անյք տն ըզար՞ Ի՞ սըրբն Ը Թըլն.

Ե՞ օրհնեցէք Ը զար՞

Ի՞ անք ըլուեղէ՞ Խ ն գըւարթնո՞ցն
սպանէին մեծի գայլստան ն ը՞ն
տեան՞ ոն: Ե՞ Ի՞ Ը երգէին երգ
նոր՝ օրհնեալ է քո՞ սբ գալո՞ Խ ստ:

Ի՞ ռւսապայծա՞ն Տրեշտա՞ կըն՞.
նստելով Ի՞ կենսաստ՞ Ը գերդմա՞նին:

Ե՞ Ի՞ անւեոէր կանանցն յա
րեու անոր՞ Ը ծ:

Տանբարձէ՞ Ի՞ ք Ի՞ շխանք՞. Ը զ ԴԸ
բուեր՞ ո ձեր Ի՞ վեր: Ե՞ Ի՞ Ը գա՞յ
մը՞ տանէ փառօք Ի՞ փառս:

Ի՞ ջեալ հողի՞ն յառաքեալսն. Ե

Տ Դ

Զ Դ Ի Ի Ի

Տ Բ Ը

Տ Գ Ը

Յ Ը

հրազինեաց զընտրեալսն . ա՛նկէ՞ զ՛ի
նք վերնատունս Ե՛ւ հանդեա՛ւ
նորք յա՛զգըս մա՛րդեհա՛ն զանա՛ զա՛ն
լեզու՛աց բաժա՛նմամբ :

Յընձայ թարօ՛րք հերմօ՛նիւ՛ .
և առաքեալքն ՚ի՛ հայրանկան՞ ձայնէն
Թը՛մբեա՛լք Ե՛ւ կենդանեաց
և մեռելոց՝ տէր ծանուցին ը՛զքեզ
մեզսն՝ և հե՛ղե՛մս :

Բաբ՛տոսս եկե՛ . շ՛ . Լի՛փոխո՛ւմս
ա՛ծամծնին և ս՛բ կո՛ւսին մա՛րի՛ա
մու՛ : Ե՛րբ . շ՛ . Բ . Է . զօրք երկնից ընդ
առաքեալն և ս՛բ կո՛ւսնսն գո՛վե՛ր :
Ե՛րբ յսօ՛ր եկեալ կամաւ տէրն ՚ի՛
սամա՛ջ . և տարա՛ծեաց ըզբազո՛ւկս
իւր ՚ի՛նմա՛ :

Ե՛րբ հոգեղէնք ընդ հո՛վիւ՛սքն
բարոզէին ՚ի՛ յանբանից մըսո՛ւր զբ
նընբա՛ զմեա՛լ . Ե՛ւ մո՛գքն աստե՛ղ
բըն գո՛ւ շակեալ մատուցի՛ն զընձայ
սըն խո՛րհը՛ր :

վրդ
փոխ
ման
խիջ
գիշ
նն

Տեասն ընդ առաջին :

Քանանորեալ յտղայ և արն օրի
նադիր տնօրինաբար եկն ՚ի տաճրն :
Եւ սիմեօն գլգոճէր գրիօքն . և
յօրինաց կապից լուծո՞ւմն հայցէր
՚ի կեանս աւետարա՞նի :

Քարոզ զի ի դեբրից աւերին և երգացի :
Օղնարձացեալքս մեծաւ ուրա
խութեալ աւետօք յարուծեան մերոյ
և փրկչին յի քի : Սբ եղև պտուղ
և անդրանիկ ամենայն ննջեցելոց :
խորտակեաց զդրունս դժոխոց . և
եւրոյժ զբռնուի մահաւ , և ետ յոյս
հաստատուե՛ վերստին նորոգման
կենդանութեան մարդկան :

Խնդրեսցուք հաւատով ՚ի փրկչին
մերմէ յի քի՛ զի զմեզ արժանի արաս
ցի յարուե իւրոյ կերպարանակից
առնել զմարմին խոնարհուե մերոյ
ըստ նմանուե մարմնոյ փառաց իւրոյ :
Սբ զի զայս խոստաց զմեծ և զան
ճառելի շնորհս պարզեւել սիրե

աբ
Ի քի

Լեաց իւրոց ճշմարիտն ան յն քն ար
մեր . կեցո՛ւ և ողորմեա՛ն :

Մենակեցոյց՝ ճշմարիտ՝ սբ մեծի
յարուեն քի այ մերոյ վայելէ փառք
իշխանուի և պատիւն :

Սաղմոս . 50 :

Ողորմեա՛ ինձ ան ըստ մեծի ողոր
մուէ քում . ըստ բազում գթուէ
քում քաւեա՛ զանօրէնուիս իմ :

Մուաւել լու՛ն զիս յանօրէնութի
իմիկ . և ՚ի մեղաց իմոց սբ արա՛ զիս :

Օ անօրէնուիս իմ ես ինձէն գիտեմ .
և մեղք իմ առաջի իմ են յամ ժամ :

Ինչ միայն մեղայ տէր , և չար ա
ռաջի քո արարի :

Այ արդար եղիցիս ՚ի բանս քո , և
յաղթող ՚ի դատել գաս :

Ինօրէնութի յղայսու , և ՚ի մեղս
ծնաւ զիս մայր իմ :

Կու արդ ճշմարտութի սիրեցեր ,
զանյայտս և զծածկեալս իմաստուք
քով յայտնեցեր ինձ :

Յօղեա՛ յիս մշտեալ , և սբ եղէց՝

լուսն, և քան զձիւն սպիտակ եղէց
Լեւի արա ինձ տէր զցնծութի և
զուրախութի, և ցնծացէն ասկերբ
իմ տառապէալք:

Գարձ՝ զերեսս քո՛ ՚ի մեղաց իմոց, և
զամ անօրէնութիւնս իմ քաւեա՛ յիւնէն:
Սիրտ սբ հաստատեա յիս ամ, և հո
ւի ուղ զնորոգեա՛ ՚ի փորի իմում:
Միջնէ՛ ուր զիս ար յերեսաց քոց,
և զհոգիս սբ մի հաներ յիւնէն:
Տուր ինձ ցնծութի փրկութե՛ն, և հո
գւով պետուէ քո հաստատեա՛ զիս:
Սուրբսց անօրինաց զճանապարհս
քո, և ամբարիշտք առ քեզ զարձիին:
Պրկեա՛ զիս յարեմէ ամ՝ ամ փրկու
թեան իմոց, ցնծացէ շեղու իմ
յարդարութեան քում:

Տրեթէ զշրթունս իմ բանաս, բե
րան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո:
Թաէ կամեցեալ էիր, պատարագս մա
տուցանեալք, բայց դու ընդ ողջա
կ՝ զս իսկ՝ չ հաճեցար:

Պատարագ մի հոգի խոնարհ՝ զսիրտ
սբ և զհոգի խոնարհ՝ ամ՝ չ ար

Մ համար 55:

Բարի արա ար համար քովք սիօնի .
և շինեսցին պարիսպքն եկմի :

Յայնժամ հաճեսցիա լէ պատրազս
արդարուէ , յարժմու խտից պատարա
գլս հանցեն ՚ի սեղանքս զուարակոս
Բարոզ զինի Աշորեային :

Երկրպագեմք քեզ ար ան մեր՝ ան
ցեալքս ընդ երկարուի գիշերիս
և հանխեալքս ՚ի տեղւոյ խոստովա
նուէ : Մատուցանեմք զառաւօտու
աղօթս մեր : Օ քեզ ար՝ օրհնեմք և
փաւորեմք . և զքէն ար գոհանամք .
որ արժանի արարեր զգիշերս խաղա
ղուծք անցուցանել և հասանիլ ՚ի
ժամ առաւօտուս : Ըրժանաւորեմ
զմեզ տէր անձաւ խոստմանց քոց .
զոր խոստացար սիրելեաց քոց ճշմա
րիտդ ան՝ յն քն տէր մեր . կեցո՛ւ և
ողորմեա՛ : Աղորմեաց մեզ ար ան մեր
լսա մեծի ողորմութե քում , ասաս
ցուք անքեան միարա՛ :

Լ. Ղ. Ռ. Ե. Բարսեղեան :

Աղորմած՝ գթած՝ ճշմարիտ եք մեծի

Երե

յարութեանն թի՛ այ մերոյ վայելէ
փառք՝ իշխանութի՛ և պա՛ :

Մշտն Գահոյ :

Ողորմութեամբ և գթութեամբ քով լուրմեզ
տր և ողորմեա՛ . ներեա՛ քաւեա՛
և թող զմեզս մեր : Մթանաւորեա՛
գոհութեամբ փառաւորել զՏայր և զՈր
դի և զմբ Տողիդ : Մ. յ. ժ. մ. և՛ :

Մշտն Գահոյ :

Քարե խօսութեամբ և աղօթիւք սրբոց
մարտիրոսացն որոց այսօրէ յիշատիկ,
և ամ սրբ քոց՝ լուր մեզ տր և ողոր
մեա՛ . ներեա՛ քաւեա՛ և թող զմեզս
մեր : Մթանաւորեա՛ գոհութեամբ փա
ռաւորել զքեզ ընդ Տօր և ընդ սբ
Տողւոյդ : այ. ժ. մ. և՛ :

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Մ. Լեւո-տա) Մ. Լեւո-տա) :

Օրհնեցէք զտր յերկնից .

Օրհնեցէք զնա՛ ի բարձանց

() Օրհնեցէք զնա ամ հրեշ

տակքնր . Օրհնեցէք զնա ամ զօրութիւնն

() Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին .

Օրհնեցէք զնա ամ աստեղք և լոյս :

Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից . և
Զուրբ որ'ի վերոյ քան զերկինս , օրհ
նեցէք զանուն տն :

Օ ի նա ասաց' և եղեն , հրամայեաց
և հաստատեցան :

Ասցոյց զնս յաւիտեանս յաւիտե
նից . սահման եղ' և ոչ անցանէն :

Օրհնեցէք զօր յերկրէ' վեշապքե
ամ խորք :

Հուր և կարկուտ' ճիւն և ստուն
հողմ' և մրրիկ , որք առնէք զքան նր' :

Երկինք' և ամ բարձունք' ծառք
պողարերք' և ամ մայրք :

Գազանք' և ամ անասունք , սողունք
և ամ թռչունք թեւաւորք :

Թափառք երկրի և զօրք իւրեանց .
իշխանք և ամ դատաւորք երկրի :

Երիտասարդք և կուսանք , ծերք և
տղայք' օրհնեցէք զանուն տն :

Բարձրացաւ անուն նր' միայն . խոս
տովանուի նմա յերկինս և յերկրի :

Բարձր առնէ ար զէշջիւր ժողովրդ
դեան իւրոյ . օրհնու թի' նմա յամ

սրց նր' . յորդուոցն խորայէլէ' ժողո
վոյն

վոյն որ մերձ է առ ար:

Օրհնեցէք զար յօրհնութի 'ի նոր .
օրհնութի նմա յեկեղեցիս քրջ :
Եւ բախասցի խորացել յարարիչ իւր .
որդէք սիօնի ցնծասցեն 'ի Թաղա
ւորն իւրեանց :

Օ անուկնորին օրհնել ըստ սաղմոսիւք
և օրհնութի սաղմոս երգեսցեն նմա :
Ճաճի ար ընդ ժողովուրդ իւր քր :
և բարձր առնէ զհեզս 'ի վրկաւէ :
Պարծեսցին քրքն փառօք , և ցնծաս
ցեն 'ի հանգիստ իւրեանց , և բարձր
արասցեն զանձ բերանօք իւրեանց :
Սուր երկասցի ետ 'ի ձեռս նց , առ
նուկ զհատուցու մն 'ի հեթանոսաց ,
'ի յանդիմանութի ամ ժողովրդոց :
'ի կապել զԹաղաւորս նոցա կապա
նօք , զզօրաւարս նոցա ձեռնակապօք
երկաթեօք :

Մանել նց դատաստանն ըստ գրոց .
և փառք այս են ամ քրջ նր :

Օրհնեցէք զանձ 'ի սրբութե նր .
օրհնեցէք զնա 'ի հաստատութեան
'ի զօրութեան նր :

Օրհնեցէք զնա ՚ի զօրուէ նր . օրհ
նեցէք զնա ՚ի բազում մեծուէ նր :

Օրհնեցէք զնա ՚ի ձայն օրհնութե .
օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութե :

Օրհնեցէք զնա ցնծութե . գովեցէք
զնա սերախութե :

Օրհնեցէք զնա ՚ի բանս քաղցր .
գովեցէք զնա ՚ի բացբառ լսելիս :

Օրհնեցէք զնա ՚ի ձայն գոհութե .
ամ հոգիք օրհնեցէք զնր :
Պատք հօր և որ :

Օ կի տր երկնիցի ասի օրհնի առաւօտա
տօայեալ յանմարննաց լու և ՚ի իստապանգիս
պօլոսյ ԹԲ, ժողովոյն ԶԾ Հայրնորոց :

անք ՚ի բարձունս . այ . և յեր
կիր խաղաղութի մարտիկ հա
նութի . Ալ օրհնութի քեզ ՚ի
բարձունս . օրհնեալ ես տր ամ
մեր . օրհնեմք զքեզ և գովեմք զքեզ :
Սաստիվանիսք տր զքեզ և երկիրդա
զանեմք քեզ . փառաւորեմք զքեզ .
գոհանամք տր զքէն զմեծի փառեց
քոց : Տր թագաւոր՝ նք երկնային .
ամ և հայր անենահալ : Տր և որդի
հօր

Կոր միածին յս քս և սուրբ որդի:
 Տր ան գառն այ և որդի Կոր, որ
 աւեր զմերս ՚ի կուսէն. Աղորմեցար
 բարձեր զմեզս աշխարհի. Այն արդ
 ընկալ զաղաքանս մեր. Աքդ որ նըս
 տիս ընդ աջմէ Կոր՝ ողորմեաց մեզ:
 Օ ի դու միայնսբ՝ դու միայն բարձ
 ըեալ ես՝ դու միայն տր մեր յս քս:
 Տր և Հոգիդ սբ որ ՚ի փառս ան
 ընդ Կոր. ամէն:

Աւ յամ ժամ օրհնեմք զքեզ. տէր
 և գովեմք զանուն սբ քո՝ յաւի
 տեան և յաւիտեանս յաւիտենից:
 Արժանի արս՝ տր զղօրս զայս խաղա
 զուք. և սոնց մեղաց պահեա՝ զմեզ:
 Օրհնեալ ես տր ան հարցն մերոց.
 գովեալ և փնւորեալ է անունսբ քո
 յաւիտենս ամէն: Օրհնել տր ուսո՛
 ինձ զարդարութիս քո երես կրկն՝ ա:
 Տր ապաւէն եղերմեր յազգէ յազգ
 Ես աղաչեմ տէր ողորմեա՛ ինձ և բը
 ժըշկեա՛ զանձն իմ. ես մեղայ քեզ:
 Յոյց մեզ տր զողորմութիս քո. և ըզ
 փեր

Ֆրիգուհիս քո տնէր մէջ: Տրողորմուհի
քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քո,
մի անտես առներ: Տրիմ գրեզ ապա
ւէն ինձ արարի. ուստի ինձ առնել
դիման քո՝ զնդուես անձ իմ: Իր քէնէ
տր աղբիւր կենդանուէ. և լուսով
երեսաց քոյ տեսանեմք զոյս:

Սագեա՛ զողորմուհիս քո՝ որք ձա
նացէն զքեզ մեր:

Փառք՝ պատիւ և երկրպագութի՛ն
բարձունս Տօր և Արդւոյ և Տոր՝
Աստուծոս երգի յարունի խորհուրդս զինք
Փառս՝ Ի բարչաւնսին:

Օ յարութի՛ն՝ փրկչին՝ օրհնես,
ցուք զփրկչին մերոյ օրհ
նեսցո՛ւք ըզ յարութի՛ն:

Յարեաւ անտունձ. և ցըրուէցան
անձ թըշնամիք նորաք:

Օ յարութիւն փրկչին օրհնես
ցուք զփրկչին մերոյ օրհնես:

Օ յարուցեալն զքո՛ս օրհնեսցուք.
և զ յարութի նր փառաւորեսցուք:

Օ յարութի փրկչին օրհնես:

Արե՛ն ի բարձունս և զերեսաց
զգերութի՛ն. հառ աւար բաշ

ան

բն

դն

խեաց պարզեն և ետորդուն յ
մարդկանս

72

Օ յարուի փրկչին օրհնես՝
Ա՛ր համբերեաց խաչի և եղան ՚ի
նորափոր վե՛ մի՛ թ. և անձային յա
բուժիչն ըզմահացեալսն վերա՛ն
բերեաց ՚ի կեանս

Երգ համբարձման Քրի:

Անբարձաւ աստուծա՛ն օրհնե՛ք.
Ե՛տե՛ր մե՛ր ձայնիւ ինչո՛ւ յ՛

374

Օ դառնւտ հողւոյն օրհնե՛ք սրուք
զհողւոյն ա՛ք յ օրհնե՛ք սրուք ըզգա՛յ
նւտ: Յեկե՛ղեցի՛ր բարեբանեցի՛ք
զսրճ. և ըզմոր յաղբերացն ի՛նչի:
Երգ Արամիսպատհոր:

82

Ո՛յս տուր թէ անշահ ի՛մն մ՛մ ըն՛մ
յ ըն՛մ մ՛ց. զի՛ մի՛ երբէ՛ք նը՛նջեց
ի՛մն հ: Ա՛ր ասացի՛ թը՛նամի՛ն
Թէ՛ յաղթեցի՛ նմա՛ն. կամ՛ նեղի՛չք
իմ՛ ցը՛նծացի՛ն Թէ՛ կո՛ սամնեցայց:

72

Վ՛րքնի՛ տե՛ր աշխարհի՛ն կեանս՝
206

Բայ. և լուսով երևաց քոյ տէրանէմք
Ընդ յս: Եւ առեալ զողորմաւ իս. քո
որք. քան նա չէն ընդ քեզ. զարդա
բուիրս. քո ոյք ուղիղ եւն սրբախէք:
Եւս առացի տէր ոչ շարմեալ ի՛մ
մմ մնծ. բժշկեալ զանձն իմ ես
մեղալ ղեմ զ: Եւ լուսով որ խորհի
զաղքատն և ընդարնալ նկն յաւուր
չարի՛ փրկիչ զնա տէր:

72

Եւս առ քեզ ար աղաղակ կեցի իբե
՛մս Եզ. ջ, ջ, Կարմու. անաւատու
աղօթք իմ ժամա նեւ յեւն ան քեի զ
Ի նդէր տէր մերժեա զանձն իմ
կամ զարձակ ցանեա զերեւորս քոյ
յի՛նէնս

62

Մըտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէ
ր. իսնարկեացի ունկրն քո ի՛ն խը
շրուա մս իմ մմ Տէր ան փրկիչ
Թեան ի մն ինչ. ի՛մ տուէ կարգացի
և գիշէրի՛ առաջի քո ինչ և

աւ Ե

Տէր հաներ ի՛ն գծո խոցղալ նձն իմ
ջ

720

ՏՄ. փրկեցեր զիս յայնցանէ ո՛րք
ի շանէն ՚ի Կո՞ւբ: Տարձր առնեմ
ըզքեզ ար զի ընկալար զի՞ս, և ո՛չ
ուրախ արարեր զթշնամին իմ յի՞ս:

ՏԴ

Մյօսք մը՞ տանէ ՚՛ Տ՛ թագաւո՞ւ
ըլն մեր քրի՞ստն թմ մ՛ ԲՎՎ ս ՚ի՛յե-
րո մ՛ Լօսողէ մ՛ ընտր քաղաք շաւթի
՚նդ առամ՛ջ ելին ծերքն սատուք
ձիթե՞ն Կնեօձձք. և զամսու՞ն մմ՛ ծ
որդին փառած լո՞րէ ՚ի՛ն:

ԲԵ

Ի սկը՞ դբանէ տէր զԵրկիր հաստա
տեցե՞ն ՚ի ր. և Կո՞ւբ ձեռաց քո՞ց
Երկի՞նք է թն. Արքա՞ կո ընչին և
զու կան և մնա յաւխոեա՞ն:

ԿԶ

Տարցի՞ն թագաւո՞րի կո՛ւսանք ը՛զ
հետ նորան. և զընկերքս նորա՞
տարցի՞ն նը ման: Մ՛ծցին ցրնծու
թք և ո՛ւրախութքն, և տարցի՞ն
ի տաճար թագաւո՞րի:

ԿԸ

Խորհեցան և խօսեցան ը՛զ չարո՞ւ
թիւնն. և զամլիրատութի՞ն ՚ի բարձ
նունս խորհեցան: Երէ՞ն յեր
կինս

Կենս զբերանս իւրեանց . և զէ
զմա իւրեանց ածէ ին զէրկուա :

Սրացան զանձն արդարով , և
զարիւն ամբի ծ պարտաւոր անէ
լեան , Ե զէ տը անպակէն իմ .

ամ սգնա կան յուսոյ իմոնց :

Սատնեցայ և ոչ ելանէ ի . աչք իմ
տկարացան յաղքատութենէ :

Շղագակեցի առ տը զօրհանանպազ .
և համբարձի առքէ զձեռս իմ :

Փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէի
իւն զիւր . ծ իմա . իւրաւորս ,

այլեւ յանդով թս կայիմ :

Ստըւած ծ օրհնութեան իմոյ
իւր լըսէ իմ . զի բերան

մեղաւորի բերան նեղաւորի բա
ցաւ ի վերս իմոյ :

Օ քոն լան սա :

Ե զի զէն զի զբի ներբըն .

ԺԳ 209

ԵԶ

ուր

սչ

Վ

շաբ

ԼԻՆ

Հմն. Ի խաւարի և ի ստուգէրս
մահն. Ծ. Յիս հաստատեցաւ սը բոս
մը առ թի քո. զառնեանյն զբօսանքս
քո ածեր ի վերայ իմ:

այլ

Ե ղե ն զիս ի գբի^մ յե ի^մ ղբ
նո^մ ԲԲԿԼ, ԻՎԵ մմ^մ Հմն, Ի խաւարի
և ի ստու^մ Լերքս մահն^մ չմ,
Տէ^մ ր մծ վերջու թԷ ի^մ. Բ^մ մոս
մ^մ ի ստուգէ^մ կարդայցի և զի շէ ղի
անան. մ^մ ղի^մ քո^մ. մմ^մ յ:
() Ինն ըսն առաջ

մահ

Ի ա^մ րձ անն իմ ի^մ հանդի^մ ստ
քոսմ^մ ԲԲԿԼ ղ^մ, մ^մ, մ^մ. զի տէ^մ ր
կնչեան^մ ց ղ ղ քե^մ ղ:
Սե^մ րեցի ղե լուիցե^մ տէ^մ ր զձայն
աղօթից իմն մմ^մ ց. ղի խոնարհե
ցոյց զո^մ Լնկն իւր անիս. և ես յա
ւուրս իմ կարդայցի մ^մ առ նա^մ,
() Ինն ես ըսն առաջիւս:

ի

Տան քու՛մ ը՛վայե՛ք սրբաւի՛ր
 տէ՛ Տ.^Մ Թ.Մ. Թ.Մ. Տ.Մ. Թ.Մ. . Ընդ
 երկայնն անո՛ւրո: Տէ՛ Թագա՛ն արե՛աց
 վայե՛քն ը՛զգե՞ցաւ՝ զգեցաւ չար
 զօրո՛ւն ընդ մէջ ի՛ւր է՛ն՝ Թ
 Մ.^Ս Թ.Մ. ի՛ Տանդի՞սա քո՛ . զու
 եւ անպանանկ կտակէ սրբա՛նե՞քն՝ քո՛:
 Քի՛շեա՛ն ան՞ ը՛զգա՞ւ ի՛ Թ. Եւ զամե՛
 նայն Տէ՛ զն՛ թի՛ւն նորա՛.

Քո՛ են երկնք՝ Եւ քո՛ է երկիր՝,
 զաշխարհս լը թի՛ւն իւրով զո՛ւ
 Տանտանե՞ցեր: Օ Տիւնիս Եւ զՏա՛
 րան զո՛ւ նրա՞նք . Թա՛քօր Եւ Տէր
 մո՞ն յանուն քո՛ ցրե՛մ անցեն:

Ի՛ ջըհ՝ որպէս զանձրե՛ք ի՞նքայ
 գե՛ զմա՞ն . որպէ՛ք ցօղ զի՛ ցօղէ
 յե՛րկիր: Մ.^Ե զիրաւո՞ւնքս քո՛
 արքա՛ յի տա՛ , ^Մ Եր. Եւ զարդարաւի՛
 ըս՞ քո որդւո՛յ թա՛գաւ ողի՛:

Ստու՛ր երկի՛ւղտ մայ քո՞ց նը շան
143

զի անգրեացին յերեսաց անդէ՞ զան:

Որպէս վերկեցան սիրելիքքո .
կեցո՞ւ զսվքով և լո՞ւր մե՞ն զ:

Տըշ

Օրհնեցէք ըզմք յերկինս . օրհ
նեցէք ըզնա՛րի բա՞րձուես:

Օրհնեցէք ըզնա՛ն ամենայն հրէշ
տանիքք նո՞րա . օրհնեցէք ըզնա
ամենայն զօր՞ւն ըք նո՞րա՞ն:

առք

Ո՞չ են բանքէ ո՞չ է՞ն խօսք՝ ո՞րպ
ո՞չ ընին ձայնք նո՞ց: Ինչ ամ
երկիր է ըբարբան նո՞ցա . և մինչև
իծագս Յի էն խօ՞սք նո՞ցա:

մրգ

Յեկեղեցի՞՞ ձմա՞ն բարեբանե՛
ցէք զաստը՞ծ և ան և՞ծ . և ըզ տե
մա՛ր յաղբերացն ի սրայի՞մ լիմ ձմ:

մրտ

Պարծեացին սո՞ւրբքն փառօք
և քնձացեն ի հանդիստս ի՞նչ
եանց: Օրհնեցէք ըզտե՛ր յօ՞րհ
նո՞ւ թի՛ն նո՞ր . օ՞րհնու՞թի՞ն նմա՛ յե՛
կեղեցիս սը՞րբոց:

Լուսաբերա՞մս՝ մս՝ տէր ըզ ըյոքս
 և զճըշմարտութիւնը՞ մն քո, ցոյց
 մեզ տէր զողո՞ւմսուի. և քո ծառայ
 քոցըս լե՞րօ գնահամսն. բարեխո
 տնէք՝ արքրոց մարտի՞րոնացն՝ որոց
 ախօթ է յիշատում. Թէ՞ կ: յի
 տարօք առաջնորդէ լեզուք՝ ի լեառն
 ար. և ի յարկը՞ ս քո մտից՝ առաջի
 սեղանոյ այ առ մե՞ որ ուրախ առ
 նէ՞ զմանկուի՞ ի՞ծմմ: ցոյց մեզ՝
 Լը՞րեզա՞ն կն արդարո՞ւ թեամս, Ի՞նչ
 Ի՞նչ մս՝ մս՝ և անսօք յա յարձնէ
 ցա՞ն. և ան՝ ի զգի՞ծ: Ծի՞ն
 մա՞մս ծա՞րդկա՞ն: մա՞րդ է՞ ծ
 ղեա՞ն. Լ սէ՞ ծը՞րեծ. Թ
 ծի՞ն ցե՞ր ըզ ջա՞ն և բա՞ն. վե՞րածը
 նեա՞ն Լ ըզ ը մեզ մը կը՞ բոտ լ թէ՞ ըն
 որքոքս մս՞. յ հոսմ՞ գւոմսն
 Ի՞ վանի լնուի՞ վանա՞ց սը՞րը բո.
 Լ թեամս՞ ն քո՞մ. Ի՞նչ յա՞ն

անկ
 մբա
 Եյտ

Գանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծը
նայ՝ ր՛ զ քե՛ մ՛ գ: մարդ եղ՛:
Բարոյ Արարիկեց և Յիսակ:

սասցուք ամենեքեան միաբա
նուք՝ տէր ողորմեա՛ս
Ս ք խաղաղութեան ամ
աշխարհի՝ և հաստատուէ ծրջ եկե
ղեցւոյ՝ զտէր աղաչեսցուք:
Ս ք ամ ծր և ուղղափառ եպիսկո
պոսայ՝ զտէր աղաչե՛ս՝:
Ս ան հայրապետին մերոյ տեառն
(այն անան) կենայ՝ և փրկութեան
հոգւոյ նորին զտէր աղա՛ս:
Ս ան վարդապետաց՝ քահանայից՝
սարկաւազաց՝ դպրաց՝ և ամ ուխտի
մանկանց եկեղեցւոյ զտէր աղա՛ս:
Ս ան բարեպաշտ թագաւորաց և
ամ ասէր իշխանաց՝ զօրավարաց և զօ
րաց նոցին զտէր աղա՛ս:
Ս ք զ՛ տրն ամենակալ հնազանդե
ցուցէ առաջինց զամ պատերազ
մունս թշնամեաց՝ զտէր աղ՛:
Յաղգս հարց և եղբարցն մերոյ՝ որք

Ի դերուէ են և ՚ի չար ծոյուէ , զ :

Յաղագս ճշմարտորդաց և նաւորդաց
խաղաղութե՛ս հասանիլ ՚ի նաւասան
գիտան բարուէ , զտր աղա՛ :

Յաղագս հիւանդաց և ան՝ լշտացե
լոց՝ փութապէս աւողջուէ . զ՛ :

Յաղագս բարեխառնուէ օղոց՝ անճ
բեաց քաղցրուէ և պտղոց անտուէ :

Յաղագս ուխտաւորաց և պտղաբե
րից ՚ի սբ եկեղեցի այ , զտր՛ :

Եւ յաղագս այնոցիկ որք մատենէլք
են ՚ի ձեռս անօրինաց զն անուանն
քի , զտր աղա՛ :

Յաղագս հոգւոցն հանգսւցելոց որք
ճշմարտ և ուղիղ հաւատով ՚ի ք՞
ննցեցին , զտր աղա :

Յաղագս փրկելոյ զմեզ ան այ յե
րեւելի և յաներևոյթ թշնամւոյն ,
զտր աղաչեացուք :

Քարեխոս ունիմք սբ զՄարիամ
զՄճածինն զփոքել և զօրհնել միշտ
սբ կոյնն : սբ զՅօհաննէս մկրտիչն .
սբ զՄտեփաննոս նախավկայն : սբ
զՆաւաբեալսն և զՄլգրէնն . զսբի
և

Ե յաղթօղ օբ զվկայսն: Եւ զմե:
խոսմիսօղն Բի զհայրիսն մեր զմբն
Կ Բ Ի Գ Ո Ր Ի Ո Ս Ի Ո Ւ Ս Ը

Լարիչն հայաստանեայց օի
Յիշեցիք Ե զամ օբս Ե նորօք յզ
Օ առաւօտս լուսոյ Ե զառաջի
կայ օբս խաղաղութ անցուցանել
հաւատով ՚ի ձնէ խնդրեցուք:
Օ հրէշտակ խաղաղութ զահա՛:
Օ քառուի Ե զթողութի յանցա՛:
Օ որբոյ խաչին մեծ Ե կարօղ զօ՛:
Եւ Ես միա՛: Օ անձինս՛: Աղոր՛:

Քարոյ ՚ի օբն Գրեհորե լուսաւորէն մեր
Տէ տապել զն օբն հորիսիմոնց . աջ Ե զն
տապելոց Ե մարգարէից՝

մեծ հզօր Ե միւլ որեւալ
լուսաւորիչ օբց Ե ՚ի օբս
հանգուցել յզնդհուրի
օբց առաքելոցն բարե
խօս ունիմք առ քեզ . աղաչեմք
Ե ուր Տէ՛ ՚ի Ե ողորմե՛ :

Ար անդադար օրհնաբանիս ՚ի դա
սուց հոգեղենաց երկնաւոր զըն
արթնոցն, արժանաւորեա՛ն ըզ մեզ
ուղիղ փառատրութե՛ք ընդ սքս քո՛
երկրպագել մեծի և ասհաւոր արու
թեանըդ քո . աղաչեմք :

Օրհնեմք ըզքեզ միաբան սիրով ՚ի
միշատակս վկայից քոց, որք հետե
օղբ եղեն լուսազարդ ճանապարհաց
քոց ար . որ վասն մեր յանձն առեր
զարչարանս խաչի և մահու . աղ
Վատարիչք հաճոյից կամաց անու
թե՛րդ քո . զանձինս իւրեանց սա
տարագեցին ՚ի վկայութի ճշմարիտ
սիրոյ քո, և բուրեցին հոտ անուշից
արութե՛րդ քո . աղա՛ :

Արբեցին զանձինս իւրեանց տաճար
անուանըդ քում որբոյ . մարբեալք
զմիտս և զխորհուրդս իւրեանց եր
կիւղիւ՛րդ քով սքվ . և դասակիցք
եղեն հոգեղենաց երկնաւոր զընարթ
նոց . աղ : Եւ արեւստութ՛ք արք՛ :

Ինտրոդ հայրապետաց և վարդապետաց :

Կ Եւ զհարգութիւնս մեզ ուղիղ
 դասցիւք ՚ի շաւիղս ալքայաւ
 երկնից մեծադայժան շահի՛ն հաւ
 աով և սիրովս իւրեանց . ծագեցին
 զէջս անձգիտութե՛ն ՚ի սիրտս մեր՛
 աղ չեմք: Պահպանուք խորհրդոց
 բանից և դորժոց մերոց . սրբութե՛ք
 վասաւորել զամենայն զերբորդու
 թի՛ն զհայր և զՊրդի և զսբ հոգին
 յաւիտեանս ամէն՝ արա՛:

Կարգ Կարգերսոց և Ք՛հնարաց:

Բ ՂԶԳՆՈՒԹԻ՛ՒՆ սբց մարտիրոսացն բարեխօս
 ունիմք առ բարեբար որ
 ղիդ ան . զի շորհեցէս աշխարհի
 զանշարժ զխաղաղութի՛ն . և պահես
 ցես հաստատուն մը զեկեղեցի . հաս
 տատեալ ՚ի վր հիման առաքելոց և
 մարդարեկի՛ աղաչեմք:

Բ ՂԶԳՆՈՒԹԻ՛ՒՆ սբց մարտիրոսացն բարե
 խօս ունիմք առ բարեթր որդիդ ան .
 զի խաղաղացին խառնուելք . դուրեւ
 ցին յարձակմունք թշնամեց . անկեո
 ղի սէր և արդարութի՛ն ՚ի յերկրի՛ ան:

Ղաչաճօք Ծրց մարտիրոսն ար որք
ճգնեցան վն անսւանրդ քու մ Ծրյ .
նայեա՛ յերկրպագութի ժողովէլոցս
և շնորհեա՛ մեղաց թողուի . և հան
մասն և բաժին ընդ Ծրս ամ , աղա՛ :
Ղաչաճօք Ծրց արեմբ նահատակել
վկայիցն ար՝ որք զանձինս իւրեանց
տաճար մարբեցին հիւշէ քու մ Ծրյ
պարգևեա՛ յերկրի մերում զքաղց
բախաան օղ . և ըզ զուարճակ ըզ
բոյս . առ ՚ի լցումն լինիլ ամ հարկա
ւոր պիտայից վերոց՝ աղ՛ :

Քարեխօսուք՝ սրբուհւոյ Վճաճ
նին և Յօհաննու կարապետին . Ծրյն
Ստեփաննոսի նախավկային , և Ծրց
Ղաքէլոց Սարգարէից և Սար
տիրոսաց . և սրբոյն Վրէիդորի մերոյ
լուսաւորչին : Քարեխօսուք և աղօ
թիւք Ծրցն (այս անսն) որոց սյսօր է
յիշատակ : Եւ ամ Ծրց քոց ար որք
միացան ՚ի սէք ամուսնորդ քո՛ յիշեա
ղհողիոննջեցէլոց մերոց և այց արա
՚ի քու մ զաշտեանդ՝ աղաչեմք :
Եւ ևս առաւել զյորդորումն սիրոյ
և զգործս բարեաց պարգևել մեզ
խնդ

խնդրեմք : Օ անձինս մեր՝ և զմի՝ :
Ողորմեաց մեզ՝ :

Կարող ճնեղեանի՝ Քրի՛ստոսի և Տեառն ընդ
տառջին : Լուսն աւետեաց՝ և փոխան

Սբոհոս Լուսամօճճնին :

այր ձբ սրանչե լի լուսոյն :
որ զլ՝ ճն ամ յաւ խոնոց՝
յորովայնի թուամ կրեցեր .
և ցնծու թի աշխարհի ծը
նար զբանն ամօճ՝ աղաչեմք :

Լ՝ զաչեա՛ վասն մեր զառ ՚ի քէն զմարմ
նացեալն ամ . որ խոնարհեցաւ ՚ի
հայրական ծոցոյ . էառ զմարմին ըստ
մարդկային բնուէս . առնել խաղա
ղութի յերկինս և յերկրի՝ աղա՛ :

Լ՝ զաչեա՛ Վերել մեզ՝ անտեսս առ
նել զյանցանս մեր . և տալ օգնակա
նուի ընդ դիմակաց լինել հակառա
կամարտիցն ՚ի պատերազմի՝ աղա՛ :

Լ՝ զաչեա՛ . Օ ի լուեացին պատե
րազմուէք . դարդարեացին յարձակ
մուհրք թշնամեաց . տրնկեացի սէր
և արդարութի ՚ի յերկրի՝ աղա՛ :

Մի զաչեան Մեծցուցնել յերկրի մե
բուամ զքաղցր բղխումն աղբերաց
զառատ պտղաբերունի բուսոց և ասու
կոց. առ ի զաւարձաւի լինել ամ հար
կաւոր պիտոցից մերոց՝ աղ՝:

Մի զաչեան՝ Ս) ի միաբանեացէ զեկե
ղեցի իւր սբ. շինեալ ՚ի վր հիման
առաքելոց և մարգարէից. պահել
անարատ մինչև յօր երևելոյ դաւը
տեան իւրոյ՝ աղ՝:

Մի զաչեան վս մեր սրբուհի զմիածին
քոզորդին: Ալ վս հոգւոցն հան
դուցելոց ընդունիլ յարքայութի
երկնից, և տալ մասն և բաժին ընդ
սուրբս սմենայն աղաչեմք:

Յեւեա՛ Տէ՛ր և սոշորեա՛ն:

Ալ և սառաւել զյարգորումն սիրոյ
և զգործս բարեաց պարգևել մեզ
խնդրեմք: Տո՛ւր յեւ Մե՛ծ և ամ:

Օ, անձինս մեր և զմիմեանս ամն ամ՝:

Քեզ Տէա՛ն և քո յանցն էղիցս:

Ողորմեաց մեզ արամ մեր՝ ըստ մե՛.

Տէր ոչբեա՞ն, տէր ոչբեա՞ն Եւր
 տէր և ոչբեա՞ն
 Քաջոյ Ահոյ:

Իսաաւ որեւցուք զամենակալն ան
 զհայր ան մերոյ յէ քի, զոհա
 նալով զնմանէ՛ որ պահեաց զմեզ խա
 զաղաւթք ՚ի գիշերն յայցանից՝
 Եւ առաջնորդեաց մեզ ՚ի խաւարէ
 ՚ի յոյս. ՚ի մահո՛ւնէ՛ ՚ի կեանս. յապա
 կանու թի՛ յանաղախանու ՚ի յանդի
 առէ՛ ՚ի դիտու ՚ի ճշմարտու ՚ի իւրոյ:
 Եւ զաչեւցուք և խնդրեւցուք ՚ի նր
 մանէ, զի զերկարու ՚ի տո՛ւբնջեանս՝
 խաղաղութե և ան՝ մտադիւր զո՛ւաք
 թուք անոցէ անցուցանել ՚ի մէնջ.
 և պարսպել պահեսցէ զԺողովուրդս
 իւր անձային զօրութն. որ ՚ի վր անի
 բարեբրութն իւրով իշխանու ՚ի ունի:
 Եւ ամենակալ ան ան մեր՝ կէ՛ն:

- Օ առաւօտս լուսոյ և զառաջի կաց
 օրս խաղաղութք անցուցանել
 հաւատով ՚ի անէ խնդրեւցուք:
- Օ հրեշտակ խաղաղութե պահա՛ն:
- Օ բաւու թի և զԺողու ՚ի յանցա՛ն:

Օ սրբոյ խաչին մեծ և կարող զօ
րէ և սմա՛: Օ անձինս՛: Ազոր:

Առջեւ հոբ զան զօք անձն:

Գոհանալք զքէն տէր ան մեր
որ երեւելի լուսով քով զունար

ճարուցեր զամ արարածս քո: Իսկ
իմանալի լուսով պատուիրնաց քոյ՝

զամենեւեան լուսաւորեցեր զհա
ւատացեալս ՚ի քեզ: Օ զրացո՛ւ և

զմեզ տր՛ ՚ի սոհ զանութիւն պատ
ուիրանաց քոյ ՚ի սուրբեանս յայս

իսկ և յամ ժամանակի: Այ զի լու
սաւորեալ մտօք՝ միշտ զհաճոյս քո

արասցուք, և հանդերձել բարեցը
հասցուք ընդ ամ յբո քո:

Ենորհօք և մա դասիրուք ան մե
րոյ և վերջին յի քի: Առում վայելի

փառք՝ իշխանութիւն և պատիւ:
Ա՛յ յիմ և միշտ և յաւիտեա՛:

Իսաղաղութիւն մեր և կեանք՝ որ ՚ի
օրէ սուսքեցար միածին որդի ան

որ մեր և վերջին յի քո: Ծօր մեզ
զեա

զիսաղաղութիւնքս՝ զոր շնորհեցեր
սրբոց քոց առաքելոց • փչմամբ քո
Ինն զիւնդանոցուցիչ և զամենազօր
հոգիդ քո սբ • Արմ զի՝ և մեր խա
ղաղացեալք յամ՝ աշխարհական սա
հեցմանց՝ լեցուք տաճար և բնակիլն
ամային շնորհացդ : Եւ դսհանալով
փառաւորեցուք զքեզ ընդ հօր և
սբ հոգւոյդ Բն ամ մեր • Այժմ
և միշտ և՛ :

Եւ ասի սբ ամ ըստ պատշաճի :

Յառար Աւետեաց՝ Ճանրեան և Թաւթա
բաւիւնն Բնի զայս աստ :

Սուրբ ամ՝ սբ և հը՛զօր՝ սբ՝ և
անմահ • որ յայանեցար վարն մեր
օղորմեա՛ մեզ

Բառասնօրեաց Գալստեանն Բարիպոսի և
Ճաղնաղարդին :

Սբ ամ • որ եկիր և դալոց էս ող՛ :

Ուրբաթու ճապնուքեան գիւերին ։
Մբ անձ . որ մատնեցար վն մեր ող՛ ։
Ուրբաթու ճաշուե՛ն և ան փօնից արհոց ։
Խաչի և էկեղեց-ոյն ։ Մշ և յաւուրս

Պաշոց ։

Մբ անձ . որ խաչեցար վն մեր՝ ող՛ ։
Ուրբաթու էրեկոյնին և շաբաթու գիւերին ։
Մբ անձ . որ թաղեցար վն մեր՝ ող՛ ։
Ս արի և ան յարուքեան Սիւրաիէից ։
Մբ անձ . որ յարեար ՚ի մեռելոց ող՛ ։
Համբարջման Բրիտանոսի ։

Մբ անձ . որ համբարձար վառօք
առ հայր՝ ող՛ ։
Ղառապեան Հոգւոյն օքն ։

Մբ անձ . որ էկիր և հանգեար յա
ռարեալսն՝ ողորմեա մեզ ։
Սարգսվառին ։

Մբ անձ . որ յայտնեցար ՚ի թաքօր
լերինն՝ ող՛ ։
Փոխան օք Մաճիկին ։

Մբ անձ . որ էկիր ՚ի փոխու մն մօր
քոյ և կուսի՛ ող՛ ։

Թաղապետ աստիւղոյ ասացեալ թ
Փառաւորեւ և օրհնեւ լիշտ թբ կոյս
Աճաճին մարիամ մայր Բի. մատո՛
զաղաչանս մեր որդւոյ քո և այ մերոյ :

Մաղթանք :

Փրկե՛ւ զմեզ 'ի փորձուծե՛ և յամ
վտանգից մերոց :

Քարոզ :

Այս ևս խաղաղութեան զարբ տգա՛ :

Ասան լսելի ինեւոյ տն այ ճայնի
աղաչանաց մերոց բարեխօսութե՛
քր անձամբն. Այս իջանեւոյ 'ի վե
մեր ողորմութե՛ և գթուե՛ տն այ .
ամենակալ տր ան մեր՝ կեցո՛ և ող՛ :

Օրհնութիւն և փառք Հօր և Ար
դւոյ և հոգւոյն սբյ. Այս յամ և՛ :

Խաղաղութիւն ամենեցուն :

Պա՛հ չայնե՛ զկնի ասելոյ սբ անբն. 260 :

Օրհնեալք մանկուկք զտր . և օրհ
նեցե՛ք զանուկն տն :

Բաւարոս կիւրակեց ասք ընթեանանկ Աւել
ասբան Բիւրիոն . և ներ փոնից քրանախանայ
ասղնայ և գիւր և ասքրանի ըտք ցոցալին :

Եւ ելեալ անտի յնի գնաց ՚ի
 հողմանս տիւրոսի և սիդոնի.
 Եւ ահա կին մի քանանացի ՚ի
 սահմանաց անտի նոյ. ելեալ աղաղա
 կէր և ասէր. ողորմեաց ինձ տր՝ որչի
 դաւթի. դուստր իմ չարաչար այսա
 հարի: Եւ նա ոչ ետ նմա պատխանի.
 և մատուցեալ աշակերտքն նոյ՝ աղա
 չէին զնա և ասէին. արձակեա՛ զնա՝
 զի աղաղակէ զհետ մեր: Եւ պա
 տասխանի ետ և ասէ. ոչ աւրէք առա
 քեցոց եթէ ոչ առ ոչխարս կորուսէլս
 տանն իէլի: Եւ նա մատուցէլ եր
 կիրպագանէր նմա և ասէր. տր՝ օգ
 նեա՛ ինձ: Պատխանի ետ նմա և ասէ.
 ոչ է բարեոք՝ առնուլ զհաց մանկանց
 և արկանել շանց: Եւ նա ասէ՝ այն
 տր. քանզի և շունք կերակրին ՚ի փրշ
 րանաց անկէլոց ՚ի սեղանոյ տն իւրնոց:
 Յայնժամ պատխանի ետ նմա յն և ա
 սէ. ո՞վ կին դու. մեծ են հաւատք բո
 եղիղի քեզ՝ ո՞վ և կամիս. և բժշկե
 ցաւ դուստր նոյ ՚ի նմին ժամու:

Եւ երեւալ միւսանդամ ՚ի սահմա
նացն տիւրոսի եւ սիրգօնի,
եկն ՚ի ծովեզրն գալիլեացւոց ՚ի
մէջ սահմանացն ՚ի դեկապօլիս:
Եւ բերին առաջի նորա խաւը մի եւ
համբ. եւ աղաչէին. զի ձեռն դիցէ
՚ի վր նր: Եւ առեալ զնա մեկուսի
յամբոսէ անտի, էարկ զմտունս իւր
ընդ ականջս նր՝ եւ եթուք անդր. եւ
կալաւ զլեզուէ նր: Հայեցաւ յեր
կինս՝ յողւոց եհան՝ եւ ասէ ցնա.
Եփփաթայ՝ որ է բացեր: Եւ նոյն
ժամայն բացան ըտէրք նր. եւ լու
ծան կապանք լեզուի նր. եւ խօսէր
ուղիղ: Եւ պատուիրէց նց՝ զի մի
ու մէք ասիցեն. եւ որչափ նա պատ
ուիրէր նց՝ նորա եւս առաւել քա
րողէին: Եւ ևս քան զևս զարմա
նային եւ ասէին. զամ՝ ինչ բարեոք
գործեաց սա. զի խելց ըտէրայ՝ եւ
համերց խօսիլ:

Եւ եղև ՚ի վաղիւն մինչ ի ջանելին
 նորա ՚ի լեռնէ անտի , ընդ ա-
 ռաջ եղև նմա ժողովուրդ բազում :
 Եւ ահա այր մի ՚ի ժողովրդէնէ ան-
 տի աղաղակեաց և ասէ . զարդա-
 պետ . աղաչեմ զքեզ՝ հայեաց յորդի-
 իմ , զի միամօր է ինձ : Եւ ահա
 այս հարկանի ՚ի նմա . և յանկարծ
 գոչէ՝ և զարկուցանէ՝ և թաւալեցու-
 ցանէ զնա՝ և մրիթեցուցանէ . և հա-
 ղիւն մեկնի ՚ի նմանէ խորտակեալ ըզ-
 նա : Եւ աղաչեցի զաշակերտանքս :
 զի հանցեն զնա . և ոչ կարացին :
 Անտիանի ետ յն և ասէ . սի ապո-
 ան հաւատ և թիւր . մինչև յերբ է-
 ղեց ընդ ձեզ՝ և անսայցեմ ձեզ .
 մատն այսր զորդինքս : Եւ մինչդեռ
 մատչիւր , զարկոյց զնա դէն՝ և շարժ-
 քեաց : Սաստեաց յն այսոյն պղծոյ .
 և բժշկեաց զմանուկն . և ետ զնա
 ցհայր իւր : Եւ զարմանային ամբն
 ՚ի վր մեծամեծացն այս :

Եկն դարձեալ ի կանայ գալիլեացւոց
 ուր արար զԶուրն զիսի . և անդ էր
 թ գլորազն մի որոյ որդին հիւանդ կ'ըր
 ՚ի կափառնյու մ' . Եւ ի բերե լուաւ եթէ
 յսեկել է՛ի հրեաստանէ ՚ի գալիլէյ . եկն
 առ նա . և աղաւ էր , զի ի ջցէ , և բժշկեց
 զորդ ի նր . քանզի մերձ էր ՚ի մեռնիլ . Ըսէ
 ցնա յս . եթէ ոչ նշանս ինչ և արուեստս
 տեսանէք՝ ոչ հաւատայք : Ըսէ ցնա թա
 դաւորազն . սր , էջ մինչև մեռել իցէ
 մ' . նուկն իմ : Ըսէ ցնա յս . երթ , որդ ի
 բո կենդանիէ . և հաւատաց սյրն բանին
 որ ասաց ցնա յս , և գնաց յաւսինչգեո
 ի ջանէր լէ առաջ եղեն նմա ծառայքն
 իր . աւետիս ետուն և ասեն , թէ մա
 նուկն նր կեդանի է : Հարցանէր ցնա մ'
 ժամուն՝ յորում ասաք ինեաց . և ասեն
 ցնա . երէկ յեօթներորդ ժամուն ե
 թող զնա ջերմնս Գիտաց հայրն նր՝ եթէ
 լայնմ ժամու յորում ասացն ցնա յս
 թէ որդին քո կենդանիէ , և հաւատաց
 նքն և ամ տուն իւր : Օայս դարձեալ
 ըկորդ նշան արար յս եկեալ ՚ի հրէ
 աստանէ ՚ի գալիլեայ :

1997

ՏՐՆ Ի Թաղմանէ՛ փառօք յարօցեալ
 յորմէ պահապանքն՝ ահիւ պակուցեւ
 231 ԵրԿ

Երգ առաջնոց առաք Ռաշաբալին օ 'ի
խորհարդ որարչօնն և յարսնն Քրիստոս

Որստեղծեալ բնն յնէ ից
'ի սկզբնէ զերկինս երկնից
և զերկնային զօրս անմար
մնոց իմանալեացն զընաբ
թնոց և ըզգայի տորթս քառից՝ հակա
ռակց միաբնից՝ որով յուէ տ փառա
բանի երրորդ ութին անձառե ի լ' լ' օ
Երեքորբեալն մի քրուի՝ միով
բնու թք անու թի՝ Լոյսն որ անեղ
արարչական՝ ասաց լինիլ Լոյս եղին՝
զոր և ծագեալց յօրն առաջնն՝ միա
շաբաթ կիւրակէին՝ որով յա՛
Ի արուծորէն բացատրեացուք՝ զծած
կեալ խորհուրդն ծանկցուք՝ զի
Լոյսն անտես իմանալի՝ մարուր հո
գւոց տեսանելի օ 'ի սոյն ծագեաց
միաշաբաթ՝ մեզ յարուէ սբ ճառա
գայթ և կայք փրկեալք ընդ զը
ւարթնոյն՝ ասուք օրհնուի յարուցե
լ' յն

Ահրոր սիրո՞վ խոնարհեցար՝ ՚ի՛ վոր
կուլի մեր մարմնացար՝ . նո՛վին մարմ
նս՝ վին խաչեցար՝ ՚ի գերեզման մահու
եդար՝ . այսօր յարեար ձծարբար՝ ՚ի
հրէշտակաց քարոզեցար՝ . եկայք՝ :

Արեւեցա՞ր խրնկաբերից յողջոյն
կենաց ուրախալից . և ՚ի լեւի՛նըն
դալիլեայ՝ առաքելոց մետաւանից . ար
ժանացո՞ զմեզ ընդ նոսին՝ զքեզ աե
սանել յօրըն վերջին՝ . եկայք :

Միօնի՛ որդիք զարթի՛ք՝ հարօին լու
սոյ տո՛ւք աւետիլք՝ . եթէ փեսայն քո
յարուցեալ՝ յարթեաց մահու իշխա
նուք՝ . գայ պրսակէ՛ ըզքեզ փառօք
է՛լ ընդ առաջ պճնեալ զարդուք՝ .
երգեա՛ երգ նոր յարուցելոյն՝ նրն
ջեցելոց կենախ՝ ց պր՛տողո՞յն :

Քարոզ Արարիլից՝ Տերահալան Տօնից :

Խոնդրեոցո՞ւք հաւատով միարանու
թեամբ ՚ի անէ՛՝ զե գողորմութե
զնորհս իւր արասցէ՛ ՚ի վր՛ մեր : Տրն

ամենակալ կեցուցէ և ողորմեացի:
Աւցո՛ տր: Տ՛ր ողորմեա՛ւ. ք:

Առօրեայ:

Քաւմ ամենազօր և հրաշալի յարու
թե՛ղ. քս ան մեր՝ երկիրպագանեն
զօրք հրեշտակաց զի դու միայն ու
նիս զաննահուծի բնակեալդ ՚ի լոյս
անմատոյց: Աւ մեք հողեղէն արա
րածքս՝ խոնարհեալք երկիւղիւ՛ն եր
կիրպագանեմք. զքե՛ք և զհրաշալի և
զյաղթօղ յարուի՛ղ. քս օրհնեմք և
փնրեմք: Աւ ք ելկնային զօրսն մա
տուցանեմք զօրհնուի և զփառսրնդ
հօր և ընդ քե՛յ հոգւոյդ: սյժմ՛:

Օրհնեալ տր մեր յս. քս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես՛:

Քարս յորձան ՚ի Ռափօց ելանեն:

Աւ ևս խաղաղուե՛ն զքե՛ր աղաչեա՛ն:

Տէ՛ր ողորմեա՛ւ:

Ա՛յ ՚ի վերո՛ւստ խաղաղուե՛ն և փրկ
կուե՛ն անձանց մերոց՝ զքե՛ր աղա՛ն:

Տէ՛ր ողորմեա՛ւ:

Ողորմեաց մեզ արամ՝ մեր՝ ըստ մեծի
ողորմութեան բուժ, ասասցուք ա-
մենեքեան միաբանութիւն:

Տէր ողորմեա՛, տիր ողորմեա՛, տէ՛ր
ողորմեա՛:

(Ըրճնութի՛ւն և փառք Տօր և Ու-
ղուոյ և հոգւոյն սրբոյ: Ա՛յժմ՝
և միշտ և յաւիտեանս յաւիտեանից:
Ա՛մէն:

Ա՛յժլուիայ՝ անէր՝ իայ՝ անէն:

(Ըրճնեացի՛ և պահպանեացի և նա-
խախնամեալ պահեացի արեւելեան
կողմ՝ աշխատիս. և հայրապետութի
հայոց՝ այս նշանաւ սբ Խաչիս և
սբ Ա՛ւետարանաւս և աւուրս շնոր-
հիւ՛. անուամբ Տօր և Ուղուոյ և
հոգւոյն սրբոյ. Ա՛յժմ՝ և միշտ և
յաւիտեանս յաւիտեանից:

Ա՛յժ գործուցանեն զերս յարմարս:

Ա՛մէն. Ա՛յժլուիայ՝ անէն:

(Ըրճնեացի՛ և պահպանեացի և նա-
խախնամեալ պահեացի արեւմտեան

ԷԾ
ԴԱ
ԱՐԷ
ԷԾ

կողմ աշխարհիս : Ալ թագաւորու
թի քրիստոսնէ ից . այս նշանաւ թբ'' :

Ալ շքեւն զտանան 'ի հարա-

Ա՛մէն : Ա՛լէլուիայ ալէ'' :

Օրհնեացի և պահպանեացի և նա
խախնամեալ պահեացի հարաւային
կողմ աշխարհիս . երկիր անդաստան և
պաղարեբուիք տարւոյս . այս նշան'' :

Ալ տանան դեռ 'ի հետո :

Ա՛մէն : Ա՛լէլուիայ ալէ'' :

Օրհնեացի և պահպանեացի և նա .
խախնամեալ պահեացի հիւսիսայ
ին կողմ աշխարհիս . վանքք անպար .
քաղաքք և գիւղք . և բնակեալ ժո
ղովուրդք 'ի նոսա . այս նշան'' : Ա՛մէն :

Ալ տանան 'ի բեմ և սանդղակաւ :

Օրհնութի և փառք հօր և' :

Վարդ Ռաբօրի :

ՄԷ Խաչիւն աղաչեսցուք զձր՝ զե
տովաւ փրկեացէ զմեզ 'ի մեղաց . և
կեցուցէ շարհիւ ողորմուէ իւրոյ :

Ա՛մենակալ ձր անձ մեր կէ'' :

Պահպանեն ո՛ր զմեզ քն անձ մեր ընդ
 հովանեաւ սր և պատուական խաչի
 քն ՚ի խաղաղութեան փրկեալ յերեւելի և
 յաներեոյթ թշնամւոյն: Արժեաւո
 բե ո՛ր գոհուի փնւորել զքեզ ընդ
 հօր և ընթաց հոգւոյդ: Ա. յԺԿ":
 Օրհնեալ քր մեր յն քն ամէն:
 Հայր մեր սր յերկնս ես":

Ըստ յայլ աւարտ յեք օր անիս և չարոյ ին
 Ստեփաննոս Բիւճե

Օրհնեցէ՛ք մանկուհիք զսր . և օրհ
 նեցէ՛ք զանուհն ան:

Եղիցի անուհն ան օրհնեալ , յայսմ
 հեաէ մինչև յաւիտեանս

Յերևելից մինչև ՚ի մուտս արեւու
 օրհնեալ է անուհն ան:

Բարձր է ՚ի վերայ ամ ազգաց սր .
 և յերկնս են փառք ծր:

Ո՛վ է ո՞յ սր անձ մեր ՚ի բրձուհս բնա
 կեալ . և զլսանարհս տեսանէ յերկնս
 և յերկրի: Յարուցանէ զաղքատս
 յերկրի . և բարձր առնէ զառ զեալս
 յաղբեաց:

Մատուցանի զնն իշխանս՝ ընդ իշ
խանս ժողովրդեան իւրոյ :
Բնակեցուցանի զամուլն ՚ի տան
ուրախամիտ , որպէս մայր որդւովք
բերկրեալ :

Փառք հօր և Որ՛ :

Մ. յ. ժ. և միշտ և՛ :

Ս :

Քարոզ զնն Եւնիւնցն

Քարոզ զնն Եւնիւնցն

Ս յաղագրութեամբ աշխարհի և
հաստատութեամբ սրբ եկեղեցւոյ ,
զոր աղաչեացուք : Մասցուք ամբն
միտքանութեամբ Տ՛ որդրսն . Ե :

Մշտն :

Ս Է տ ար ամ մեր՝ հօր և փառաւորեալ , որ նստիս ՚ի կառս քրօքեա
կանս և լոյս ծաղեալ յարարածս քո :
Ս յաւանդեալ զմեզ ար ՚ի ժամ առա
ւորակ . Ե զնն ՚ի ծաղիլ լուսոյ տը
ւրեղեանս , ծաղեայլի առ մեզ դուրս

Եւարդասիրուէ քոյ: Զեւացի՛ ՚ի մէջ
տը զեարեւոյն ստի: Ե զբանութի
նր խորասկեան աղօթիւք Ե բարեխօ
սութիւն ամ սրջ: Երան Ե զերկիր
պտղաբեր ՚ի սնունդս ծառայից քոյ:
Յորոց Տանապաղ փառաւորէ Լ զս
զի ամենայն Երրորդութիւն:
Ե. յԺմ Ե միշտ Ե.Յ

Սաղմոս, 114:

Սերեցի՛ զ՚ ընդիցեալ տը զձայն ա
ղօթից խնայ. զի խոնարհեցոյց
զուսկն իւր առ իս, Ե ես յաւուրս
իմ կարդացի առ նա:

Ե զքեցան զինեւ երկուեք մահաւ.
Ե միշտք դժոխոց գտին զիս:

Օ նեղութի Ե զանձնութի գտի,
Ե զանուսն տն կարդացի:

Ո՛ տը՛ փրկեան զանձն իմ. ողորմած
ամ մեր. ողորմի՛ Ե պահէ զտղայս տը:

Ես խոնարհ եղի՛ Ե տը կեցոյց զիս.
Դարձ անձն իմ՛ ՚ի Տանգիստ քո:

զի տը օգնեաց քեոյ:

Իրկեաց զանձն իմ՛ ՚ի մահաւանէ.

Գոչս իմ յարտատուճաց . և զոտս իմ
ի գայթակղուէ . հաճոյ եղէց առա
ջի տն յերկրին հենդանեաց .
հաճատացի զոր և խօսեցայ . և ես
խնարհ եղէ յոյժ .
Ես ապացի ՚ի զարմանալ իմում , թէ
ամ մարդ սուտ է :

Օ ինչ տաց տրիտուր տն՝ ընդ ամի
զոր և ետ ինձ .

Օ բաժանի փրկուէ ընկալայց , և զա
նուն տն կարգացից .

Օ աղօթս իմ տն տաց՝ առաջի ամ
ժողովրդեան նր :

Պատուական է առաջի տն մահ սրբ
բոցիւբոց . ո՞տր՝ ես ծառայ քո եմ ,
ծառայ և որդի աղակնոյ քո :

հատե բողբապանս իմ . քեզ մատուցից
պատարագ . օրհնու թէ , և զանուն
տն կարգացից .

Օ աղօթս իմ տն տաց՝ առաջի ամ
ժողովրդեան նր . ՚ի գաւթի թո տան
տն , և ՚ի մէջ քո երուսաղէմ :

Օ քննեցէք զահր ամ աղինք . զովէ
ցէք զնա ամ ժողովուրդք :

Չ զօրացի ողորմութիւնն ՚ի վրէժներ .
և ճշմարտութիւնն մնացեալ յաւիտեան :

Վ յանունն քու՛մ կեցո՛ղ զիս . և ՚ի
զօրութեք քու՛մ իրաւ արտ ինձ :

Վ լուր աղօթից իմոց . ունկնդէր
բանից բերանոյ իմոց :

Օտարք յարեան ՚ի վրէժ իմ . և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ , և ոչ համարե-
ցան զքեզ ի՞նչ առաջն իւրեանց :

Վ հա՛ ի՞նչ օգնական իմ . և ի՞նչ ընդու-
նող հոգւոյ իմոց :

Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիսն
իմ , ճշմարտութեք քով սատակեա՛ զնս :
Եւ կամօք իմովք պատարագս մա-
տուցից քեզ , և խոստովան եղէց ան-
ունն քու՛մ տէ՛ր , զի բարի ե :

Յամ՛ նեղութիւնս իմն իրկեցեր զիս .
և ՚ի ՚ի շնամիս իմ ետես ակն իմ :

Տուր զօրութի՛ն ծառայի քո . կեցո՛ղ
զորդի աղախնոյ քոյ . և արա՛ առ իս
նշան բարութե՛ :

Տեպե՛ն ատելիք իմ և ամաչեացե՛ն ,
զի դո՛ւ ի՞նչ օգնեցեր ինձ և մխիթա-
րեցեր զիս : Փառք հօր և՛ :

Բն ան մեր՝ զն խաչի քոյ պատանա
 կանն՝ զխաղաղութի քո տնւր մեզ ար
 Վն սրբուհոյ Մծածնին, և Յօ
 Տանու կարապետին, և նքյն Ստե
 փաննոսի նախապկային՝ զխաղաղութի
 քո տնւր մեզ ար:

Վն նքյ քոյ Մաքելոյ, Մարգա
 բեի, Վարդապետայ, Մարտիրոսայ,
 Հայրապետայ, Ղազարայ, Վու
 անայ, Սլանձանց, և Արկնային զօ
 բայն՝ զխաղաղութի քո տնւր մեզ ար:
 Վն սրբոյ հօրն մերոյ Գրիգորի
 Լուսաւորչին:

Բարեխօսութի յիշատակաւ և աղօ
 թիւք նքյն (այս անուն) որոց այսօր է
 յիշատակ: Օ խաղաղութի և զերկ
 նային զմեծ ողորմութիւն քո պար
 զեւեա՛ մեզ մ'ըրդատէր տէր:

Քարոզ Առաքելոց և ան սրբոց:

Եւ ճգնաւորօքն աղաչեացուք զոր
որք զչարսն պարտեցին՝ նեղութեցն
հոգեբեցին: Աւսեղէն և երկնային
անժուամ պահպան արժանի եղէն:
Աղօթիւք նց և բարեխօսութեամբ
նեզ ողորմեացի: Անհախալ ան ան
մեր՝ կեցն և ողորմեա:

Պօռն ի փօռն Առաքելոց և արքայեաց .
Տարագեաց և Արքայեաց:

Եւ ընտրեցեր և ընկալար զերանե-
նի զվկայան քա (այս անն) ին Ա
Եր . և հաղորդս արարեր զնն կա-
մաւոր շարժար անայ քո: Ինդ՝ բա-
րեխօս առքեզ ունիմք, որք աստ և
ընդ ան արեղերս արք լցեն: Այ զի՝
աղօթիւք նց և բարեխօսութեան, խա-
ղաղացուողեո զկենցաղաւարութիո
մեր փրկելով յերևելի և յաներևոյթ
ժողովանցն: Եւ արհեստ մեզ անք
բաւ օրինակի նոցին կեալ . և զլօտ-
ճանն մեր կենքեւ աւղախաւ խոստո
լանուք ի յոյս կեն սցն յաւիանից:

զի և մեր արժանի եղիցուք մտանել
յերկնային խորանան լուսոյ՝ և ժա
ռանգել զպատրաստեալն՝ ի սիզբանէ
աշխարհի մբց քոց զարքայութիդ :
Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառա
ւորեացուք զքեզ ընդ հօր և ընդ
մբջ հոգւոյդ : Ա՛յժմ և՛ :

Ի սարկաւաֆ զարդապետէ ասացեալս

Յիշեա՛ Տէր զդաշտօնեայս քո :

Օ ծնողսն մեր՝ Օ վարդապետս :
Օ եղբարս : Օ ընկերս : Օ կերակ
րիչս : Օ ուխտաւորս : Օ ճանա
պարհորդս : Օ հանգուցիչս : Վ՛զ
վաստակաւորս : Օ խոտաովանօղս :
Օ ապաշխարօղս : Օ գերիս : Օ հե
շանդս : Օ նեղեալս : Օ իշխանս :
Օ շարտարս : Օ բարձրարս : Բ՛զ
թշնամիս : Օ ատելիս : Եւ որք գատ
ու իրեցին մեզ հաւատով :

Յիշեա՛ Տէր և ողբեա՛ :

Բարեբար՝ և բաղում ողորմ՝ Ա՛յժ
քո անմուաց դիտութիւն և անբաւ
մարդասիրութիւն՝ յիշեա՛ զամ հաւա

տաց արս Ի քեզ և ողորմեա՛ւ անցնի

Օգնեա՛ւ և վրիեա՛ւ յիւրաքանչիւր
վրանգից և Ի փորձութեանց :

Արժանաւորեա՛ւ գոհուի փառաւո
րեւ զՏայր և զԱրիւի և զԵր Տո
գիւղ : Այժմ և՛

Աշո Եւրպիսաց՝ Տ՛գնաւորաց՝ և
Անասնաց :

Պատկիչ սբց Բձ՝ որ պատկես ըզ
սբս քո . և առնես զլամն ելկիւղա
ծաց քոց . և նայիս սիրով և քաղցրու
թեամբ յարարածս քո : Այժմ և՛

յեղկից Ի սրբուհի քումմէ բարեխօ
սուք սբ անձանիդ և աղաչանօք ան
սբց քոց . և որոց այսօր է յիշատակ :

Այժմ և՛ որ մեզ ար և ողորմեա՛ւ . նե՛սուք
ւեա՛ւ թող զմեզս մեր ար՛ : և՛
րեա՛ւ գոհուի փորեւ զքեզ ըստ Տօր
և ընդ սբ հոգւոյդ : այժմ և՛

Յիշեա՛ւ Տեր զար՛ . և այժմ :

Բարեբար և բարու մողորմ ԱՅ՛ :

Օրհնեալ ար մեր յս քս . ամէն .
Տայր մեր որ յեղկիս ես՛ .

He ykpaTu.
 He nperoba co
 He yon.
 He ykpaTu.
 He nperoba co
 He yon.

670

7m7g
 7m7g

Առն Ստեփանի խնային :

ամենակալ ան արքայս
մա՛ իսահակայ՝ յակոբայ
և զաւակի՛ ից արդարոց .
ամենակալ ար՝ թող զմե զս իմ :

Ար արարե՛ր զերկինն՝ և զերկի՛ր , և
զմա՛ զարդ նոցա . ամենա՛ :

Ար կայեցե՛ր զծով բանիւ՛ Տր մա
նի . քո . փակեցե՛ր զխորս , կիցեցե՛ր ա
հաւոք և մուրե՛լ անուամբ քովա՛ :

Ար ան՝ ինչ սարսի և դողայ յերե
սաց ահի զօրութե՛ քո . ա՛ :

Ահբաւ է մեծ վայելչութի՛ վառաց
արբութե՛ քո . սաստիկ է բարկութի
սպասնալեաց քոց՝ ի վն մեղաւորաց
անչան՝ և անքնին են ողորմութի՛ք
աւեանաց քոց . ամե՛ :

Ղու՛ ար բարձրեալ գլխած . երկայ
նամիտ , բազումնորմ . և զղջանաս
ի վն չարեաց մարդկան . ամե՛ :

Ղաւ ան՝ ոչ եղեր սոգաշխարութի
վն արդարոցն՝ սքրսհամա իսահակայ
և յակոբայ , որք ոչ մեղան քեզ . ա՛ :

Վ. Եւ զեր ապաշխարութիւն վաւն
իմ մեղաւորիս զի մեղայ աւելի քան
զա ազ ծովու, և բազմացան անօ-
րէնութիւնք իմ. ամենա՛ :

Ք Վեմ արժանի հայիլ՝ և տեսանէլ ըզ
բարձրութիւնս երկնից, ՚ի բազմու-
թենէ անօրէնութիւնս իմոյ. ամենա՛ :

Աորայց եմ ես ՚ի բռնութիւն կապանաց
երկաթից. և ՚չ գոյ ինձ հանգիստ, առ
Բարկացուցի զբրտնութիւն. և զչար
տաւաջի քո արարի. կանգնեցի պատ
կեր՝ և բազմացուցի զցատումն ան-
ձին իմոյ. ամենա՛ :

Եւ արդ արժ խոնարհեցուցանեմ ըզ
ծուեր սրտի իմոյ, և հայցեմ ՚ի
քաղցրութիւն քումնէ, ամենա՛ :

Մեղայ ար մեղայ. և զանօրէնութիւնս
իմ ես ինձէն դիտեմ. ամենա՛ :
Ղաչեմ և ՚ընդրեմ ՚ի քէն՝ թող
ինձ ար թող ինձ. և մի՛ կորուսաներ
իս ըստ անօրէնութիւնս իմոյ, ամենա՛ :

Մի՛ յաւիտեան բարկանաք ինձ ար :
և մի՛ յ՚շէր զչարիսն իմ. և մի՛ պարտա-
ւորի բ զիս ընդ իջն աշուն ՚ի ներքոյ
երկնի շարեօք. ամենա՛ :

Օ Ի դու ամ ամ ապա շխարհաց ես
և յիս ցոյց զբարեբարութիւնդ քո,
որ անարժան եմ, աս :

Աեցուսցես զիս ըստ բազում ողոր
մունք քում, և ես օրհնե ից զքեզ
զամ աւուրս կենաց իմոց, աս :

Օ քեզ ար օրհնեն ամ զունար
Թուրք երկնից, և քս են փառք
յաւիտեանս՝ Ամէն :

Փառք հոր, և Արդւոյ և Տրւոյն ար
Այժմ և միշտ և աս :

Ա զայլեմ և ինդրեմ ի քէն տէր,
Թող ինձ զմեղս իմ :

Բազում ողորմ ար, սղորմունք ինձ :

Աստուած՝ քաւեան զիս զմեղաւորս
Ի մեղաց, և կեցն :

Ա՛ճ՝ գթան յիս ի մեղուցեալ ծա
ռայս, և ողորմունք ինձ բազմամեղիս :

Ամէն օրհնեալ որբուհի՝ և միշտ կոյս :

Ա՛ճ ամին մարիամ, բարեխօսեանս առ
ար վասն մեր :

Ա՛մ արքայ՝ բարեխօսեցէ՛ք առ հայր
Ի յերկինս վճ մեր մեղաւորացս :

Բն ողիւ ար անոխակալ, բնկալ

աղաչանս մեր . զի 'ի քեզ են ապ
 և ինեւայ անհիջք մեր :
 Եւ զի թող զօրութիւնք և կենդան
 քոր և պատուական խնցի քս անի
 պահպանեան զմեզ :
 Ի աստեւայ զքեզ ապ խաղաղու
 թեան քս . որ եկեալ պահեացի զմե
 անխառն 'ի ասեւ և 'ի գիշերս :
 Ի անարդարութիւնք քով յիշեալ զ
 մեզ ար յիշեան զմեզ , յորժամ գա
 ազգայութիւնք քով , և սղորակեան մեզ :
 Ի աստեւ :

Ի կեանքս 'ի խառնութեանս ապաշ
 խարստե՛ հաւատով զայս միածնի
 որդւոյն . այ զիցոք 'ի սիրտս մեր .
 ինքեւ զով 'ի նմանե գրաւութիւն
 և զթողութիւն յանցանաց մերոյ :
 Այն զի նա ինքն է նախախնամօրն
 յաւիտեական . որ եկե կամաւ հօր
 'ի փրկել զարարածս . և ասաց զիցոք
 լենիլ քաւիչ մեղաորաց , յոյս ա
 պաշխարհաց շորհելով զհանգիստ
 զխառնելոց . ընդունելով զճանրա
 ղեւանեալքս և զտաժանեալքս մեզ :

յսոյաշխարհութի քաւութի :
'որ' եկայք ամբեան . խոնարհեալ
անձամբք՝ բեկեալ սրտիւք՝ անկուք
և լացցուք առաջն ծն արարչին մե-
րոյ . զի անցուցի 'ի մէնջ զցատու
պատուհասի յանցանաց մերոց բո-
րեբարութեամբն իւրով : Ամեն-
կալ ար ամ մեր՝ կեցն և ողորմեա :
Վրոն :

Տր ամ փրկութե մերոյ՝ որ ողոր-
մածդ ես և դժամ . երկայնամիտ
բազումողորմ և զղջանաս 'ի վն չա-
րեաց մարդկան . որ ոչ կամին զմահ
մեղաւորին . այլ՝ զդատնալ նր 'ի չար
ձեռնապարհէն և զկեալն : Դու ար
առատ ողորմութե քով մխիթարեա՛
ղծաւայս քո . և տուր այց տեղն ապաշ-
խարհէ : Հաշտեա՛ մարդասիրութե
քով , և արա՛ զսոսա անդամն եկեղե-
ցւոյ քում ոքի : Այ զի առողջացիւք
հողւով՝ խոտովանութե և ապաշ-
խարհութե մնցեն յեկեղեցի քո ոք :
Եւ ընդ ժողովրդեան քում քեզ
հանչեն զօրհնութի և զփառս հօր և
Մեղւոյ և հող" : 251

Բանից իմոց ունկնդի՛ր ահր, և ՚ի
միտ առ զազազակ իմ :

Այլեա ՚ի ձայն անօթից իմոց, թա՛
զաւոր իմ և անձ իմ :

Այս զքեզ ազաչեմ անձ, ընդ առա
ւօսս ընդիցես ձայնի՛ իմում, ընդ
առաւօսս պատրաստ եղէց, յանդի
ման լինել առքեզ անձ :

Այլ թէ դու անձ կա՛րս զանօրէնուի,
և ոչ բնակիմս առքեզ չա՛րք, և անօ
րէնք մի բնակեացիմս անձի աչաց քոց :

Ետեցեր զայ՛ստիկ, ոչք դորձեն զա
նօրէնութիւն, կորուսանես զամե
նեսեան ոչք խօսիմս զսուս :

Օ այր արիւնասեղ և զնե՛նդաւոր՝
պիղծ առնես դու անձ այլես լաբա
զում ողորմաւե՛քում մտից ՚ի տուն
քո, և երկիրպագից ՚ի տաճար սք քո
երկեղի՛ւք քո :

Տր՛ առաջնորդեա՛ ինձ յարդարուե
քում, վասն թշնամեաց իմոց՝ ուղչ
արա առաջ՛ իմ զձանապարհս քո :

Օ ի ոչ գոյ ՚ի բերանս նոցա ճշմար

տու թի, և կրող նոյն անտառք էն :
Այ գերեզմն բայ էն կոկորդք նոյ և
է զուօք ի բնոյ նեւրաւորք եղեն :
Ի ստեան զնս ան՝ զի անկցին ի խոր
հորդոց սրտից ի բնոյ, ըստ բազում
ամբարշտութեանց անցա մերժեան զնս,
զի գաննացուցին զքեզ :

Աւրախ լիցին ամբեան՝ սք յուս
ցեալ էն ի քեզ, յաւխտեան ցնծաս
ցեն, և բնակեցիս դու ի նս :

Պարծեպին ի քեզ իրե լիք անուան
քո, քի օրհնեցես դու զսրբին, ան
ոյ զինու հաւաք քով արկեցեր զնս,
Ի յսք առաւօտու ողորմութե քով,
ցնծացար և ուրախ եղար զան՝
աւուրս կենայ մերոց :

Աւրախ եղար ի խնայանակ աւուրցն,
յորս խնարհ արարեր զմեզ, և ա
մացն՝ յորս անտար զչարարանս :
այեա ան ի ծառայս քո և ի գործս
ձեռաց քոց, և ան ջնորդեան որդեաց
նոց, եղև ի լոյս ան ան ի վթ մեր :

(1) գործս ձեռաց մերոց ուղ շարա
ն մեզ ան, և զգործս ձեռաց մերոց
յաջողեան մեզ : 253

Ի խորոց կարգացի առ քեզ տր' տր'
 լուր ձայնի խնամ:

Աղիցին ակամօք քո ի լսել զձայն
 աղօթից խնոց:

Եւ զանորէ նու իս իմ քննեա տր' տր'
 իսկ մ' կարէ կալ առաջի քո. զի ՚ի
 քէն է քառու թիւն:

Այս անուան քո համբերի տր'. համ
 բեր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ
 անձն իմ ՚ի տր':

Ի պահէ առաւօտու մինչև յերեկոյ
 ՚ի պահէ առաւօտու յուսացաւ
 խորայնէ ՚ի ատէր:

Ի անտանէ է սղարմու ի բաղում.
 Ի նմանէ է վրդու թի. եւ նա փրկ
 կեաց զխորայնէ յամ ներդուէց ճր':

Ի սելի սղա ինձ առաւօտու զողոր.
 մու իս քո զի ես ՚ի քէ զտր յուսացայ:

Օրոյ ինձ ձանձրճ յոր ե գնացից
 զի առ քեզ տր համբարձի զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց խնոց տր.
 զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Աւսն ինձ աւնել զհամա քո. զի դու
 ես ամ իմ. հոգի քո բարի՛ առաջ

Սորդեացի ինձ ՚ի յեղիկոս ուղիղ
յան անունն քո ար կեցուցեա
լիս. արդարութեամբ քով հանցեա
լ ՚ի նեղութի զանձն իմ:

Ողորմութե քով սատակեալ ան զԹշնա
միս իմ, և կորս զամ նեղիցս ան
ձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ:

Եւ յանունն քում կեցո՞ղիս, և ՚ի
գորակ քում իրաւ արա ինձ:

Եւ ընդ արժօթից իմոյ, և նկնդի
բանից բերանոյ իմոյ:

Օտորք յարեան ՚ի վր իմ. և հորք
խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարե
ցան դքեզ ան առաջի իւրեանց:

Եւ հա՞ անձն օգնական իմ, և ար ըն
դունող հողւոյ իմո:

Ի դարձուցանել զչարս ՚ի Թշնամիսն
իմ, ճշմարտութե քով սատակեալ զնս:
կանօք իմովք պատարագս մա
ուցից բեզ, և խոտովան եղէց ան
ունան քում ար, զի բարի է:

Յամ նեղութի իմմէ փրկեցեր զիս:
և ՚ի Թշնամիս իմ ետես ակն իմ.

Փառք հօր և Ես:

ՄԷ Ե ՐՐՍՐԴՈՒԹԻ՛ մի անձու ԹԻՆԸ՝
անձամբ յատկացնալ անեղ բնու ԹԻ՛՝

Եւ Վ Տեան Ներսէսի Եւ Երեմիայի Կարգաբանութիւնս
 արարեալսն. և Երեմիայի ստորագրութիւնս

Քաղաքացիսն բաժնին հրամանս ՚ի
 յերկն որդեւանն աւուր սկզբ
 րան. բողբո բան ՚ի ջուր յըն
 բովսնէց՝ հաստատութիւնս
 բուանց՝ որով զճո հողէ զինց ան
 ջրպէտէց ՚ի հրեղինաց. քնոսին որդեք
 շուսոյ՝ տէրօրհնութիւնսն յովսն
 Եւ լուսնայ հայրք բրօքէից՝ եւ ի ք
 սրբեանդ սրօքէից՝ աստուք անեղ
 անուր՝ համագոյ երրորդութիւնս
 բարեխօս շրուք առ տր՝ վասն ման
 կանց ՚ի կեղեցւոյ. ընդ նոս
 Գեւորդոյն իշխանութիւնս և անփո
 փոխ միշտ տրուիք՝ անկաղթելի սք
 դորութիւնս յարարչին իստատրութիւն
 աղաչեղէք զմերն ողորմած՝ անտես
 չառնել զդործս ձեռաց՝ ընդ
 Դ. անք անմարմնս յրդ պետութեց
 հրէշտակապետութիւնս բարձրութեց
 հողիք հրեղէնք և սիգսաւորութիւնս
 տակաց զնաւորութիւնս մարտեցեղէք
 զմերն տերանց վասն մարտչան երդ
 բաւորաց՝ ընդ ՝ ԺԷ. 257 Եւ Վ

Եւ ընդ աւարաց զասուց վերնոց՝ օրհ
նարանից շոց զըւարթնոց՝ քաղցրաս
ցի առ քեզ գրթած՝ որ վն մեր ձայն
մարթնաց՝ զորս և տացես մեզ պահա
պան՝ յայսրով հտատ մինչ ՚ի վախճան բո
ւ՝ օրուէց և արութեց՝ իշխանու
թեց և պետուէց՝ . և ամ անուանե
լոց՝ որք ՚ի յերկինս պաղատանօք՝ ըն
կալ քո սերսխութբ՝ զեզ յօր մա
հու և յարութե՝ . ընդ նոսին օրհ
նել հոգւով՝ որ քեզ բնդ հօր փա
ռամ հարե ընկ

Եւ զման երրորդի ասուց Կրթաւաթին .
Եւ զման Երրորդի դարուն . և ՚ի Ծօհան
նիս կրթիկնս .

Եւ անկան բանն որ բնդ Հօր՝ արար
չակից և համազօր՝ . յերրորդ
աւուր ոմուրսն զատոց՝ բզ բոյս
և զտունկոս բղետցոց՝ իսկ ՚ի յեր
րորդ դարուն դարձեալ՝ զըուրսն
հ զեզ ցամաքեցոց՝ . զնոյ տապա
նուն իւր ապրեցոց՝ բզ կենդան
աց սեռս անեցոց՝ . տուք օրհնութի

անձառ լուսոյն՝ հօր և Արդւոյ և
մբ Հո՞ւմ գււո՞յն:

Բնդ ծառոյ երկրի՝ զգալեաց՝ տրն
կեաց և զտուենկս իմանալեաց՝ զհե-
ղեղ մեղացըն ցածուցեալ զգասս
արդարոյ բազմացուցեալ յորոց և
մեծն ՚ի ծնունդս կանանց միջնորդ
չնորհաց և օրինաց՝ տուք օրհ՝

Թափաւ ուրիւն երկնից զկնուոր՝ ար-
քայուէն աւետաւոր՝ խրնդրեա՛ զբ-
նեւէրս ՚ի սրտի առ ՚ի հովաէս տրու-
մականէ՛ . յուխտի տեղեւ արուենկն
՚ի խոստացըն արդւոյ մարդ կան՝ տո՛ւ .
Թան՝ ան ՚ի ն հօր սպասաւոր՝ և յոր
գանդէ երկրոպագօղ՝ կարապետ և
մղկրտանչ՝ այնմ՝ որ մեղաց մերոց բա-
ւե՛հ՝ լէ՛ր բառեւոս աւնոյ՛ գըթամ՝
Յոնթեւ ըզգիւր մեր յանց մնաց՝ տո՛ւ .
՚ի՛ հօրէ յոյս ծագեցար՝ մեր էլ բնու-
մեւ կենդանորար՝ աւաքեցէր յա-
ռաջընթաց՝ մբ զյ՛հ մենէս քաւոյ
կենաց՝ սորին հայց ճամբ աւե՛նակայ
ըզպաղատանը . մեր ընկա՛լ՝ տո՛ւ .
Դուսաշաւիղ յերկնս ելին հո-

շանկեթեայ քբ հրեշտիկն՝ արժանա
 ցո՛ ըզմեզ նորին՝ նեղ և անճուկ ճա
 նապարհին՝ . զի հեռեօղբ գորովնո
 թին՝ հօր քո վե՛րին օթեանին՝ . և եր
 գեացուք ընդ երջանկացն՝ . որդւոց
 լուսոյ քեզ եւ՛ր՝ ըզս վա՛ւււս ց

Արդ վաս Չորրորդի աճար արարչութեան
 և զն չորրորդի դարուն . և զն աճեալաց
 Աստուածածինն :

Ասաւ արն անգոյ և սկըզբնածին՝
 հալածեցաւ յօրն առաջին՝ .
 լոյսն սոյն պայծառ յօր չորրորդին՝
 յարեգական նիւթ հաւաքեալ՝ .
 լուսինն ՚ի տիպ լուսոյ ստեղծեալ՝
 և աստեղաց պարս յօրինեալ՝ . որով
 օրհնի ստեղծօղն էից՝ ՚ի բանաւոր
 պաշտօնէ՛ր ՚ի ց

Ծածկէլ լսորհո՛ւրդն ծանուցաւ՝
 չորրորդ դարուն իսհլէ՛ . ՚ի չորրորդ օր
 դարձէլ հրշտիկն՝ ետ զաւեւախարն կու
 սական՝ . թէ լոյսն որ ոչ բովանդակի՛
 ՚ի բէն մարմնով պարունակի՛ . յոր օրհ
 նեցայք աղգք երկրածինք՝ տուք օր

Կոռնթիւնսցի առաջին գլխի վերջին :

Մեզսին նախնեաց մօրն և այն յորմէ
աղաւթն հին պարտի բարձան անէ ծ
քըն տրտամական քո սբ ճնրնդ եմբ
կոյս մարիամ . աղաչեա՛ զքո միա
ժինն՝ թողուլ ըզմեզո որդւոց նո
ցին . յոր օրհնե՛ :

Հարսն ընծայեալ յերկրէ յերկինս .
յոր համբառնամք առ քեզ զհօգիւ
յոր լուսնոյ քոյ զաւետիս խնդրեա
լինիլ մեզ լուսնիս . ձայն աւետեաց
քո միածնին՝ եթէ եկայք օրհնեալք
հօր իմ . յոր օրհնե՛ :

Չայնիւ առ քե՛զ տէր պաղատիմք՝
և առաջի քոյ անկանիմք . աղաչանօք
անձամբն շեջո՛ ՚ի մէնջ ըզբոյ հնո
ցին՝ տուր արտասուօք զմեզու ջընջել՝
և վերբարտին զմեզ նորոգել՝ . յոր՛ :

Պէկապար ճարտարացո՛ւ անցեր ընդ
ժողկանցաղս անհեա՛ . վերաբերեա
լնդ պէտրոսի՛ զմեզ ՚ի յալեաց մե
զաց ծովէս . պաղատանօք գերագու
նի՛ անապական քու մ՛ ճընողի՛ . յոր՛

Երբ թ Տիեզերորդի առաջ Լարաւոյ
Ե թ Տիեզերորդի դարան, և 'իսկ Լ
սեւան Վիէ

Տա՛ւադայթեալ բանն 'ի հօրե
յօր Տիեզերորդըն հրամայէ .
բրդեիլ 'ի ջոյց սեռս կայտառաց և
թեաւորս օգականաց, իւկ 'ի դա
րուն Տիեզ մըկըրտին՝ յամպն և ի
ծովս խորայէն Տին, տացուք հրա,
չլց ներդործողին պատիւ և փառս
անեղ բա՛նի՛նն:

Մաքրապէս օրինակի առաքելոցըն
քի՛, որք 'ի ծովէն տիրեցական՝ 'ի
յեղնայինսն կոչեցան, անցին ընդ
ծովայնաբհական և 'ի հագին մը
կըրտեցան . տացուք:

Շուրախու թիւնն անդրաւական
'ի հարսանիան անապական, զձեզ ա
ռաքեաց հայրըն փառաց հրաւիրա
տուք տըրտմականաց, սք հարսա
նեայն յայն հայցեցէք ընդ ձեզ լի
նիլ մեզ պարակից, տա՛ն:

Նորոգողք տին զերաց 'ի նոխահօրըն
յա՛ն:

յանցանայ . նորափետուր զարդարե
ցիք՝ զեկեղեցիս հեթանոսայ . պա
ղատեցիք առ հոյն դըժած՝ զմեզ
նորոգել ՚ի հոյ մեղաց , տա :

Ե նեղ էիրս համայնից՝ արարա
ծոց ՚ի յանգոյց . եոյն շինեցեր զե
կեղեցի՝ վեմդ ՚ի վթ վի մին բանի ,
ընդ եզեալ հիմունս ՚ի նոց սլօն ըզ
մեղ յօդեա՝ շինամբ ՚ի նոյն . տա :

Ուրախացաւ դնացիւք գետոց քա
ղաք ՚ի քէն շինեալ յն . յորմէ վե
տակք շնորհաց հոսին զոգիս մարդ
կան ուսուցանեն . արբն է մեզ ՚ի ջրոյն
կենաց հայցմամբ հոգւոյն մատրու
ւակայ . զի բանաւոր երկիրս քո՝
պրազարեւոյն ՚ի փախաւք զքո՝ :

Արտ Ե Ս Եջերորդի աւար Աւարչու-Էն .
և Գն Ս Եջերորդի Դարանի . ՚ի Խաչու-

Բնն Բն :

Ս հանդուրժեալ բնութի բար
ւոյն՝ ունիլ միայն զանձառ բա
րէն՝ , այլ ստեղծեալ զմարդ մեթ
ղատկերին՝ ՚ի վեցեթու աւաւօտին .

և ՚ի յեզրորդ ժամ զկողմինն՝ ՚ի յոգ
նուի ետ հողածնին՝ զորս ՚ի դրս
տին եդ վ. յեւէն բայց ՚ի պատշոյն
մահու ա՛րգէ ՚ւ

Պատանձեալ առ դատողին յետ յան
ցանաց ադամին հին՝ զկիներն պատ
ճառ եդեալ խաբամանն՝ և կինն զօ
ձրն դաւածան՝ որով երկիրս այս
անկժաւ փաւ շ և տատասկ ՚ի սմա բու
սաւ՝ վրձրս մահու մարդոյն տըւաւ
դառնալ ՚ի հողուտի՛ ստե՛ի՛ զճա՛ւ և
Վ Ե Ն Չ Է Է փութա՛յր հայրն փառաց
Ը զ գ ի Բ պարտեաց մեր յանցանաց՝
որով զգէ յաւորդին դըթած՝ ՚ի վեց
դարուն զմարմին մեղաց՝ հօր հա
ճութեամբ ՚ի մահ խաչին՝ եկրն կա
մաւ ՚ի յուրբաթին՝ դառն զեհաւ
՚ի ճին զատին՝ փոխան դառանցն
Օրինա՛ի կի՛մ ՚ն

Ուս՛ հրէ լուսոյ պատուիրանին՝ ադ
դարուէ ճանապարհին՝ բարձրանա
լով բո՛ ՚ի խաչին՝ բարձրացուցէր զմեզ
՚ի յերկիրս՝ քո անպատու՛ խոնար
204 հու

յուլթէր՝ և կամաւոր խաչելուքն՝
հաշտեաց ընդ մեզ քր գըթուք՝ և
թող ըզ մեղս ողորմ ի լծեալ մք:

Սոսկալիդ սերօք էից՝ և ահաւորող
քրօք էից՝ խոնարհեցր ՚ի չարչարանս
հարչարելի բնուք մարդկան՝ ՚ի խա
չին զմեղս բարաներ՝ և զդատալնիք
մահու լուծեր՝ հաշտեաց ընդ՝:

Սէ հագոցն բնուծեց էից և արա
րիչ ըզ բողոքից՝ յորժամ ծագեա
զխաչիդ նըշան՝ ՚ի գալտեան քոյ
միւսանգամ զերկրպագուսայծմ հա
ւատով լուսաւորեա նորին լուսով
զի համաձայն խաչաղգեցիցն՝ ըզքեզ
օրհնեմք յաւի՛տե՛ն՝ Ե՛կց:

Եւթ վ՛ Եօթներորդի աւօր Երարչու՛նս
և վ՛ Եօթներորդի դարուն . և ՚ի իսրհօր
հանգստեան անց:

Տ՛րն յեա ստեղծմա՛ն արարա
ծոց՝ հանգեաւ յեօթն օրն ՚ի
գործոց՝ այն որ հանգիստ աշխատե
լոց՝ և կամքըն գործ է եղելոց . ուս
տի և մեզ յոյս հաստատուեա եա հան

գըտեամբն շարածուն՝ , թէ աստ
գործել զգործս այ՝ անդէն հանդ
չիլ ընդ աստ՝ Ե. ծո՞յ :

Վա՛րու նարար վարդապետիմք՝ յորի
նակէ տըն խրատիմք՝ , որ ՚ի յեբրայեր
արարչու էն՝ յետ կատարման տնօրե
նութեն՝ յեթնութորդ օր հանդըս
տեան՝ իջել մարմնով ՚ի գերեզման՝ .
զկապեայ հոգեան վերածեաց՝ զա
նանց հանդիտորն պատրաստեալս ց :
Յօդդ որ ՚ի քոյդ կողէ ցողեալ բը
ժըզկեացէ ըզհանգուցեալսն . իջցէ
՚ի հող մահու նոցն՝ և բուսուցէ
յորն վերջին , կենդնարար ձայնիւ
բո՛ւ կոչեա՛ զնս ՚ի կեանս քո՛ , և
դասեց՛ ընդ արեարայն՝ երգել քեզ
փառս ընդ զըստ՝ ըման՝ ցն :

Ի իւծեալ զբնութիս կենաց ու
նօղ՝ դարձայց անցանքն ՚ի մահու
հող՝ , իսկ անմահիդ մեռելութիւն
չնօրհեաց դարձեալ զանմահութի՛ ,
զորս են թ քեզ թողեալ մահուամբ
աւաղանին մըկրտուք՝ , յարո՛ ընդ

բէզ քոյին փառօք՝ արեգահան ՚ը
ման լո՛ւսո՞ւմ Վի

Փա՛յլին արդարքն յարքս յու՛թէ՛ և
ճգնաւորքն ՚ի հանգըսանն , մարտի
բոսքն պրսակին՝ և հուսանաց լազ
տեքք վառին՝ . դատեցո՛ւ տը ընդ նո՛ւ
սին՝ որք զբէզ ան խոստովանին ,
արդարաւք մի դատեցին՝ , այլ փո
թու՛թք քո քաւե՛ր՝ ցի՛նն :

Բն անպատու մ խոնարհուէ՛ր՝ որ
թաղեցար մեռելուք՝ , և յարուցեր
յորդուոց՝ մարդկան՝ որք հաւատով
ի բէզ ահան՝ , յարո՛ւ և զմեզ արդա
րուք՝ և զներն ջեցալսն ողորմուք՝ ,
զի հենդանեացրո բերանով տացին
բէզ փառք լէ հօ՛ւմ ը հո՛ւմ զն՝ մի

Մաչ Բանս Ախայ յծր Լուրչակունին
Խրաջ քո եղիցի մեզ ապաւեն Տք
Յն : Յորժամ երեխա փառօք հօք
ընդ ամպս լուսաւորս , յայնժամ
մեք մի՛ ամաչեացուք յուսացեալքս
ի բէզ , այլ զօրութիւն քով մեծաւ

Երկրեսցուք ընդ ազմէ քու մէջ ուն
որդիս լուսոյ և որդիս առնն ջեանս :

Քարոշ :

Մ զաչեսցուք զամենակալն անձ՝ զի
պահպանեսցէ զժողովուրդս իւր Է
հովանեալ սբ և պատուական խաչ
չին իւրոյ ՚ի խաղաղութեան : Մ անա
կալ ար ան մեր կեցո՛ւ և սղորմեա՛ն :

Մ օրն :

() զհետ մեզ ան քու օգնեա՛ն մեզ ան
փրկիչ մեր՝ վն մեծի փառաց ան
ուն քու : Տբ՝ փրկեա՛ն զմեզ և քա
ւեա՛ն զմեզս մեր վն անուն քու սբ :
Պարսպել պահեա՛ն զառ ՚ի քեզ սպա
ւիմեալ զժողովուրդս քու ընդ հովա
նեալ սբ և պատուական խաչի քո ՚ի
խաղաղութեան : Փրկեա՛ն յերևելի և յան
երևոյղ թշնամւոյնս : Մ քմաւորեա՛ն
գոհութեք փառաւորել զքեզ ընդ
հօր և ք սբ : Հոգւոյդ ւայժմ՝ և՛ :

Յիտեա՛ Տեր զպաշտօ՛ն :

Քարերար և բազումողորմ՝ Մ Ծ՛ :

() Տնեալ ար մեր յն քմաւմէն :

Հայր մեր որ յերկնս՛ :

Արքայապետն զհարապետաց աղօթից լ'ընա
հաշի ժամուն: Որ խաբարի եղին Տոբոչն
Եւրոպայն ի գին Տարսուին Քի. և երև
ման աշակերտացն:

Մ զիցի անուան ան օրհնեալ
յաւիտեան. զի յառաջ
քան զարե է անուան նր
Պնս օրհնեացին ամ ազգք երկրի
և ամ ազլնք երանիցնն ամա:
Օրհնել ան ամ իսրայէլի որ առնէ
սրանչէ լիս միայն. և օրհնել է անուան
մը վառաց նր յաւիտեան. լցցի վա
ռօք նր ամ երկիր. եղիցի եղիցի:
Փառք հօր և սրբոց և՛:

Եւ Ես խաղաղութի զոր սղաջեա
ցուք ընկել կեցն և սղորակս
Օրհնութի և փառք Տօր և Որդւոյ
և Տողւոյն մբյ: Այժմ և:

Երբ արեւագալսն

Յարեւելիք միջն ի մուտս ի
Տիւսիսոյ և ի Տարաւոյ . սմեմայն
ազգք և սգի նք յօրհնութի նոր
օրհնեցիք զարարիչն արարածոց .
որ ծագեաց ըզ լոյս արեգականն
այսօր յաշխարհս:

Եկեղեցիք արդարոյ փառարա
նիչք սմեմասուրք Երդոսեան .
յառաւօտըս ըւտոյ շառաւօտ խա
ղաղութի Բն գոկեցեք ընդ Տօր
և Տողոյն . որ ծագեաց ըզ լոյս
գիտութեանն իւր ի մեզ:

Յորդան:

Յարեւելից յարեմուտս մանչն նք
սիօնի . ծագեցիք միչն արարածար
ըզ ծագողըն լուսոյն:

Ե՛կեղեցիք արդարոց և՛ փառաբա-
նեցք, բարեբանեցեք որ ե՛տ զե՛-
մասորնս լուսն՛յս:

Քարոց:

Յարեւելից մինչև ՚ի մուտս արեւու
ընդ ամ տեղիս բրիտանէութե՛ն
աւր և կարդան զանունն ծն սրբուք,
առ աղօթիւք նոց և բարեխօսութե՛ն
մեզ ողորմեցի: Աւիտիւք զամբ ա-
ղաչեցուք զե՛նա վրիտայէ զմեզ ՚ի
մեղաց և ՚ի ցանկութենէ տխարահի
Բնկայցի զուխտս և զանդրուածս
որտից մերոց և արժանի արասցէ ըզ-
մեզ հաւատոց և պատուիքնաց իւրոց
ընդ ամ ծքս իւր, ամենա՛ն:

Օ առաւօտս լուսոց և զառաջիկա,
օրս խաղաղութեամբ անցուցանել ՚ի
հաւատով ՚ի քնէ խնդրեացուք:

Օ հրէշտակ: Օ քաւուի: Օ ծրջ:
Եւ ևս միա: Օ անձինս: Ողորմեաց:

Ղոթե:

Յարեւելից մինչև ՚ի մուտս արեւու
նետալ ես առ, վաղի թաղաւոր

քաղցր ես. և անուն քո ասեղլ ընդ
ամ տիեզերս : Քաղցրոցին սաղմոս
երգութիք մեր առաջի քոյ . ելցեն
իրաւունք յարդարուէ քու մէջ ՚ի տը
կարուին մեր . և վիճելոցի ամենամբ
անուն քո : Աւ մեք արժանի եղիցուք
կալ ՚ի պատուիրանի քում . և բեզ
երգել զօրհնութի և զխառս հօր և :

Ստղաշարին Մեհեցուն

ՄՃ մշտնջենաւոր՝ ամ յաւիտեանին .
որ ՚ի ստորին աշխարհս լոյս ծագե
ցար՝ և լուսաւորեցեր զմեզ ՚ի խաւա
րային մեզոց մերոց : Ար վս մեր ՚ի
չարաւորութի եկիր անչարիդ ամ . և
հեղեալ ծաւալեցեր զչնորհս հող
ւոյդ ուր յարարածս քո : Մ. յԺ մ և
յաւիտեանս ժամանակաց բարեբա
նեալ ես ամենամեծդ ՄՃ ընդ հօր
և ամենամբ հողւոյդ : Մ. յԺ և :

Փոք :

Ղաղակեցէք աւ տը ամ երկիր .
ճառայեցէք ան ուրախուք :
Ստեք առջի նք ցնծուք . ծաներուք
զի նա է տը ամ մեր :

Նա արար զմեզ, և 'չ մեք է աք. մեք
Ժողովուրդք և խաչն արօտի նր:

Ստեք ընդ գոռնս նր խոստովանու
Թք, և օրհնութի յարևո նր:

Խոստովան եղերուք տն, և օրհնե
ցէք զանուն նր:

Քաղցր է սեր՝ յաւան է ողորմու
նր. ազգէ մինչև յազգէ ճշմար
տու Թիւն նր: Քառք՝

Երգ:

Ճգնաւնի մը Վատն ծայ և
Ժառանգորդք երկնից արջարձեմն.

Երբ փոխան սկեան լք զանցա
ւորս՝ առիք զանանդոն քանի որ իսն.

Բարեխօսեցէք մաւ արձ վարն ման
կանց երկն շքուոյ:

Նահատակեք պանծալեք և սիրե
ցեալք ի յերկնս ոչ հօրն ոսկոյս

Երբ մը կրտսեցայք ընդ Քրիստոս
ոտամբ ձերո ի ման խաչին. բաւ:

Մարտիրոսի մը ցանկալեք. և օթե
վանք

վանք հոգւոյն ճը շմարտո՞ւթե՛ ,
ո՞ր ^{հոգւոյն} ըք յաղթեցի՞ք հոգւով կա-
րեաց և ցանկո՞ւթեց՝ . բարե՛ :
Գովել լի ^{հոգւոյն} ք աշխարհի . և բաղձա-
լիք վերնոցըն պետո՞ւթեց՝ . ո՞ր ^{հոգւոյն} ըք
երանու թե մա՛սին հասի՞ք քան զա-
մենայն օրդին մարդկան . բա՛ :
Ամաւո ^{հոգւոյն} ք պատարագք՝ մա՛նկուեք
տիօք և կատարեալք ի մաստո՞ւթե՛ .
ո՞ր ^{հոգւոյն} ըք փոխանակ կա՛թին արբի՞ք
զգի՛նին զմայլեցո՞ւցիչ՝ . բա՛ :

Յարտո՛ւթե՛ :

Ճե՛զնաւօրըք ճը շմարտոք վե՛
կայք Վե՛ , բարեխօսեցէք առ
Տէր վասն անձա՛նց մերոց :
Նա՛տա կըք կենդանիք սի՛րօղք
Վե՛ , ո՞րք չարչա՛րեցա՛յք մարտով
վասն անու՛ա՛ւրն Տեա՛նն :
Մարտիրո՛սըք ցանկալիք մարդկան
ըշձա եք . հայցի՛ցէք ի՛ սո՞ւրբ հոգ
ւոյն

Լոյն տալ մեզ ըզբարիս :
Գո՛վելե՛ք վերնոց դասոց . պա՛ր
ծանք աշխարհի խը նդրեցէք զսա-
ղաղութի՛ւն տա՛լ եկեղեցւո՛յն
Սամաւոր սր պատարա՛ւք . հասա-
կաւ մանկուեք , հայցեցէք լինի՛լ
և մե՛զ ձեզ պրսա՛ կակից :

Սաղ Թան :

Մաղաքս որդիսն որ բարերար .
աղաքսն որդիսն : Սաղ Թից
սրց ձգնաւրցն աղաքսն որդիսն :

Քարոզ :

Մե՛ ձգնաւորօքն աղաքսն որդիսն
որք զչարսն պարտեցին նեղուեցն
հոբերեցին : Սաղ Թից և երկնային
անթառամ պատկոցն արժանիեղէն :
Սաղ Թից և բարեխօսութեամբ
մեզ որդիսն : Սաղ Թից և սղորմեա՛ն
մեր՛ կեցո՛ և սղորմեա՛ն :

Սաղ Թից :

Մե՛ ես որ և ի սրս հանգուցեալ .
և մեք սր վկայիւքս աղաքսն որդիսն :

բարեխօսուք մբ Ա՛հաճնին և աղա
անօք ամ մբց քց՝ մի մերժեր զմե
յողումուհ քումի. այլ կէցո՞ զմե
աղօթիւք սոցին. զի դու ես բազում
ողորմ ամ. և քեզ վայելէ փառք իշ
խանու ի և պատիւ. այժմ՝ և՛:

Յեւա՛ Տեր զպաշտո՞՛:

Բարերար և բազումողորմ ամ՞:

Սաղմոս

Ա՛հ ամ իմ, ես առ քեզ առաւօտ
առնեմ. ծարաւեցաւ առ քեզ հոգի
իմ. քանի՞ պատիկ ևս և մարմին իմ:
Այ՛ է թիկր անապատ և անջուր՝ ուր
ոչ գոյ ինձ. ճանապարհ: Ա՛յսպէս
իմքս տուէ ցայց քեզ, տեսանել ինձ
զգօրու իս քո՝ և զփառս քո: Ա՛յ զի
լաւ է ինձ ողորմու ի քո քան զկեանս
իմ. և շթու նք իմ գովեսցեն զքեզ:
Ա՛յսպէս օրհնեցից զքեզ ՚ի կէանս իմ:
Ե յանուն քո համբալձից զձեռս իմ,
Սրա՛ս ՚ի ճարպոյ պարաք ունէ լցցի
ունձն իմ, շթամբք ցնծուէ օրհնես
ցէ զքեզ բերան իմ: Օ՛ ի թէ յիշէ ի
զքեզ յա՛նդողնի իմում լք առաւօտս

Կանխեալ խօսի ը քեզ Ի եղե
իմ օգնական, Ի հովանի թևոց քոց
ցնծացայց: Այն զկնի քոյ անձն իմ.
Ե զիս ընկալաւ աջ քո. և նորա Ի
նանի ր խնդրեցին զանձն իմ: Մտցեն
Ի ներքոյ անդնդոց երկրի. մատնե-
ցին Ի ձեռս սրոյ, և բաժինք աղուե-
տուց եղիցին: Թափաւ որ յուսացաւ
Ի ար. գովեսցին ամբէան ոյք երդ-
նուն նովաւ. խցցին բերանք այնո-
ցիկ՝ ոյք խօսին զանիրաւնութիւնս:
Սուր ամ աղօթից իմոց յաղաչէլ ինձ
առ քեզ. յերկիւղէ թշնամոյն վրք
կեան զանձն իմ: Սաճկեսցէս զիս Ի
Ժողովոց չարաց. Ի բաղմուէ՛ ոյք գո-
ծեն զանօրէնուի: Այք սրեցին ուղ-
տուսեր զլեզուս իւրեանց լար: Ինն
զաղեղունս իւրեանց իրս զառնուե:
Չգէլ Ի գաղտնիս այնոցիկ՝ ոյք ու-
ղիղ են սրտիւք. յանկարծակի ձգես
ցեն Ի նս, և մի երկիցեն: Այք զօրա-
ցուցին յանձինս իւրեանց զբանս չա-
րուե. խորհեցան թաքուցանել ինձ
որոգայթ. և ասացին ոչ տն սանկ զայս

Բննեցին զանօրէնութի . պատրաստեցան ՚ի քննել զքննութի : Մատիցէ այր ՚ի խորութի սրտի իւրոյ , և բարձր է շիցի ամ : Աետք արդայոց է շէն վերք նց . տկարացան ՚ի նմ լեզուք նց . և խռովեցան ամբեան ոյք հայէին ի նմ : Արկեաւ ամ մարտ ՚ի պատմել զգործս ան . և զարարածս նք ՚ի միտ առին : Աւրախ է շիցի արդար ՚ի արք և յուսասցի ՚ի նա , նովաւ քս լեպին ամբն . ոյք ուղիշ է և սրտիւք :

Երէ :

Այս անբարիչ լուսոյ անաջն^մ և լոյս բնակեա^մ լէ ՚ի լոյս անմատոյց Հայր երկնաւոր ՚ի զասուց լուսեղինացն օրհնեալ ՚ի ծագել լուսնոյ առաւօտուս ծագեալ ՚ի հոգիս մեր զլոյս քո ի մա նալի :

Այս ՚ի լուսոյ ծագումն արեգա^մ կն արդար , անձա^մ և ծրնա^մ նոյ Հօր Արդի . յառաջ քան զարեւ անուսն քո

գովեալ ընդ Տօր՝ ՚ի ծագէլ լու՛,
 Եւ յս ՚ի Տօրէ բըղխուան աղբիւր
 բարութե՛ . Տողի՛ մբ՛ ալ՛, ման
 կուկք եկե՛ղեցւոյ ընդ հրէշտակո
 ըզքեզ բարե՛բանեն՛ . ՚ի ծագէլ
 Եւ յս երբեակ և մի՛ ա՛նբաժանել լի
 սբ ե՛րբորդուի՛ . զքեզ ընդ երկ
 նայնոցն երկբաժինբրա միշտ փա՛
 աււորեմք, ՚ի ծագէլ

Յարգարակ:

Եւ նեղանելէ՛զ լ՛ծ շա՛յր ամենա
 կալ . ընկալ զանշաննս մեր քոց
 պաշտօնէից: ՚ի Տօրէ՛ ծագուան
 ճա՛ն ա՛նբեգակն արդա՛ր ծագեա՛
 ՚ի յանձինս մեր ըզ լոյսդ ողորմուե՛:
 ՚ի Տօրէ՛ բըղխեալ Տողի՛ աղբիւր
 բարութե՛ . շուսով քով լըց՛ ըզ
 մեզ յայսմ առաւօտու:

Երեք անձի՛ նք և մի՛ բնութիւն .
 մի՛ անութի՛, զքեզ խոստովանիմք
 յաւէ՛տ սբ երբսրդուի՛:

Լուսովո քով Քն ամբեան լուսա
 և որեցաք և ի սբ խաչ քո փրկիչ
 հաւատացեալքս ապաւինեցաք:

Ուր մեզ ան փրկիչ մեր անուր
 մեզ զխաղաղութի քո և արս առ մեզ
 զողորմութիւն քո մարդասէր ար:

Վարդ:

Իւ և ս խաղաղութ զտր աղա՞:

Քառաւ որեցուք զամենակալն ան
 ար ծագեաց զայս առաւօտու յարա
 բաժն իւր ծագեաց և սցծմ զա
 ռատ ողորմութիւն ի վթ փաբանջաց
 անունն իւրոյ: Վմենա՞:

Շօն:

Օ առաւօտու աղօթս և զբանաւոր
 պաշտօնս՝ ընկալ ամենակալ ամենա
 մեծագ ան ի քո անապական և յերկ
 ն ին խորանոյ: Օ աղեւն առ մեզ
 զարդարութ և զխմաստութ զլոյսքո
 արս զմեզ որդիս լուսոյ և որդիս ար
 շնջեան: Ոպ զի ի գալ աւուրս եր
 կիւ զածութ վարեցուք զկենս մեր
 և առանց գայթակղութ կարեցուք:
 զի դու ես օգնական և փրկիչ մեր:

Եւ զխոյնէ փառք իշ՞ 280 ՏԵ

Տէր հովո՛ւնեացէ զիս . և ինձ ինչ ո՛չ
 պակասեցի : Ի վայրի գալարու ջ
 անդ բնակեցոց զիս . և առ ջուրս հան
 գտեանս սնոյց զիս : Դարձոյց զանձն
 իմ առ իս . և առաջնորդեաց ինձ ՚ի
 ճանապարհս արդարուէ վն անունն
 իւրոյ : Եւսէպէտ և գնացից ես ՚ի մէջ
 ստունէրաց մահու ո՛չ երկեացց ՚ի ջա
 րէ . զի դու ար ընդ իս ես : Ծուպ քո
 և գաւղան՝ նոքա միսթ լեւոյնն զիս :
 Պատրաստ արարէր առաջի իմ զտե
 ղան՝ անն յանդ իման նեղչաց իմոց :
 Օծէր իւղով զգութիս իմ . բաժակ քո
 ունի անիկ արբեցոյց զիս : Աշորմուի
 քո ար զհետ իմ եկեացէ զամ աւուրս
 կենաց իմոց . բնակել ինձ ՚ի տան ան
 ընդ երկայն աւուրս : Ծոյց իձն ճա
 նիրս յոր և գնացից . զի տուքեզ ար
 համբարձի զանձն իմ : Փրկեա՛ զիս ՚ի
 թշնամեաց իմոց ար . զի գրեզ սուրէն
 ինձ արարի : Ասո՛ ինձ առնել զիս ա
 քո զի դու ես ամ իմ : Հոգի քո բարե
 առաջնորդեացէ ինձ ՚ի յերկնս ուղիղ :

Ա Ի անուան քո ար կեցուցեա զես,
 արդարութիւն զով հանցեա ՚ի նեղութի
 զանձն իմ: Պորբուք քով ստիկեցեա
 զթշնա իմ իմ, և կորուսցեա զամ նե
 ղիչս անձին իմոյ՝ զի ես ծնայ քո եմ:
 Ա Ի մեր ապաւեն և զօրութի. օգնին
 ՚ի վի նեղութեց ուր գարն զմեզ յոյժ:
 Ա Ի սի ոչ երկնոք մեք ՚ի խառնել
 երկրի. ՚ի վովովսիւ լերանոյ ՚ի սիրաս
 ծախու: Պոչեցին և խառնեցան ջուրք
 նոյ. խառնեցան լերինք ՚ի օրութի նո
 Պնացք զետոյ ուրախ աննեն զքա
 ղաքն ան, և սր արար զյաւակս իւր
 բարձրեալն: Ա Ի մէնջ նոյ և կորա
 մի սասանեցին, օգնեցե նոյ ան ՚ի
 վաղորդենէ մինչե ՚ի վաղորդեան:
 Խառնեցան հեթանոսք և խոնարհե
 ցան թագաւորութեա զձայն իւր
 բարձրեալն և խառնեցաւ երկիր:
 Տր զօրութեց ընդ մեզ ընդ անօգե
 մեր ան յակորայ: Ահայք և անսէք
 գործս ան, որ արար զնշանս և զար
 շեասս ՚ի վի երկրի: Ա Տար զպատիւ
 ՚ի ծագաց մինչե ՚ի ծագս երկրի.

զաղէ զունս վշտեաց, զզնս խորտա
 կաց և զասպարս սյրեաց հրով
 կանխեցիք և ծանրաք՝ զի ես եմ անձ
 բարձր եղէց ՚ի հեթանոսս՝ և բարձ
 րացայց ՚ի վրէրկի։ Տ՛ր զօրուեցի
 մեզ ընդունեալ է մեր անձ յակորայ։
 Ա՛ճ՝ յօգնել ինձ նայեաց, և ան յըն
 կերել ինձ փութաւ։ Ա՛մաչեացեն և
 յամօթ լիցին ոյք խնդրեն ինձ անձն իմ
 դարձցին յետս և ամաչեացեն ոյք խոր
 հեին ինձ ջարս։ Դարձցին առ ժամայն
 ամաչեցիք՝ ոյք ասէին ինձ վաչ վաչ։
 Յնծաացեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ
 անքն՝ ոյք խնդրեն զքեզ ար։
 Ասացեն յամ ժամ մեծ է ան ոյք
 սիրեն զփրկութիս քո։ Աս սող զստ և
 անանկ եմ անձ օգնեալ ինձ, օգնական
 և փրկիչ իմ ես դու ար. մի՛ յամե
 նար։ Տ՛ուր զօրութի՛ ծառայի քո.
 կեցո՛ւ զորդի աղականոց քոց, և արա՛ առ
 իս նշան բարութեան։ Տեացեն ա
 տելիք իմ և ամաչեացեն, զի դու ար
 օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։
 Փառք հօր և որդւոյ և՛

Տաճարս անձր զարհ և ճը շմար
 տաճարս անձր զարհ և ճը շմար
 տաճարս անձր զարհ և ճը շմար
 մերոց յերկրէ ե՛լանէ՛ լ յե՛կը՛ նա՛:
 Դո՛ւմ . մմ՛ լաբն կե՛նախ ԽԻ՛ . ԽԻ՛ ից
 մըտի՛ս՝ ց՛ Եր՛տո՞ւս . մո՛ւս՛ ց՛
 և ը՛զ մե՛զ առ ճայր՛ քո՛ և ճո՞զի .
 Ե՛րգէ՛լ մի՛ շտ ը՛զ փա՞նս

Յորդորուի

Տաճարս անձր զարհ և ճը շմար
 տաճարս անձր զարհ և ճը շմար
 մերոց յերկրէ՛ ՚ի յերկրէ՛նս
 Դո՛ւս լաբն կե՛անց մըտից Ես . լ՛ծ
 ճը շմարիտ . մո՛յ . և ը՛զ մե՛զ առ ճայ
 րէր՛ քո՛ . ճոգւո՛ղ սրբո՛ղ:

Մարտի

ՏԻ՛ ուղղե՛ն զգնացս մեր ՚ի ճայրհ
 խաղաղուէ: ՏԻ՛ ուղղե՛ն և առայ
 նորգե՛ն ճոգւոց մերոց և անձ ճառա
 տացելոց գնալ յարդարուէ ճանա
 պարհն և ՚ի կեանսն յախտենից:

Եր 43
 Եր 43
 Եր 43

Մ զաչեացուք զամենակալն անձ զի
յաջողեալ ուղղեացէ զճանապարհս
ծառայից իւրոց ՚ի բարի և ՚ի խաղա
ղութի։ (Սենակալ ար)։

Ըրօրի։

Մ աջնորդ կենաց և պարգևիչ խա
ղաղութ քն անձ մեր, առաջնորդեա
մեզ գնալ ՚ի ճանապարհս քո արդա
րութ. և խաղաղութ ժամանել ՚ի նա
չահանդիստն կենաց և իրկութե՛
շնորհօք ողորմութե՛ քո։ զի դու ես
օգնիչ և իրկիչ մեր. և քեզ վայե՛։

Ըրօրի պահոց. յսրս րօն ոչ լինի՞

(Սրհնեալ ես ար անձ վերջեց մեր՝ որ
յամ ժամ ընդ մեզ ես. և ոչ երբէք
թողուս ՚ի ձեռանէ քում մէ զայնօսիկ
այք հաւատով և ճշմարտութե՛ կարդան
առ քեզ։ Մ զաչեմք և խնդրեմք ՚ի քեհ
ար ճայնորդակից յեր ծառայից քոց
քոյին վերակացութե՛դ՝ պահելով ՚ի
խաղաղութե՛ և առաջնորդեա՛ մեզ
միւսանդամ խաղաղութ և խնդրութե՛
հասանիլ յիւրաքան չիւր բնակութիւն
՚ի քն յն ՚ի ար մեր։ Արում վայե՛լէ՛։

(Օրհնեալ ար մեր յն քն. ամէն։

Տայր մեր որ յերկինս ես ։ 285

Եւ տեսնուստոսցէ՛լ Տոգին ան առաքեցի՛ւ
և զսոթը լսն ը վերն սան շնորհօք լցէ՛լ

Արքա-որս-ն հասարակաց աղօթից ԼԵ
 բոբր ժամ-ն Լր իս արքի ՚ի գեմս թման հո
 ֆ-ոյն յԲոյն ԼԵ ՚ի գեմս նսխածօրն ճաշակ
 ծան և սղաքո-նին ՚ի Կնէ :

ՐԶՆԱԼԱՆՈՂԻԳ
 սբ ԼԵ ճշմարիտ . ամէն :

Սաղմոս . 50 :

Ողորմեան ինչ ամ ըստ մեծի ողոր
 մունք թում ըստ բազում գթունե
 քում քաւեան զանօրէնու իս իմ :
 Ըստ արք յունան զիս յանօրէնու թի
 իմէ . և ՚ի մեզայ իմոց սբ արան զիս :
 Օ անօրէնու իս իմ ես ինձն գիտեմ .
 և մեզք իմ առաջի իմ են յամ ժամ

Բեզ միայն մեղայ ար . և չը առա
ջի քո արարի :

Այ արդար եղիցիս 'ի բանս քո . և
յաղթեցես 'ի դատելքում :

Կորէնութի յղացաւ օ և 'ի մեղս
ծնու զիս մայր իմ :

Դաւ ար զճնարութի սիրեցեր .
զանյայտս և շճածկեալս իմաստութի
քով յայտնեցեր ինձ :

Յօղեալ յիս մշտեալ . և սբ եղէց .
յունալ և քան զճիւն սպիտակ եղէց :

Լսելի արս ինձ ար զցնծութի և
զուրախութի օ և ցնծասցեն ոսկերք
իմ տառապեալք :

Դարձո՛ղ երեսո՞քս 'ի մեղաց իմոց . և
զոմ' ան արհեստիս իմ քաւեալ յինէն :

Արտ սբ հաստատեալ յիս ան . և հո
գի ուղիղ նորագեալ 'ի փոխի իմում :

Այ ընկենաւ զիս ար յերեսաց քոյ
և զհոգի քո սբ մի՛ հաներ յինէն :

Տուն ինձ ցնծութի փրկուե . և հոգ
ւով պատուե քոյ հաստատեալ զիս :

Բառացից անօրնաց զճանապարհ
ս . և անբասիչոք առ քեզ դարձցին :

Փրկեա՛ զիս յարեանէ անձնս՝ անձնս փրկեա՛
թեան խնայ՝ ցնծասցէ շնորհ իմ
յարդարութեան քում:

Տը եթէ գըրթուես իմ բանաս, բե
րան իմ երգեսցէ զօրհնութիս քո:

Ինչ կամեցեալ էիր, պատարագս մա
տուցանէաք. բայց դու ընդ ողջա
կէզս իսկ ոչ հաճեցար:

Պատարագ այ հոգի խոնարհ. ըզ
սիրտ սուրբ և զհոգի խոնարհ անձ
նոց արհամարհէ:

Բարի արա ան կամօք քովք սիօնի.
և շինեցին պարիսպքն եկմի:

Յայնժամ հաճեցին ընդ պատրիար
արդարութի, յորժամ ուխտից պատրիար
հանցեն ՚ի սեղան քո զճարակս:
Փառք հօր և ար՛:

Երբ երբորդի ժանա աւուրն պէ՛ Աշու
նայիս:

() Ե՛հնեմք ըզ քե՛զ Հայր անբա
կիզքն՝ էլից էակ ՚ի յանդուլից՝
բարձեր ձեռօքնիւթ ՚ի հօշոյ՝ և ըս
տեղձեր մարդ ՚ի պատկեր քո՝ քո
լուխն ոտից խոնարհեցաւ՝ զ՛ շպաս

Հիրան քո մոռացաւ . դարձեալ ա-
սեմք ըստ անառակին . թէ հայր մե-
ղաք քեզ 'ի յերկի նս :

Երկնաւորացն անբռնեւ լին . եղեր
մարդկան տեսանելի զգեցար պատ-
կեր հողեղինի . Պատկերդ հօր ան-
փոխելի . ելեր յերրորդ ժամ 'ի խա-
չին . վասն աղամայ նախաստեղծին .
ընդ աւազակի քում խաչակցին . ար-
ժանացո՞ ըզ մեզ դրախտի ն :

Սաղաւոր թագաւորաց՝ առատա-
բուղիս հոգի շնորհաց . ժողովե-
լոցն 'ի վերնատանն՝ առաքելոցն եր-
կոտասան . 'ի հրոյ լեզու երևեցար
յոգիս նոցա վերանստար . լուր յա-
նուն քո ժողովելոց . էջ եւ առ մեզ
յերրորդ ժամն ևս :

Մարտինոս

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են 'ի մե-
ղաց խնոց մբ արա զիս ար . և յօտարէն
պահեա զճառայս քո մարդասէր ար .
Եւ ևս խաղաղութե զմբ աղաչեա
ցուք՝ ընկալ կեցո՞ և ողորմեա՞
() քհնութիւն և փառք հօր և Որ՞ .

Բարոզ Ե՛ծի պահոց 'ի Յոլհաննու մանգա
խանաց առայեալս .

Ս հարան ամենեքեան գոհացարնուք
զմարդասիրեն այ և զփրկչեն մերմէ
յնէ քնէ . որ ազատեաց զազգս
մարդկան 'ի դատապարտութի անի
ծիցն . և եբարձ զմեղս աշխարհի 'ի
ժամուս յոցամիկ խաչին իւրով .
և շնորհեաց առատապէս զպարգևս
Հոգւոյն սբյ երանելի առաքելոցն .
Խնդոսցուք հաւատով՝ զի զմեզ
զամենեան՝ արասդէ հաղորդ մե
ծամեծաց և անձային բարեացն ահո
ղիկ . աղօթիւք և բարեխօսութի
անձ սբց որք աստ և ընդ անձ տիե
զերս : Արմ զի անարատ վտուք և
ճշմարիտ առաքինութի կողեալք բա
կամաց նոյ յայմ՝ աշխատհիս . զման
և զփիճակ ժառանգուէ ընկայցուք
ընդ անձ սբս նոյ . զբնակութի յւրի
տեհական և երկնային խորանացն :

Օ որ խոստացու իրելեաց իւրոց
ճշմարիտն անձ յն քն անձ մեր .
կեցո՛ և ողորմեա՛

Օ Ժամն և զառաջեկայ օրս խաղա՛ս :
Օ Տրեշտակ : Օ քաւուհի : Օ քրոջ :
Եւ ևս մի : Օ անձինս : Աղորակո՛ց :
Աղօթի :

Ար Ի քրօքէական և յանպատում
հանգուցելէս յաթոս և այցելու
էս միշտ արարածոց քոց : Ար և Ի ժա
մուս յայսմիկ հեղեր յերանելի առա
քեալսն զչնորհս հոգւոյդ սրբոյ :
Ղու տր՝ յառաջեկայ ժամուս և յա
ւէտ մինչև Ի կենցաղոյս աւարտումս
տպաւ որեալ միացն զմեղ ընդ ամբա
բէ շործուէ յորդորմունս և խոս
տացելոց բարեացդ հաղորդս լինիլ
զմեղ արժանի արա՛ս : Տր մեր և փրկիչ
յ՞ ք՞ օր էս օրհնեալ ընդ հօր և
ընդ քրոջ հոգւոյդ՝ այժմ և միշտ և՛ :

Խաղաղութիւն Արեւելոսն :

Ար էիր յառաջ քան զյաւիտեանս
բանդ ամբ և հակից հօր և արար
չակից քրոջ հոգւոյդ : Ար և զմախաս
ոս զծին պատուիրանազանցու թիւն
զտղոյն ճաշակման նշանաւ ամենա

յաղթ խաչի քո 'ի ժամուս յայսմիկ
ենթադրեալ 'ի կենդանութի փո-
խեցեր. և զանորէնուիս մեր 'ի նմա
բեւեռեալ՝ կեանք անապական և նո-
րոգու մն կենաց յուսացելոց 'ի քեզ
խոստացար: Արոց մասնաւորիւ և ըզ
մեզ արժանի՝ արա ար մեր յս քս.
որ էս օրհնեալ ընդ հօր և՛:

Տէր անձ օրհնեալ, օրհնեալ ար զօր,
հանապազ: Ա՛՞՞ մեր անձ կենարար
և նա փրկեացի զմեզ: Տէր անձ օրհ-
նեալ, օրհնեալ ար զօր հանապազ, առաջ
նորդեացի մեզ անձ փրկիչ մեր:

Քարոզ:

Խնդրեացուք հաւատով 'ի անէ վա-
ճանապարհորդաց՝ հարց և եղբարց
մերոց. որք ընդ ծով և ընդ ցամաք
գնացեն, ունի զի առ ջնորդեացի նց.
խաղաղութի պահեացի և տարել հա-
սուսցի յիւրաքանչիւր տեղիս ար անձ
մեր: Ա՛՞՞ զի նա ինքն է առաջնորդ
կենաց և յոյս փրկուե, որ յաջողէ
ծառայիցիւրոց խաղաղութի հասանիլ
'ի նաւահանգիսան կենաց և փրկուե:

Երանան:

Արտի

Մ. աջնորդեա՛ մեզ տր անձ մեր . և
 ուս՛ մեզ դնալ ՚ի ճանապարհս քո
 արդարութ . պահեա՛ ՚ի խալտողութե
 զկեանս մեր և զգնացս ՚ի հաճոյս քո .
 Ժամանեցո՛ զհողեր և զմարմնաւ որ
 նթացս ծառ ալից քոց անառատ ճա
 հապարհաւդ յաւիտեանս ՚ի կենսոյ
 Ե նորհօք միածնի քոյ ան մերոց և
 վրիչին յէ քի . որ եղև մեզ առաջ
 նորդ կենաց և յոյս վրիտութեան :

Մեղ որում օրհնելեա հայր ամենա
 կալ՝ հանդերձ կենդանաբար և ազա
 տիչ սբ հողուովդ : Մ. յԺմԷ" :

Յեւեա Տեր ըլ պաշտօնեայս զս" :

Բարերար և բազում ողորմ ՄԺ" :
 Սաղմո . 22 :

ՏԵ հովուէսցէ զեա . և ինձ ինչ ոչ
 պակասեացի :

Ի վայրիդ ալարւոջ անդ բնակեցոյց
 զեա . և առջուրս հնդստէն սնոյց զեա :

Ի արձոյց զանձն իմ առխա . և առաջ
 նոր

նորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդա
րութե զն անունն իւրոյ:

Թէպէտ և գնացիցես 'ի մէջստուն
րաց մահու, ոչ երկեայց 'ի չարէ,
զի դու ար ընդ իս էս:

Յուպ քո և դաւազան՝ ետքս մխի
թարեցեն զիս:

Պատրաստ արարեր աւազի իմ՝ զսե
ղան՝ ակն յանդիմանն եւղչաց իմոց:

() Ժեր իւղով զգլու իմ՝ բաժակ քո
ոյն անապակ արբեցոյց զիս:

Ողորմուի քո ար՝ զՏէտ իմ եկեացե
զամ՝ աւուրս կենաց իմոց. բնակիլ
ինձ 'ի տան ան ընդ երկայն աւուրս:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից.
զի առքեղ ար համբարձի զանձն իմ:
Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց ար.
զի զքեզ ապաւեն ինձ արարի:

Ասո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու
ես ամ իմ: Հոգի քո բարի՛ աւաջ
նորդեացի ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Ս անունն քո ար՝ կեցուցես զիս.
արդարութե քով հանցես 'ի նեղութե
զանձն իմ:

Ողորմութիւնք քով սատակեա՛ զԹշնամիս
իմ. և կոր՛ զամ՛նեղիչս անձին իմոյ .
զի ես ծառայ քո եմ՛ :

Պատ. ք Տօր և որ՛ :

Իւրաց :

Եւ ևս խաղաղութե՛ն զտօր աղ՛ :

Պատ. հաբանէ լով աղաչեացուք զբարե-
րար հոգին ամ. և խաղութեացուք զողոր-
մութի՛ն ՚ի նմանէ. զի անցուցէ ՚ի մէնջ
զցատումն պատու. հատի յանցանաց մե-
տոյ բարերարութե՛ն իւրով և Վսե՛ :

Լճօրի :

Խաղաղութիւնք քով հոգիդ սբ ամ ճրչ
մարիտ՛ որ ՚ի վերէ քան զամ՛ միտս
և զխորհուրդս մտիթարեա՛ զանձինս
ծառայից քոյ լուռնէ լով զաղաչանս
մեր. Վնց՛ ՚ի մէնջ զցատումն պա-
տու. հատի յանցանաց մերոյ բարերա-
րութիւնք քով : Սերեա՛ և լուր մեզ. քա-
լեա՛ և թող զմեզս մեր. արժանաւո-
րեա՛ գոհութիւն միւլորեւ զբեզ լէ հօր
և ընդ սրդւոյն միածնի այժմ՛ և՛ :

(Օրհնեալ տօր մեր յս քս. ամէն :

Հայր մեր որ յերկինս ես՛ :

Սարգստորո-Բի հասարակաց աշտի, Ս էջ
 Էրորդի ժանոհն Որ հապարի 'ի դէն Տօր աշ-
 Լ' Լ' 'ի դէն չարչարանաց Է Իացելո-Բէտն
 Արդուդ' աշ:

ԲՏՆԵԱ, Տ ԼՅՐ

ար' Լ' ճշմարիտ . ամէն:

Ստիւն : 50 :

Աշորմեա ինձ աճ' ըստ մեծի ողոր
 մաւն քում ըստ բազում գթոււն
 քում քաւեա զանօրէնաւ ին:

Եւս Գեղեքարի ժանոհ:

Խաւարեցաւ լոյսն արեուն' 'ի վեց
 Էրորդ ժամ ուրբաթուն' . ծանոյց
 Թի' լոյսն արարչական' նըսեմացոյց
 զլոյսն Էղական' . կախեալ ԸՂ ԲԷՂ

մերկ ՚ի խաչին՝ քողով ստուերաւ ըն
 ծածկէին՝ . հերքեա ՚ի մէնջ ըզճան
 բութիւն՝ շարժող դիւին միջօրէի՝ .
 Չանձրուէ մա՛րտ այսոյն չարի՛ սր
 յայս ժամուս պատերազմի՛ . դողէլ
 հոգւոց մեր հերքեայի՛ քոյնը շանա
 սրբոյ խաչին՝ . ճըշմարտութե՛ք քո
 ճանապարհ՝ զառ ՚ի յերկն՛ց անկեալ
 փայլակն՝ . մերժէլ ՚ի մէնջ հաշածես
 ցի՛ . և զմեզ լուսով քով վառեցի՛ .
 Յայս միջօրէայ տուրն ջէն ժամուս
 վայե լչական աչաց մարմնոյս՝ . նեախ ք
 գաղանկց մի՛ խոցիցուք՝ ՚ի խաւարէն
 որ ՚ի ծածուկ՛ . շուրջանակի բունա
 կեօցին՝ ըզմեօք բանակը ք հրեշտա
 կաց՝ . որք պարակից մեզ լինելով
 ըզքեզ ընդ հօր փառատրելով՛ :

Մաղիանք

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են՛ .
 Եւ ևս խաղաղութե՛ք զմր աղաչեա՛ .
 Օրհնուի՛ և փառք շօր և Որդւոյ
 և հոգւոյն սրբի՛ : Ա՛յժմ և՛ :

Արթուրն մտօք և անդբօս խորհրք
 դով կացցուք միաբան յաղօթս ա
 ռաջի ան մերոյ և փրկչին յի քի:
 Հաւատով խնդրեսցուք ՚ի նմանէ
 դհրեշտակ խաղաղուէ պահապան ան
 ձանց մերոց որ եկեալ բանակեցէ
 շուրջ զմեօք և աներկիւղ պահեսցէ
 զմեզ յամ հրեղէն նետից սանցի որ
 թռչի ՚ի տունէ . յիրաց խաւարային
 գնացից ՚ի գայթակղութի դիւին
 ՚ի հասարակ աւուր: Անորմէ զգու
 շութի պահելով աղօթիւք և բարե
 խօսութիւն ան սրբ շնորհեսցէ մեզ
 մարդասէրն ան կեալ առաքինութի
 ՚ի փրկուի անձանց մերոց . ՚ի պատիւ
 և ՚ի փառս կենդանացուցիչ անունն
 իւրոյ: Այս հաղորդութի բնկալ
 ցուք ՚ի յայտնուէ միածնի որդւոյն
 այ . կերպարանակից առնել զմարմին
 խոնարհութե մերոյ՝ ըստ նմանութե
 մարմնոյ փառաց իւրոց: Այս զի զայս
 խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմա
 ըլտն ան յի քի ան մեր . կեցի և որ:

Օ Ժամն և զառաջնկայ օրս խաղա՞ն
Օ Տրեշտակ: Օ քաւուր: Օ սբյ:
Եւ ևս միա: Օ անձինս. Սղորմեաց
Լուսն:

Օ գեցն՝ մեզ ար ան մեր զէն արդա
րու թէ. զօրառէր և յաղթող լինիլ
ընդդէմ սանյական պատերազմաց.
Ե զանձն Տրեշտակն նեառ նր շիջուց սնե
լով՝ անկասկած լիցուք յերաց խաւա
րային գնացից ՚ի գայթակղութի զի
չին ՚ի հասարակ աւուր: Եւ զգաս
տացեալք վայելչական տունք՝ ամբս
առաքինութի կացցուք ՚ի փրկութի
անձանց մերոց ՚ի պատիւ և ՚ի վառ
սբյ Երրորդուր. այժմ և՞.

Խաղաշուրիւն Լուսնիս

Երկնաւոր խաղաղութի քով պարոս
պեալ պահեա՞ զանձինս մեր ար զօ
րուէց. Ս ք զի դու ես ան խաղա
ղութի և բաց ՚ի քէն զայլ որ ոչ գի
տեմք. և զանուն քո ամենազօր՝ կար
գամք յօգնականութի անձանց մերոց:
Ե այե՛տց յերկրապագութիս մեր, և
ուսն՝ մեզ առնել զարդարութի ճշմար

տու թե. Եւ գոհուի փառաւորե
ցուք զհայր և զոր'.

Սաղմոս :

Տէ՛ր մի՛ յիշեր զմեզս մեր զառաջեանս .
Լաղվաղեացէ առ մեզ ողորմու թի
բո՛ւ զ. տղքաւացաք յոյժ : Օգնեա՛
մեզ ամ փրկիչ մեր՝ վն փառաց ան
ունան քոյ : Տէ՛ր փրկեա՛ զմեզ և քա
ւեա՛ զմեզս մեր վն անունան քոյ :

Բարոզ :

Ս ք հիւանդաց և ամ վշտացելոց՝
աղաչեացուք քիբկիչն մերքն, զի ողոր
մեսցի ըստ մեծի ողորմու ե իւրում .
և բժշկեացէ զսխաւս և զհիւանդու
թիս հոգւոց և մարմնոց ծառայից
իւրոց և կատարեալ առողջուի հա
տուսցէ զսման ՚ի մշածեանաւոր և
յանախտ կեանս . Ար առաքեցաւ ՚ի
հորե ՚ի բժշկու թի ապրի մարդկան՝
միածին որդին այ . Տէ՛ր մեր և փրկ
կիչ յն քն . կեցի՛ և ողորմեա՛ն :

Լ. շոբի :

Փարատեա՛ զցաւս և բժշկեա՛ զհիւ
անդու թիս ՚ի ժողովրդեան բուժմի՛

առ ան մեր . և շնորհեա՛ն ամենեցու
զկատարեալ առուջու թիւն նշանա-
ամ. նայալ թ խաչի քո . որով բար
ձեր զտկարութի՛ն ապգի մարդկան,
և դատապարտեցեր զթ շնամին կե-
նաց և փրկու թեան մերոյ: Ղաու ես
կեանք մեր և փրկու թի՛ն բարերալ
և բազումնորմ անձ . որ միայն կա
րող ես թողու զմեզս , և մերժէ և
զախտս և զհիւանդութիս ՚ի մէնջ .
որում յայտնի են պէտք կարեաց մե
րոց: Պարզեւիչդ բարեաց՝ պարգե-
ւեա՛ն զառատ ողորմութիւն քո ՚ի վթ
արարածոց քոց՝ ըստ իւրաքանչիւր
պիտոյից . յորոց հանապազ վառա-
ւորեալ գովի ամենառք Երրորդու
թիւնդ . Եւթմ՝ և միշտ և՛ .

Յիշ՝ ա՛ Տէր ոչ պաշտօնէյս տ՛ն :

Բարերար և բազումնորմ անձ :

Սաղմո՛ս :

Երանի որ խորհի զաղքատն և
զանանկն . յուուր շարի փրկե
զնա տը :

ՏԵ փրկէ զնա և կեցուցանէ . երանեմ
ն առնէ զնա 'ի վերջիցի . և ոչ մաս
նէ զնա 'ի ձեռս թշնամեաց իւրոց :
ՏԵ օգնական է նմա 'ի մահիւնս ցաւոց
իւրոց . զնմ անկողնս նր դարձա
ցանէ 'ի հիւանդութենէ նր :

Լա սասայի ար ողորմեա ինձ . բժշ
կեա զանձն իմ , ես մեղայ քեզ :
Որ բնակեալն է յօգնութի բարձ
րելոյն , ընդ հովանեաւ այ յերկինս
հանգիցէ :

Լա սասայի ան ընդունօք իմ ես . ապա
ւէն իմ անձ , և ես յուսամ 'ի նա :

Լա փրկեացէ զնա յորոգայթէ որո
ղին , և 'ի բանիցն 'ի խռովութի :

'ի թիկնամէ զ . իւր ընկալցի զքեզ .
'ի հովանի թեաց նր յուսացիտ :

Մի զէն շուրջ է զեցի զքե ճշմար
տութիւն նորա :

Ոչ երկնցէս դու յերկիւղէ գիշե
ր , և ոչ ինեան որ թուցի 'ի սուէն :

Նիւրէ որ շրջի 'ի խաւարի 'ի գայթակ
ղութի . իւրն 'ի հասարակ աւուր :

Մի կցին 'ի կողմանէ քումմէ հազարք .
և

և բիւրբ ընդ ազմէ քու մէջ . և

քեզ ինչ ոչ մերձեացին:

Քայց միայն աչօք քովք հայեացի
դու , և զհատուցումն մեղաւորա
տեսցես . զի դու ար յոյս իմ ես:

Օ քարձրեալն արարեր քեզ ապա
ւէն , զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք և
աանջանք մի մերձեացին 'ի յարկս քո:
Չբեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է
վասն քո , 'ի պահել զքեզ յամ' ճանա
պարհս քո:

'Իբազուկս իւրեանց ընկալցին ըշ
քեզ զզի մի երբէք հարցես զքարի
զանն քո:

'Ի վերայ իժից և քարբից գնացես
դու . և առ ոտն կոխեսցես զառիւծի
և վիշապն:

'Քան զի յիս յուսացաւ , և փոկեցի
զնա . հովանի եղէց նմա , զի ծանեա
զանուէն իմ:

Կարդացէ առ իս և ես լուսայց նմա
և առ նմա եղէց 'ի նեղութիւն:

Փրկեցից և փռւոր արարից զնա
էրկայն աւուրբք լցուցից և ցուցի
նմա զիւրկութի իմ: Վ՛ի՛մ 304

մահաւ ստուերին՝ զասրդ լուսոյ
ճապայճառ՝ աւանդեցեց զհոգիւ
առ հայր՝ ուսհիւ կըցորդ քէ զ' յե
կինս՝ ըզմեզ աւղղէս հոգւով քոյն:

Սանդարամն որք սարսեցն կայէ
հոգիքն արձակեցն՝ Վէմք 'ի թմեզ
պատուեցան՝ 'ի տապանաց մեռեալք
յարեն՝ տարերք երկրի աստան ին
և աշխարհի սիւնք դողային՝ քու
մեարքս առ քեզ պաղատեցուք՝ զե
լնէ արդարորն դատեցուք:

Տոբեր յայնժամ՝ ըսքանչելն՝ և
այժմ՝ մեզ սղորմեսցիս՝ լիւծեալ
բնութիս ըլ սղջացաւ՝ շնորհեա՛ և
մեզ լ'նից անցաւ՝ փոխան մահաւ քո
կ'նարար կէցո՛ ըզմեզ ար բաներար՝
քեզ պաղատեմք ըստ աւագակին՝ յի
չեա՛ ըզմեզ յօրն ասագին:

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս էն՝
Եւ և սխաղաղութեան զ' ար աղ՝
(Օրհնութիւն և փառք հօր և որ՝
Քարոյ Տե՛ծի Պահպէ:

Դուրս սրակն և հաստատուն հա

ատով կաց դուք միաբան յաղօթա
 առաջի ան մերոյ և փրկչին յի բն :
 Յիշե լով զմեծամեծս նորա զանհաւի
 շնորհս , զհամբերութի կենսատու
 խաչին , և զհեղու մն ազատեցուցիչ
 արեան նորա , և զսոցին նմանս՝ որ
 յայսմ ժամու վն մեր մեղաւորացս
 կեաց նա : Եւ մեք զայս ամ զմտաւ
 ածելով՝ սրբեցուք ՚ի մեղաց զխոր
 հուրդս զբանս և զգործս մեր . կա
 տարեցուք ըզ սրբութիւն անձանց
 մերոց ահիւն սոյ : Մի յապաղեցուք
 խոստովեն լինիլ նմա զմեզս մեր և
 խնդրել զթողութի մեղաց մերոց ,
 զի մի կորիցիմք անապաշխար՝ զյաւի
 անեակիան կորուստն : Եւ մինչդեռ
 ժամանակս ՚ի ձեռս է , գործեցուք
 զբարիս ՚ի կեանս յայտասիկ . օրինակ
 վարուց մերոց ունելով զամ սբս և
 զյաղթօղ նահատակսն . որք միանգամ
 ՚ի սկզբանէ հաճոյ եղեն ան և փրկի
 չին բոլորեցունց : Երոց աղօթիւք
 և բարեխօսու ՚ի բն՝ շնորհեցե՛ մեզ
 նարդասէրն ամ ըլ հաճոյսն իւր և

զօղուան մեր խորհիլ միշտ և առնել
և անպատու մ' պարզ և ա ն հաղորդօ
գտանիս: Օ որ խոտազաւ սիրե լեց
իւրոյ ճշմարիտն ամ՝ յնքս տր մերօ
կեցն և ողորմեա:

Օ Ժամս և զառաջեկայ օրս խաղ' Է
Օ հրեշտակ: Օ քաւու: Օ սբայ:
Եւ և ս մի': Օ անձինս: Աղորմեաց:
Երօնս:

Տի զօրուէց՝ որ կամաւ որ մահո՛ւմբ
քով՝ ի Ժամուս յայսմիկ կենդանագու
ցեր զմեզ ի մեռելուէ մեղաց մերոց
և բեռեցեր զկնիքդ առապարտուէ
մերոյ ի խաչին . և շնորհեցեր աղա
տուի ազգի մարդկան ի ծառայուէ
ապականութե յազատուի փառաց՝
հեղմամբ արեան քոյ սբայ: Ենկալ և
այժմ զաղաչանս մեր . և յաջողեա մեզ
ուղիղ հաւատով և առսքինասէր վա
րուք կեալ յայսմ աշխարհիս . և ար
Ժանաւ որ լինիլ յաւիտենակն և երկ
նային ուրախուեցն ընդ ամ սբս քո:
Եւ գոհանալով փառաւորել զքեզ
ընդ հօր և սբայ հագւոյդ , այժմ և' :

Սաղարթաւիւն Մենեցուն:

Բազում սոզորմ ան և հաստիչ խա
 զաղուէ . հաստատեա՛ զանձինս մե
 քոյով խաղաղութ . որով ունիս յիւրա
 քանչիւր կարգի զամ արարածս քո .
 ուղիղ հրամանաւ զ մատակրարելով :
 Վասն զի այդ իսկ է կամք քո՛ խաղա
 զախան և հոգևոր սիրով կալ մեզ առ
 միմեանս . և սպասել արթուն մտօք
 յայտնութե միածնիդ այ և իրեցիդ
 մե՛րց յի՛ քի : Որում արժանաւորք
 եղիցուք հանդիպիլ ամպոզք ընդ ա
 ռաջ ան յօդս . զս՛ւարթ երես կայ
 ցուք յաջմէ քումմէ ընդ մբս և ընդ
 սիրելիս անունանդ քո մբյ . և ժա
 աանգեսցուք զպատրաստելն ՚ի սկզբ
 բանէ ՚ի մբց քոց զարքայութիդ :
 Եւ ընդ նոսին դոհանալով փառա
 ւարեսցուք զքեզ ընդ հօր և ամե
 նասրբոց հօգւոյդ : Մ. յ. ժ. մ. :

Սաղարթ :

Տ՛ր մի՛ մատեներ զմեզ իսպառ վասն
 անուանդ քում սրբոյ . մի՛ ցրեբ
 զու խոս քո . և մի՛ ՚ի բացեայ առներ

զողորմութիւնքո՛ ՚ի մէնջ:

Ասան արբաճմու սիրելւոյ քո .
Էսասակայ ծառայի՛ ե ինչի սբ քո:
Տբ մի՛ մատներ զմեզ խոյառ զասն
անօճանքո քո քո, միցրեր զուխոս քո
ե մի՛ ՚ի բացեայ առներ զողորմութիւնքո
՚ի մէնջ:

Եր 4 Տեօն՝ Արեօն

Վահագեալին արբճմու՝ հայցմամբն
ընկալ տէր զաղաչանս: Եւ ծա
ռայինքու մասակայ՝ խրնդրոճա
ծովքն ՚ի մեզ գրթա՛: Ի նատեսին իս
բայելիս: Արով սրբոյն ՚ի մեզ խնայ
եա՛: Երեքսրբեան երիւք սոցին:
Արբեա՛ զհողի՛ զմիտօ ե զմարմի՛ն:

Քարոյ:

Վաչե սցուք զկենատու փրկիչն
մեր քո՛ որ համաւոր խաչելուքն
իւրով զարարածօ փրկեաց . ե հեղ
մամբ արեան իւրոյ՝ զթողուի շնոր
հեաց յուսացելոց իւրոց . ամե՛ն:

Վ. զօրն:

Վնկեալ առաջի քո բարերար ե բա
զու մողորմ անձ՝ աղաչեմք ամենայն

արտիւք մերոյք և խնդրեմք զբժու
 թի՛ր քէն ունիտատացար ծառայից
 բոց և ասացի՛ր զամ զոր ինչ խնդրե
 ցիք հաւատով յանուն Արդւոյ՛ր
 Տօրէ, տացի՛ ձեզ: (Եորհեա՛ և
 այժմ հաւատացե՛րցս ՚ի քեզ և կա
 տարեա՛ր ՚ի բարի զխնդրուածս մեր .
 զի՛ր քեզ եմք ապաւինեալ: Աւ քո
 առատ ողորմութե՛զ մտիթարեա՛ր ըզ
 մեզ ՚ի կեանս այսոսիկ . և առաջնոր
 դի ալ հասո՛ յանձառ երկնից արքայ
 ուր ըզ . ՚ի փառարանութի և ՚ի պատիւ
 ամենապէ՛ր Երրորդուե՛ղ: այժմ՛ և՛ :

Յիշմ՛ Տե՛ր զդաշտօնեացս Խ՛՛՛ :

Ի արեբար և բազում ողորմ՛ ամ՛ :

Սաղմոս, 114 :

Արեցի՛ զի լուսնից՛ ար զձայնս ա
 ղօթից լմաց . զի խոնարհեցոյց
 զունկն իւր աւիս : և ես յաւուրս
 իմ կարդացի առ նա :

Երջեցան զինե երկունք մահու
 և վիշտք դժոխոց գտին զես :

Չնէ զաւթիւն և զաւճկութի գտի :

Ե զանուն տեառն կարդացի:

Մեր՝ փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած
ած մեր սրբոքի՛ Ե պահէ զտղայսմբ
Լսս խոնարհ եղէ՛ Ե ար կեցոյց զիս.
Դարձ անձն իմ՝ Ի հանգիստ քո, քի
ար օգնեաց քեզ:

Փրկեաց զանձն իմ՝ Ի մահուանէ.
Գասս իմ յարտասունաց. Ե զուս իմ
Ի դայթակղուէ. հաճոյ եղէց առա
ջի ան յերկրին կէնդանեաց:

Հաւատացի զոր Ե խօսեցայ. Ե ես
խոնարհ եղէ յոյժ:

Լսս ասացի Ի զարմանալ իմում, թէ
ած մարդ սուտ է:

Օ Ինչ տաց արիտուք ան՝ ընդ ան
զոր Ե ետ ինձ:

Օ Բաժակ փրկուէ ընկալայց, Ե զա
նուն ան կարդացից:

Օ աղօթս իմ ան տաց՝ առաջի ան
Ժողովրդեան նր:

Պատունական է առաջի ան մահ սրբ
բոյ իւրոյ, ո՛ր ար ես ծառայ քո եմ:

Ծառայ Ե որդի աղախնոյ քոյ:
Հատեր զկատանս իմ, քեզ աստուծոց

պատարագ օրհնութե . և զանուն
ան կարդացից :

Օտղոթս իմ տն տայ առաջի ամ
ժողովրդեան նր . 'ի գտելիժս տան
տն , և 'ի մշ թուրուսաղէմ :

Օրհնեցէք զտէր ամ առինք . գովե
ցէք զնա ամ ժողուրդք :

Օ օրասցի ողորմաւի նր 'ի վթ մեր .
և ճշմարտուի տն մատցէ յաւիտե
Փառք հօր և որ :

Երբայն Տէրուհեաց և Մարտիրոսց :

Որ ստեղծամբ ըստ պատկերի բա
նի պատուէցեր ը զմեզ . ընկա
և այժմ ըզննչեցելոն 'ի քեզ ուղիւ
հաւատով . ըմեծելքում ողորմուի :

Որ շնորհօքսք հոգւոյդ լուսաւո
րեցէք . յիշատակի իւրեանց զհո
գիս նց ընկալ մարդասէր . ըստ մե :

Որք հաղորդեցան մարմնոյ և արեան
քա՛նք . հանգն զհոգի՛ս նոցա ընդ
մբբս քօ քա՛նք . քանզի գինք մբ

արքային քա Ն Ե :

Միայն օրհնեալն ի կառնս մայր և
միշտ կոյս և իմանալ ի լոյս . ծրնող արք
չին մերոյ անդ ան ան ըստ ի բնեացն
(ակ)

Ի քարիչ անձ և ըստեղծ և ազգի
մարդկան ան ի ի . անաւս անանս ըն
նեղեցեալսն մեր . այլ հանդն զն
զիս նց ընդ սուրբն քո :

Արդիչ մի ամին յարու թի տիեզե
րա ի ից . մի անաւս առ :

Հոգիւ ճշմարիտ մըխիթարիչ սր
գաւորա ի ից . մի ան

Հոգւոյն ըզբև հովանացեալ միայն
սրբուհի . ծրնար ըզբա՛նն անձ
զանձաւեալոյ հօր ծրնուել . և յոյս
նեցաւ միւս թի երրորդուե :

(բձ)

Ար կսեցեալս առքեզ տե՛ս ըզտիե
զերս ան . ընկալ ըզմեր ըզնեղեցիմ
ի դոզ նահապեալին անբա հանու
ողորմա՛ծ ան փրկիչ և բարեբա՛ր
Ար թողուեց եւ արեօշ անձ . թնդ

Եղ մե՛ղրս մեր ննջեցե լոցն՝ . կարօ ք
յաւնի՛ և հըզօր՝ . ս՛ղբր

Ար լուսաստու ես տիե՛ղե ըց քս ան՝
լուսաստորե ա՛ն և ըզ մեր ըզնն ջեցե լոցն .
լուսաստկ երա՛նս և տ զբարթնոցն . աչ

Յոցս մեր և ապաւ է՛ն մայր ան և
կնյս մը՝ . որ հօւր անու էն ոչ բոցս
կեղեւոց քս մը զբարթնոցն՝ . բարեխօ
տեա՛ն առ ար լուսն՝ և մերոյ կրկուտ է :

(ԲԿ)

Ար որդեկ ես և բանոյ աստղ լուսն .
հաւաստասակից ընդ հօր յեռե .
առ քեզ կանդանց մարդ ասե՛ր՝ . Հան
դո՛ զհարի՛նս ննջեցե լոց մեր ընդ
սբբս քս :

Ար կէր յերկնից վասն մեր . զառա
ջե՛նն տուր զյանցանսն աղամայ՝ .
մի՛շտ լ բնու թք բարձեր՝ ի վր իտջին
անարատ ձեռօր՝ . հանն

Ար յաճեր զկէն անու թիւն մահու
կամ աւրանիան մահաւանք քս քս .
առնաստորաց զաչսոյանս՝ առ աղի քս

Տեղեւոյ մաղթեմք՝ հանս՝

Տիրա հի անարատ մայր ասն և կոյս
մայրիւմ՝ քրթեական աթուր զգեզ
անասցի՝ յերկրի՝ բարեխօսեմ առ
ար իսորն մերոյ իրկութեանս

(43)

Այս բարեգուծ՝ որ գրթացարի
յագցս որդւոց մարդկան՝ առաքե-
ցեց ըզմիւս ինքի՝ ի վերկութիւնս
յիշեալ զհօգիս նրնցեցելոց մերոց
և հանդիւրնդ սուրբ զոս

Արդիւ միստիս որ յարեարդ ի
մեռելոց՝ ի միւսանդամ գալլա-
տեանրդ քո յարութի մեզ խոստա-
ցար՝ յիշեալ զհօգիս նրնցեց

հարկդ ճշմարիտ մրկիթարիչ սե-
զանորաց՝ աղաչանօք մբ անձամբին
և ամբ քոց մբց՝ յիշե

Պ բարեխօսելի՝ փութացիր մեզ
մբ անձամբին՝ առ ի վերկել ըզ ժողո-
վութեան ի մեղաց և յապակնութեանէս

(44)

Յանրոկըզեմայան ծոցս յ հօր խո-
սար

Եւարհեա՛ւ բանըդ մարմնացար ՚ի կու
սէ՛ն վաորն փրկուծէ մերոյ՝ աղա
չեմք զքեզ՝ զհնժեցե՛ւրն մեր՝ ՚ի՛ քեզ
ուղիղ հաւատո՛ւ վ. յիշեա՛մ տէ՛րս
յորժամ գա՛ն թաղաւորուքդ քո՛ւ
Անոխակալ քաղցրո՛ւ թէ՛ որդի՛ այ՛ .
հաճեցար բառեալ ըզմեդս ՚ի՛ քո
խաչելու թի՛ն . աղա՛մ :

Սամաւորահան մահո՛ւմբ քո լու
ծե՛ր զերկուծնս մահու՛ . և արժանի
արարեր թողու՛ն յանցանաց քաւիչ
քո արեամբ . աղա՛մ :

Որ փոխանակ մեզաւորաց ըզմեաւ
նի՛ւ յանձն առեր՝ ՚ի ջանելով ՚ի՛ դժո
խս փրկեցեր ՚ի մեղսառէ՛ր բամ
տէ՛ն ըզգերեալսն . աղա՛մ :

Բաշե՛բանեմք զանչափ քո՛ զմար
դասիրուիդ՝ որ երեքօրեայ յարու
ցեալ զկենդանու թի՛ պարզե եցեր
աչաարհի՛ . աղա՛մ :

Մարութ և անբի՛ ծկոյս յետ ծըծ
ընդեան՝ . որ մարմնով ծընար

զսր

զարձակօղն ՚ի կանկից մահու՛ . բարե
խօս լե՛ր զն անձանց մերոց՝ փրկել
՚ի սպաննալեաց դեհեկոյնս

(Գ Ը)

Յորժամ հարկանի փող զանլս
տանն քո տը՛ . յայնք՛ ժամ զարհո՛ւ
բեալ դողան արանածք ՚ի յօհե՛
քունմիէ . աղաչե՛մք ըզքեզ փրկիէ
հանգո՛ւ և ըզմե՛ր ըզ ննջեցեալսն
ընդ սուրբը՛ս քօ . որ, միայնդ է՛ս
բազում շորս :

Յահաբեկ լո՛ւսոյ ծագման քո
տը՛ . ցնծան դասք անաքիսն սցն ՚ի
փրոսյ լուսեղէն ամպոյն . աղա՛
՛նիստեալ բազմա՛գոն թողորմած
տը՛ . մի անտե՛ս անտե՛ր ըզմե՛զուց
եալքը՛ս յահագի՛ն անուրն՛ , որ մի
Սե իջե՛ր ՚ի յերկնից և մարտնացար ՚ի
սք կուսէն , ածառե՛լի քոյին ծնուն
դեմք՛ և զի՛ս մի՛ անտե՛ս անտե՛ր այլ
պհեա՛ պտու՛նակե՛ծ և ն՛ր խաչի՛չ ըն՛

2 3

117

Ար թագաւորդ ես յաւիտե՛նից
քո՛ անձ շնկալ ըզճառայս քո՛ ի
բարի՛ք և շնորհեա՛ ի յաջակողման
քում դասիլ՛

Ար աւնիս ի շնանոսի մահոս և կեն
սոց՝ հանգո՛ղ հողիս քոց ծքշից՝ ե՛ն
Յորժամ կարգի աթո՛ռ արու՛թ երբ
քո՛ և հաստատի ատեանս դատաւարս
նին՝ յայնժամ խընացեա՛ ի ճառայս
քո՛, ե՛ն շնոր՛:

Ընկորհեալ անտմայր մարիամ՝
քերթեական աթոռ արբէն մերց
արևօրէնութեա՛նն, զոր՛ երանե՛ն
անձ ազինքք հանապազ՛:

Պղւոցն հանգուցի՛ լոցքն անձ արա
հանգ հատ և ողորմելի՛, և մեղ մեղաւ
բացս շնորհեա՛ զթողուել յանցանաց՛:
Քարոզ

Ա- և իստաւորեանս զակրօղս՛:

Ան հանգուցի զպղւոցն արաջեա
ցուք զկրկրէն մեր քո՛ զի զնա՛ թար
դարան դասեացի՛, և զմեղ կեցուցի
շնորհի՛ ողորմուել իւրոյ, ամենա՛:

Տեղ քրտեա՛ ի ին՛ Ընթե՛

Բնորդի մյ անսխակալ և բարե
 դու թ. գ թ. ա՛ քո արարչական սիրովդ
 ՚ի հոգիս հանդուցե՛լ ծառայից քոց
 Յիշե՛ա՛ յաւուր մեծի գալուստեան
 արքայութե՛ք քո: Մ. 201՝ արժանի և
 զարմուե՛ք բաւուե՛ և թողուե՛ մեղաց
 Վասաւորեալ պայծառացի՛ լ Երս
 քո յոջակողման դասուն:

Օ՛ր դու ես ար և արարիչ ամյուն
 գասաւոր կենդանեաց և մեռելոց:
 Եւ քեզ վայելէ փառք իշխանութի
 և պատիւ: Մ. 201՝ և՛:

Օրհնեալ ար մեր՛: Հայր մեր որ՛:

Մ. 2021:

Օտաղմոս երգուիս և զարուջանս՝
 ընկալցի՛ մարդասէրն ամ ՚ի հաճոյս
 բարերար կամաց իւրոց. մեր մեղաց
 և յանցանացն թողուե՛ շնորհեսցէ՛
 ՚ի շարեց փրկեսցէ՛. ՚ի մեղաց պէսցէ՛
 և նմա փառք յաւիտեանս ամէն:

Օրհնեալ թագաւորութի՛ն Հօր և
 Արղւոյ և Հոգւոյն սբյ. սյժմ՛ և՛:

Ժամանակս ըստ կարգի առաջնայն
Տօնոյ Տեառնականաց. և ամ Արք. :

71

72

72

72

72

Ե՛ր Տօնէ առաքեցար Պրկիչ

և մարմնացար ՚ի սբ, կուռնե

որ վն մեր ՚ի յեբկնեց իջեր և

լուսաւորեցեր զոնեզերս :

Օ խաղաղութի քո տուր մեզ ամ, որ

խաղաղութեց էս թաղաւոր. զնաղա

ղութի և զողորմութի որ յամի էս

դու կարող մարդասէր :

72

ուր

Առ ըստ ամ միտս անցանէս, զխա

ղաղութի քո ամ տուր մեզ հանապազ

գբեղ աղաչեմք :

կրկ

Միամին որդի և բանդ ամ և ան

մահ էուի. որ յանձն առեր մարմ

նանայ ՚ի սբուհւոյ ամ ամենն և ՚ի

միշտ կուռնե. անփոփոխէ ըդ մարդ է

ղէլ խաչեցար քն ամ մեր մահուամբ

զմահ կոխեցեր մինդ ՚ի սբ, երրոր

դութէն փառաւորակից ընդ հօր և

սբ, հոգւոյն կեցն զմեզ :

ճնն

Միամին անհարսնացել զբանն անբո

կիզբն յղացար և զամն անխմնալե

ծնար. զանպարտութի ի գիրդ քո

արձեռ, նմա անդադար բարեխօ
սեան վն անձանց մերոց:

Տաճին գլխի խոստովանել էրկր
պագէ եկեղեցի ուղղափառաց քան
ղի ուրքերօրէքն բաղմաչէ այք և ա
թարք հրանիւթք և վեցթ և եան ակրօ
բէքն նայիլ ոչ իշխելն, կրեցեր ան
ս' բնապէս զօնապահանումն ի յար
գանդի քու մ ոյ աղակին զոր, և ծը
նար ոյ զմարդ զնայն բոլորից զմար
մնացն առ ի բէն զանձաա զբանն ի
փրկուի ճի և կենք անձանց մերոց:

Տնն

Ղափտմը գլխի սբ կոյս Մարիամ

Տնն

Մաճին՝ բարձրելոյն զօրութն հս
մանաւորել և սբ հոգւոյն եկաւ որու
թքն լուսաւորել, որ զամ գոյուեց
սան զծիչն յղացել ծնար անձառայս
մարմացելոն առ ի բէն բարեխօ
սեան կեցոցանել զանձինս մեր:

Կնն

Երուհին պսօր Մսկօն հոգւոյն
գար ի տձրն երևելով քերթելոյն
վե հոգոյն որոց թևօքն սաւառնել
նչ իշխելն նայիլ ի յա հեղ փառցն,
սա ի գիշիս իւր բարձրէլ համբուրիք
հա

Տամարձակասէս և գգուէր ուղ զ
նուկ . և աղերսով հայցէր արձակել
ի խաղաղութիւն :

Անկողնական բանդ ամ . ՚ի վերջին
աւարս յանձն աւեր լինիլ մարդ
ի կուսէն . և արարիչը յաւիտենից
փակեցար ընդ ժամանակաւ . սբ ար
սրբուէց և անկարօտ մաքրուէց . և
կիր ՚ի տաճարն քառասնօրեայ . զօր
նացն կատարեցեր զարդարութիւն . Օր
բարձեայ սիմօնի զանպարագրու . ՚ի է
ի դիւրիս եւր հայցէր . որ արձակիչը ես
կատերոց՝ արձակեալ զիս ՚ի խաղաղութիւն
Այլ լէ ծերուհւոյն սիմօնի վերս
դաշեմք առ քեղ ար . սբ սբ սբ սբ
զօրուէց լինեալ քրիստոս և երկիր փա
սօրքս ՚ի վրկութի մեղ . Կա լ ծ
կաւար քեղ :

Օ զապարաւ զճնշումն՝ որով կանխա
գէտ յնշ առեիր . որ և ՚ի բեթանիա
յն ջեիր՝ զի յարուսցէս զսիրելին քո .
Երդ և մեք գոչելով առեմք . օրհնել
որ գտա ՚ի չարչարանս կամաւ հօր՝ ՚ի
վրկութի անձանց մերոց :

Յորժամ եկեալ կենարարց ՚ի գե-
 րեզմանն զաղարու յորժամ եկեալ
 կենարարց ՚ի գերեզմանն զաղարու և
 և տաւոր ձայնիւն աղիակիկիք ասե-
 լով զաղարի արի եկ արտաքս: Եւ յմն
 ուեալն ՚ի գերեզմանէն յարեւ և նոյն
 ինքնզ զանմահաւե ոյարդ և սղ Ետաւ ր
 սիրել ըոյդ և անձային ձայնիւն ՚ի գե-
 րեզմանէն կոչեցեր: Ս յ և մինկուեք
 եբբայեցւոց սատուք օրհնելին զմեծաճ
 թագաւորու ՚ի քո: Եւ նոսին և մեք
 ասեմք ովսանայ՝ օրհնել է գալուստ
 քո օրհնու ՚ի բարձունս, օրհնել որ
 գալոցդ Ես անուամբ ան:

Տղե

Յնձա՛ եկմ և զարդ րեա՛ զաւեղ աստ
 քս սիօն. քանզի՛ ասա՛ թագաւոր քո
 Բնասեւ ՚ի յաւանակի նորոյ՝ հե-
 ղու ՚ի ցուցանելով զայ մտանէ յաւա
 գատտ քո: Եւ մեք աղիակեմք օվսան
 նայ օրհնեալ եկեալ ՚ի յանուն ան.
 որ ունի զմեծ զողորմու թի:

Զայ

Քն յարեաւ ՚ի մեռելոց մահաւամբ
 զմահ կոխեաց և յարու ՚ի ի քո
 թեղ գնեանս պարզ և եայ նմա իտաք
 յա- իսեանս Վ մեհո

Յին

Տաւոր և սքանչելի է խորհուրդ
ի հոգւն մերոյ . որ անսկիզբն ՚ի հօրե
անմահ . որ ար մարմնացաւ ՚ի կուսէն .
խնայ Տաճեթելով և կամաւոր մահ
ու՛նայն իւրով զկենդանութե մեզ
պարզ և եայ շնորհս :

Յին

Մանգի յարեւ ՚ի մեռելոց ք՞ մ՞ յա
ւրաբնոյ՝ սրաշիչ և յարու ՚ի սպառի
մարդ կան, զորօ, հսեն անդարտար զին
էտրու ից հրեշտից և մամ զուրթոււնք
եղիմից : Ընդ որս զսչելով ասեմք
փնք ստկաչի յարաւե քո տր :

ՏճԷ

Եւ խացան վերնական բազմու իք ան
սանելով զքեզ ՚ի հրեղէն կստսբայ
մեռոյ՝ սարսեայ ասեին . ով է սա որ զի
մեայ զայ յեղովմայ . և եկեալ մտանե
փառօք ՚ի փառս . տր փառք քեզ :

ՏճԷ

Որ յանպատու մ'աթոռ նասիս և յան
մարմնոցն վերօրհնիս , անհասանելի
բանդ մ՞մ ՚ի յերկրի երևեցար ճշմա
րիս մարդ . զանօրհնուեն կատարել
զխորհուրդ խաչի և մահու Տաճեթել
ցեթ . և զհրշաչի զճրուխդ քոցուցեր
հըր զօրուք այսօր Տաճեթձար փնք

Ի յերկինս և զհոռւածին մարմինդ քո
 հրաշափումսն լուսազարդեցեր: զոր
 տեսել ես այլառնախաձայնել տակեր
 ով է սա որդի մեզ զայ յերկրէ: Տիա
 ցել պետուեց երկնից զոչէին առ մի
 մեանս, համբարձէք ի շխառք զդրուես
 ձեր Ի վեր և մացէ թգւր փռց: Վորդ
 որ յամի կարող էս և հզօր շնորհեա
 և մեզ հնդիպիլ քեզ ամպովք Ի միւս
 անգամ քո գալստեանդ որ միայնդ
 էս մարդ աւեր:

Մ՛ճ զքեզ խոստովնիմք զմք հոգիդ և
 երկիրպիւնեմք որե՞ս պատճառ կենդա
 նու թե՛ եղելոցս և խաղաղարար Յի
 սոս զտղիտու ի աշակերտացն բազում
 զ՛տուր լցեր և ի հրեղէն լեզուս բա
 ժաննել անձաւելեօք ցուցարնց: աղո
 ղակեմք ար խնայեա՛ և կեցն՛ զմեզ
 Մ՛յօօր Ի հրեղէն լեզուս բաժանել
 հնգեր յառաքելսն լուսորելով զնս
 և այժմ աղաչեմք ըզքեզ ար հոգիդ
 անձ, որ ես պատճառ կենդանու թե
 եղելոց և խաղաղարար աշխարհի
 խնայեա՛ և կեցն՛ զմեզ

Տգ

Բ՛ճ

ԳԷԸ

Ս Եւ մեք զհոգիդ սբ ան լէ հօր և
լէ որդւոյ միասնկն խոստովանիմք . և
հայցեմք մեզ ՚ի վերնստուչիցդ զհոգե
ւորկան խաղաղուիդ . աք վառքքեզ :

ՎԵՐԴ

Լ շրեի արդ այսօր աշակերացդ ՚ի թա
փօրական լերինն . և աշակերացդ զաթ
հուրեւք աղաղակէին ասելով . արաս
ցուք երիս տղւարս՝ մի անդ , և մի մօ
սիսի և մի եղիայի : Վ արդ՝ և մեք բանա
ւոր հօտքս երգեմք լէ քո ճշմրիտ վկայ
իցդ , անքեա՛ ՚ի մեզ զլոյս քո շնորհացդ
ի քոյ միասնեմ գալստեանդ և կեցոյ :

ԽԱՅ

Վ արդի որանական ամենյաղթ խաչի
քո անկեմիմք երկրոյդ ելով և խնդրեմք
զթողուի յանցանաց մերոց , քանզի սո
վաւ բարձեր զդատապարտուի աղգի
մարդկան : Եւ այժմ վն սբ յ անային
քոյ նշանի շնորհեա՛ զերկնային զխա
ղաղութիդ ամ աշխարհի :

ԵՆԻ
տանի

Տ ք մեր և փրկիչ յս քս , որ աղօթիւք ե
փոքորդւք բազմաչորհար վկային քո
և հօրն մերոյ սբ յն գրիգորի լուսւոր
չին , մեծաւ փառօք և բազմուք զօ
րացդ լուսեղինաց լ՛ջեր յերկնայից՝ երաշ

տրն արարատեն, ՚ի յայցելուի փոքու
 հօտիդ քոյ ազգիս հայոց՝ և ՚ի ցուցուցն
 յատկինի սիրոյդ և մեծի ողորմուքդ .
 և ոսկի ու աւամբ բաղխեցի զխորս ամ,
 քննդոց, և հաւածեցեր զգու նդս սան,
 դարմետակնց ուր և լուսաձև յօրին
 մամբ հրաշիկերսեցեր զմայր աթոռն
 մեր զմե և ջիւածին . և արարեր զհա
 շտեմարան անսպառելի շնրհոյք ամայ
 ոց՝ ՚ի լինիլ ծնող՝ դաստիարակ և կա
 տարել զգործիչ ամ եկեղեցեցս հայաս
 տանեյց: Մտք՝ պահեա՛ դնա անրատ
 հոստատուն և անողոտ, ՚ի պայծառա
 զարդուի եկեղեցեացս մերոց և ման
 կանցս սոցին մինչև ՚ի կատրած աշխար
 հի յողոց միշտ փառաւորի ամենաթբ
 անուն քո յաւիտնս յաւիտնից ամէն:
 Օ յատղաղուի շնորհե՛ս եկեղեցոյ
 քու մայր զխողողուի և զան շրթուի
 ՚ի թշնամեց պատե՛ր զմե և հաստատե՛ս
 ՚ի մի հաւատ զկրթիկե եկեղեցի զքեզ
 խոստովանիմք ամ և ամ կեցո՛ւ զմեզ:
 Օ յաճոյն թագաւի քո և զկարապե
 տուի մայ բանին իսախանէլ կրծեւով

Լ Կ Զ

Տ Ե

որ ՚ի ձեռն կնոջն զնախաստեղծն
 դրիստէն արտաքս ընկէց: Ա՛նկայ ՚ի
 զհոգիադա անօրէնութիւնք որբորբիւ
 և բազմելոցն հերոգիայ՝ զկարաւս ո
 տից աղջկնն հաճոյցոյց՝ զի դքոյդ հաս
 ցէ զգլուխ որ զամցան ձեռնդ բեցեր
 զգլուխն ՚Ին: Ա՛յ դու որ յանդատե
 բարբառոյ ձայն, գոչեա՛ որում ձեռ
 նադրեցեր պարգևել զխաղաղութի
 և զմեծ զողորմութիւն:

բստե

Յնձա՛ այսօր ցնձա՛ և զո՛ւարձացիր
 կաթուղիէ եկողի մբ՝ յիշտիաւ սոյն
 Մտեփաննասինախավկային քի վկայե
 ցելոյ հօր: Ա՛յ աղօթիւք բանայր զեր
 կինս զոր փակեաց աղամ և հրեշտա
 կակերպ տեսլեմբ տեսանէր զկերպա
 բանն հօր ՚ի կերպի աղամայ նստեալ
 ՚ի յաթոռ փառաց: Արդբա՛ լութի
 քարանցն որպէս զձաղնիս հաւաքե
 լ վբողորէր սրակս փոխանակ փշոցն
 և զաղանն: Ա՛յ զմարտիրոսահան ա
 ըւանն լուր խառնէր ընդ փրկական ա
 լանն ՚Ին՝ յոտեցելոյն ՚ի կողէն: Ա՛յ
 որոյ գոբա շանցել ՚ի փառս առաւել

քան զամ քան հայցե և վն մեր ՚ի
 վերնատունդէն զպարզ և սկե նայան
 վախճանից և զմեծ զողորմութիւն
 Յորովայնի բնարեալ քն Ստեփան
 նա յորովայնի բնարեալ քն Ստե
 փաննոս վկայ ճշմարիտ աւարեւական
 քարոզուէցն որ ՚ի վն անօրէն քարա
 ձգողայն աղօթէր առ քն Վճդ ասե
 լով մի համարիր սց զայս մե զս Վճդ
 ՚ի ձեռն սորին բարեխօսութեան շնոր
 հեւ մեզ ար զմեծ քո զողորմութիւն
 Յնձայ այսօր ցնձայ և զուարճանայ
 եկղցի քն տօնելով մեծաւ հանդի
 սիւ զհանրատենց յիշտկս քն վգե
 բազանցելու ՚ի հարս քն հայրամիտ և
 լուսաւորից տանս թորգոմայ քն
 Գրիգորիոս Վրքոյով անտնեւի չար
 չարանօրդ զաշխարհս ամ հիացուցեր
 Վնօրինի ձգնութիւն զհրեղէնան զար
 մացուցեր որք և զուկն զուկն յերկ
 նից ՚ի յերկիր խոնարհել ՚ի տես հան
 դիսի նահատակուէր փութային լու
 ան համեմատ համբերութիւն զգողող
 ցել արքայն իւրական զօրօքն լուս
 լուս

լուսե

A

լուսա

իւրդ նուաճեցեր: Աւստի հաճոյ ա
 շօթիւքդ զլուրցլ միտս նցին լուսա
 ւորեցեր և աւետարանին քիպաշտօ
 նեայս արարեր: Նդ նմին և զազգս
 հայոց նորոգ հագւոր ծննդեմբ ՚ի լոյս
 անձգիտուէ աներ: Այ և յատկապս
 լուսիպլեցր ՚ի մէջ ամսբց, և զառա
 քելահնն ընկդար զաթոռ և զպատիւ,
 և ընտսին պատկեցր ՚ի քսէ ան: Արդ
 ով հայր մեր և լուսւորիչ հոգւոյ մե
 րոց, աղաչեմք զքեզ միաբն ուխտիք
 եկղցւոյ քոյ, զի յաւուրս հրաշալւոյ
 տօնի քոյ, յատկապս բարեխօսացես առ
 քսման մեր, զի զեկղցիս և զմնացորդս
 ժողովրդեն քս պահեսցէ ՚ի խաղաղե
 փրկելով ՚ի հոգւոր և ՚ի մարմնաւոր
 թշնամեց, շի և մեք միշտ զմիշտկաքո
 կատարելով փնւորեցուք զհայր և
 զորդի և զմբ հոգին յաւանս՝ ամեն:
 Վերիգոր մբ քահանայապետ՝ որ զհա
 ւատս ուսուցեր և զբանկս զիւնացն
 հալածեցեր, մարգկան ուսուցեր քա
 րոզէլ զերորդուին, պատկեցար յար
 քայուէն, արք բարեխօս լեր առ մր
 վասն մեր:

E
 A
 Ի
 Ե
 Լ

Լուս

առի

որտ

մարտ

հայր

Առաքելք և վկայքքի աշամենկաշ
 հոգւոյն զորուքն զամսեան ը հա
 նուր յորդէգրուի կենաց կոչելով մի
 ամնակն որ երրորդուեն յորդորեցին
 երգել զվառս ՚ի յաւիտեն, ամէն:
 Այսօր ահաւոր ճայնք օրոտման հնչե
 ցին յերկնից ՚ի յերկրի կոչելով յորդէ
 գրուի զմեզ վերնոյն սիօնի. հաստա
 տուիքն հաւատոյ և պարծանքն եկե
 ղեցւոյ. որք ցօղով արեն իւրենց մաք
 րեցին զտիւղերս յանօրէն կռաշտու
 թեց. և միշտ հայցեն ՚ի քէ զքաւուի
 տօնողացս անուանց իւրենց: Այդ
 մաղթանօք սց ար իննայեա ՚ի փրկել
 քո ժողվւրդս որ միացնէ ես մրէսէր
 Տր որ հիմնեցուցեր զեկղցի քո ՚ի վե
 վիմի հաւատոյ, և կարգեցեր ՚ի սմա
 առաքելս և մարտիրէս՝ հովիւն և վար
 դապետս՝ առ ՚ի հաստատուի սրց և
 ձգնուք վկայից զթշնամին սորա վա
 նեցեր. ՚ի իսաղաղութե զսա պահեա
 ւած՝ ուց մարտասէր:

Օ հրայտկենն զարդրեցեր աթառ ՚ի
 յերկրի, առ քէն առեր զպատիւ յերկ
 նուստ

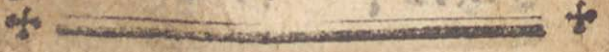
նուստ՝ ծնչքի՛ . ո՛վ էրանէ լիդ՝ Ի հարս
 ձբ հայրապետ: Բանզի՛քո վարդա
 պետուեդ սերմուեք՝ բարեւոյնուե
 բուսուցին հասկս. սւրախուե՛ պտուղ
 հատուցնելով և հաւտնցելոցս փրկու
 թի՛ շնորհելով . վնչ բարեխօսեա՛ առ
 օր վն անձանց մերոց:

Թ 14

Այ՛ յետ անասէր թգրին իէլէ եզե
 կիա՛ յարոյց անձ զյովսէ՛ որ զամ կու
 պաշտու իսն՛ի բաց ընկէց ուն և զբարե
 պաշտն կոստանդիանոս : որ զարիսի
 զմոլումն խափանեաց՝ և զմեծն (Թ) . է
 դոս յարոյց անձային նին ճուռ վատել՝
 թ դեմ այնցիկ որք զմբ հոգին հայհո
 եին: Լ. րդ՝ ո՛վ անարե՛լ և ուղղափառ
 քրթգէր՝ աղաչեա՛ զտր՛ի փրկել զմեզ
 ՚ի մարդապաշտ հայհոյուէ . զի և մեք
 սունեսցուք զյիշատիկսքո՛ խնդրելով
 ՚ի քէ զհաշտուի և զմեծ զողորմաւի:

Թ ա գ

Այ՛ յետ անասէր թգրին իէլէ Եզե
 կիա յարոյց անձ զյովսէ՛ որ զամ կու
 պաշտու իսն հնոյ ժողոլորեանն՛ի բաց
 ընկէցումն և ինարումն յարոյց զմեզրա
 նիկն թգէրաց զբարեպաշտն Լ. բ գ ա

րիոս ար'ի հեռաատունէ ծանեաւ զերկ
 նաւոր թիւորն զքս . և եղև քարոզ
 անձուէն ինքն ընծագս տիւզերցո Յեւ
 նարին և զմեծն Տրդատիոս՝ որ խաղա
 հալածեց զբիււամուկ կուսապաշտուիսն
 յԾէս հայաստանէյց . և զարդարեց
 ճշմարտ և ուղղփառ հաւատով . որ
 ուլ անձարեւ և բարեպաշտ սբ թիւր
 աղաչեա՛ զտր . ՚ի փրկել զմեզ յանօ
 բէն բռնաւորաց . զի և մեք տօնելով
 զսիշակս քո խնդրեացուք ՚ի քթէ զլսա
 ղաղուի և զմեծ զողորմու թիւ
 յաւանարի սբց և յիշակի մբց մար
 տիրոսաց՝ զձեռս համբառնալով աղա
 չեմք . բարեխօսուք մց և աղօթիւք
 զկենդանութիւս մեր խաղաղացի՛ ան
 ույ մարդասէր :

մբո

Ղգնւորքքի որք տան ջանաց անօրի
 նացն համբերեցիք և զմոլուի կսոցն
 խառնանեցիք . դասաւորեալք է հրէշ
 տակս ՚ի յերկինս . որք ունիք զհաւար
 ձակուի ՚ի քթէ՝ բարեխօսեցէք կեցուցա
 ղի զանձինս մեր՝ զձեզ աղաչեմք :
 Իբր ծագեցին մեզ յարեմոյց ույ զա

ձգն

հուս

րեգակն, և լուսաւորեցին համանդա
 մայն զաշխարհս հայաստանեայց, իա
 րատեցին զխաւարն անգիտուէ կուս
 պաշտուէ. և լուսաւորեցին զամ հողի
 հաւատով անգիտուէ: Մյ բարեխո
 սուքն քս անձ՝ պարզ և ետ՝ աշխարհի
 քում՝ զխաղաղութի. և անձանց մերոց
 զմեզաց թողուի, ոպ մարդասէր ար
 Օ յաղթանակ ձեր զհանդէս զոճար
 ձացեղ տօնէ եկղցի սբ. քանդի սբ. և
 թբ ստացայք զկուսութի. և իմարմ
 նի զանմարմնոցն ցուցիք զհանդէս:
 արանացելք քի երկնւոր իեայն
 դասերք վերին սիօնի. խնդրեցէք ՚ի
 քի զհաշտութի և զմեծ զողորմութի:
 Յաշխարհին ՚ի ճակամարտին, յաշխար
 հական ՚ի ճակամարտին և ՚ի մեծ պա
 տերազմին թ զիմամբտել լինէր անօ
 բինցն պատերզմ: Եւսկ երանելին հա
 տակքն՝ զմոլութի անօբինացն խափանե
 ցին և յաղթող գտան. քնզն՝ որոց ստա
 ցելէր զամայլն զօրութի, ոչ ժուժկա
 լէր նյ մարմնաւորական պատերզմ:
 Լճն՝ ԲՅ Լճ՝ սոցա բարեխոսուքս
 խնայեա՛ ՚ի մեղ և ողորմեա՛:

ԳՅ

կուս

վար

Գրե
Էջ

() օրական և վկայ ճշմրիտ քաջ նա
 հատակդ քի սբդ (Թեոփոս) . ոչ փո
 խանակեցեր զմարմինդ ք հիւսդ քու մ
 փրկնս . և ոչ ածեր զմասւ զապաւնս
 շինն անօրէն բռնաւ ըցն : Այլ վրին
 ազդեցուքն դիտելով զայրեցունս հո
 գւոց նոյ, վս այնորիկ լուցեր զտաճար
 կուոցն և անարդեցեր զպշտնունս նոյ :
 Արդ ՚ի յաղթօղ պատերազմի տօնոյ
 զացս զօր նահատակուէ քոյ քարե
 խօսեալ առ տր վս անձանց մե ըոյ :
 Գնալով փնջ քոց ՚ի Կառս կաթուղե
 կէ եկնցի քոքս մեծապիս պայծաւոյ .
 քանզի թգւրեալքն ՚ի քէն դիմնալք
 ՚ի յերկինս , ՚իսերաստիայ նահակին ՚ի
 յանօթ և ՚ի քարրնկեց յերեսս բռնաբ
 կուէին : Արք և քոջալերիին զմիմեանս
 զի մի լուծել ոք բաղանեօք անցաւ ո
 թիս պակասեացի . այլ գողալով առա
 քինարար՝ զինքն ըղերձել ՚ի յանձն
 անձային դանձուցն հարովոցի աղաղիե
 լով առ քս : Արդ մց բարեխօսու թբն
 րնկալ և զորդէ գրւի ժողովոցս մե ոյ
 ՚ի յոյս սկրազաց քոյ մո փառք քն ոյ

քառ

Երց
Տնչ

Որ ի վր քերթեցին հանգ չիս և ի զօ
րացն հրեղինացօր հնաբանիս ի զե և
բաբլոն և փրկեց քեզ իս մանկուհան
ի հրոյն բռնուէ տոք սղաղկե տլ գո
չին երգ նոր. մի գործք օրհնեց. ք և
բարձր արարէք: Թագւր փառաց և ա
րարիչ բողոքից որ մարդ աօրաւիցս գը
թացր ի ծր մանկուհան և փրկեցէր ի
բորբոքէլ բոցոյն. որք անարգ էջին ըզ
բռնուի Թագւրին և շեջուցին զգօրու ի
հրոյն. ք նսին և մեք քեզ վերգուչեմք
փրկեալ զմեզ ի հրոյն յաւանից: Օ ի
գու միայն ես բաղմազու թ մր քեզ
փառք յաւիտեանս ամէն:

Տը

Օ որ օրհնեն անըտե լի ճյիւղ իմանլե
Օ օրու իք երկնաւոր նահապետու իք.
Հրեշտակք և Հրեշտակետք Սթոռք
և Տրոռ իք. Իշխանա իք և պետու իք.
Սերթեք և Բերթեք և մեք օրհ
նեսցուք զնոյն ամենաւիք Նրորդու
Թին և զմի անու թիւնն:

Վ յօր երկրաւորս եկղցւոյ քահա
նայապետու ի ցնծայ հրաշափառ ալս
զերկնաւոր քահնայապետու ցղ կատա

Լ՛ի տօնախմբութեան մօտ: Եւ Քան
Գարնինց և հողեղինաց դասուցդ՝ և
Սեբմարմնակնիքս և հողեղինիքս համա
ձայնեւ լիսուորեմք զփնուորեցեայն՝ ի
ձէնք: Լ՛արդ՝ Վսբ Գաբրիէլ և Սի
բոյեւ Լմեծ հրեշտակեւոր բարձրելոյն
և ամ զինուորութեաննից, որք կայք
միշտ անջի աթոռոյ ամուսնն. անդա
դար քրիստոս լեւուք վն մեր առ տր.
Վերաբերել զմեզ զամենեսեան բնդ
ձեզ յեկնից արքայուին և միաձայն
բարբառով եղեւ զփառս:

Բարեկուսութեամբ սրբութեանց Լ՛ծածնին
սբյն Զօհմնու կրպետին, սբյն Ստե
փաննոսի նախա վկային, և սբոյն Գրի
գորի մերոյ լուսնորչին և սբոյն Լ՛ուզե
լոց և Սբերեց հայրապետաց և Սբ
դասեաց Սբտրոսց և Սբաբբոյ, Ղըզ
նաւորց և Սուսանաց, Սահատակաց
և Սիանձանց, և Սբ սբցբոց հնոց և
Սոնց՝ Զայտից և Սեյայտից՝ որոց սոյ
նոր է յիշատիկ. զհաղաղութի և զերկ
նասին ողորմութի քո պարզ և եւան մեզ
մարդասէր տր:

Եւ Լսաղաղութե զար աղաչեա
ցուք . քնկալ կեցի՛ Լ ողորմեա :

Օրհնութի Լ փառք հօր Լ որդւոյ՛ :
Խաղաղութի ակեհեցուն :

Խրատ : Աւերեց . Չանդին , Տէ քառաս
թե , Աւարաւանի . Վերախման . Լ ան
որհեց անհոգիին ճաշու փոխն այս է :

Սեծարցուցէ անձն՛ , Լ այլն , 186 :
Աղուհային , Չաղիաղարդին , հոգեոյ փո
շարին . Խաչի , Լ ինչեցեոյ Լ ան Արարիկեց
ճաշու փոխն այս է :

Տէ Թաղաւորեաց զվայելչութի զգե
ցաւ , ոգեցաւ ար զօրութի ընդ մէջ
իւր էան : հաստատեաց զաշխարհ զե
փ սաւանեոցի , պատրաստէ անժու
ք իտիզբանէ յաւիտենից դու ես :
Ամբողջան դետք ար , Լ անբարձին
գետք զձայնս իւրեանց . Լ յարիցեն
գետք ի գնացս իւրեանց :

Ղձայնէ ջուրց բաղձոց . սքանչելի
եղեն զբօսանք ծովու :

Աքանչելի ես դու ար իբարձունս .
վկայուեց քոց մեք յոյժ հաւանցար :
Տանքում վայելէ սրբութիւն ար
ընդ երկայն աւուրս : Փա՛ : Օւ անին
Եւ ի հոգեոյ փաշու . այս է ճաշու փոխն :

Չորհեա՛ երուսաղէ՛մ զտէր* * * * *
 Եւ օրհնեա՛ զամժ քո՛ սիօն* * * * *
 Օ՛հ զօրացոյց զնիդս զբունց քոց,
 Լ օրհնեաց զօրդիս քո՛ ՚ի քեզ *
 Ո՛հ դասհմանս քո՛ ՚ի խաղաղուէ՛
 պարաբառ-թի ցորենոյ լցոյց զքեզ:
 Ա՛ռաքէ՛ զբան իւր յերկիր . վաղվաղ
 ընթանան պատգամք նր:՝ Վնէ՛ զձիւն
 ույ զաոր . Լ զմէզ սպ փոշի ցանեաց:
 Ա՛րկանէ՛ զսառն որպէս սլաօտառ .
 առաջի ցրաց նր՝ ո՛հ կարէ՛ կալ:
 Ա՛ռաքէ՛ զբան իւր՝ Լ հալէ՛ զնոսա .
 ճնչեացեն հողմք՝ Լ գնացեն ջուրք:
 Ա՛ատմէ՛ զբան իւր յակօբայ , զարդա
 բուծիւն Լ զիրաւաւնս իէլի:
 Ա՛ջ այսպէս արար ամ ազգաց թր . Լ
 զդատաւտանս իւր ո՛ջ յայտնեաց նց:
 Ա՛նկայն սից փօնից ծալա փոխն աչս է:
 Ա՛րեցի՛ զէ լուհցէ թր զձայն աղօ
 թից իմոց Լ այլն ույ ՚ի թիւն , 220 :
 Եւ Բաբելոնացոց յօրս փօն ոչ փօնի . Եւ ամ
 բեջաբաբի Լ ուրբաբի՛ յօրս պոհս լիկի
 ծալա փոխն աչս է:
 Ա՛րհնեցէ՛ք զտր ամ աղինք . գովե
 ցէ՛ք զնա ամ ժողովուրէք:

Օ օրացի ողորմուի նր'ի վր մեր .
և ճշմարտուի ան մնացե յաւիտեն :
Քասո Տօր և Որդոյ և' :

Եւ ապա առ շարական ը փոխց պատշաճից
և իրախէի յարսւիէ :

Աք ան քր և հզօր քր և անմահ . և
այլն ը պատշաճի : Եւ իցս իրիեա'

Եւ ևս իաղաղութ շաբ աղա'' :

Ա ք իաղաղութ թէ ան աշարհի . և
հաստատուե քր եկեղեցւոյ զտրա'' :

Ա ք տմենայն քր և սղղախառ և
պիսկոպոսաց զտեր աղա'' :

Ա ք հարապետին մերոյ ան (ա. ս. ս. ս. ս.)
կենաց և իրիւակ հոգւոյ նորին զ'' :

Ա ան վարդապետաց՝ քահանայից՝
ասրկաւազաց՝ դպրաց՝ և ան սղղախ
մանկանց եկեղեցւոյ, զտր աղա'' :

Ա ք բարեպաշտ թաղաւորաց՝ և
անասէր իշխանաց զօրաւարաց՝ և
զօրաց նոյին, զտր աղա :

Ա ք հոգւոցն'' : Եւ ևս միաբան'' :

Օ անձինս մեր՝ Ողորմեաց մեր՝

Սաղևանս

Օ ի աղորմած և մարդասէր էս անձ
գոռով և քեզ վայելի փառք իշ՝

Սաղևանս անձնս աբ յինանցն յաւարն է
բէս քոյս օ զի ինչև ՚ի հսկոյ քաղաքս
հի քոյս Սաղևանս քաւի վարդապետ լա
անցն քոյս վերջն երես աչլոս աստ՝

Երանեալէ այր՝ որ ոչ գնաց ՚ի՝
ալէլուիայ օ ալէլուիայ օ ալէ՝

Սեղեր խաւէցան հեթանոսք և՝
Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ՝

Համբարձանն անձնս սաղևանս կորդոս
Համբարձանս անձնս սոհոս թեամբ և
անձնս անձնիս իողոյս

Սաղևանս հարկէք անձնս հեթանոսք օ աղո
ղակեցէք աս անձնս իմայն ցնծու թե
Տէր բարձրեալ և ահարկու օ թագա
ւոր մեր ՚ի վր անձնս բերիս

Հնազանդ արար զժողովուրդս մեր
և զհեթանոսս ինէրքոյ սաղևանս մերոյ
Սաղևանս զնեզ իւր ՚ի թաւանգուի

զգեղեցկուի յակորայ՝ զոր և սիրեց:
Համբարձաւ ան օրհնութեամբ. և
ար մեր ճայնիւն իողոյ:

Սաղմնոս ասացէք ան մերում, սաղ
մնոս ասացէք թագաւորին՝ մերում,
սաղմնոս ասացէք:

Թագաւոր մեծ՝ ի վր ան երկրի ան է.
սաղմնոս ասացէք նմա իմաստութիւն:

Թագաւորեաց ան ի վր հեթանոսաց,
ան նստաւ յաթոռ սրբուէ իւրոյ:
Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցանաւ
ան արբահամու, զի ան զօրութիւնք
յերկրէ յոյժ համբարձան:

Բնեբրոտաճ՝ ի Գործոյ աստեղոց

Լ՝ ճայնս պաշտեմ զհայրենի անն
հաւատացեալ անի՝ որ ինչ յօ
րէնան և ի մարդարէս գրեալ է:

Ունիմ զյոյս առ ան. օրում և գորբա
խոյ անն ունին՝ թէ յարութիւն լե
նեւոց է արդարոց և մեղաւորաց:

Յորում և ես իսկ ճգնիմ. անխիղճ
մատու ունիլ առ անձ և առ մարդիկ
յամ ժամ: Իբարզում ամաց ողորմու
թիս եկի առնել յաղգղ իմ, և ետու
պատարագիս: Արովք գտին զես
որբեալ ՚ի տաճարին:

Տոբոյ Գալտեան ճաշոս ասիոս իջորդ:
Տոբի քո բարի՛ առաջնորդեցէ ինձ
՚ի յերկիր ուղիղ:
Տոբ լուր աղօթից իմոց: և այլն ոսյ
՚ի թիւն 19:

Տապահակին ճաշոս ասիոս

Ըբի՛ տր ՚ի հանդիստ քո. դու և
տապանակի կտակի որբութե քո:
Յիշեա՛ տր զդաւիթ. և զամ՛ հե
զութիւն եր:
Արպէս երդու՛աւ ան, և ուխտս եդ
այ յակորայ:
Թե՛ ոչ մտից ՚ի յարկս տան իմոց. թե
եւ չից յանկողինս մահճաց իմոց:
Թե՛ տաց քուն աչաց իմոց. կամ
իմջ արտեանաց իմոց. կամ հան
գիստ

զիստ իրանաց իմոց . մինչև գաղից ըզ
 անդի յարկի ան ան յախորայ
 Եւ զաւուր զնմանէ յեփրաթայ .
 և գտաք զնա ՚ի դաշտս մայրեաց
 Սոցուք ՚ի յարկս նր . երկիրաւուցուք
 ՚ի անդուղ՝ ուր կացեալ են ասք նր :
 Եւ ըն ար ՚ի հանգիստ քո՝ դու և
 տապանակ կտակի սրբուէ քո :
 Բաճակայք քո զգեցցին զարդարու
 թի . և սրք քո ցնծարով ցնծացեան :
 Ա թ դաւթի սիրելւոյ քո . մի դարձու
 ցաներ զերեսս քո յօծելոյ քու մնէ :
 Լորդուաւ ար դաւթի ճշմարտու թ
 և նշ անաց նմա . ՚ի պտղոյ որովայնի
 նր նստուցանել յաթոս նր :
 Թե պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ .
 և զվկայուիս իմ . զոր ուսուցից նց :
 Արդիք նց նստցին յաւիտեանս յա
 ւիտեանից յաթոս քո :
 Հաճեցաւ ար թ սիօն . և ընտրեաց
 բնակիլ ՚ի նմա . ասէ՛ այս է հանգիստ
 իմ՝ յաւիտնս յաւանից . ՚ի սմա բնիկե
 ցոյց՝ զի հաճեցայ թ սա : Օ յարիս սր
 օրհնելով օրհնեցից . և զաղքատս սր
 Լցուցից հացիւ :

Լ՝ ընդանց սր զգեցուցից զփրկուի .
 և սբբ սր ցնծալով ցնծասցենս .
 Կնդ ծագեցից եղջիւր 'ի դաւիթ .
 պտրտտ արարից զճրագ օծելոյ խնդ .
 Եւ շնամեաց սր զգեցուցից զամօթ .
 այլ 'ի վր նր ծաղկեացի սրբուի իմ :

Ս արդաշտոնն ծաղ- սող :

Տր՝ ով կացցէ 'ի խորանի քում կամ
 ով բնակեացի 'ի լեանն սբ քո .
 Ար գնայ ամբիծ . գործէ զարդրուի ,
 խօսի զճշմարտուի 'ի քրտի իւրում :
 Ար ոչ նենգաւ որեաց լեզուաւ իւր
 ով . և չար ընկերի իւրում ոչ արար :
 Կախատինս 'ի մերձաւորաց ոչ առ-
 նու . արհամարհեալ է առաջն նորս
 չարագործն :

Օ Երկիւղածս ան փռւոր առնէ . որ
 Երդնու ընկերի իւրում և ոչ ստէ :
 Օ արծաթ իւր 'ի վարձու ոչ տայ . և
 կաշնս 'ի վր իրւանց ոչ առնու որդոյս
 արասցէ 'նա մի սասանեացի յաւտն :

Ս Երափոխն անձնինն ծաղ- սող :

Ըրի՛ տէր 'ի հանգիստ քո . գու և
 տապալի : և այլն սոյ 'ի թիւն :

Մէ խաչին ճաշու սաղ՛:

Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեւոյց քոյ
և ետուր ուրախուի սրտից մերոյ:

Ի կարգալ իմում լո՛: և այլն . 479:

Շնչակալին եւ այլոց լախեցեաց փօնի՛

Ղաշու սաղնոս իցորտ:

Լ՛ծ զՏիմուհոս էարկ նմա յաւիտեն .
բնկալաք ան զողորմութիւն քո ՚ի
մեջ ժողովորդեան քո:

Մէծ է ար և օրհնէլէ յոյժ . ՚ի քա
ղաք այց մերոյ ՚ի լեառն սբ նր:

Հաստարմատ ցնծացէ ցնծուք ամ
երկիր . լէրինք սիօնի կողմանք հիւսի
սոյ ՚ի քաղաք թաւորին մեծի:

Լ՛ծ ՚ի տաճարի իւրում յայտնի . ՚ի
ժամանակի ուր օգնական լինէր նոյ:

Մհաւասիկ թագաւորութիւնք երկրի
ժողովեցան և անկցին ՚ի միասին:

Ինքեանք տեսին այսպէս և զարմա
ցան . խառովեցան՝ սասանեցան՝ և դո
ղումն կալաւ զնն:

Լ՛նդ երկունք ուր ՚ի ճննդեն . և հողմն
սաստիկ վշրեացէ զնաւս ՚ի թարսիս:

Այլ լուաք՝ սոյնու և տեսաք ՚ի քաղա
քի տն զօրուէց ՚ի քաղաք այց մերոյ:

ՄԾ զհիմունս էարկ նմա յաւիտեն.
ընկալաք անձ զողորմութի քո ՚ի մէջ
Ժողովորդեան քո:

Ստանուն քում անձ օղյակէս և
օրհնութիւն քո ընդ անձ տիեզերս.
և արդարութիւն լի է աջ քո:

Աւրաս Եղիշի լեառն սիօն. և ցըն
ճասցեն դատերք յուղայ վասն իրա
ւանց քոյ ար:

Եղեցարձեք զսիօնիւ պաշարե
ցէք զնա՝ և պատմեցէք զաշարկս նր:

Ինք զսիրտս ձեր ՚ի վր զօրութեց նր.
բաժանեցէք զամուրս նր՝ զի պատ
մել կարասջիք յաղդ յայլ:

Մի է անձ անձ մեր յաւանս յաւանից.
և սա՛ հախճեցէ զմեզ մինչև յաւանս
Ստեփանոս անձանիս ճաշու սաղ:

Տր ասցէ զբան՝ ոյք աւետարանեն
զօրութիւն բազմաւ:

Յարկցէ անձ և ցրունեցին անձ թըշ
նամիք նր. վախիցեն աստիճեք նր
յերեսաց նորս:

Այ պակասի ծուխ՝ պակասեցին.
այ հալի մոմ աւաջի հրոյ՝ այնչա կորի
ցեն մեղաւորք յերեսաց այ:

Լ' րդարք սւրախ եղիցին՝ և ցնծաւ
ցեն առաջի նորա . և զաւարճացին
յուրախութեան իւրեանց :

(Օրհնեցէք զսփ մեր՝ և սաղմնս առա
ցէք անուան նր . ճանապարհ արարէք
այնմիկ՝ որ նստի ընդ արեմուտս . և
սր է անուան նր : Ցնծացեն առաջի
նր . և խառվեցին յերեսաց նր :

Ար հայրն է որբոց և դժուոր այրեաց
սփ ՚ի տեղւոջ որբութե իւրոյ :

Լ' Ծ բնակեցուցանէ զփակբոնս ՚ի
տան . և հանէ զկապեալս քաջութե
իւրով . սայնս և զդառնացողս՝ որբ
բնակեալ են ՚ի դերեզմանս :

Լ' Ծ ընդ ելանելն քս առաջի ժողո
վրդեան քս . ընդ անցանելն քս յա
նապատ՝ երկիր շալ ժեցաւ :

Վանդի և երկինք ցողեցին յերե
սաց այ սինախ առաջի այ իսրայէլի :

Լ' ԶԱրե. կամաց պատրաստեցեր սփ
ժառանգութե քում . թէպէտ և հիւան
դացաւ . սակայն դու հաստատեցեր
զնա . և գազնք քս բնակեցին ՚ի նմա :

Վատրաստ արարէր քաղցրութե քով

Handwritten marginal notes in Armenian script, including the number 175 and other illegible text.

աղքատի ան . տէր տացէ՛ զբան՝ ոյք
աւետարանեն զօրուք բազմաւ .
Թագաւոր զօրուեց սիրելւոյ . գեղեց
կուի տան քո բաժանեալ՝ յաւարի .
Թէպէտ և ննջես զիք՝ ի մէջ վիճակաց :
Թաւք սղաւնոյ արծաթապատ . և
Թիկնամէջ նր՝ ի գոյն ոսկւոյ :
Վ գուճարել երկնաւորին զժգառո
՝ ի վր նր՝ ձիւնասցին ՚ի սաղմօն :
Լեառնայ՝ լեառն պարարտ . լեառն
մաժեալ՝ լեառն պարարտ . և զինչ
կարծէք լերինք հպարտացեալք :
Լեառն ընդ որ հաճեցաւ ան բնա
կիւ ՚ի նմա . քանզի և տէր իսկ բնա
կեցի ՚ի նմա իսպառ .
Ասաք այբիւրապատիկք . հազարք ուշ
ղեչք . և ասր ՚ի նմ ՚ի սինէ սրբուե իւրոյ
Նլ ՚ի բարձունս և գերեաց զգերու
Թի . հառ աւար . բաշխեաց պարգևս
և ետ որչւոց մարգիկն . քանզի թերտ
հաւատից ևս բնայիւլ եղիցին ՚ի նմա :
Տք ան օրհնեալ՝ օրհնեալ ասր զօրհն
նապաղ . աւաջնորդեացէ մեզ ան
ժրկիչ մերս ՄՃ մեր ան կենարար . և
՚ի անէ են ելք մահու .

Գրք Եսայի

Բայց սակայն ամ զշրեօցէ զգլուխս
Թշնամեաց մերոյ . և զհերն կարճնո
վին՝ ոյք գնան յանօրէնուէ իւրեանց :
Եւ այն ար ՚ի խորոյ անդնդոյ դար
ձուցից . և ՚ի միջոյ Ժանեաց՝ զայն ՚ի
դուրս կորզեցից :

Ուն Թացցի ոտն քո յարեն . և լեզուք
շահոյ քոյ յարենէ Թշնամեաց քոյ :
Եւ ընդան գնացք քո ամ . գնացք
այն Թագաւորին մերոյ ծբյ :

Սանխեցին իշխանք հանել զօրհնուի
՚ի մէջ գուսանաց և գովչաց :

Յեկեղեցիս օրհնեցէք զամ . և զար
աղբերացն ինչի : Եւնդ բենիամին ՚ի
տղայուէ զարմանալի . իշխանք յուդոյ
աւաջնորդք նր . իշխանք զարուղօնի՝
և իշխանք նեփթաղիմայ :

Հրամայեա՛ ամ զօրուք քով զօրացն
զայս՝ զոր հաստատեցէր ՚ի մեզ :

Ի՛նչ առաջարկ քու մէջ յե՛նչ մէ՛ջ . քեզ մն
տուսցեն Թագաւորք զպատարադս :

Սաստեա՛ ՚ի գազան եղեգան . ՚ի ծո
ղովս զոճարակաց և ՚ի դասս երնջոց :
Ստանային այնօքիկ ոյք ընտրեալ

Են արծաթով : ցրուէն՝ զհեթանոսս
ոյք կամին ընդ պատերազմ :
Եկեցեն հրեշտակք յեդիպասէ :
հնդիէք յառաջագոյն ձեռքառու
լիցին առ ամ :

Թագաւորուծիք երկրի օրհնէցէք
զամ . և սաղմոս սաացէք ան
Ղանապարհ արարէք այնմիկ՝ որ նրա
տի յերկնից երկինս ընդ արևելս :
Մաս տացէ զձայն իւր ՚ի ձայն զօ
րուծեան . և առէք զփառս ան :

՚Ի վր իհի ձեծ վայելչուծի նր . և
զօրուծի նր մինչև յամպս երկնից :
Սքանչելի է ամ ՚ի վերայ մբց իւրոց
ամ իսրայէ լի :

Մ' տացէ զօրուծի հաստատուծե
Ժողովրդեան իւրոց . օրհնէլ է ամ :
Սնդեանն ՚Բի ծաշս սող :

Տք ասաց ցիս որդի իմ էս դաւ . և
էս այսօր ծնայ զքեզ :

՚Եղէր իսովեցան հեթանոսք . և
Ժողովուրդք իսրհեցան ՚ի անախա
Յանդիման եղեն թագաւորք երկ
րի . և իշխանք ժողովեցան ՚ի միտին
վն ան և վն օծելոյ նր 347 լը

Խղեցուք զ՛սպանս ն՛ջ և ընկեա
 ցուք ՚ի մէնջ զլուծ նոցա։
 Բնակեացն յե կինս ծիծաղեսցի բղ
 նոքօք և տէր արհամարհեսցէ զնս։
 Յայնժամ խօսեսցի ի նա բարկօք
 խորով և սրամտութք իւրով խոռվե
 ցուսցէ զնս։ Ես կայի Թագաւոր ՚ի
 նմանէ ՚ի վթ լեթին սիօնի սրբոյ նք
 ՚ի պատմել զհրամանս ան։
 Տէր ասաց զիս որչի իմ ես գու
 և ես այսօր ծնայ զքեզ։
 Խնդրեա՛ յինէն և տայ քեզ զճեթա
 նոսս ՚ի Ժառանգութիւն և իշխա
 նութի քեզ ընդ անձագոս երկրի։
 Հովո՛ւնեսցես զնս գաւազանաւ երկ
 թեաւ և ոպ զանօթ բրտի փշեոցոս
 զնոսա։ Եւրդ՝ Թագաւորք զոյս ՚ի
 միտ առէք և խրատեցարուք ամենե
 քեան՝ ոյք դատէք զերկիր։
 Ծառայեցէք ան երկուղի՛ և զըն
 ծացէք առաջի նք դողութք։
 Բնկալարո՛ւք զսրատ նորա՛ զի մի
 բարկասցի տր և կորընչեցիք ՚ի ճա
 նապարհացն արդարութե։

Ի ժամանակի յորժամ բորբոքեացն
բարկուի նր: Երանի ամենեցուն
ոյք յուռացնալ են ՚ի ար:

Բառաւորեաց Կալօրեանն Քն Էալ՝
Տեսն ամ ծագք երկնի զերկուծի
այ մերոյ:

Օրհնեցէք զոր յօրհնութիւն նոր՝
զի սրանչեւիս արար:

Փրկեաց զնա աջ իւր. և բազուկ
սուրբ իւր:

Եցոյց ար զերկուծի իւր. ասաջի
աղփաց յայտնեաց զարդարութի իւր:

Յիշեաց ողորմութի իւրով զյակօր.
Ճշմարտութի իւրով զսուսն ինչի.

և տեսն ամ ծագք երկնի զերկուծի
այ մերոյ:

Ղաղակեցէք աս ար ամ երկիր.
օրհնեցէք՝ ցնծացէք՝ և սաղմս սաս

ցէք: Սաղմս սասցէք այ մերոյ օրհ
նութ օրհնութի ՚ի ձայն սաղմսաց:

Ի ձայն օրհնութի կռածոյ փառոյ՝ օրհ
նութ ցնծութ. և ՚ի ձայնեղէր փառոյ՝

աղփակեցէք. ասաջի թգլ որին ան:
Սաղմսցի ծով լին իւրոյ՝ և տիե

զերբ և ամբ բնակիչք նորա . և գերաբ
ծափս հարցեն 'ի միասին ձեռամբ :

Երկինք ցնծասցեն առջի ամ' զի գայ
զի հասեալ է ար 'ի դառել զերկիր :

Պատէ զաշխարհս արդարութի . և
զբողովուրդս իւր ուղղութեամբ :

Մ' ի քրդոսն որ է ծաշխարհի' ճալ'
Երկինք ցնծասցեն առաջի ամ' զի

գայ . զի հասեալ է ար 'ի դա' :
Օրհնեցէ՛ք զար յօրհնութիւն նոր'

և այլն այլ 'ի վերայ :

Հասարակաց Լիւրօսից ճաշխարհի'
Բեզմայելէ օրհնութիւն ամ' 'ի սիօն .

և քեզ ապցին աղօթք յեկեմ :

Եւր աղօթից իմոց' զի առ քեզ ա
մենայն մարմին եկեացէ :

Բանք անօրինաց զօրացան 'ի վր' մեր .
և զամբարշտութիւն մեր դու քաւեացեա :

Նարանի' զոր ընտրեցեր և բնկալար .
և բնակեցին 'ի դաւիթս քո :

Եցուք մեք 'ի բարութիւն սան քո . թէ
տաճար քո սքանչելի արդարութի' :

Եւր մեզ ամ' վրկիչ մեր , յոյս ամ'
ծագաց երկրի' և որ 'ի ծով հեռի :

Կատրաստէ բզէրինս զօրութի
Լուսի, և զգեցեալէ զօրութի:

Ո՛խօսվեցաւ ցանէ զմեծութի ծո-
վու, և զձայն ալեաց նր ցածուցանէ:
Խառվեցին հեթանոսք և երկիցեմ
բնակիչք երկրի ՚նշանաց քոց:
Յելս առաւօտու ընդ երեկոյս զու-
արձասցին. հայեցար յերկիր՝ արբե-
ցուցեր զնա. և բազում արարեր զզ-
մեծութիւն նորա:

Գետն այ լի եղև ջուրը. կատրաստ
արարեր զկերակուր նորա. զի այս
պէս է կատրաստութիւն:

Օ՛վհօս նորա արբեցուցեր, և բա-
զում արարեր զարմտես նր:

՚Ի ցօղէլնր զուարթ եղիցի բոյս նր.
օրհնցի պսակ տարւոյ քաղցրութիւնք:

Ղաշտք քո լցցին կարարտութի, պա-
րարտացին գեղեցկութիւն անապատի:

Բ՛լուրք զցնծութիւն զգեցցին, և
զգեցցին խոյք մաքեաց:

Տոլիտք բազում արասցեն զցորեան
աղաղակեացեն և օրհնեացեն:

Տրեզրահապեաց՝ ճաշու ստղ՛:

Ո՛րար զհրշմկս իւր յողիս. 351

Ե զպաշտօնէյս իւր 'ի հուր կիզէւոյ:
() Բհնեան անձն իմ զտրտէր ամ իմ
մեծ եղէր յոյժ:

Խոստովանուի և զմեծ վայելչաւի
դղեցար . արկեալ զլոյս օպ զօթոց .
ձգեցեր զերկինս օպ զխորան . և ար
կեր 'ի վր ջուրոց զվերնայարկս նր:
Ե գնէ յամպս զգնացս իւր . և շրջի
նա 'ի վերայ թևոց հողմոց:

Ե արար զհրէշտակս իւր յոգիս . և
զպաշտօնէայս իւր 'ի հուր կիզէւոյ:
Շաստատեց զերկիր 'ի վր հաստատու
թէ իւրոյ՝ զի մի սասանեացի յաւտն:
Իւրք օպ զգեստ վերարկու է նր .

'ի վերայ շերանց կացցեն ջուրք:
'ի սաստէ քումմէ փախիցեն . և 'ի
ձառնէ որտալոյ քումմէ ասրսիցին .
Ե շանեն լեռնանան և իջանեն դաշ
տանան 'ի տեղի յոր հաստացեր զնր:
Ե սհման եղեր և ոչ անցանեն . և ոչ
ևս դառնան 'ի ծածկէլ զերկիր:

Ե արքեցեր զաղբիւրս Է ծործորս .
'ի միջոյ շերանց գնացցեն ջուրք:

Ե բուցանել զամ գազանս վայրի .
ԻԻ 352 յա

յագէտցին զիւրք 'ի ծարաւս իւրնց:
Անդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն.
Եւ 'ի միջոյ վիմաց տացեն զձոյնս իւրնց:
Արբուցանէ զէրինս 'ի շտեմարա
նաց իւրոց . 'ի ստղոյ գործոց իւրոց
լցցի երկիր:

Բաւոռացէք զխոտ անասնոց՝ զդաշա
րի 'ի ծառայու թիւն մարդկան:
Ճաներ զհաց յերկրէ . գինի ուրախ
առնէ՝ իւշ զուարթ . և հաց հասաա
տէ՝ զտիրա մարդոց:

Յագէտցին ծառք անտառի . և մայր
քրն իբր անանու զսրս դու անկեցեր:
Անդ թռչունք երկնից ձագս հան
ցեն . և բոյն արագ լի ապաւենէ նոց:
Երկնք բարձունք են եղջերոճաց .
և վէմք ապաւենք նսպ ստտակաց:
Արարէր զուսին վն ժամանակի . արե
գահն ծանել զժամ մտանե լոյ իւրոյ:
Արարէր զնաւար՝ և եղև գիշեր . 'ի
նմա գնան ամ գազանք անտառի:
Աորիւնք առիւծաց մունչեն և յա
իրշտակեն . և խնդրեն յայ զկերա
կուրս իւրեանց:

'ի ձագեր արևու ժողովին

և ՚ի մորիս իւրեանց դադարին :
Եւ յանէ մարդ ՚ի գործս իւր . և ՚ի վա-
տակս ճեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ :
Որպէս զի մեծ են գործք քո ար .
զնամինչ իմաստութիւն արարեր . և լցաւ
երկիր ստեղծութեամբ քովք :

Մ. յս ծով մեծ և անդորր . ՚ի սնա են
սողունք՝ որոց ոչ գոյ թիւ . զազանք
մեծամեծք և մանունք . ՚ի սնա և
նաւք գնան . վիշապն զոր ստեղծեք
խաղաչ նովաւ :

Մ. մենեքեան քեզ սպասեն . և դու
տաս զկերակուր նոց ՚ի ժամու :

Տաս դու նոց և կերակրին . բանաս
զձեռն քո և կերակրես զամենեւեմ
կամօք քովք :

Պարձուցանես զերեսս քո ՚ի նոցա
նէ . և խռովին . հանես զոգի ՚ի նոցա
նէ . պակասին և ՚ի հող դառնան :

Մարեսս զոգի քո և ստանաս զնն
և նորոգես զերեսս երկրի :

Եղիցին վառք տն յաւխտեան . և
տրուրախ եղիցի յարարածս իւր :

Մ. հաջի յերկիր և տայ դաղալ սնան

մերձեցի ի լեռնս և ծխեցին:

(Օ) Տեսցից զար ի կեանս իմ, սաղ
մնս ասացից այ իմց մինչև եմ ես:
Քաղցր եղիցի նմս օրհնութի իմ,
և ես ուրախ եղէց ի ար:

Պակասեցին մեղաւորք յերկրէ .
և անջարչոք մի ևս գացին ի նմս .
օրհնեալ անձն իմ զար:

Աստուծոյ և ճարգարի: Ճշտս սաղ:

Բնդ ամ երկիր ել բարբառ նց, և
մինչև ի ծագս Ծի են խօսք նց:

Երկիր պատեն զհասս այ, և
զարարածս ձեռաց նս ս պատմէ
Հարամութիւնս

(Օ) ր աւուր բղիւկ զբան . և գիշեր
գիշերի ցուցանէ զգիտութիւնս:
Ճեն բանք և իչ են խօսք որոց իչ
լսին ճայնք նց:

Բնդ ամ երկիր ել բարբառ նոցա .
և մինչև ի ծագս Ծի են խօսք նց:

Յարեաւ եհար զխորան իւր և ինքն
որդ իեռոյ՝ զի ելանէ յաւազաստ
բիւլ . և ցնծայ նա օրայնս հսկայ

Արևթանալ զճանապարհս իւր
՝ Ի ծագաց երկնից են ելք նր. և հան
գլխաւ նր մինչև ՚ի ծագս նորուն. և
նչ գր իցէ որ թագեցէ ՚ի տապոյ նր:
Օրէնք տն անբիծք են՝ և դարձու
ցան են զհոգիս. վկայուի տն հաւտ
տարիմ է՝ և իմաստուն առնէ զտղայս:
Մքշարու թիք տն ուղիղք են և ու
բախ առնեն զսիրտս. պատու իրանք
տն լոյս են և լոյս տան աչաց. եր
կիւղ տն սբ է և մնայ յաւիտեան:
Ղատատատան տն ճշմարիտ է և ար
դար է ՚ի նոյն:

Յանկալի է նա քան զսկի. և քան
զականս պատուականս բազումն.
քաղցր է նա քան զմեղու խորխաւ:
Քանզի ծառայ քո պահեցէ զսյս.
՚ի պահել նմա հատուցումն բազումն:
Օ յանցուածս իւր ով կարէ առնուլ
՚ի միտ ՚ի գաղանկց իմոց սբ արա՛ զեռ
տր. և յտարէն պահեա՛ զծռչո քո:
Մզա թէ՛ ոչ տիրեցէն ինձ, յայնժամ
անբիծ եղէց և սբ եղէց ՚ի մեղաց մե
ծաց: Եղէցին քեզ հաճոյ բանք բե
րանոյ

իմոյ . և խորհուրդ որակ իմոյ առաջի
քո յամ ժամ . որ օգնական իմ
և փրկիչ իմ :

Տարադեպայ և Վարդադեպայ ճաշ' :
Բահանայք քո զգեցցիմ զարդա' :
Յիշեա՛ թրդուաւ ի թ և զամ հեզու ի
նր : և այլն որոյ 'ի թիւն , 383 :

Հանգիս Մարտիրոսայ ճաշու առ' :
Պատուական է առաջի անմահ սրբ
իւրոյ . ո՛ր թր ես ծառայ քո եմ . ծա
ւայ և սրդի աշխնոյ քոյ :

Մաւառայի զոր և խօսեցայ : և
այլն որոյ 'ի թիւն , 339 :

Յօհաննու տասեւոցն 'ի խառն իրաց ա
ռաջին Ռշնոյն է ընկերդւած : 4 . 70

Արեւելք՝ սիրեցցուք զմեծանա .
զի սէր յայ է : Եւ ամ սր սիրէ՛
յայ է ծնեալ և ճանաչէ զամ . և
որ ոչն սիրէ՛ ոչ ճանաչէ զամ . զի
ամ սէր է : Եւ զի յայսմ երեւցաւ
սէրն այ 'ի մեզ . զի զարդին իւր միա
նին առաքեաց յաշխարհ . զի եղի .

ցուք նովաւ կենդանիք: Այսմ է
 սէրն, ոչ զի մեք սիրեցաք զամ, այլ
 զի նա սիրեաց զմեզ, և առաքեաց
 զորդին իւր ի բաւուծի մեղաց մե
 րոց: Սիրելիք՝ եթէ ամ նոյնպէս սի
 րեաց զմեզ, ապա և մեք պարտիք
 զմեմեանս սիրել: () ամ ուրաք եր
 բէք չիք տեսեալ, եթէ սիրեսցուք
 զմիմեանս, ամ ՚ի մեզ բնակի, և սէր
 նր ՚ի մեզ կատարեալ է: () յառիկ
 գիտեմք եթէ մեք ՚ի նմա բնակեալ
 եմք և նա ՚ի մեզ, զի ՚ի հոգւոյն իւր
 մէ ետ մեզ: () և մեք տեսաք և վը
 կայեմք՝ զի հայր առաքեաց զորդին
 իւր փրկիչ թի: Ար որ խոստովանեւ
 ցի եթէ յմ է որդի ամ, ամ ՚ի նմա
 բնակի և նա յամ: () և մեք հաւա
 տացաք և ծանեաք զսէրն ամ զոր
 ունի առ մեզ: () սէր է, և որ կայ
 ՚ի սէրն՝ բնակեալ է յամ, և ամ ՚ի
 նմա բնակի: Այսմիկ կատարել է
 սէրն, նր ՚ի մեզ, զի համարձակութի
 ունիցիմք յաւուրն դատատանի.
 զի որպէս նայն է՝ նոյնպէս և մեք եմք

Եւ յառարձի յայտմիկ : Երկիւղ ոչ
 գոյ ՚ի սէր , այլ սէրն կատարեալ ՚ի
 բնոյ մերժէ զերկիւղ . զի երկիւղ
 Ըտանջանօք է . իսկ որ երկնչի ճե
 կատարեալ ՚ի սէրն : Եւ մեք սիւ ես
 ցուք զամ՝ զի զի նախ նա սիրեաց
 զմեզ : Եւ թէ որ ասիցի եթէ սիրեմ
 զամ և զեղբայր իւր ասիցի , սուտ է
 որ ոչ սիրէ զեղբայր իւր զոր տեսալ
 նէ՝ զամ զոր ոչն ետես զեւորդ կա
 ռիցի սիրելի : Եւ զայս պատուէր ու
 նիմք առ ՚ի նմանէ . զի որ սիրէ զամ
 սիրէ նա և զեղբայր իւր :

Մեռեալի ճաշու յինանչն զկիսի հորժոյն .
 'իչսրիս շաբաթիս սխեա՛ :

Ղոզմեա՛ եւ մի և այլն ՚ի թիւն 367 :

Բարձր արարէք զոր ամ մեր , եր
 կիրպագէք պատուանդանի ոտից .
 նր զի սր է :

Տր թագաւորեաց՝ բարկայան ժո
 ղաւուրդք . որ նախա ՚ի քրօքէս
 սասանեցաւ երկիր :

Տր ՚ի սիօն մեծ է , և բարձր է ՚ի վր
 ամ ժողովրդոց : 359 իսու

72
 62

Երեսնական եղիցուք անուն քում
մեծի՝ զի ահաւոր և սր է . և պատիւ
Թագաւորի զերաւուհս սիրէ :

Դու պատրաստեցեր զուղղութի .
զերաւուհս և զարդարուի յակորայ
զու արարեր :

Բարձր արիք զար ամ մեր . երկրպա
գէք պատուանդ մի ոտից նր զի սր է :
Սովսէս և ահարոն երիցուէք նր .
սամուէլ ընդ այնսսիկ՝ ոյք կարդան
զանուն նր :

Կարդային աւտեր՝ և նա լսէր նց .
և ՚ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նա :

Պահէին զվկայութի նր և զհրամանս
զոր ետ նց :

Տր ամ մեր՝ զու լսէիր նց . ամ զու
քաւիչ լինէիր նց . և վրէժխնդիր
ի վր ամ գործոց նց :

Բարձր արարէք զար ամ մեր . երկիր
գագէք ՚ի լեառն սր նր՝ զի սր է
ար ամ մեր :

Տեսին ամ ծագք երկրի զվերկու՝ :

Օրհնեցէք զար՝ ուր ՚ի Թիւն , 393 :

Ընդ ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ . է

Բեկցի՛ զեքսս քո՛ ի մեզ և ողորմեա՛ մեզ

Ճանչե՛լ յերկրի զճանապարհս քո.
յազինս ամ՝ զերկու-թիւ քո:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո,
վուրդք ամ. խոստովան եղիցին
առ քեզ ժողովուրդք ամ:

Ուրախ եղիցին և ցընծասցեն ա-
զինք. զի դու դատես զժողովուրդս
յուզղու-թեան. և ազգաց երկրի
դու առաջնորդես:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք ամ. խոստովան եղիցին առ
քեզ ժողովուրդք ամ:

Երկր ետ զպտուղ իւր. և օրհնեաց
զմեզ ամ ամ մեր:

Ա՛ճ մեր օրհնեացի զմեզ. և ՚ի նմանի
երկիցեն ամ ծառք երկրի:

Քեզ վայելէ օրհնութիւն և այլն ունի
՚ի Թիւն, 278:

Քեզ վայելէ օրհնութիւն ամ ՚ի սիօն.
և այլն ունի ՚ի վերոյ:

Տէ՛ր ունի զինու հաճութե քով պատ-
կեցեր զմեզ:

Քանից իմոց ունի և այլն ՚ի Թիւն 278

ԿԻԸ

ԲԶ

ԴԶ

Ժ

ԲԶ

Քննարկածս Արամեայ Արքայի է:
 Իսկ այսով է որ զխնայուցայ յե-
 դովմայ. կարմրութիւն ձորանց
 էւրոց ՚ի բասորայ. գեղեցիկ պատմու-
 ձանաւ և բուռն զօրութիւն: Առ իս-
 րիմ զարդարութիւն և իրաւունքս վեր-
 կուէն: Այս էր կարմիր են ձորանք քո
 և հանդերձք քո իբրև հնձան հարի-
 շից հնձանի կոխելոց: Հնձան հարի-
 մայն. և ՚ի հեթմանց ոչ որ էր ընդ իս.
 կոխելցի զնա սրամտութիւն և ձմեցի-
 զնա բարկութիւն և իջուցի յեղիւր.
 և զմի հանդերձս իմ թաթաւեցի:
 Օ ի հասեալ էր ՚ի վրայն որ հասաւց
 ման. և մի վրկուէ եկել հասեալ:
 Հայեցայ և ոչ որ էր որ օղմէր. Ըշ-
 մտու ածի և ոչ որ էր որ ՚ի թիկուէն
 հասանէր. վրկեաց զնա բացուկ իմ
 և սրամտութիւն իմ մայն զգեմ կուլու-
 իսկելցի զնա բարկութիւն իմով. և զե-
 ի զնա սրամտութիւն իմով. և իջուցի
 զնա յեղիւր: 362 Ս

Երեսն Զաւր շահաւորաց Եւր յառ
շնորհ:

Արքայուհի քո արքայուհի ամ յաւի
տենից և արուհի քո յաղգէ մեջև
յաղգ: Զաւարիմ է ար յամբանս
Եւր և արդար է յամ գործս իւր
Երկիրպագից Իտաճար սուրբ քո
Երկիր շին քո ար:

ԲԶ

Փ

Գ

Պարծեպին Իքեզ սիրէ լիք անունն
քո զի օրհնեպես դու զարդարն:
Կեցն զճառայս քո ամ իմ որ Իքեզ
յաւասցայ:

Փ

ԴԶ

Ողորմեա ինձ տէր զի առքեզ աղա
ղակեցի զօրհանապաղ:

Ե

Բարձր արարէք զտէր ամ մեր և ք
կիրպագէք պատուանդանի սախ
նր զի սբ է:

ԵԶ

Տէր Թագաւորեաց բարկացան ժո
ղովուրդք որ նստին Իքրօտէս սա
սանեցաւ Երկիր:

Ե

Տեսին ամենայն ծագք Երկրի զժը
կու թիւն այ մերս:

Ուր

Օրհնեցէք զար յօրհնութի նոյ զի
սքանչելիս արար:

Փ

բշի

Ղարձն զիս ար 'ի մեղաց իմաց . և
զամ անօրէնութիս իմ քաւեան յինէն:

ժ

Ողորմեան ինձ ամ ըստ մեծի սղոր,
հուծե քում . ըստ բազում գթուե

դշ

Երանի ամենեցուն ոյք երկնչին 'ի
անէ և գնան 'ի ճանապարհս նր:

վ

Օ վաստակս ձեռաց քոց կերկցեա
երանի է քեզ և բարի եղիցիս:

դշ

Մի թողուր զիս ար ամ իմ . և մի
'ի բացեաց առնիր յինէն , Գայեաց

վ

Տր առաջի քո է ամ ցանկութի իմ:

եշ

Մի ընկե՛նուր զիս ար 'ի Ժամանակի
ձերուե , 'ի պակասիլ զբութե իմաց
մի թողուր զիս:

վ

'Ի քեզ ար յաւսացայ' մի ամաչեցից
յաւիտեան . յարչարուե քում փր
կեան և ապրեցի զիս:

աւր

Մերձեացի՛ն ինձ քո՛ւմ ք իմ անջի
քո ար: Ըրանի քում իմաստուն ագոս

վ

զիս : Զայնի իմում . ընդ տէր ըստ
ողորմուե քում . և յիրաւունս քո

իցի զիս

Մեծ գրի նալու Յարութեան:

Ամենայն երկիր՝ երկիրսդ ցե՛նքեղ .
և սաղմոս սասցե՛ն անու՛անքում:

106

Աշաղակեցէ՛ք առ անձ անձ երկիր .
սաղմոս սասցե՛ք անու՛ան նորա . և
տու՛ք զվառա օրհնու՛ե նր:

Մեծ արե՛ք զար անձ մեր . և բարձր
արասցու՛ք զանու՛ն նր՝ ի միաօրին:

107

Օրհնեցից զոր յամ՝ ժամ . յամ՝ ժամ
օրհնու՛ թիւն նր՝ ի բերան իմ:

108

Օրհնեցէ՛ք զար յօրհնու՛ թի նոր :

Օրհնեցէ՛ք զար անձ երկիր . օրհնե՛
ցէք զար և օրհնեցէ՛ք զանու՛ն նր .

Օրհնեցէ՛ք զանձ մեր՝ օրհնեցէ՛ք և
սաղմոս սասցէ՛ք անձ անձ .

109

Տե՛ր անձ օրհնեալ . օրհնեալ է ար
զօրհանապաղ :

Մեծ է ար մեր . և մեծ է զօրու՛ի
նր իմաստու՛ե նր՝ ոչ գոյ բաւ :

110

Օրհնեցէ՛ք զար զի բարի է . սաղմոս
անձ մերոյ քաղցր եղիցի օրհնու՛ թի :

Սաղմոս սասցէ՛ք անձ մերում սաղմոս ս
ասցէ՛ք թիւրին մերում սաղմոս սասցէ՛ք :

111

Սաղմոս հարե՛ք անձ հե՛ թանսք . աղա
ղա

զակեցէք առ ամ 'ի ձայն ցնձուի:
Մէ է ամաւրքոսքանչելի արդրուք:
Բեզ վայելի օրհնուի ամ 'ի խօն.
Ե. քեզ ասցին աղօթք յեհմ:

ա ձ

ի

գ ի

Մասօրէ զոր արար տր. Եկայք զրն
ճասցուք և ուրախ եղիցուք 'ի սնու:
Խոստովան եղերուք ան զի բարի է.
զի յաւիտեան է սղորմուի նրօ

գ

Մեծոք Մշտն Արարիկոց

Ուխտս զիք և կարեցէք ան այ մե'
Յայանի է 'ի հէտաստանի ամ. և
յեհլ մեծ է անուն նրօ

Ստորեկ Յեզ: Ուրբախ Եւրուհ:

Մասին Մարտոս 243

Յարեան 'ի մթ իմ վնայք շարաց. և
տո ինչ ոչ գիտէի շարցանէին ցիս:
Պատեան տր զայնոսիկ այք դմակն
զրս. մարտիր ընդ այնոսիկ այք մար
արնչին ընդիս:

Երեւոյր Մարտոս 243

Ես 'ի տանջանս պատրաստ եմ. և
յաք իմ առաջ ըմ են յամ ժամ
Տո մի սրանուք բով յաւիտեաներ
դիս. և մի արդրուք բով յարատր զիս:

Երեւոյր Մարտոս 403

Մտանէր տեսանէլ զնանիրու թիւն .
խօսէր ՚ի սրտի իւրում . և ծողովէր
զանօրէնս թիւն յանձն իւր

Արանի որ խորհի զայլ քսան և զար
նանին . յաւուր չարի փրկէ զնա տր
Զորորտ Մատ. 228

Բաժանեցին զհանդերձս իմ ՚ի մէջ
իւրեանց . և ՚ի վերայ պատմուճանի
իմոյ վնձակս արկանէին :

Ընձ ան իմ նայեա՛ն առ իս՛ լնդէր
Թողեր զիս . հեռի եղէ ՚ի փոխուէ
իմմէ վն բանից յանցանաց իմց :

Զի՛վորորտ Մատ. 30

Ղձեռսքո յանձն առնեմ զհոգի իմ
Ղ՛բեզ տր յուսացայ՝ մի ամուշեցից
յաւ խոտան յարդարու թեան քում
փրկեա՛ն և ապրեցն՝ զիս՝

Վ՛երորտ Մատ. 63

Ատուեն ՚ի կերակուր ինձ լեղի . և ՚ի
ծարաւ իմ արբուցին ինձ քայտա :
Սեցն զիս ան զի հասին ջուրք յանձն
իմ , ընկայ ես ՚ի խորո անդնդոյ
ուր ոչ ոյ ինձ հանգիստ

Եօ՛նիորտ Մատ. 87

ԼՅԴՆ ԵՍ ՈՒՊ ՄԻԱՐԴ ԿԱՆԻՅ ՕՂՆԱԿԱ
ՆԻ . Ե Ի ՄԵՌԵԿԱԼՍ ԿՂԱՄՈՑ :

ՏԵՐ ԿՐԿԻՆԵ ԻՄՅ , Ի ՄՈՇԷ ԿԱՐ
ԴԱՅԻ Ե ԳԻՂԵՐԻ ԿԱՎՉԻ ՔՈՑ :

ՍԵՔԵՐՈՐԴ ՍԱՂԿՈՑ ԻՕԻՑ

ԱՅԵԿՄԱԸ ՈՍԿՐ ԻՄ Ի ՄԻԱՐԴԻՆ ԻՄ , ՆԸ
ՄԱՆԵԿԱՅ ԵՍ ՀԱԼԱՂԱՄԱՆ ԿՆԱՍՊԱՄԻՑ :

ՏԵՐ ԸՆԸՐ ԿՂՈԹԻՅ ԻՄՅ , ԿՂԱՂԱԿ
ԻՄ ԿԱՔԵՂ Ե ԿԵՍՅԷ . Ե ՄԻ ԴԱՐՃՈՒԿԱ
ՆԵՐ ԳԵՐԵՍԱ ՔՈ յԻՆԷՆՑ :

ՊՕՂՍԻ ԿԱՍԿԵԼԱՅՆ Ի ՏԻՓԵԿՈՍԻ ԿԱՎՉԻՆ
ԲԵԼՅՆ Ե ԸՆԹԵՐԳՈՒՄԸՑ :

ՊՕՂՈՍ ԿԱՎՉԵԿԱԼ ՅԵՐ ԲԵՐ ԸՍՄ
ՀՐԱՄԱՆԻ ՓԵՐԿԷՆ ՄԵՐՈՅ ԱՅ Ե
ՔԵՐ ԵՐ ԵՐԼԱՅՆ ՄԵՐՈՅ ՏԻՓԵԿՈՍԻ
ՈՂԴՆՈՅ ՍԻՐԵԸՆՈՅ ՀԱԼԱՄՈՓՔ ՉԻՐԿ՝
ՈՂՐԱՄՈՒԼԻ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻ ԵՄՅ ՀՕՐԷ Ե
Ի ԿՆԷ ՄԵՐՄԷ ԵՐ ՔԷ : ՈՒՊ ԿՂԱՅԷԿԻ
ԳՔԵՂԿԱԼ ԵՒՓԵՍՈՍ՝ ՄԻՆՑ ԵՐԹԱՅԻ Ի
ՄԱԿԵՂՕՆԻՎԱ . ՂԻ ԿՂԱՄՈՇԷՐ ԿԱՅԵՍ
ՈՄԱՆՅ ՀԸՆԻԿԼ ՕՍԱՐՈՒՄԱՄՈՒՆԱ . Ե ՀԸ
ՀԱՅԻԼ ԵՍԱՄԱՊԵԼԱ՝ Ի ՄՈՏՄԱԹԻՐՆԱ
ԿՆՑԱՓԻՍ : ՈՒՔ ՄԱՆԱՇԱՆՂ ԽՆՂԻՐՈՍ

յուզեն. և ոչ զանտե սուրհն այ Տաւա
 տալք: Քանզե գլուխ պտտուիրա
 նին սերէ. ՚ի սբ սրտէ՝ և ՚ի մտաց բա
 շեաց՝ և յանկեղծաւոր Տաւաաց:
 Յորոց ոմանք վրիպեցան՝ խոտորէլք
 յուհայնուրի բանից: Ամին լինիլ
 վարդապետք օրինաց: Ինքեմք ոչ ի
 մանան զինչ խօսին. և ոչ վնյ պրն
 տէրէ և ն: Իստեմք՝ եթէ բարւոք են
 օրէնք. եթէ ոք զնմ օրինօքն կրեացէ:
 Բայց զայս գիտացէ՝ զե ՚ի վթ ար
 դարաց օրէնք ոչ կան. այլ ՚ի վթ անօ
 բինաց և անհնազանդեց. ասբարըշ
 տաց և մեղաւորաց. անաբոց և պող
 ծոց. զհայր և զմայր անարգողաց.
 մարդասպանաց. պտնկաց. արուազե
 տաց. մարդէլուղաց. ստոց. ստեբդ
 մանց: Կըւ եթէ այլ ինչ լցէ հակեկ
 ողծամիտ վարդապետութեան՝ որ բառ
 աւարնին փառաց երանելուցն այն է.
 որոյ եղէ եւ Տաւատարին:

Ի իւրեան ճաշուտաւոց և պահոց սրբա

սին ըստ լայնեց:

Հորի քո բարն՝ աշխորդեացն ինչ

Ի՛՛՛

369

՚ի

աճ

Դ

Ի յերկիր ու շէջ: Ա յանունան քո ար
կեցուսցես զիս, արդարաւք քով:

ա

Տ Ե՛ մի սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ
զիս, և մի բարկութեամբ խրատեր զիս:

հ

Օ զնայս իմ ուղիղ արտ ինձ լաւ բանի
քում. և մի տիրեացես ինձ ամ մեղք:

բ

Արտ իմ խառնօցաւ յիս. և երկիւղ
մահուանկաւ ի վր իմ:

գ

Ի արձ ար՝ և փրկես զանձն իմ. կե
ց զիս ար ըստ սղորմութեան քում:

դ

Ա յանունան քո ար քաւեան զմեղս
իմ զի բազում եղես յոյժ:

ե

Աղորմեան ինձ ար զի հիւանդ եմ ես.
բժշկես զանձն իմ զի խառնօցան
ոսկերք իմ:

զ

Յիշեան ար զգթութիս քո և զտոր
մութիս քո որք են յաւիտեանից:

ը

Օ մեղս մանկութեան իմոյ և զանգի
տուէ մի յիշեր. այլ յիշեան զիս ար
ըստ սղորմութեան քում վա քաղցրութե
քո. զի քաղցր և ուղիղ ես:

թ

Տր՝ սղորմութի քո յաւան. զգործ
ձեռաց քոյ մի անոնս առներ:

լ

Օ մեղս մանկութեան իմոյ. ող ի վերոյ:

Աղաղակեցի առ քեզ ար և առայցի՝
դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին
կենդանեաց:

Կ

Վերստացա շաբաթագահոյ: Արի՞ն շաբաթի
Արեւ շաբաթի և Տինգ շաբաթին՝ երբ ան և
դի լին՝ շաշոտի առաւ: Իսկ էիք յաջխաց
նից՝ զիբրեանցն առաւ:

ԲԶ

Աղկայք ցնծացաւք ՚ի ար, աղաղակեացուք
առ անձ փրկիչ մեր:

ԳԶ

Արդեցէք ան երգ նոր, երգեցէք
ան անձ երկիր, երգեցէք ան և
բարձր արարէք զանուն նր:

ԴԶ

Բարձր արարից զընարեալն ՚ի ժողո
վորդեան իմմէ, զայ զդաւ իժ ծայ
իմ և իւղով սրբով իմով օծի զնա:

Վերստաց, Առնեց Աբրահեմ:

Աղաղակեցէք առ ար անձ երկիր,
ճառայեցէք ան ուրախու թք:

Մահէք առաջի նր ցնծու թք, ծա՛ն:
Օ փրկիչ լապտա առա՛ն:

Վերստաց Ծաղու Յարստի ըստ յայնիս:
Իսկ յարուցեալ զթապիս ՚ի վթ
սիօնի, ժաւա՛նայ զթաւոյ նր հա
ւեալ է ժամ:

ան

301

Թագաւոր մեծ ՚ի վր իմ երկրի մօտ է .
սաղմոս սասցէք նմա իմաստուն թի :

անկ

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութի նոր .
օրհնութի նմա յեկեղեցիս ձրց :

բա

Օճափս հարէք իմ հեթանոսք աղա
շակեցէք առ մօտ ՚ի ձայն ցնծութե :

302

Լ՛ծ դու դարձել կեցուսցես զմեզ .
ժողովուրդքո՞ւրախ եղեցի ՚ի քեզ :

բի

Լ՛սի տէր մօտ իմ ՚ի հրամանս քո զոր
պատուիրեցեր . և ժողովք ժողովք
դոց շուրջ եղեցին զքե . զձայսո՞ւ
րիկ ՚ի բարձունս դարձաք :

գա

Ուրախ եղև ի՛նչ յաթիւն իւր . որդիք
սիօնի՞ ցնծացեն ՚ի թագի իւրեանց :

գկ

Եկայք և տեսէք զգործս մայ . ո՞նչ զն
ասեզ են խորհրդով քան զմամ որդիս

դա

մարդկան : Հաճեցար տըրնդ երկիր
քու և դարձաւ ցեր զգերւի յակոբայ :

դկ

Յարեաւ մօտ և ցրուեցան իմ թրշ
նամիք նորա . փախեան ասեղիք նր
յերեսաց նր :

Օ սփիւս

Հասեալ կային ո՞նք մեր առ դրուսն
քո երուսաղէմ :

Լսելու-իցս Օգոստի ցարս-Բեան յինանց
ճարս Լեփարանին:

Գրովեան եկամ զոր. և որհնեան զամբ քո
սիօն: և այլն ուր ՚ի Թիւն, 367:

Գրովեան երուսու և այլն ուր ՚ի վերայ:

ՏԵ ՚ի զօրուէ քում ուրախ եղիցի
Թագաւորն. ՚ի փրկութե քում
ցնծասցէ յոյժ:

Օջանկութիւն սրտի նր ետուր
նմա. և զկամս շրթանց նորա ոչ ար-
գելէր ՚ի նմանէ:

Ճաման արարեր զնա յօրհնութի
քաղցրուէ քո. և եղեր ՚ի գլուխ նր
պսակ ՚ի քարէ պատուականէ:

Սեանս խնդրեաց ՚ի քէն. և ետուր
նմա ընդ երկայն աւուրս՝ յաւի-
տեանս յաւիտենից:

ՄԵՃ են փառք նր ՚ի փրկութեան
քում. զփառս մեծ վայելուէ քո
զիցես ՚ի վերայ նր:

Տացես զնա յօրհնութի յաւիտեանս
յաւիտենից. և ուրախ արասցես զնա
յուրախութե երեսայ քոց:

զատ

կեր

բշ

գշ

Թագաւոր յուսացաւ 'ի ար, յոր
մահ բարձրելոյննա մի սասանեացի:
Գացի ձեռնքո 'ի վթ թշնամեացքոյ
և աջ քո դացի զամ ասելիս քո:
Վիցես զնս ուղ հնոց հրոյ 'ի ժամա
նակի երեսացքոյ:

Տբ բարիալբ իւրով խաւվեցաւ սցի
զնս, և հուր կերիցի զնս:

Պտուղ նոյ յերիտ կորիցի, և զա
ւակ նոյ յորդւոց 'ի մարդկանի:

Խոտորեցան 'ի քէն չարուք, և խոր
հեցան զխորհուրդ զորոջ կարասցեն
հաստատել:

Ըրասցես զնս հարածեալս 'ի մասց
ւածս քո, և պարտեացես զերոս նոյ:

Բ բճր լեր ար 'ի զօրութի քում
օրհնեացուք, և սաղմոս ասացուք
'ի զօրութեան քում:

Քեզ վստելի օրհնուի մծ 'ի սիօն:
և այլն ուղ 'ի թիւն, 394

Տե' ով կացցի 'ի խորանի քում
և այլն ուղ 'ի թիւն, 384:

Տեր Թագաւորեաց' վայելչութի:
և այլն ուղ 'ի թիւն, 394:

72

է2

ուր

Յեճացիք առ անձողեսի ն է մեր,
 աղաղակեցիք առ անձ յակորայ:
 Անէք սաղմոս, և առէք զբնութի:
 սաղմոս անցիք նմա ի ձայն քաղցրեւ:
 Փոզ հարեք ՚ի դուռ խա ամսոյ, յա,
 և ուր նշանաւորի տարեկանս ց մերոց:
 Տրաման է այս իորայի թի, և իրաւ
 առ նոր էն ան յակորայ:

Սկայու թիին յովո՛ւփու՝ զոր եղ թ
 նմա, անց է լաներ նա յէրկրէն եղբայ
 տացւոց՝ լեզու զոր ՚չ գիտէր լուաւ:
 Իբաց աքր ՚իբեռ մից զթիկուհս նր՝
 և զձեռս նր յորթ և ի թի ծառ յեղո:
 ՚Ի նեղու թե կարգացեր առ իս՝ և
 փրկեցի զքեզ, լուսոյ քեզ ՚ի գաղտ
 նաւ թե մրկիին, և փորձեցի զքեզ
 ՚ի վերայ ջուրցն հոկառակու թե:

Ի ուր ժողովուրդ իմ, և վկայեմ
 քեզ, և իսրայել թե լուրցես ինձ:

Մի ևս ելի ին քեզ առաւ անձք առ
 ժամայիք, և մի երկիրացաւ անկցես
 դու անց օտ թի:

Ես եմ անձ քո՝ որ հանի զքեզ
 յերկրէն և գիտասցւոց, բաց զԵ
 բան քո և լցից՝ զգաս: 375

ժողովուրդ իմ ոչ լուսա ճայնի ի
մում, և իհլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ:
Բարձի Թողի զնոսա երթալ զհետ
կամաց սրտից ի-րեանց. զի գնացին
նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց:
Ս ի Թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ
էր ինձ, կամ իսրայելի զճանապարհս
իմ գնացեալ էր:

Արպէս զուզինչ խոնարհ արարեալ էր
իմ զթշնամիս նր, և ՚ի վր նեղչաց նր
արկեալ էր զձեռն իմ:

Թշնամիք ան ստեցին նմա, և եղի
ցին ժամանակք նց յաշխարհի:

Աերակրեաց զնս ՚ի պարարտուէ ցո
րենոյ, և ՚ի վիմէ մեղր յագեցոյց նց:

Վ ուլեա՛ եհմ՝ զար, և օրհ՛ և այլն
ոպ ՚ի վերոյ՝ մինչև ցհամբարձու մն:

Մանգիտայ համբարձանն Վի:

Ը՞ր առ-լոս

Էջ

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր
՚ի վեր, համբարձին դրունք յաւի
տենից և մայի Թագաւոր փառաց:

ու-ր

Համբարձէք իշխանք զդրունս՝
Համ

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրուհս՝

Հաբ

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրուհս՝

Կիր

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրուհս՝

ԲԶ

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրուհս՝

ԳԶ

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրուհս՝

ԴԶ

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրուհս՝

ԵԶ

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրուհս՝

ՍԼԲ

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրուհս՝

ՉԲԹ

Մեզ շնորհ ճարտար հոգւոյն անհրաժեշտ

Ողորմութեան յի եղև երկիր . և բա

Կեր

նիւն ան երկիրք հաստատեցան . և

հոգւով բերանոյ նր ամ զորուիք նր :

Եկեա՛ք ցնծացուք ՚ի նր . աղաղա

ԲԶ

կեցուք առ ամ փրկիչ մեր :

Երգեցէ՛ք ան երգ նոր . ճարտար

ԳԶ

ցէք ան ուրախութե :

Ս ան անուան բո տէր կեցուցեա

ԴԶ

ղև . արդարութեք բով հանցես ՚ի

նեղութենէ զանձն իմ :

Ողորմեա՛ ինձ արձի հիւանդ եմ ես

ԵԶ

բժկեա՛ զանձն իմ զի խառնեցան

սակերք իմ :

Յիշեա՛ տր զբաւ իժ . և զամ հեզու :

ՍԼԲ

207

Եկեղեցիս օրհնեցիք զանձ . և զար
յազբերայցն իօրայելիս

Մեծախոյ Տաղանիի

Մի ար ՚ի հանգիստ քո . դու և
տաղանակի կրակի սրբութե քո

Մեծախոյ ճաշու . յլակիդութեանն ի
որ իդի Մ . զամաս

կեր

Միայ լուսաւոր հովանի լինէր եց .
ձայն եղև յամերոյն որ ասէ . դա՛ն է
որդի իմ սրբելի ընդ որ հանեցայց

բշ

Իսկ ձրու իք լեւանց նորա եմ . նք է
ճով և նա արար զնա . և զցամաք
ձեւք նորա ատղճինս եկայք երկիր
պարզութե անս . անկյութե և լացյութե
առաջի անս . արարչին մերոյ

բշ

Իսկ երկիրք և քո է երկիր զԾս
բիւ իւրով դու հաստատեցեր . ըզ
հիւսիս և զհարս . դու արարեր . թա
սօր և հերմ ն յանուն քո ցնծասցէն .

Մեծախոյ զու . հաւակաբեաց Սառի
և եկեղեցոյս

զար

Մեծախոյ ար զսրիսն և ընտրեաց բն
նակիլ ՚ի նմա . ասէ . այս է հանգիստ
իմ

իմ յաւիտեանս յաւիտեանից . 'ի ամս
անակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ աս :
Տուր զօրուի ծառայի քո . կեցի՞ զոր
դիւազակնոց քո . և արս' առիս զնշան
բարութեան :

41

Եւտուր երկիւղածաց քոց նշան . զի
ապրեցին յերեսաց աղեղան :

42

Սիրեաց ար զսիօն . և ընտրեաց ըն' :
Տեր՝ սիրեցի զվայելչուի ասան քո .
և զտեղի յարկի փառաց քոց :

42

42

Ոչ սիրելիք են յարկք քո ար զօրու
թեց . ցանկայ և փափաղի անձն իմ
'ի գաւիթս քո : սիրտ իմ և արմըն
իմ ցնծացի առ անձ կենդանի :

42

Եւտուր երկիւղածաց քոց նշան :

42

Որպէս փրկեցան սիրելիք քո սիրտ
աջուլ քով և ընդ մեզ :

42

Չիմուէք նորա 'ի ընտան ար ար .
սիրի ար զգրուես սիօնի՝ առաւել
քան զամ' յարկն յախարաց :

42

Փառաւորեալն խօսեցաւ զասն քո
ասհաւարիկ քաղաքդ այլ :

42

Տեր՝ ով կացցէ 'ի խորանի քում .
կամ ս'վ բնակեացի 'ի շտան քո քո :
Որ զնայ ան' :

42

Լուչի

Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեմյ քոց
և ետուր աւրախաւ ի սրտից մերոց:

Նշեցուից Ծաղա Վերաբերի մի անձան
նի ինն առաջ:

Կիր

Վասոր ծնաւ որ ՚ի հօրէ յառջ քան
զյաւխտեանս որդին . որ է օծեալ
աբ ՚ի քաղաքի դաւթի . ՚ի վայելչու
թի քրջ քոց յարդանդէ յառաջ քան
զարուսեակի ծնայ զքեզ:

ԲԶ

Աւրախ լեր բերկրեալը ար Է քեզ
որ հնեալ էս դու ՚ի կանայս . և օրհ
նեալ է պտուղ որովայնի քո:

ԳԶ

Վի՛ տէր ՚ի հանդիսա քո . դու և
առաջանակ կաակի սրբութե քո:

Նշեցուից Ծաղա Վերաբերի անձան

Աւրախ լեր բերկրեալը: ուր ՚ի վերոյ:

Նշեցուից Ծաղա ճնդեանն ըստ առաջ:

Նգր

Որդին ար եկեացէ ՚ի քեզ . և զօրու
թի բարձրելոյն հովանացի քեզ:

Մ

Վասոր ծնաւ որ ՚ի հօ: ուր ՚ի վերոյ:

Բ

Հողուով ար զօրացէլ արն ստեփան

նոս

նոս . և ընարէլ յորովայնէ . ճշմարիտ
վկայ . սիրող և առաքել և առաքողիմ .
իբէ ընկալար զո՛ւարթնոցն զպատկի .
Սարապետն յովհաննէս զարհու
բեալ՝ ի յորովայնէ յորովայն երկըբ
պագէր . սպասաւոր եղև բանին անյ .
և լուեալ զահաւոր զճայնն՝ աղալա
կէր ասելով . ասա՛ գառն անյ որ բառ
նայ զմեզս աշխարհի :

Գ

Ուրախ լեր բէ : և այլն ուղ ի վերոյ :
Պառ մանուկ մարգարէ բարձրելոյն
կսէ սփիր . գնապէս առաջի անպատ
բաստել զճանապարհս նր :

Գ
Ե

Սահն զիս ի գբոյ տառապանադ . ի
կաւոյ և ի տղմոյ . հաստատեաց Կիլ
վիմի զոտս իմ . և ուղղէց զգնացս իմ :
Պառ էս քահանայ յաւիտեան բառ
կարդին մեղքիս գեկի . և տէր ընդ
աջմէ քու մմէ :

Զ

Կաճ

Նորո՛ւնաւ ան գաւթի ճշմարտաբ
և ոչ ստեաց նմա՝ ի պտղոյ սրտվայնի
նր՝ նստուցանել յաթոռ նր :

Է

Ուրախ լեր բերի : և այլն ուղ ի վերոյ :

Ը

Անբարեաց Կարգ Քառասնորեաց Գալու
քեանն Քի Ի Կոնստանդնուպոլս

Տը Ի տաճար առաքելական . տե՛ր
յեղիկնս յա՛մ տա իւրաւմ:

Անձի որդեգրեան Կարգն

Տը անձի երկեւցաւ մեզ . արարե՛ք
առնա . ուրախութեան կանխառ . մինչև
յանկիւնս սեղանոց :

Անբարեաց Կարգ Տրեւրախարարաց

Ողորտութեան լի եղև երկիր . և բա
նիւն ան երկրի՛ք հաստատեցան . և հո
գաւով բերանոց ձեր անձ զօրութե՛ք եցի :

Յաճակունտ Կարգեալսն :

Գառ մանաւել մարդ" : անձ Ի վերոյ :

Յաճակունտ Գալստատն :

Կարգապետն յայ՛հանն" : անձ Ի վերոյ
Հանօրեն Կարգարեկոց :

Յեկեղեցիս օրհնեցե՛ք զանձ . և ըզ
անձ յաղբերացն ին՛չի :

Ընկալի Կարգեալսն :

Կարգապետն զանձ իշխանս ընդ ամե
նայն երկիր . և յիշեացի անուան զ"
ընդ անձ արդաւ արդաւց :

Եւ անկէ ի զիս եւ ի զայնս Եւ ի
ձեռն ի ծաղա զի են խոսք Եւ

Մատի ե Նախաւ

Յիշատի տր գրաւ իմ ե զան Տեղաւ
Թիւն նր

Մարտիրոս

Պատմէ զբան իւր յանդամայ զարդա
րու թիւ ե զերաւուեա խորայի լի

Գրեհրի ի զարդիս

Տամբերե լով Տեղաւ Եւ ի նայե
ցաւ առիս ե լով թիւ Տրց

Տարապետայ ե լով ի նայե

Քննչք քո զգեցցի ի զիս Եւ
ե ծրք քո ցեծալով զիս

Տեղաւ

Երանելի են որք բնակի Եւ ի
տան մո յաւիտեանս յիս Եւ ի

որհնեցեն զքեզ

Մատի

Սացցի զչնայ բնդացի քումն ի
Տանդերնս ոսկե հուսս զարդա
րեալ ե որա ճաւճեալ

Տարցին թագաւ որի կուսանք զՏեղա
նր ե զընկերս նր տարցին նմա

Մատի

Տէր 'ի զօրութի քուս՝ ուրախ եղիցի
Թագաւորն . 'ի զիշխութեան քուս՝
ցնծացէ յի՛ժ:

'Քառասնից՝ և երկուցի՝ Բերթայ՝:

Անցար մեք ընդ հուր և ընդ ջուր .
և հաներ զմեզ 'ի հանգիստ:

Մեծի գիտաբանի:

Պատրաստ արարեր առաջի իմ՝ զե
ղան անի յանդիման ներջաց իմոյ:

Մտաց

Քնդ էրեզ . զի զիցեն լարիք . ան
աւուր . ան զախութիւն:

Անցար յեզրս՝ Մեր թրոսաց:

Տր սիր զի զարաւունս և ոչ ընդ վայր
հարկան զնքս իւր . այլ յաւիտեան
պահէ զնս:

Փրկուի արդարոց 'ի անէ է . վերակո
ցու է նոյ 'ի ժամանակս ներջութի:

Պարծեացին սարն զուր . և ցնծա
ցեն 'ի հանգիստ իւրեանց . և բարձր
պատյուն զնս ընդ սնոց իւրեանց:

Ոչս ծագեաց արդարոց . ուղղոց
որակց եղև ուր խութիւն:

Պարծեցին արքն վա՛րսն ՚ի վերայ :
Պարզացին արդարքն առ տէր՝ և ար
Լուաւ նոցա յամ նեղութենէ նց
փրկեաց զնոսա :

բձ
բկ

Ս քո մեռանիմք զօրհանապաղ :
Տամարեցաք ուն զսջևար ՚ի զեռուսն :
Ուրախ լիցին ամենեքեան որք յու
սացեալ են ՚ի քեզ . յաւիտեան ցրն
ճապեն և բնակեցիս դու ՚ի նս :

դձ
դկ

Մ րդարքն ուն զարմաւենիս ճաղ
կեցին . ուն զմայրօծ լիբանանու
բաղումք եղիցին :

դձ

Բաղում նեղութիք են արդարոց .
յամէ փրկէ զնս ար . և պահէ զամ ոս
կերս նց . և մի ՚ի նոցանէ ոչ կորիցէ :

եւ

Մ ք ընկեանանիս - երարան ըստ զարաւմի :
և յետոյ ասի Տանգանան Միկիան :

Ա-ե րարան ըստ Ս ք ընկեանի :

Եւ տեսեալ զժողովուրդան՝ եւ
՚ի լեառն . և իբրև նստաւ անդ .
մատեան առ նս աշակերտքն նր :

Եւ բացեալ զբերան իւր՝ ու սուցա
նէր զնս և ասէր : Երանի աղքատաց

Եւ զայն զի նոյն է արքայաւ ին երկնից :
 Եւ զանի սգաւ որոց՝ զի նորա վիճա
 րեացին : Եւ զանի հեղաց՝ զի նորա ժու
 րանգեացին զերկիր : Եւ զանի որք քաղ
 զեալք և ծառերէ իցեն արդարու է
 նորա յաղեացին : Եւ զանի սղոր
 ւանաց՝ զի նորա զարդարմա ի դայցեն :
 Եւ զանի այնոցիկ՝ որք սգք են սրտաք
 նորա զանձանացեն : Եւ զանի խաղաղա
 արաց՝ զի նորա սրդիք այ կոչեացին :
 Եւ զանի որք հալածեալք իցեն վն
 արդարու թէ՛ զի նայան : արքայաւ ին
 երկնից : Եւ զանի է ձեզ՝ յորժամ նա
 խաւփցեն զձեզ և հալածեացեն • և
 ասիցեն զանձ բան չար զձե՛նդ սուս
 վն իմ : Եւ նմացե՛ց և ուրախ լերուք •
 զի վարձք ձեր բաղում էն յերկինս •
 զի այսպէս հալածեցին զվարդարէան
 որք յառաջ քան զձեզ էին :

Ընդ որոն ըստ ի՞մ արձուտե 30 122
 Եւ զանի ՚ի լեւան և կոչե : սու ինքն
 զորս ինքն կամեցաւ • և չարան
 սու նախ իւր արար երկոստասանն՝ զի

Իցէն զնորաւ . և զի աւարեացէ զնո
 քարաղէլի Եւ աւնիչ իշխանաւ թիւն
 բժշկելոյ զցառս և հանելոյ զդաւս
 Եւ եղ զանաւն սիմոնի՝ Պետրոս .
 Եւ Յակոբս՝ զերեթեայ և Յոհան
 նաւ եղբորն յակոբայ՝ եղ եղբայս ա
 նաւաւնս Բաներեզէս . որ է որդի
 սրտամանն : Եւ զԷդրէաս . և զՖի
 յուպոս . և զՍարգսւղիստ . զՄ
 թէաս մարտաւ սրն . և զԹադմաս . և
 զՅակոբս աշիեայ . և զԹադէս .
 և զՍիմոն կանանայի . Եւ զՅուդա
 իսկարիօտայի . որ և մարտեայ զնա :

Եւ Բարսան ըօփ Ղուխոս . 14 . 12 .
 Եւ և զհաջնատէրն . յորժամ
 աւնիցեն ճաշ կամ ընթրիս .
 մի՛ հոշք զքարեկանս քաւ . և մի՛ զեղ
 բարս քա . և մի՛ զազդականս քա . և մի՛
 զդրայիս քա . և մի՛ զմեծամեծս . զիմի
 և նորա իսկարիէն կոչիցեն զքեզ և
 լինիցի քեզ հառաքուսնս : Եւ յի
 ժամ աւնիցեն ընդաւնելաւ թիւն .
 Իցեն զաղբասս և զխեղս և զկաղս

և զկոբոս: Եւ երանելի լինցիս: զ
նչ ունին փոխարէն հաւաքնէ լոյքէ զ
և հաւաքուցիք զփոխարէն ըյալ ու
թիւ արդարոց: Իբրև լուաւ զայս ոմն
Կրտսեան անուանի, սակցեալ երանի
որ իբրևցէ ճաշ յարքայութեն այս

Ստեփանոս ըստ (Բոզանո- 110. 112)
Եւսեմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ
զանձն իւր զնէ ի վրոջ ոչխարաց:
Եւ փարձկանն որ ոչ է հովիւն որոյ
չ իւր են ոչխարքն իբրև տեսանէ
զգայն զի գայ թողու զոչխարսն և
փախցի. և գայն յախշոսակէ զնն և
որունէ: Ի մեղի վարձկանէ և չի փլթ
նմա փոչխարցն: Եւսեմ հովիւն քաջ.
և ճանչեմ զիմն, և ճանչիմ յիմոցն
ի այգիստէ զես հայր գիտեմ և ես ըզ
հայր. և զանձն իմ զնէմ ի վրոջ ոչխարց:
Վասե՛ այլ և ոչխարք են իմ որքո՛չ են
յոյսմ զաւթի: և զայն ևս ունի տէ
ինձ տծեւայս. և ճայնի իմում լուի
ցեն. և եղևցին մի հօս և մի հովիւ:

Արարի զիւր արարի զիւր:

Հանգանակ Արհեստի:

աւանդք ՚ի մի ամ ճայրն ամենա
 հալ . յաթրիջն երկնի և երկրի .
 երկ ելեաց և աներևութից :
 Եւ ՚ի մի ար յս քս Որդ ՚ն այ . ճնէլն
 յայ հօրէ մթածիկն՝ սյսխքն յերէ
 հօր : Աճ յայ . լոյս ՚ի լուսոյ . ամ
 ճշմարիտ . յայ ճշմարտէ (ճնուծդ և
 ՚չ արած : Աոյն ինքն ՚ի բնութ հօր .
 որով ամ ինչ եղև յերկնս և ՚ի վթ
 ե կրի . երևելիք և աներևոյթք :
 Որ յաղաղս մեր մարդկան և վասն
 մերոյ զրկութե՝ իջեալ ՚ի յերկ՝ ից
 մարմնացաւ՝ մարդ աչաւ՝ ճնու կ սաս
 րե լապէս ՚ի մարիամայ ար ի կուսէն
 ճորւ ոյն ար : Որով էառ մարմն
 հօրի և միտ . և զամենայն որ ինչ է
 ՚ի մարդ՝ ճշմարտանոյս և իչ կարծեօք :
 Չարչարեալ , խաչեալ , թաղեալ .
 յերրորդ սուր յարուցեալ . ելալ
 ՚ի յերկնս նովին մարմնով նստաւ
 լուս մէ հօր : Գալոց ՚ն ովին իր նովին
 և փստօք հօր ՚ի գասեւ զկնդանես
 և զմեռեալս . որոյ թաղաւ ու թեկն

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or additional note.

Գրոց վախճանն: Հաւատամք և յօթ
 հոգին: յանեղն և ՚ի կատարեալն:
 Սր խօսեցաւ յօրհնս և ՚ի մարգարէս
 և յաւետեանս: Սր է զի ՚ի յորդանան.
 քարոզեաց զստարէլն: և բնակեցաւ
 ՚ի սբան: Հաւատամք և ՚ի մի միայն
 ընդ հանրական և յաւքեւական ե-
 կեղեցի: ՚Ի մի միտուի: յազաշեա-
 բուի: ՚ի քաւուի և ՚ի թողուի մեղաց
 ՚Ի յարուի մեռելաց: ՚ի դամանն յաւի-
 տեկից: Հոգւոց և միմոց: Յարքյա-
 թին երկնից և ՚ի կեանսն յաւտնկնս:
 ՚Իսկ որք տակն էր երբեմն յարժամ
 ոչ էր Սրբի: կամ էր երբեմն յարժամ
 ոչ էր սբ հոգի: կամ թէ՛ յաշէից եղեն
 կամ յայլմէ եւ է տակն լինիլ զսրդին
 այ և կամ զմք հոգինս և թէ՛ փախիսե-
 լիք եւ կամ այլայլէ լիք՝ զայնպիսիան
 հոգիէ կ՛թողէ և առքե կիսբ եկեղցի
 ՚Ի որէոյ լուսուորիէ՝ երկն առցեալ
 ՚Իսկ մեք փառաւորացուք որ յազ-
 քան զյաւտնս: երկիրայդ անեւ լով-
 սբ) Սրբոց աւեն և միայն անձաւ թէն
 հօր և Սրբոց և հոգւոցն որքայ
 Մտմ և 390

Առ ևս խաղաղութե՛ն զտէր աղա՛մ :
 Առ ևս հաւատով աղաչեցուք և
 խնդրեցուք ՚ի տնէ՛ն այ և՛ ՚ի փրկի
 ճէն մերմէ՛ յէ՛քէ՛ ՚ի ժամուս պաշտա
 ման և աղօթից : Օ ՚ի արժանի ըն
 դուհե լուծե՛ն արանցէ . ընչիցէ տը
 ճայնի աղաչանաց մերց : Բնկայցի
 զխնդրուածս սրակց մերոց . թողցէ՛
 որ յանցանս մեր՝ ողորմեացի ՚ի յը մեր :
 Եղօթք մեր և խնդրուածք յաճ՛ ժամ
 մացէ առաջի՛ մեծի տիրութե՛ն նր :
 Առ նա՛ տացէ մեզ միտքան միով հա
 ւատով և արդիւրե՛ք զատակիլ ՚ի գործս
 բարեաց : Օ ՚ի զողորմութե՛ն զչնորհն
 իւր՝ տրանցէ՛ ՚ի վե՛ մեր արն ումենա
 կալ . կեցուցէ՛ և ողորմացի
 Օ ժամս և զառաջիկայ օրս խաղ՛ :
 Օ հրեշտակ խա՛մ : Օ քուսութի՛ն :
 Օ սբլ խա՛մ : Առ ևս միա՛մ : Օ ան՛ :
 Աղաւակաց մեզ՛ :
 Տը մեր և փրկիչ յէ՛քս . սր մեծդ եւ
 ողորմութեամբ և տառապարգեւոս
 բարեբարութե՛ն քա : Արդու քոյին
 կանաւդ ՚ի ժամուս յայմիկ համբե
 բե

ԲԵ

անգ

րեցեր չարչարանաց խանջի և մահաւ
յաղագո մեղաց մերոց: Եւ պար
գեկեցեր առատապէս զպարգևս հո
գւոյդ սբյ երանելի առաքելացն:
Հաղորդս արա և զմեզ տր' աղաչեմք
զքեզն յաճային պարգևացդ Թողուե
մեղաց և ընդունելուե հոգւոյդ սբյ
Սպիտակ արժանաւորք եղիցուք գոհուի
ժառանգել զքեզ ընդ հօր և Է սբյ
հոգւոյդ, այժմ' և":

Երազարտութիւն Եկեցուն

Երազարտութիւն Բն վերջից մեր'
որ ՚ի վերէ քան զամ' միտա' և զքանն'
ամրացն զմեզ և աներկիւղ պահեա
յամ' չարէ: Հաւատարեա' զմեզ ընդ
ճշմարիտ երկրպագուս քո. որք հո
գւով և ճշմարտութեզ երկիրպա
գանէն: Մն զի' ամենամբ երրոր
դուէդ վայելեն փառք' իշխանուի
և պատիւ. այժմ' և":

Օրհնել Տր մեր Յն Բն. Տր ամ
օրհնեացի զամենեսեանդ. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես":

Միայն սբ. միայն տր. Յն Բն ՚ի
ժառանգի հօր: Լ' մէն 392 Օր

Օրհնեալ հայր սբ' Մ ճշմարիտ:
Մկն:

Օրհնել Որդիդ սբ' Մ ճշմարիտ:
Մկն:

Օրհնել հոգիդ սբ' Մ ճշմարիտ:
Մկն:

Օրհնուի ե փառք հօր և Որդւոյ
և հոգւոյն սբոյ այժմ և".

հայր սբ': Որդիդ սբ': հոգիդ սբ':
Օրհնութի հօր և Որդւոյ և սբոյ
հոգւոյն: այժմ և".

Եղիցի անունն ան օրհնել' յայսմ հե
տէ մինչև յաւան: Երես իրնեա':

Կատարուան օրհնաց և մարդարեւից
դու ես քն ան՝ վրկիչ մեր, որ լցեր
զան՝ հայրկամ անօրհնութիս քո. լն
և զմեզ հոգւովդ քով սբոյ:

Օրհնեցից զտր յամ ժամ. յամ ժամ
օրհնութի նք' ի բերան իմ:

Օրհնեալք եղերաւք ի շնորհաց սբո
բոյ հոգւոյն. երթայք խաղաղութ
և Տր եղիցի բնդ ձեզ և բնդ ամե
նեւեանդ. Մկն:

Յի հեռի սեղանոց լուսն ճարձմանօր իջրօյ
բոց և Ընդելեացոց

Պարտափեն զսեպանն հայրն և զարդարեն
կեղանքօր և խնկնին խորտանչիբորս ՚ի արե
լն իբրեանց և հոյ ի խննտարն, խնճարհա
նայն և և անն առլնօ կորրե

Մ չք անցուն ՚ի քեզ յուսան և դու
տաս կեցանիուք նց ՚ի Ժամնու

Բարնր առնեմ զքեզ ամ իմ և Թա
զաւոր իմ և օրհնեմ զանուն քո յա
սիտեան և յուսիտեանս յաւաննից

Օ օրհնապապ օրհնեցից զքեզ և
զսիտեցից զանուն քո յասիտեան և
յուսիտեանս յուսիտենից

Մեծ է ար և օրհնեալ է յոյժ և մե
ծուԹեան նք ոչ գոյ չափս

Մզգ և ազգ զսիտեցեն զգործս քո
և զչորուԹիս քո պատմեացեն

Օ մեծ վայելչաւի փնց սրբաւի քո իս
սեպնին և զսրնչեցիս քո պատմեացեն

Օ զօրուԹի ահի քո առաջին և
զմեծուԹիս քո պատմեացեն

Օ յիշատակ բազում բազորուի քո

բղխեցեն. և արդարու թէ քով ցրն
ծասցեն, Ղթամ ռզորմամ է ար.
Երկայնամբա և բաղում՝ սղորմ,
Բաղցր է ար առ աման, և գթու թէ
Եր ՚ի վթ ամ արտրամոց իւրոց
Խոտամբան է զիջին առ քեզ ար ամ
գործք քո. և թքք քո օրհնեցեն զքեզ
Օփառս արքայուէ քո ասացեն,
և գորուին քո պատմեցեն:
Ճանաչել որդւոց մարդկան զօրու
Թիւնս քո. և քիսառս մեծ վայելչու
Թեան արքայու թէ քո
Մարայու ի քո արքայու ի ամ յւանից
և արու ի քո յաղգէ մինչև յաղգ:
Տաւատարիմ է ար յամ բանս իւր.
և արդար է յամ գործս իւր
Տաստասէ ար զամ գայթակղեալս.
և կանգնէ զամ զլորեալս
Մչք ամկուէ ՚ի քեզ յաւամ. և դու
տաս կեբակուր եց ՚ի ժամուս
Քանաս զնեռն քո և լցուցանես զոս
մեծեւեան քաղցուէ կանոք քուէ:
Մարար է ար յամ անկողնս իւր.
և օր է յամ գործս իւր:

Մերձ է արառ ամսեան՝ որք կար
դան առ նա . առ ամսեան ոյք կար
դան առ նա ճշմարտութեամբ :

Օ կամս երկիւղածաց իւրոց առնէ
տր . աղօթից նց լսէ և կեցցնէ զնս :

Պատէ տր զամսն ոյք սիրեն զնա .
և զամ մեղաւոր . սատակէ տր :

Օ օրհնութիւն տն խօսեացի բերն իմ .
օրհնեացի ամ մարմին զարեւն որ նր
յաւ տն և յաւ տնս յաւ տնից :

Փառք հօր և որդւոյ և՛ :

Քահանայն :

Ողորմած գթած է տր . կերակուր
տայ երկիւղածաց իւրոց :

Ստիւտ . Քորդէ :

Եւ ևս խաշտղութե զտր աղ՛ :

Մ զաչեւոյնք զամենակալն ամ՝ զե
պարգեւեացի մեղ կերակուր ուրս
խաւթէ և լցուցի զսիրտս մեր ՚ի լե
ութէ արարածոց իւրոց . ամն :

Քահանայն :

Սրճեա՛ ք՛ա ամ մեր հոգևոր օրհ
նութե զկերակուրս և զլմուխս

Ժամայից բոց. և շնորհեա՛ն աւարդը՛ն-ի
Տողւոյ և Բարմնի: Այն զի կրօնաւո
րսն ան պարկեշտութեամբ յայտնուի
Բարմնաւոր պիտոյնց՝ անանկ բա
րեայդ և երկնից արքայութեանդ
Հաղորդս յիցուք ընդ ամ քրս
Լա գոհուք փերեպուր զԲեզ ընդ
Տօր և ամենայն Տողւորդ այժմս
Հայր մեր որ յերկնս ես՛:

Լա- օրհնող սղանոցն յաւիճկոնքսն՝ և ա
րեւել զհոգն՝ Բեկանե ընդ պա. աւանդացի
որք առընթիք կանօկան զհեքայնորի՛ ը պար
քաւորէ ճառոյն. և նոցա առ ամենեւեմ. և
սէ: Աւշուկեցի՛ք ի սաղարդութեմք
և ն. քն՝ ի ճառ:

Իսկ երբ զանակնք եղեն. կան անպարտաք
նասցի մեն յեղբարք ՚ի բարք քոչն անդա՛ն
և ամէլ ը՛րեանուցաւ զվերս անպիսն. և ա
րեւելեան սեկն քիզեն ը Բեր մանն՝ անդ
սահ ճառայնա՛ք: Լա- երբ որ ինդրեւոյն
զընթանն ինչ արաւ սահն յընդուն ար
կորոյն յե՛ն. և քորթել ճառս Են զեւթն.
ու պարտա՛ն: Լա- յեա առ Ելոց ՚ի սէ
չայն: քասն զչայն ՚ի սէն ա քորթանց

Լա- աստի քահանայն

25

Յո Յո լցաք ի բարս ի Եւանջիս քոյս
Տայսար գոհաւ ի տն յայ մերոյս

26

Լ շք տն ի վր երկիւղածայ խարս
և այք յաւան յողորմութի նրս

Փրկել լ ի մահո՛ւանէ զանձինս նյ
և կերակրել զնս ի սովոս

Ենձիկս մեր համբերեցէն տն զի
օգնական և արշտողան մեր է

Ի նս սարսիս եզիցն սիրաք մեր
և յանուն նր նր յաւանացուք

Եղիցի սղորմութի քո տր ի վր մեր՝ սղ
յաւանացար ի քեզ Փառք՝

27

Կերակրել և սարսիսար տր՝ փառք
քեզ յցուցանող քձ գոհմանք զքեն

Եւ և սխաղաղութի զտր աղ՝
Եւ յոհացարուք ի վր ի սուկցարդ և

28

այ տն յայ մերոյս Ար կերակրէ զմեզ
օրրոտարէ առատայ քողցրուք կա

մօք եւրովք զ ի հողևս բարունն
և երկնից արքայունն հաղորդօ տրա

ցէ զձն յս խորրոտ անկնկալուն յաւ
այն մերոյս Վննակալ ար՝

Վննակալ

Ենձիկս ես տր տն մեր՝ սր կերակ
րէս

Ես զմեզ ՚ի մանկուէն և աստ կերտ
զուր ամ մեկ զինաց. լցն աւրախութի
և բերկրութեամբ զտիրաս մեր: Սոյ
զի զամբաւանկան ՚ի սահմանէք ա
ստուելեալք ՚ի գործս բարութեան
՚ի քն յմ ՚ի ար մեր: Արուամ վայելի
փառք իշխանութի և պա:

Խաղաղութիւն Մեծն:

Փառք քեզ ար՝ փառք քեզ թող
փառաց. որ ետուր մեզ կերակուր
ուրախութի և լցուցեր զտիրաս մեր ՚ի
լիակէ մեծարուական սղարմուէ քո
լցն և այժմ զմեզ հողւովդ քով քով
սոյ զի գացուք աւանդի քո հանոյք
և քանակէցիք: զի դու գաս և հա
տուցանես իւրաքանչիւր լն գործս
իւր. և քեզ վայելի փառք իշխան:

Օրհնեալ ար մեր յմ քն. ամէն:

Հայր Իր որ յերկնս ես:

Օ կերողս յամ օրհնեացէ. սոքա
ւորացի և երախտաւորացի վարձս
բարեաց պարգևեացէ. և օրհնեացէ
զամենեւոր: Ինչ ամ՝ որ զմեզ կերակ
րեաց և լիացոյց՝ նմա փառք յաւի
տեանս ամէն

Առեւանս 'ի կոյս՝ գերեզման Երկ.
Վերկէջ շնախնին՝ ծննդովք բա րիս
Ին 400 Խա

Կարգաւորաւ Հասարակաց Ընկեց Եւ ի
 Եջի Գանձէն Սոխաւորի Ի Գեւ Սրտացի ոչ,
 Սր Էջ Ի Երեւն Ե Կասեց Կաս Ե Կասակաւ
 Էգաւ Ի Գեւ Երեւնի

Ս ԸՆԿԵՑ ԻՄ ԿՈՒՆ
 ցի Ե Կաս շուաւ Ինձ յե
 րեկոյս Ի վաղարդեայն
 Ե Ի Հասարակ աւարտ

Կարակէի ոչ Ինչ Ե Կաս աւարտ Ի կ
 Կարս Երեւն Ե Կաս զճառար ի Ե Ե
 կեցաւ Կանկէ

Քասք Ե Կո Ե Կո Ե

Ե Ե Կարակէ Ե Կո Ե Կո Ե

Օր Կան Կո Ե Կո Ե Կո Ե Կո Ե

Կարակէ Ե Կո Ե Կո Ե

Իրանարհեցո՛ւ տէր զոսնին քո և
 լուր ինձ . զի աղքատ և տը
 նանկ եմ ես :

Պահե՛ա՛ զանձն իմ եր՛ար . և փրկի՛ւ
 զճնյո քո ան իմ որ՛իքեղ յառնայ :
 Աղարմե՛ս ինձ ար՛ զի առքեղ աղա
 դակե՛քի զորհանապաղ . ու թո՛խ արա
 զանձն ծառայիքո՛ զի առքեղ ար
 համբարձի զանձն իմ .

Օ ի դու տէր քաղցր և ուղիղ ես .
 բարու՛մ, ողորմ՛ առ անե՛նե՛սե՛ան՝ ոքք
 հարդան՝ առքեղ :

Սուսնին դիր ար աղօթից ինց . և մայ
 ես՝ ի՛նչոյն խնդրու՛ածաց իմոց :

Յաւուր նեղու՛մե՛ ինց հարդացի
 առքեղ և լուար ինձ :

Աչ որ է նմանքեղ յատու՛ածս ար .
 և ոչ որ է ան զգործս քո :

Օ ան՛ աղգս զոր արարե՛ր՝ էկե՛ացե՛ն
 և երկիրպաղցե՛ն առ ազիքս տէր . և

փառք արասցե՛ն զանու՛ն քո յառնան ,

Սե՛ծ ես դու ար և առնե՛ս սրանցե՛
 լիս : և դու միայն ես անձ :

Առաջնորդեալ ինձ ՚ի ճանապարհի
քուսմ. և գնացից ՚ի ճշմարտութեան
քուսմ. և սուրբախ եղեցի սիրտ իմ յեր
կրնչիչ յանաւանէ քուսմնէ :

Սուսանլան եղեց առ քեզ արամ իմ
բողոքով սրտիւ իմով . և փառաւոր
արարից զանուն քո յաւիտեան :

Սէնեղէ ՚ի վր իմ ողորմութի քուսմբ .
և փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժոխաց
ներքեաց :

Ս՛ ախորհէք յարեան ՚ի
վր իմ . և ժողովք հզօրաց յանդրեցին
զանձն իմ . և ոչ համարեցան զքեզ
ամ առաջի խրեանց :

Ս՛ շքու արամ իմ զթած ես և ողոր
մամ . երկայնամիտ բազում ողորմ և
ճշմար . նայեալ առ իս և ողորմեալ ինձ :

Տուր զօրութի ճնչի քո . կեցո՛ զարդի
աղլնոյ քոյ . և արա՛ առ իս նշան քրութ
Տեոցեն ասեւ լիք իմ և ամաչեայելո՛
զ՛ դուստէր օգնեցեր ինձ և մխիթա
րեցեր զիս : Փառք հօր և՛ :

Փառս ինչ անձ՝ փառս ինչ . յաղագս ան քր
փառս ինչ :

Մը և սխաղաշուե՛ զտր աղաչեացուք
լնիւն կեցո՛ն :

Սրտուի ե փառք հօր ե սրդւոյ
ե հոգւոյն մըյ: Այժմ ե
Խաղաղութիւն Արեւելոս
Մարտոս, 139:

Արեւոյ զիս ար ի մարտոյ չարէ .
յառնէ անիրաւէ տիրէն զիս
Խորհեցն զանօրէնուի ի սիրտս իւր
եանց . զօր ամ պատրասեցն ի պաշտմ :
Արեւին զէ զուս իւրեանց ոյ զօճի .
ե թոյնք ի թից ի ներքոյ շրթանց նց :
Պատհաւ զիս ար ի ձեռաց մեղաւորի
ե ի մարտոյ չարէ փրկեա զիս :

Խորհեցն խափանել զգնացս իմ . թա
քուցին անբարութեք որոգայթ ինձ :
Ի արս ձգեցին որոգայթ ստից իմաց .
չուրջ զչուղօք իմովք եղին ինձ
զգայթանկողութիւն :

Ասացի տէր ամ իմ ես դու . ունկն
դիւր ար ձայնի աղօթից իմաց :

Տէր ար զօրուի վրկութիւն իմոյ . հոգա
նի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի :
Այժմանէք զիս տէր ի ցանկութի
մեղաւորաց : ոյք խորհեցան վն իմ ,
ընդ վայր անկանել զիս :

Օ ի մի՛ երբէք բարձրացին , և
 խորհուրդք նոցա մի՛ կատարեսցին .
 Վախճան կատարածի նոցա վաստակ
 շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնա :
 Արկշես ՚ի վերայ նց զկայծակունս
 Տրոյ՝ և կործանեսցես զնա . ՚ի տառա
 պանաց մի՛ կարացեն կեանք :
 Մարդոյ լեզունն ոյ մի՛ յաջողեսցի
 ՚ի վերայ երկրի . զայր մեղաւոր՝ չա
 բեք իւր որսացեն ՚ի կորուստ :
 Ծանեայ զի առնես ար զդաստանս
 աղքատի , և իրաւունս անանկի :
 Արդարքն դոհացեն զանուննե
 քումս . և բնակեսցին ուղիղք
 աւաջի երեսաց քոց :
 Տ՛ր՝ կարդացի առքեզ և լնոր ինձ .
 նայեա՛ ՚ի ձայն աղօթից իմոց ՚ի կար
 դալ իմուամ առքեզ :
 Ազնիզ է զիցին աղօթք իմ ող խաւնի
 առաջիքս ար . համբարձու մն ձեռաց
 իմոց՝ պատարագ երեկոցի :
 Վեր՛ ար՝ զասագան բերանոյ իմոյ ,
 և դուռն ամուր շրթանց իմոց . զի մի՛
 կատարեսցի սիրտ իմ բանիւն չարուէ :

6
 5
 4
 3
 2
 1

Ի պատճառել զպատճառս մեղաց լի
մարդս, ոչք գործեն զանօրէնութի.

Եւ ոչ եղէց կցորդ ընտրելոց նոյ:
Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութի
Եւ յանդիման արասցէ իւր մեղաւս,
Ըի միօժցէ զգլուխիմ, այլ աղօթք
իմ՝ ի համս նրա

Ըրգելուն մերձ առ վեմին դասաւ,
Լսք նոցա, լուիցեն բաննոց իմոց՝
Եւ քաղցրասցին

Ողթանձրութի հողոյ զի սփռեալ է
՚ի վերայ երկրի. ցրուեսցին ոսկերք
նոցա մերձ ՚ի դժոխս:

Ըրքեզ արտէր են աչք իմ. ՚ի քեզ
յուսցայ արմի՛ հաներ զհողի յինէնս
Պահեա՛ զիս յորոգայծէ՛ որ թագու
ցաւ ինձ, ՚ի գայթակողութենէ գործ
ճողին զանօրէնութիւնս:

Ընկցին ՚ի ցանցս նորա մեղաւարք,
միայն եմ ես մենջլե անյից:

Չայնի՛ իմով ես առ ար կարդացի.
Ճայնի՛ իմով զար աղաչեցի:

Սփռեցից առաջի ան զաղօթս իմ. Եւ
զնեղութիս իմ առաջի նր պատմեցից:

Եւ նաւաղիչ յինն հոգւոյ իմոյ դու
 ար ծանեար զշաւիղս իմ՝ ի ճանապարհ
 յոր և դնայի Թագուցաւ ինչ սրբոյ թ
 հոցի ի յաջմէ՝ տեսանէի և ոչ զքձա
 նաչէք զիս . հոգեւու յիննն զիս խուստ
 իմ և ոչ դուաւ խնդրոշ անձին իմոց .
 Եւ զաղակեցի առ քեզ ար և սասցի .
 դու ետ յոյս և բաժին իմ յեփրէն
 կենդանեաց :

Եւ այլեւ ար յաղօթս իմ զի ետ խնամարհ
 եղէ յոյժ . սոյքեցն զիս ի հալածչաց
 իմոց . զի հոգք եղէն քան զիս :
ՏԻ հան ի բանակ զանձն իմ . դու հա
 նամ զանուանէ քումմէ :

Եւ քեզ սոյաւե՛ն արդարքն՝ միջե
 հաւուսցեա : Փառք հոր և՛ :

Եւ լեւո իայ Եւ լեւո իայ :

Եւ յո զոճարթ . ար փառա յի . ար
 նրմահի հորե քննա լորի սրբ
 բո՛ց կենարարի Օհ սուս Բեթս
 աւուր կեալքս ի մրտանէլ արեգա
 կա՛ն . տեսար ըզ լոյս յեփրէ կոյն :

Երջնեմք ըզհար և զմեզ և ըզ
 որ հոգեւ մասն ծն յս Եւ անբն
 անմեք անհն : Երժանաւ որեւ ըզ
 մեզ յամ ժամ օրհնել ձայնիւ երգով
 զանուն փնց ամենք երրորդու եզ
 օրանց զկենդանու թի՛ . Եւ ան որոյ
 և աշխարհս ըզքեզ փառաւորէ :

Եւ զնա :

Երջնել ար որ բնակելու ես ի բար
 ձուես . և օրհնեալ են փառք մե
 ծուեք . որ հաստատեցեր զԵւ աւ
 արս ի բարձուես ի յերկնց զԵւ ծա
 դեցեր Եւ ամ տիեզերս : Եւ արեւ զա
 բեգտին լուսատու տուն ջեան . զլու
 սինն և զատուղս լուսատու գիշերոյ
 և զլոյս արագի . զու ես լոյս գողեւի
 օր և անջին լոյս ի բէն փայնու իա
 րն . և զլոյս քո կենդանի՛ ար ծա
 դեւ ի սիրտս մեզ : Եւ մեք միաբան
 ստացուք օրհնել անուն օր փնց
 քո և քեզ երգեմք զօրհնութի և ըզ
 փառս հօր և որդւոյ և հոգւոյն սր՛

Եւ յժմ և :

Բարոզ:

Գասեալքս ՚ի ժամ երեկոյ՝ օ ամբ
 համբառնայով զձեռս մեր իսաւաւ
 բեմք գգեց տր ամ մեր որ շորհե
 ցեր մեզ զտէս խաղաղութեանցու
 ցանել և հաւանել ՚ի ժամ երեկոյիս:
 Երժանաւ որեւ զմեզ տր՝ արտեւ
 և հրեշտկային երգով զգայրանուի
 մատուցանել ան այ ամ նախալի:
 կեցո՛ւ և ողորմեա՛ւ: Եղորմեա՛ւ մեզ տր
 ամ մեր՝ ըստ մեծի ողորմութե քում:
 առացուք ամբեան միարանուք:
 տր ողորմեա՛ւ ք:

Գասեալքս ՚ի ժամ երեկոյ՝ օ ամե
 ներեան՝ անդադար իսաւաւ որեմք
 շորհր և զՎարի և զմք հողիւ:
 Երժմ և միշտ և՛:

Ետեղի երեկոյն ժամունք ամ
 աւուրց՝ Տօնից Տրուանից՝ Պաւոս
 և Տօնից արց ք աւուրց և ք Հայնից
 Եւթիւց՝ Օսկրեան՝ Տեւոթարանի և
 այլ ան Տօնի Եւթիւց:

Եր առայ յես՝ որդի իմ և ողորմ

և եւ այսօր Տնայ զքեզ:

Բարեր խոսիկցան հեթանոսք. և

ժողովուրդք խորհեցան ՚ի սնասխա:

Մեծացունացի անձն իմ զար. և ցըն

ճացի հոգի իմ ավ զբիչսա իմով:

Օ ՚ի հայեցաւ ՚ի տառապանա աշտե

նայ իւրայ. ահա յայսմ հեռի երա

նիցեն ինչ ամ ազդ:

Ի լեծ որոյ զանձրև ՚ի վր զեղման.

որոյ ցող զի ցողի յերկիր:

Ի՞նչ զերուսւեծ քս արքայի տուր.

և զարդարուիս քս սրբայ թշրի:

Քառասորեւ, Գալսորեան ՚ի՞նչ Ծառ

խորդիս և կրակակոյտ (Յնանց):

(Որհնեալ եկեալ անսւամբ անօրհ

նեալ որ դարոցդ ես)

Տր ան մեր երեկցաւ մեզ. արարիք

տօնս ուրախուէ կանխաւ միմչե յան

կիւնս սեղանոյ:

Սրբի Տրեմ Էթաբիս:

Ի սնացից սրբուք զձեռս իմ. և

չուրի եղից զսեղանով քով սիր:

Տր սիրեցի զկայի չու թի տան քս. և

զտեղի յարիի փառաց քոյ:

ՄԵՏԻ ՈՒՐՈՒՄԻ

Եւ զառն ի կէրակուր ինձ լեղի . և ի
ծարան իմ՝ արբուցին ինձ քացախ :
Եւ զիցին սեղանք նոցա առաջի նոց
յարգայթ՝ ի հատուցումն և ի դոյ
թակողութիւնս :

ԽՈՒՆ ԵՒ ԸՆՉԻՅ ԱՒՐՈՒՄԻ

Եւ զառն երկու շաճաց քոց նշան . զի
ապրեցին յերեսաց աղէղան :
Որպէս փրկեցան սիրելիքքս . կեցի
աջովքով և լուր մեզ :

ԵՎԵՆԵՆՈՒՄ

Վաս որ հետեցէ իմ՝ ծանայք թն զար :
Ո՛հայք ի տան թն ի դաւիթս իմ
մերոյ :

ԸՆԿՈՅՆ ԱՅԵՆՈՒՄԻ ԵՒ ՅԱՐՈՒՄԻ

Արեցի զի լուիցի տէր զձայն աղօ
թից խնոց :

Չ յի խոնարհեցոյց զուսկն իւր առիս
և ես յաւուրս իմ չարգացի առ նա :

Մտերիւ Եւրոսէ ըստ հոյնից որս յաւարս
հոգոյ փոխան և ի արթոնիս ես տրին :

Տէր իմոց և հոգի . արկաբոյ ի
պատեքազիս :

Տեառն է երկիր լին իւրով. աշ
խարհ՝ և ամ բնակիչք նր:

ակ

Ըթողքո ամ յաւիտեանս յաւիտե
նից. գաւազան ուղղութեան՝ գա
ւազան արքայութեան քո.

Բողոքաց սիրտ իմ զբան բարի. և
ասեմ զգործս իմ թագաւօցի:

բձ

Տըթագաւորեց՝ ցնծացէ երկիր.
ուրախ եղիցին կղ զիք բազումք:

Երեւցան փայլատակուէք նր տիե
ղերաց. ետես և սասանեցաւ երկիր:

բհ

Երգեցէք տն երգ նոր ամ երկիր.
Տառայեցէք տն ուրախութի:

Մտէք առաջի նր ցնծութեամբ.
Տանեցուք զի նա է տր ամ մեր:

գձ

Եկայք և տեսէք զգործս այ որ ար
ղնշանս և զարուեստս ՚ի վր երկրի:

Ըմ մեր ապաւէն և զօրութի օգնին
՚ի վր նեղուեց որք գահն զմեզ յայժ:

գհ

Ըմ մեր յերկրնս և յերկրի. զամ
զոր ինչ կամեցաւ և արար:

Յեւանելն ին լն յեզէպտոսէ ասան
յակորայ ՚ի ժողովրդենէ այլազգեց:

Եղիցի ձեռնքո՞ր ՚ի վերայ առն. աջ
քո ՚ի վերայ որդւոյ մարդոյ, զոր
զօրացուցեր զնա ՚ի քեզ:

Ար հովհաննէսը իսրայէլի նայեաց. որ
առաջնորդես ուն խաչին յախեփու:

Մ՞ծ աստուծոց տըր խօսեցաւ. և կը
ջեաց զերկիր՝

Յեղիցն արեգական մինչև ՚ի մուտս
արևուտ:

Մեռերի Մարտիրոսաց ըստ Յաննից:

Եղիցի սշորմութի քո ՚ի վերայ մեր
ուն յաւասցաք ՚ի քեզ:

Յնծացէք արդարք ՚ի տըր. ուղղոց
ժայելի օրհնութիւն:

Տը սիրի զիրաւունս և ոչ ընդ վայր
հարկանէ զքս իւր:

Փրկուի արդարոց ՚ի տնէ է. վերսկսա
ցու է նց ՚ի ժամանակս նեղուէ:

Աքանջելի է անձ ՚ի վը որդոց իւրոց
ան իսրայէլի:

Տէր անձ օրհնեալ. օրհնեալ անը
զօրհանապաղ:

Օգնութիւն ինձ ՚ի տնէ եկեացի
որ արար զերկիրս և զերկիր:

Համբարձի դաշս իմ 'ի լերինո՝ սու
տի եկեօցի ինձ օգնութի:

42

Ա՛յ փառաւորեալ է 'ի խորհուրդս
սրբ խորաց մեծ և ահաւոր 'ի վերայ
այնոցիկ սրբ շուրջ են զնախա:
Խառնովան եղևցին երկինք սքանչել
էացքոց ար. և ճշմարտութիւնք ք
յեկեղեցիս սրբոց:

44

Արեցիցդ քեզ արգօրաւ ի իմ. արհաւ
տաւիչ իմ, ապաւեն իմ և փրկիչ իմ:
Ա՛յ օգնական իմ և ես՝ յօռամ 'ի
նա. ապաւեն իմ. եղջիւր փրկութե
լինոյ ընդունող իմ է:

45

Ա՛րձ է ակր առ աննեկոնան՝ սրբ
կարդան առ նա. առ աննեկոնան
ոյք կարդան առ նա ճշմարտաբ:
Օ՛ համն երկեղունաց խորոց առ
նի ար. աղօթից մոցա շնորհե
ցուցանէ զնամ:

47

Նորասրն սոյ զարևաւենիս ծառ
կեպին. սոյ վնայսն լիւսմանու
բաղունք երկինս:

Տնէլք եղևցին 'ի տան ան. և 'ի դա
սիթս այ մեքոյ ծաղկեպին:

Մեծ զի ազախարութիւ

Տ՛լուկիցի ինձ ՚ի հարդու իմեւմ առ
նաւ ՚ի հարդու իմեւմ լուա ինձ
ամ ըստ արդարութի իմցո

աւ
դո՛հ

Մ՛նասցի թշնամի իմ թի յառ
թեցի նմա . համ եկ զիչք իմ ցնծաւ
ցեն թի ես սասանեցայց :

ան

Մինչև յերբ դարձաւ ցանկես զերեւո
քս յինէն . մինչև յերբ բարձրանայ
թշնամին ՚ի վր իմ . նայեա՛ւ և լուր
ինձ ար ամ իմ :

բ՛ճ

Բերան արդարոյ խորհի զիմատոս
և լուրս եր խօսեցի զիբառուս :

Մ՛նախանձիր ընդ ջարս , և մի՛ ընդ
սցնաօրի այք դարձեն զանօրէ՛նս իմ
Քաղցրութի աղարեր ընդ ծաւայլ
քու մ ար՛ ըստ բանի քու :

բ՛յ

Քաղցր ես դա ար , և քաղցրութի
քով խրատեա՛ւ զես
Նայեա՛ւ և լուր ինձ ար ամ իմ :

Մինչև երբ ար մնաանաս զիս խ
պա . մինչև յերբ դարձաւ ցանկես
զերեւոքս յինէն :

բ՛ճ

Վ՛թուկիք քս բո՛ւմ եմ ար . ըստ իրա
ւանց քոց կեցի՛ զես :

բ՛յ

Տէ՛ զխոնարհութիւնս և փրկեա՛ զխո
զի զբէնս քս ես ոչ ճուսցոյս :

17 յօգնէ ինձ նայեալց և Եր յընկե
րէ ինձ փութան : Կ՛մաչեացեն և յս
մօթ լիցին որք խնդրէին զանձն իմ :
18 Եր ան աղօթից իմոց՝ յաշաջէ
լինձ աւ քեզ : յ՛բիլիւզէ թշնա
մնոյն փրկեա՛ զանձն իմ :

Եւ անկէ քս զիս ի ժողովոյ չարաց՝
ի բազմութ օրք գարծեն զանօրէնս ի

Եւ՝ ի նշխարս անխորոյ Կ՛տրեաց յա
անանարտակացս քան Կոթոս :

19 Եր ի իցնն աղօթք իմ ող խառնի
աւաջք քս ան : Կանխա՛ ճառն ձե
սաց իմոց՝ պանասաղ երեկոյ :

20 Կարդ ինչապա՛ ինձ աւարց քս ան :

21 Կասցուք աննեքեան Պարանոս Է
ար արքան :

22 Կխաղաղութե՛ն ան աշխարհս՝
և սոյն . ող ի թիւնս 236 :

23 Կարդ ի ժողովոյ քս ան :

24 Կախաղաղութե՛ն զան աղ՝
չաչեացուք զաննանկալն ան 17

Տայր ան մերոյ յի քի զԹագաւորն
խաղաղուէ՛ յաղաղս խաղաղութն .
և զանն միայնոյ սուրբ կաթաղնիկէ
և առաքելական եկեղեցւոյ :

Օ ի դառաղու՛մ ամս խաղաղութն տա
ցի՛ մեզ յար ան մեր . և զԹագաւորն
խաղաղաբ սրս առաքելացի առ մեզ .
վասն մեծի մբ և ահաւոր անուան
իւրոյ : Օ պետա դաւաւաւաց , զզորա
վորս , զզորագլուխս , զԹագաւորն ,
զմուտս և զէլս մեր խաղաղութն պա
հեացի . և զան պատերազմուեն թըշ
նամուցն խորտակեացի իմէն : Տըն
ամենակալ կեցաւացի և սղոմեացի :

Օ երեկս մերձեալ՝ և զսուազնկայ
գիշերս խաղաղութն անյուցա՛ :
Օ հրեշտակ խա՛ : Օ քաւութի՛ :
Օ քի խա՛ : լա ևս միա՛ : Օ ան՛ :
Ողորմեաց մեզ՛ :

Մ. Ղ. Բ. Գ.

Ի իւր ձայնից մերոց Տը Մ. Բ. մեր
ընկա՛ զաղաչանս մեր զհամբար
ձուսն ձեռաց մերոց՝ և զբանս աղո
թից . ս բեւով զերեկոյնի պատարագս

մեր ի հոտ անուշից ՚ի հաճոյս քեզ
 պատրաստել: Յաւել ՚ի մեզ ար ա
 մենակալ զհաւատ, զյոյս, զսէր
 և զամ գործս աւարտնութեան:
 Այ զի ըստ կամաց քոյ բարեպիտոյս
 մշտ կրօնաւոր՝ ալք բարեպաշտութե
 ՚ի տունէ և ՚ի գիշերի՝ արժամաւորք
 եղիցուք յաղագս անձանց մերոց ի Ը
 կութեան. և զ՞ հոգեւոր կենացդ
 աղաչել զքեզ ար. և գտանել ՚ի քէն
 գշտարհ. և զողորմութի. և գոհանա
 լով փառաւորեցուք զհոյս և զօրդի
 և զքր հոգին. այժմ և՛:

Խաչ-ղո-թի-ն Մեծիցանէ

Քեզ երկիրպագանելով տէր Աճ
 մեր՝ գոհանալք զքէն յաղագս խա
 զուղութեանք անցուցանելոյ ՚ի մեծ
 զե-կարութիւն տուն ընթեանս:
 Տուր մեզ ար աղաչելք զքեզ՝ զե
 րեկս և գաւառիկոյ գիշերս տուանց
 մեզոց և աւանց գայթակղութեան
 անցուցանել շաստատուն կալ. և մը
 նալ ՚ի հաւատ ՚ի յոյս ՚ի սէր և ՚ի
 պատու լրանապահուէ քո: Խնդրե

լով զԵրեւոյ զԵրեւոյ զԵրեւոյ զԵրեւոյ զԵրեւոյ . և Ե
կէ զԵրեւոյ զԵրեւոյ զԵրեւոյ զԵրեւոյ զԵրեւոյ .
և անձանց մեծոց զԵրեւոյ . Սպ զժ
քնդունելով ՚ի սէն զՏայցո՛ւն անձա մեր
և զՄեծ վայելչախան փառաբանուել
միշտ ՚ի բարձունս առաջեւ սրբաւն
նազոր տրուելոց . քն ան մեր . Վ . յժմ .

Լա . ասի սք ան ըստ գառլա՛նի :

Մք ան սք և Տգոր սք և անմահ որ
խաչեցար վն մեր սղորմեա՛ն մեզ :

Լա՛ն՝ կիկեա : Լա զկնի զՎառա
ւորեալն գայեա ՚ի թիւն , 248 :

Սաղ . անն :

Քրկէլ զմեզ ՚ի փորձու թիւ և յամե
նայն վտանգից մերոց :

Լա . ես ի սաղաղա-Քեան զփէր ան՝ :

Սա . ն լսելի լինելոյ ան ան ձայնի
աղաչանաց մերոց բարեխօսուել սք
անձա՛նին : Լա ի զանի լի ՚ի վն մեր
սղորմուել և գթուել ան ան : Վ՛ննա
կալ ան ան մեր կեյն և ողորմեա :

Օրհնու թիւ և փառք Տոր և Որ՝ :

Ի սաղաղա-Քեան ՚ի Վեյցոն :

Սա մբարձի զաչս իմ ՚ի լ՛երինս : ան

ան էկեացէ ինչ սգնու թիւն :
 () Գնու թիւն ինչ 'ի անէ էկեացէ :
 որ արար զերկինս և զերկիրս :
 Արար 'ի սասանու թի զուան քա :
 և մի ննջեացէ պահապան քա :
 Այ 'ն ննջէ և ոչ 'ի քաւն երթայ
 պահապանն ի սրայէ լի :
 Տէ պահեացէ զքեզ և ինք ընկալցի
 աջոյ ձեռամբն իւրով :
 Ընեգանն 'ի սուէ քեզ մի մեղեցի :
 և մի լուսինն 'ի գիշէ իի :
 Տեր պահեացէ զքեզ յամ չարէ :
 պահեացէ ինք զանձն քա :
 Տէ պահեացէ զմեւ և զեւ ընձայսմ
 Տեակ մինչև յաւիտեանս Փառք' :
 (ամ)
 Առք ես մի զու թի զնոր բնա
 կեայզ ես 'ի էրկինս և բարեբա
 նի 'ի սրբոց քոց : Արկինս ին զո
 րս ինք սերբէք և քեքբէք ան
 դարս օրհնէ 'ն մը պանուսրդ քա :
 'ի ահա նայք ընասի 'ն պաշտօնեայք
 ե ժողովւորք : Երկրպագեացուք
 արու թի ըդ քո : Եջուք որ յաւալ

բան զյաւիտեանս ՚ի հօրէ առարե
ցար . եւ լուսով իմանալեալ լընէր
զարասածս . օրհնեալ էս թագաւոր
յաւիտեանցս . Ար ըզ լոյն ՚ի սկզբ
բանէ հաստատեցեր վերջստի՛ն . եւ
զխաւանն անգիտութե՛ս յարուք՛ ող
քս հալածեցեր . օրհն . Աւստի եւ մէք
լուսաւորեալքս ընդ լուսեղէն զը
նարթնցն . երգեսցուք ցրնծութի
՚ի յայտուե երեկոյսիս . օրհն :

Եւ ՚ի կնաքաղաքացին յովհաննէ՛ս
մեծն ՚ի ծնունդրս կանանց . քարո
զէր յանապատի ազդ անօղ բարբա
ռօզն . ըզ ծագու մին լուստ արեգա
կանն արդ բուէ՛ր . Նըշմարիտ մար
գարէ եւ ձեռնադրօղ արդւոյն այ՛ .
յաւաջրն թայկաքապեա եւ պատեղ
անձայնն օրինացն հօրդէր անա
պարհ թագաւորին յաւիտեանցս .
Յանօրէ՛ն զիմարբու արն մօլ . ինչ
հերովդիսդայ . ՚ի պարգ ելի՛ յայտն
խնդրէր ըզ զլուս մարգարէին զե
ղուցանե լզարուսեանն եւ զան
ապտեբն : Արբուհայ անձամբն :

բարեխօսու՛մք՝ պարգևեալ երկրաց
 գո՛ւարս ամենա՛ր Երրորդու՛նդ՝
 զյարու՛ի յուսոյ կենացն յաւիտե-
 ճիցս: Օ հաւատացե՛լ ժողովուրդը՛
 որ Երրորդու՛նդ՝ և զայաւ՛ի ննչո
 ՚ի խորան փառաց քոց. պահե՛ս անխը-
 ւով ՚ի խաղաղութեան ն:

Վարդ:

Մ ՚ի խաղաղութե՛ն ամ աշխարհի՛ և
 հաստատու՛ն որ, եկեղեցւոյ՛ զար-
 աղաչեցուք. ասացուք ամե՛ն:

Վ. Երգ:

Եւ այր գթամ՝ բարեխնամօղ՛ արարիչ
 ամ արարածոց. ընկա՛լ զպաղատանս
 ծառայից քոց՝ ՚ի ժամ երեկոյիս. ոք
 առատդ էս առ ամենեւեան՝ պար-
 գեօք բարեբարութի՛ն քոց:

Ողորմեա՛ տր ամ աշխարհի՛ և եկեղ-
 եցւոյ քում՝ որ, հիւանդաց՛ վըշ-
 տացեւոց՛ ճանապարհորդաց՛ նաւոր
 դաց՛ խոստովանողաց՛ ապաշխար-
 լաց՛ և հոգւոցն հանգուցեւոց:

Օ ի դու ար ամենակալ՝ գիտես ըս
 պէտս մեր և զկարիս ասաւել քան
 զոր խնդրեմք և խմանամք : և քեզ
 ընդ Արշուոյ և ամենայն Հոգւոյդ
 վայելէ փառք՝ էջ՝ :

Ազգային տո՛ր Տ՛ր ամենակալ և իւր սրբ
 և ազօ՛նի : յաստօտոս քանակ փայտոս : Իսկ
 յայլ աստօտօս : Արբնակեալն : Ըջակման փոխ :
 Արբնակեալ է յօգնութի՛ բարձ՛ :
 և այլն ուղի՛ թիւն , 328 :

Աքեղար համբարձի զաչս իմ՝ ար
 բնակեարդ ես ի յերկինս :

Այ աչք ծռյի՛ թձեան ան իւրոյ և ուղ
 ասք ազատեոյ ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ :

Այնպէ՛ս ե՛նաչք մեր աս քեզ ար ան
 մեր , մինչև սղօրմեացիս ի մթ մեր :

Ազօրմեան մեզ տէր սղօրմեան մեզ .
 զի բազում լցաք արհամարհանօք :

Այս ասաւել լցան անձինք մեր նա
 խատանօք , որք նախատելին զմեզ և
 արհամարհանօք ամբարաւանիցի :

Ա՛յ յանուան քում կեցո՛ զիս և ի
 զօրուէ քում իրաւ արա ինձ :

Եւ ըստ արժեքի իմաց . ունկնդիր
բանից բերանոյ իմաց :

() Կտորք յարեան Ի մի իմ . և հզօրք
ինդրեցին զանձն իմ , և ոչ համարե
ցան զքեզ ան առաջի իւրեանց :

Եւ հաւ անօրհական իմ . և ար ընդու
նօզ հողւոյ իմոյ :

Ի դարձուցանել զչարն ի թշնամիան
իմ , ճշմարտութիւնսս աստակեալ զնա :

Եւ Կամօք իմովք պատարագս մա
տուցից քեզ . և խոստովանեղէց ան
ունան բուժանէր օղի բարի է .

Եւ անտեղու է իմմէ փրկեցեր զիս .
և ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ :

Պատք հօր և որ :

Ս. զ. Եւ յի

() Բարձրեալն զՔստ արասցուք
մեզ ապաւ էն՝ զի ոչ հասցեն առ
մեզ չարք . և տանջանք մի մերձե
ցին ի յարկս մեր :

Ք. Եւ յի

Եւ մեք միաբան զզորսն . Եւ ի անկ
ինդրե լով . ասասցուք անկն միա
բանութիւնսս Տ. Եւ յի . Եւ յի :

Մօզոն

Յոյս կենսոյ ընդունող աղօթից՝ բա-
 շխտեալս և կատարելի խնդրու-
 մաց իմ ձեռքս: ընկալ զպաշտ-
 անանս մեր ի ժամ երեկոցիս՝ բարեխո-
 սութեք մեր անձանցիդ և աղաչանքօք
 ան մերց քոց: Մեր մեղարք և ողոր-
 մեանք: ներեանք աւետի և թող զմեզ
 մեր: աղօթանաւ որեւն դո՛՞՞՞՞ք քոստ
 և որեւն զքեզ քեզօք և ընդ մեզ Տ՞:

Մեծ Տէր և սուրբ:

Բարերար և բազում ողորմած:

Տար մե սր յերկնս ետ:

Փօր Արարիչս:

Մտ որհնեցէք անձայք ան զանբո-
 ճի կայք ի տան ան, և ի գաւիթս մյ
 մերոյ: Ի գիշերի համբարձէք զձեռն
 ձեր ի սրբութի: և որհնեցէք զար:

Օրհնեացէ՛ զմեզ անբո՛՞՞՞՞ք ի սիօնէ
 արար զերկինս և զերկեր:

Խոստովանեղէց բեզանթոն
 որտէ՛ն իմով առաջի հրեշտակաց
 աւղմոս ասացից բեզ:

Ս Եւ լուար զբանս բերանոյ իմոյ .
Եւ զայնպէս Ի սառնար մը քո . Եւ
խոստովան եղէց անուան քու մ , Եւ
սպասուեմ եւ ճշմարտուեմ քո :

Մ Եւ ծարարեր յիմի զանուան մը քո .
յորում աւուր կարգամ առ քեզ ,
Ըստ լուրացի ընդ ինձ . Եւ բազում
սպասցես շորս թի՛ս յանձն իմ :

Խոստովան եղիցին առ քեզ ամ Թա
գաւորք երկրի՛ զե լուան զբանս բե
րանոյ քոյ . Եւ օրհնեցեն զայրձս քո

Մ Եւ են զառք տն . բարձրէ տէր .
զխանարձս տեսանէ , Եւ զբարձունս
Ի հեռատանէ Խանացէ :

Ս Եւ զնացից ես Ի մեջ ներդուեց , կե
ցուցես զես Ի արեւել թշնամաւ յիմ :

Ը զեցեր զձեռն քո Եւ փրկեաց զես
աջ քո . Եւ արհատուցէ բնդ իմ :

Տ Ի ստորմուտի քո յաւիտն . զգործս
ձեռաց քոց մի անտես աններ :

Մ Եւ անուան քու մ կեցո՛ զես . Եւ Ի
զօր՛ : Եւ այլն ո՛ր Ի լեւոյ :

Ք-ր-ը :

Խնդրեցուք Տաւատով Բարեւուեք

ի անէ՛ զի զողորմուէ՛ զշնորհո՛ւ եւ ի
արասցէ՛ ի վրձնոր՝ Տրճ աւերակաւ
կոցուացէ՛ և սղարմեացի՛ Կեցո՛ Տրճ
Լ՛շնո՛

Սագաւ արխաղաղութե՛ օգնական
և փկլլչանճանց մերոյ քնած մերս
Պարսորչպահե՛ զգաղութարդս քո
ընդ հովանեաւ սր և պատուական
խաչի քս ի խաղաղութե՛ փրկե՛
յերևէ լի և յաներևոյթ թշնամւոյն
Լ՛ցժանաւորե՛ գոհուի՛ փառորեւ
զքեզընդ հօր և ընդ սրջ հո՛
Վհարալ

Մի խաչեւն աղաչեսցուք զսր՛ զի
սովաւ փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց և
կեցուսցէ շնորհիւ՛ ողորմուէ՛ իւրոյ
Լ՛նճահալ տր ամ մեր՛ կե՛

Լ՛շնո՛

Պահպանե՛ գմեզ քնած մեր ընդ
հովանեաւ սր և պատուական խաչի՛
քս ի խաղաղութե՛ փրկե՛
և յաներևոյթ թշնամւոյն Լ՛ցժա
նաւորե՛ գոհուի՛ փառաւորեւ
զքեզ լէ՛ հօր և լէ՛ սրջ հո՛

Իսրայել զօճ երկրագործի էկեղէց... յի
Արարի եղէ եւ՝ այք ասեին զհո. ՚ի
ասո. ն ան երթիցաւք մերք ճասե աշ
կային սոք մեր առ դրու. նս քս էէ մի
Յերու աաղէ մ' շինեալ ուն քաղաք.
Ե բնակու թի իւր շուրջ զնոխաւս
Միգ ելանէին ազգք՝ ազգք ան. ՚ի
վկայու ի իսրայէլի. խոստովան լինիլ
անուն ան անս:

Միգ արիւեալ էն ամսոք դասանի.
ամսոս արկել էն ՚ի տան դաւ թիս
ճարչէք զողջունէ երու աաղէ մի. ե
դշեու թեմէ՝ այք սիրէք դակ ք:

Նշեի խաղաղու ի ՚ի զորու ե քու մ'
Ե ինու ի յաշտարակո յամուրս քս:

Ս' Եղբարց ե ընկերաց խնոց խօսե
ցայ զխաղաղու ի. զս քս ե զն ասան ան
այ մերոյ խնդրեցաք զբարս ի ՚ի քէնս:

Տ' Եր զորու թի ծառայի քս օ կեղն
զորի աղախնոյ քս, ե արա՛ աախ
նշան բարու է:

Տեպեն ասե լիք իմ ե ամաշեպեն.
զի դու ար օգնեցեր ինձ ե միսի թա
րեցեր զիս: Փառք հօր է":

Քարոյն

Սուրբ եկեղեցեացաւ ապառաջս
զոր՝ զի ստիւաւ վրկեացէ շնորհ
եղաց եկեցուցէ շնորհեալ ապառ
մուծ իւրայն Վ. Մե. Մա. 6
Վ. 20. 1. 2

Վազրան քոյ եկեղեցեացաւ եւ առա
ջի անձ ընկալ եւ պայծառացեալ քո
նշանացս՝ խոնարհել երկիրդ եւ
կիրադագանեմք զսբ եւ զհրաշայի ե
զյաղթող արուծիդ քո՝ օրհնեմք ե
վառաւորեմք եւ քեզ մատուցանեմք
զօրհնուի եւ զիտաւ հօր եւ սր՝
Փ. 1. 2

Վաշապեցէք առ տէր անձ երկիր
ծառայեցէք ան ուրախութիւն
՝) ք. 1. 2 ընկալ առաւ քառս քոյն
Քարոյն

(Օրհնեացուք զամենակալն անձ ըզ
հայր ան մերոյ յի քի՛, որ արեւ
նի արար զմեզ կալ ՚ի տեղւոյ վառա
բանուեի եւ երգէլ զերգս հոգեարար
Վ. մենակալ անձ անձ կի՛
4-9 Վ. 20. 1. 2

Լ՝ 201:

Դուք առաջին և անընդհատ
 և պայծառ պետեալ սուրբ նշանացս
 և սուրբ սեղանոյս խոնարհեալ եր-
 կիւղիւ երկիրպագանեմք . զսուրբ
 և զհրաշալի և զյաղթօղ յարուիր
 քո փառաւորեմք . և քեզ մատուցա-
 նեմք զորհուրեան և զփառս
 ընդ հօր և ընդ սբյ հ" :

Լ՝ 202:

Դ՛յարկի սրբուհ և ՚ի անդուզ փա-
 ռաբանութեան . հրեշտակաց բնա-
 կարանիս և մարդկան քաւարանիս .
 և առաջի անընդհատ և պայծառ իշ-
 սուրբ նշանացս և սուրբ խորանարդ
 խոնարհել երկիւղիւ երկիրպագա-
 նեմք . զոր և զհրաշալի և զյաղթօղ
 յարուիր քո օրհնեմք և փառաւո-
 րեմք . և ընդ երկնային զօրսն քեզ
 մատուցանեմք զորհուրե և զփառս
 ընդ հօր և ընդ սբ Էսդուղի :

Լ՝ 203 և միշտ և

յաւի :

Արքայապետի հասարակաց Լճոյն խաղա
 ջարհանի ժամանակ Սրբոյն իրեն հափառե
 անց Լճու իրեն Սահմանն որ երաւ ի Գե
 րեզանի և ել ի Գեօր և խաղալով արագ
 հափառեց:

ՊՆՆՆՆՆ ՊՆՆՆՆ

յամ ժամ , յամ ժամ որհ
 եաւ թիւն նր ի բերան
 իմ:

Ի տէր պարծեացի անձն իմ . լա՛ ի
 ցեն հեղք , և ու բախ եղ' ցին:

Մեծ արարէք զձր ինե . և բարձր
 արա զուրք զմա . ն նր ի հասնի:

Ենդրեցի ի տնե և լուաւ իմն յամ
 նեղուի իմնն փոխեաց զիւ:

Մատիք առ տէր' և առ է'ք զլոյս: և
երեսք ձեր մի անաչե սցեն:

Լ. յապառաջ կարգաց առ տէր, և
ար լուաւ անա, յամ' նեղուէ սորա
փրկեաց զսա:

Բանակք հրշակաց ան շուրջ են զեր
կիւղածովքիւ բովք: և պա հեն զնո:

Փառք հօր և Որդւոյ և Զգլխն արջ:
Լ. յամ' և մեշա և':

Լ. ան խաղաղութեան զոր':

Օրհնութի և փառք հօր և Որդ':
Լ. 4 Լ. ստեփանոս

'Ինեղուէ իմում ես առ տէր կար
դացի' և լուաւ ինձ. տէր փրկեաց
զանձն իմ' ի շրթանց նեղուաւ սրաց
և ի լեզուէ չարի:

Օ ի' տացի քեզ կամ զինչ յաւել
ցի լեզու նեղուաւ սր:

Օ յաննն բովանդակ աստօքաց անաչ տղե
լու- չստեն օ զի երբ աստիճանաց ե:

Սաղմոս 8:
Լ. Փրկում- թու- Լ. ինչ
իմաց' ի անէ' կարգացի'
և ի զիշեթի առ աչի քո:

Մայեն աղօթքիմ առաջի քո արևիս
նարհեացի ունկն քո՛ի խնդրու՛ն իմ,
Վառք հօր և որ՛:

Եւ ևս խաղսիղութե՛ն զտր աղ՛:

Սրհնութի և վառք հօր և լը՛:

Խաղսիղութիս. Լ՛նեկոն

Սաղմ 64

Վարդաշխու՛մ լու՛ար ինձ ամ,
Ըստ արդարութեան. ի նեղու՛ն
ինձ անգորր արարեր. ողորմե՛ա
ինձ և լու՛ր աղօթից իմոց:

Որդիք մարդկան՝ մինչև յերբ էք
խառախրոցք. ընդէք սիրէք զնան,
բութի, և խնդրէք զատուի:

Չաաներուք՝ զե սքանչելիս արարտր
սրբ լարում. և տեր լու՛իցէ ինձ ի
կարդալ ի՛նում սու՛նու:

Բարկանոցք՝ և մի մեղանչէք. որ
ինչ ասէք ի սրտս ձեր. յանկողնս
ձեր զղձացորուք:

Մատուցէք պատարագս արդարութե
թե և յուսացալ ուք ի տր

Բազու՛ք ասէին, թէ ո՛չ ցուցցէ

Ձ Բ՛

գրարու թի տն . նշանեցու առ մեզ
լոյս երեսաց քոյ . և ետուր ուրա
խութիւն որոյց մերոց :

Պարտոյ ցորենոյ գինւոյ՝ և ձիթոյ
խրեանց լցուցեր զնա

Իրազաղուք յայս և՛ի սոյն ննջուցուք
և զարթիցուք . զի դու ար միայն առ
անձին յուսով քով բնակեցրցր զմեզ
Տը՛ մի սրամտու ք քով յանդիմաներ
զնա . և մի բարկու ք քով խրատեր զնա :
Աղորմեան ինձ ար զի հիւանդ եմ ես .
բժշկեան զանձն իմ , զի խառնեցան ոս
կերք իմ : (Ինձն իմ յոյժ խառնեցաւ ,
և դու ար՝ մինչև յերբ :

Պարձ ար և մեղեան զանձն իմ . կե
ց՛ զնա ար ըսա որդրմուք քում :

Չի ոչ որե՛ որ ՚ի մահու յիշէ զքեզ
կա՛ ՚ի դժոխս խամբն առնիցի առ քեզ
Աստաակեցայ ես ՚ի հեծուք իմուս .
լուսացի զամ գիշեր զմեհիձո իմ և ար
առա՛ օր իմովք զանկողինս իմ թացի
Խառնեցաւ ՚ի սրամտու ք անին իմ և
մաշեցայ ես ՚ի վրամ թշնամեց իմոց :
Ի բոց կայք յինն անկեքեան

ոյք գործէք զանօրէնու թիւնս

Լուաւ ար ձայնի լաւոյ խնոյ . լուաւ
տէր աղօթից խնոյ . և տէր զխնդրք
ունածս իմ բնկալաւ :

Մատչեցէն և խոսիւցին յոյժ ամ
թշնամիք իմ . դրժցին յետս և ամաչես
ցէն յոյժ վաղձաղակի և խոսիւցին

Մինչև յերջ ար մոռանաս զիս իս
պատ . մինչև յերբ դարձուցանես
զերեսս քո յինչն :

Մինչև յերբ դնեմ զխորհրդս յանձն
իմ . և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս :

Մինչև յերբ բարձրանայ թշնամին
ի վր իմ նայեալ և լուրինձ ար ամ իմ :

Ո՞չս տուր ար աչաց իմոց , զի մի եր
բէք ննջցից ի մահ :

Մասացի թշնամին թի յաղթե
ցի իմա . կամ նե զիչք իմ ցնծացէն ,
թի էս սասանեցայց

Ես յողորմուիս քա տէր յուսացայ ,
ցնծացու սիրտ իմ ի փրկուէ քում .
օրհնեցից զարձ զբարե բարդ իմ :

Պահեալ զիս ամ իմ , զի էս ի բեզ
յաւ սացոյ . սասցի ճն , տէր իմ էս

դու՝ և բարիք իմ ինձ: Իքէն էն
Աքց քոց որք էն յերկրի քում. սքան
չելի արարեր զամ կամս իմ Ինձ:
Սաճիսեպին հիւանդու իքնց յեւ
այսորիկ՝ ապա վաղվա շէտցին:

Ոչ ժողվեցայ զի ժողովսնց յորէնց. և
չսիշեցից զնւանսնց իշրթունս իմ
Տ՛ր բաժին ժառանգութե իմոց և
բաժնի իմոց դու. ես որ այսրէն դար
ձուցանես զժառանգութի իմ յիւր:

Ս իճակք ելին ինձ ընդ ընտիրս. և
ժառանգութի իմ հաճոց եղև ինձ:
Սրհնեցից զար՝ որ իմաստուն արար
զու, մինչ ի Քիշելի ևս՝ խրատեցին
զես երկամունք իմ:

Յառաջագոյն տեսանէի զար առա
ջի իմ յամ ժամ. զի է ընդ ազմէ
իմնէ, զի մի սատանեցայց:

Ս ք այսորիկ՝ ուրախ եղև սիրս իմ.
և ցնծացաւ յեզու իմ. ևս և մար
մին իմ՝ բնակեացի յաւսով:

Ս և ոչ թողցես զանձն իմ ՚ի դէ
ժոխս. և ոչ տայես սրբոյ քում տե
սանէլ զապակահաւթի:

Յուզեր ինձ զճանապարհսս քո կե
նաց. չցուցեր զիս ուրախուլք երե
սաց քոյ՝ ի քաղցրուէ վայելչութե
աջոյ քո՝ մինչ խապառս.

Ի դէր ա՛ր արդարուէ. և նայեա՛ ի
խնդրու՛ածս իմ. ո՛ւնկն զիւր անջօթից
իմոց՝ զի ո՛չ շթամբք նենգաւարօք:
Յերեսաց քոց՝ իբաւուանք ինձ ե, ցեն
և աչք իմ տեսցեն զուղղութիւնս
Փորձեցեր զսիրտ իմ. և քննեցեր ի
գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ո՛չ գտաւ
յիս անիրաւուի.

Մխտոնեցի բերան իմ զգործս որդ
ւաց մարդկան. զձ բանից շթանց
քոց՝ ես գահեցից զճանապարհս խիտաս:
Տաստատեա՛ զշաւիղս իմ՝ ի ճանապարհի
քում, զի մի՛ գայթակղացի՛ն գնացք իմ:
Ես առ քեզ ար կարդացի՝ զի լուար
ինձ անձ, խոնարհեցո՛ առ իս զունկն
քո. և լուր բանից իմոց:

Սքանչելի արարեր զողորմութիւնս
քո՝ ո՛վ զիկես գայնաօրկ. ոյք յուսա
ցեալ են ի քեզ՝ յայնցանէ, ոյք հա
կառակ կան աջոյ քո:

Պահեա՛ զիս ո՞ղ բիբա՛յան . ընդ հո
վանեաւ թեոցքոց ծածկեացէս զիս
յերեսաց ամբարըշտաց , ոյք տառա
պէցուցին զիս :

Թշնամիք զանձն իմ պշարեցին . և ՚ի
ճարպս իւրենց արգելին . և բերանք
նոցա խօսեցան զամբարտաւածութիս :

Սերժեցին զիս , և այժմ դարձեալ
պատեցան զին և . ու շեղին խոնար
հեցուցանել զիս յերկիր :

Համարեցան ինձ որպէս աւիւժ՝ զի
պատարաստի յորս . և ուղկորիւն աւիւ
ժու , զինտի դարձեալ :

Լ՛քիտը՛ ժամանեա՛նց . և խափանեա՛
զնս . փրկեա՛ զանձն իմ՝ յամբարշտաց .
ի սրոյ և ՚ի ձեռաց թշնամեցն :

Տը՛ կորո՛ զնս յերկրէ . բաժանեա՛ և
խափանեա՛ զնս ՚ի կեանս իւրեանց :

Պաշտեա՛ զքեռիք լցան որովայնք
նց . յագեցան կերակրօք և թողին
զմնացո՛ւածս տշայոց իւրեանց :

Ես արգարուք երկեցայց երեսաց
քոց . և յագեցայց յերկիւր փռցքոց :

Դատս սրա ինձ անձ . և իրաւ արա ինձ
ի դատաստանի իմում :

Յայտէ որ ոչ է մը , ՚ի մարդոյ մեղա-
ւորէ նենգաւորէ փրկեալ զիս :
Դաւ ամ հզօրիչ իմ ես . ընդէր մո-
ւացար զիս , ընդէր արտում գնամ
ես ՚ի նեղէլ Թշնամւոյ իմոյ :
Ղոպեալ ար զոյս քո ե զՇնարաւ ի
քո . զի առս զնորդեցեան ինձ , ե հան-
ցեան զիս ՚ի լեառն մը ե ՚ի յարկս քո :
Մտից առաջս սեղանոյ անյ առ ամ .
որ սերախ առնէ զճանկու թի իմ :
Երաստովան եղէց քեզ օրհնութիւն ամ
ամ իմ :

Քէ՛ ընդէր արտում ես անձն իմ ,
ամ ընդէր խռովէս զիս . յուսն առ-
մ . խոստովանեալ նմա՛ փրկիչ երկ-
սոյ իմոյ ամ է :

Ծ յօգնէլ ինձ նայեաց , ե տէր
յրնկերե լ ինձ փու թա՛ւ :
մաշեցեան ե յամօթ լեցին , ոյք լսնդ
ին զանձն իմ . դարձցին յետս ե
ամաշեցեան , ոյք խորհէին ինձ չար :
Դարձցին առ ժամայն ամաշեցե լք ,
ոյք առնին ինձ վա՛շ վա՛շ :

Յնձայցեան ե ուրախ լեցին ՚ի քեզ

ամբեան, ոյք խնդրեն զքեզ ար
 Կասցեն յամ ժամ մեծ է ամ, ոյք
 սիրեն զսրկո թիս քո

Ես սղքատ և տնանկ էմ ամ, ոյք
 նեւինձ, օգնական և սրկիչ իմ էս
 դու ար իմ մի յամեւար:

Տար զօրութի ծառայի քո, կեցո
 զորդի աղախնոյ քո, և արա առիւ
 նչան բարութեան:

Տեսցեն աստիք իմ և ամացեոյ
 զի դու ար օգնեցեր ինձ և միւ
 բեցեր զքու վառք Տօր:

Երե

Ենորհեա մեզ տէր ի գիշե
 զերկնային զխաղաղութի քո
 պահեա զմեզ ի պատրանաց թի

նումայն ամենայաղ զօրութի
 ինչի քոյ: Տէր ամ սրկուէ իմոյ
 աստի կարդացի և գիշերի առա

քո: Մտցեն աղօթք իմ առաջ
 ար իոնարհեցի սենկն քո ի խլնդ
 ձածս իմ: Եկեսցէ առ մեզ ար պ

հասպան ի բէն և պահեսցէ զմեզ յամ
 ժամ: Եւարեա ի մեզ ար զ զօրութի

ՄԱՐԿՈՍ
 ԵՎԱՆԳԵԼԻՍ
 ԿԱՅԻՆ
 ԵՎԱՆԳԵԼԻՍ
 ԿԱՅԻՆ

ար խաչին որ պահեցի զմեզ յամ
 ժամս Լորժանի արս տր զե բեկս
 զայս խաղաղութե և առանց փորձուե
 անցի ըզմեօք Լորժանաւորեան տր
 զգիշերս զայս խաղաղութե և առանց
 մեղաց պահեւ զմեզ Եւ մեզ
 տր ամ գիտասցիք Տե թանօք և պար
 տեցարձք զե ամ ընդ մեզ է
 Լաւ ըւարութե զայս ի ծագաց մինչև
 ի ծագս երկրի զե ամ Լաւ հզօրա
 ցեալք պարտեցարձք զի Լա զե
 թէ պա և դարձել զօրանայք դարձել
 ի պարտութե մասնեսցիք զԼա զե որ
 հուրդն զոր խորհիք խփանէ տր զ
 Լա զե անն զոր խօսիք մի մասցի առ
 ձեզ զե Լա քանզե յերկիւղէ ձերմ
 մեք ոչ երկիցութե և ոչ խռովեցութե զ
 Լա զե ամ մեր փասաւոր արտա
 ցութե և նա եղիցի մեզ յերկիւղի զ
 Լա յուսացեալ եղիցութե մեք ի նա
 և նա եղիցի մեզ ի սրբութե զի Լա
 յուսացեալ եղիցութե մեք ի նա և նա
 եղիցի մեզ ի փրկութե Լա ասա
 շապի ես և մանկուսք իմ զոր ետինձ
 ամ

անձ . զի : Եւ ժողովուրդ որ նստէր
 ՚ի Խաւարի՝ ետես ըղ լոցս մեծ . զի
 Եւ որ բնակեալս էր ՚ի Խաւարի և
 ՚ի տուներս մահաւ՝ լոցս ծագեցի
 առ ձեռն . զի : Եւ քանզի մանուկ ծր
 նաւ որդի և տունաւ մեզ . զի անձ :
 Եւ որոյ իշխանուի իւր ՚ի վրոսաց
 իւրոց . զի : Եւ որ կոչի անուան ինք
 մեծի խորհրդոյ հրշմի . զի : Եւ սքան
 ջեղի խորհրդակից . զի : Եւ անձ հը
 զոր իշխան . զի : Եւ իշխան խաղա
 ղութե հայտ հանգերձելոյ յաւիտե
 կից . Տր անք մեզէ : Եւ փառք
 հոր և Աղույ և հողւոյն սրբոյ :
 Այժմ և :

Ի մեր ճեղքերէ կոչիս համառանմբ
 զնե սմեր ի սրբութիւն զոր ինչ մեզք
 այսօր խորհրդով բանիւ կամ գոր
 ծով ՚ի յանկոչնս մեր զշրանալով :
 Ի սասնակեղիցուք զգաղանիս սրտից
 մերոց ծածկագիտին այժմ յաւանով
 յողորմութիւն : Եւ մեք միաբան գո
 ժեսցուք յիշեալ զմեզ անք յորժամ
 բաւ արքայութիւն և ողորմեալ մեզ :

Եւ եւ ի ազատութեան զանք աչ՝:

Ղոցս ցորունք զանկ որ իւրով ա-
զորմութեն առաջնորդեաց մեզ ՚ի
գործս տուլ լինան. և շնորհեաց մեզ
միաբան գալ Տասանիկ ՚ի հանգիստ
գիշերիս: Եւ մեք յիմ ծամ աղա-
ջեացուք զմարդատերն ան լինիլ պա-
հապան անձանց մերոց. և չա իւրով
ազորմութեն պահեցի գմեզ. և ա-
ռաջնորդել հասուցի յիւր բարու-
թե հանգիստն. զոր խոստացաւ սի-
րելեաց իւրոց ճշմարիտն ան յձ քձ:

Տեն ամենակալ կեցուս՝:

- Օ հանգիստ գիշերիս խաղաղու՝:
 - Օ հրեշտակ իմ՝: Օ բուռութի՝:
 - Օ քի իմ՝: Եւ ես միա՝: Օ ան՝:
- Որոմեաց մեզ՝:

Տի բարեբար՝ որ մեծաւ ութութի
բով պատրաստեցիք զյաւտենկան
հանգիստն առաքինութեանք աշխա-
տելոցն. և կոչեցէր առքեղ քաղցր
ձայնիւ զճանրաբեռնեալսն և զտա-
ժանեալսն մեղօք՝ հանգիստ ան խոս-
տանալով: Շնորհեաւ և մեզ որ ան-

Խառով խաղաղուք զգիշերս անցու
դանելու և ՚ի ծանրու թի մեղաց զաշ
խատեալքս՝ ապաստեալս ողորմուք
քով և արժանաւորեալ մշտնջենէոր
հանդատանն ընդ ամ սրս քո :

Եւ գոհանալով փառաւորեացուք
զքեզք հօր և ամենամբ հողւոյդ :
Ը յժմ և միշտ և՛ :

Խաղաղութիւն ՚ի հետեանս :

Պարզ և ստուշ բարեաց և աղբիւր
խաղաղուէ ար ամ մեր յամ սատա
նայական խռովուէց խաղաղացի՛ ըզ
միտս մեր և զխորհուրդս ՚ի գիշերիս
յայսմիկ և յամ ժամանակիւ Ուր զե
առաջնորդեալք յանցաւոր կեցա
ղոյս՝ ժամանեացուք յաւիտենական
երկնից արքայուէ քո : զոր պատրաս
տեցեր ՚ի սկզբանէ Յի մբց քոյս
Եւ ընդ նոսին գոհանալով փորձս
ցուք զհայր և զորդի և զմբ հո՛ :

Սուրբ 126 :

Տը լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յուսմի
երկեայց ար ապաւէն կենաց իմոց՝
եւ յուսմի գողայայց :

Ի մերձեցաւ առ իս ջարաց՝ աւտել
զմարմն իմ՝ նեղեցի իմ և թշնամիք
իմ, նորա տկարացան և անկանս
Թէ պատրաստիցի ՚ի վր իմ պատե-
րազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ, և թէ յա-
րեցէ ՚ի վր իմ ճակատամարտ, աս-
կայն և այսուիկ ՚ի քեզ ար յուսացայ
Ս մի խնդրեցի ՚ի անէ, և զտոյն ա-
զաչեմ, բնակիլ ինձ ՚ի տան ան զամ
աւուրս կենաց իմոց:

Տեօանել ինձ զլայել չու թիւն ան,
և հրաման տալ ՚ի տաճարի նր,
Ճածկեաց զիս ՚ի խորանի իւրում
յաւուր չարի, ընդ յարկաւ սրար
զիս ՚ի ծածկոյթ խորանի իւրում:
Ի վիմէ բարձր արարեւր զիս, և այժմ
բարձր արա զգլուխ իմ ՚ի վերայ:
Թշնամեաց իմոց:

Շուրջ եղէց և մատուցից ՚ի խորա-
նի նորա պատարագ օրհնութեան,
օրհնեցից և սաղմոս ասացից ան:
Ուր ար ձայնի իմ, և զի կարդացի
առ քեզ, ողորմեա ինձ և լուր ինձ՝ զի
քեզ անասց սիրտ իմ, և խնդրեցին ե-
տեւք

բեպ իմ՝ զերեսս քո ար խնդրեցինս
Սի դարձաւ ցաներ զերեսս քո յե-
նէն, և մի խառոյիք բալկու թք ՚ի
Տաւայէ քու մէջ:

Օգնին իմ լիք ար՝ մի անարգեղ զե-
ւ մի թողաւք զիս ամ փրկիչ իմ:
Տայր իմ և մայր իմ թողին զիս, և
ար իմ ընկարաւ զիս:

Օրհնող է, ա արս զիս ար ՚ի ճաշս
դարձի քու մ. և սաւաքնորդ է ան իմ
՚ի շաւիղս քո աղօղոս:

Ս ան թ չմանայ խնոց, մի մաւաներ
զիս ՚ի մեղս նեղաց իմն:

Յարեան իմ թ իմ մկայք մեղաց, և
ստեղին իմ յանօրէնուէ իւրե անց:
Ճաւ ատայի անսանել զբարու ՚ի ան
յերկրին կէնջանեաց. համբէք ան
և քան զերեւոյց դարայի սկզա քո և
համբէք ան զքաղք հօր:

Եւ զ Տեան Երեմի:
այն ոչ սիրով հայրու զը-
թ ան ՚ի քո ստեղծեալ դօր
ճրա մեւայ. և ըրջ անախ
հէ շրախայ:

տնէր պահագան մեզ արեւարացա՛
փրկեա՛ն զսնձինս ՚ի վորձանայ՝ ՚ի լատ
ւարի շարժ գիւնաց՝ զի՛ն՝ ՚ի տուն ըն
ջեան ե գիշերի տացաւք քեզ փառս
անլուե լի՛: Այն անեղ անը կը զ
բան՝ ծընուել անձառ սրդի ե բուն
որ ալարեր ըզսի՛ն գոյձոյ՝ ե ը՛ջ
գիշեր ՚ի հանգիւտքոյ՝. տնէր ՚ի ծըն
ջել աչաց մարմնոյ՝ արժուե լի՛նիլ
մեզ ըստ հոգւոյ՝. զի՛ն՝ ՚ի արուեստ հոգ
ւոց բանաւորաց՝ աղբիւր լուսոյ
բաշխող շորհաց՝. ՚ի փակիլ դէրանց
բնութեց մարմնոյ՝ լոյս տնէր աչաց
սրբոց մերոց՝. ՚ի դիշերաց առ քեզ
կանխէ՛լ ընդ հետիւնացն օրհնարու
նէլ զի՛ն՝. Առբբբբ սրբոց էրբբբ
դու՛ի ըզմեզ մարեան քեզ բնակաւ
թի՛. շորհեան ընդ մանկանցն առա
գատի՛ն՝ հ գընլ ընդ քեզ ՚ի՛ յան
կընթ. տնէր ըզհայցուած բարեկա
մին՝ ըզփօխ ե ից նրկանա կին. զի՛ն՝
Արեւելի լոյս ը տընդեր՝ գախի ե
գիշեր բաժանեցեր՝ ծագեա մեզ
որ ՚ի դիշերի՛ն ըլլաւ աչ ու յա լիւն

նալի՝ տուր յամ Ժամանակի՝ զպահ
 պանօղ ալ քո հովանի՝ զի։ Մերոյ քո
 հո-ր արկեալ յերկիր՝ բորբոքեացի
 ՚ի հոգիս մեր՝ զհուրհուրդ սրբախց
 մեր մաքրեացի՝ որոյս գիտութեան
 քո փայլեացի՝ ՚ի քնոյ մահու զմեզ
 զարթուացի զփառս բոցով քո վա
 աւեացի՝ զի։ ՚ի քեզ նայիմք ըյստ
 անմատոց՝ ՚ի զգայական ծածկեալ
 լուսոյ՝ որ փառն մեր եղար ՚ի գրի
 և նրնջեցեր ՚ի տապանի՝ տու մեզ նրն
 զեա արթուան բնուի հերքեալ զչա
 լին ներգործուի՝ զի։ Այլ լու
 սոյ անբաւանի զաղաւանօք կամք
 առաջի՝ որ փայլեալ դրամբք յերե
 կոյին՝ երևեցար մետաւանին՝ ընդ
 թօմայի առքեզ գործ քո ար և ամ
 գրե զգաւ մեմք՝ եւ զ անուստ զտե բե
 կոյի՝ և տուր զողջոյն քո ՚ի հոգիս
 Բանեալքս ընթեղ տր աղաչեմք՝ մեզ
 յոգնուի նայեալ հայցեմք՝ պահա
 պանդ խորայ ըն՝ անձանց մերոց լեր
 հովանի՝ յի՛ն առ մեզ յանդադար
 զի ննծեացուք անխաւիարար՝ և ՚ի

Ա Ն Թ է ոյք գործեն զանօրէնուի
 'ի ճանապարհս նի գնացելն : 'Ի առ-
 պատուիքէք զպատուիքանս քո՝ 'ի
 պահել ինձ յոյժ : Լքանի Թ է յաջո
 զիչէին ինձ ճանապարհք իմ : 'ի սխ-
 հել ինձ զարդարու թիս քո : Եւսն
 ժամեա ոչ անցէի : 'ի զդաշանս
 ինձ 'ի պատուիքանս քո : Կտառազան
 եղիցքէչ եր յուզուի սրտի իմց :
 ոյն աւայց զիբաւունս արդարու է
 քո : Օ իբաւունս քո պահեցի : սի
 Թողուք զիս սինչ իսպառ :
 ԻՆՆ ուղղեացն երկտասարչ զճանա
 զարհս իւր : այլ 'ի պահել : զբանս քո :
 Ի ուրով սրտիկ իմով ինչ : եցի ըզ
 քէչ : սի մերժեր զիս 'ի պատուիքու
 նայ քոց : 'ի սրտի իմում թաղու զի
 զբանս քո : ոյն զի սի մեշայց քէչ :
 Օրհնէլ էս դու ար : ուս ինձ զար
 դարու թիս քո : Ե ըթանք իմովք
 պատուեցից զան իբաւունս բերանոյ
 քոց : 'ի ճանապարհս վեացու էցք ոյց
 զուարձացայ : ոյն յամ ք մեծու թիս :
 'ի պատուիքանս քո հոգացայ : և

դԷ՛՛՛՛ շացայ 'ի ճանապարհս քո
Օ իրաւունս քո խօսեցայ . և ոչ մի
ուսցայ զբանս քո : Հատո՛ ծառայի
քում . զի կեցից և պահեցից զբանս
քո : Օ արթո՛ զաչս իմ . և նայեցայց
'ի պանչիւրիս օրինաց քոց :

Պանդուխտ եմ եօյերկրի . մի՛ թա
քուցաներ յինէն զպատու՛ իրանս քո :
Քաւադեաց անձն իմ , 'ի ցանկալ
ինձ յիրաւունս քո յամ՛ ժամ : Սառ
տեցեր ամբարտաւանից անիծե՛լոյք
խտորեցան 'ի պատու՛ իրանաց քոց :
'Իբանց արս յինէն զնախատինս և
զարհամարհանս . զի զվկայու թիս քո
խնդրեցի : Բանցի նստան իշխանք
և չարախօսէին զինէն . այլ ծառայ
քո խորհէր յիրաւունս քո :

Օ 'ի վկայու թիք քո խօսք իմ էին .
և խորհուրդք իմ յարդարուէ քո :
Մեբձեցաւ անձն իմ 'ի հող . տէր
կեց' զիս ըստ բանի քում :

Օ ճարհս իմ պատմեցի քեզ՝ և լու՛ար
ինձ . աւտո՛ ինձ զարդարու թիս քո :
'ի ճանապարհս արդարու թեց քոց
իմա :

Իմաստուն արա զիս, և քննեցից զու
քանչէ լիս քո: Տքեցաւ անձն իմ աս
Իճանձրոնալ հաստատեալ զիս իրանս
քո: Օ Դանապարհս մեղաց ՚ի բայց
արս յինէն. և յօրէնս քո ողորմեալ
ինձ: Օ Դանապարհս ճշմարտութե
քո ընտրեցի. և զերաւունս քո ես ոչ
մոռացայ: Մերձեցայ ես ՚ի վայրու
թիս քո. տր մի յամօթ առներ զիս:
Ի Դանապարհս պատուիրանաց քոց
ընթացայ. զի անդորր արարեր սրբ
տի իմոյ: Օրէնագէտ արա զիս ար.
Ի Դանապարհս իրաւանց քոց. և
խնդրեցից զնա յամ. Ժամ:

Իմաստուն արա զիս տր. և քննեցից
զօրէնս քո. և պահեցից զնա բաւարով
սրբիւ իմով: Առաջնորդեալ ինձ ՚ի
շաւիղս պատուիրանաց քոց. զի
ընդ նա հաճեցայ: Խոնարհեցի ըզ
սիրս իմ ՚ի վայրութիւնս քո. և մի
յագահութիւնս Վարձն զաչս իմ.
զի մի տեսից զնանրութի, ՚ի Դանա
պարհս քո կեցի զիս հաստատեալ
ճառայի քում՝ զբան քո յերկիւղ քո

Հմն յիկն զհասխարհնս . զոր և կար
 ծեցի . զի դ աստանք ք քաղցր են :
 ՄՏ ցանկացայ դաստիկնց քոյ ար ,
 յարդարութե քու մ կեցն զիս
 Մ կեցե ՚ի մի իմ ուղղուն ի քո ար .
 և փրկուի քո ըստ բանի քու մ :
 Տաց դաստիակնի ոյ բնախատեն զիս
 բանիւք . զի ես ՚ի բանս քո յու նցոյս :
 Մի ՚ի բացեայ առնեք ՚ի բերանոյ
 իմմէ որսմ չչնարտութեան մինչև
 ոյժ . զի յիբուռնս քո յու սացայս
 Քան ճեցի զբլնս քո յամ ման , յաւի
 առնե և յաւ իտեանս յաւ իտեանցս
 Պնայի ես յանդ որբու . զի դպտա
 շիրանս քո իմնդ բեցի : Իտեանի ըզ
 վայաւ իս քո առաջն թաղաւորաց ,
 և իջ անկեցի : Իտորճեի ՚ի պատու ի
 բանս քո , զոր սիբեցիս : Համբարձի
 դնեա սիմ ՚ի դաստիբանս քո՝ զոր սի
 բեցի . և իտորճեի յարդարութե քու մ :
 Օրհնում որան ծաւայի քո , յոր և
 յու սացուցեց զիս : Սա մի իմ աքեա
 ցե զիս ՚ի խոնարհութեան իսում :
 զի բան քո կեցոյց զիս :

Ամբարտաւանք անկրաւեցան յի
 յոյժ, այլ յօրինաց քոյ ես ոչ խո
 սորեցայ: Անշեցի զկրաւունք քո
 յաւիտեկից ար, և միտարեցայ:
 Տրամուխի կաշա զիս ՚ի մեղաւո
 րաց, և ոյք թողին զօրէնս քո:
 Գոստի ի եւ ինձ կրաւունք քո ՚իտե
 շուզ պանդխտու թէ իմոյ:
 Անշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո ար.
 և պահեցի զօրէնս քո:
 Ասեզե ինձ աննապարհ ՚ի կեանս.
 զի զարդարու թիս քո խնդրեցի:

ատիմ իմ ես գու ար, անցի
 պահել ինձ զօրէնս քո: Այս
 շեցի զերեսս քո բարսով սրբ
 արե իմով: արարեալ ինձ լսաւ բանի
 քու մեկտորեցայ ՚ի աննապարհս իմ:
 և դարձուցի զսաս իմ ՚ի վիշտիս քո:
 Պատրաստեցայ և ոչ խառնեցայ, զի
 պահեցի զպատու իրանս քո:
 Տրամուք մեղաց պատեցան զինե.
 այլ զօրէնս քո ես ոչ մուսցայ:
 Ի մեզ գիշերի յաւանի խոստովանեցի

Ի՛նչ առ քեզ վասն իրաւանց և ար-
 դարութե քո: Հաղորդէի ես ամ
 երկու շա՛ծայ քո, սոց պահեալ
 էին զպատուիրանս քո:
 Աղորմութեամբ ան լի եղև երկիր:
 զարդարուիս քո աւսն ինձ:
 Բաղցրութի արարեր ընդ ծառայի
 քում քո, ըստ բանի քում:
 Բաղցրութի զխրատ, և զգիտութի ու
 սն ինձ զի ՚ի պատուիրանս քո ես հա
 ւատացի: Ս՛ինչչև խոնարհել էի ես
 մեղայ, վնչ զբանս քո պահեցի յոյժ:
 Բաղցր ես դու քո, և բաղցրութի
 քով աւսն ինձ զա դարութիս քո:
 Բազմացան յիս անիրաւութիք ամ
 բարասուանից, այլ ես բոցարով սրտի
 իմով քննեցի զպատուիրանս քո:
 Ս՛ածան որդս կաթն սիրտդ նոցա,
 ալ ես զօրէնս քո խօսեցայ:
 Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս:
 սոց աւսայց զարդարութիս քո:
 Բարի են ինձ օրէնք բերանոց քոյ:
 քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ:
 Ը՛նդ քո արարին և ստեղծին զիս

Իմաստուն արա զիս և ուսայց զպա
տուհրանս քո: Երկու շաբթ քո տես
ցեն զիս և ուրախ եղիցին. զի ես Ի
բանս քո յուսացայ: Մանեայ ար՛ զե
արդարութիւն ևն դատաստանք քո:

Յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս:
Եղիցի ողորմուհի քո Ի միտքարեւ
զիս. ըստ բանի քում, զճառայս քո:
Եկեացեն յիս գթութիւնք քո և կե
ցից. զի օրէնք քո խօսք իմ էին:
Եմաչեացեն ամբարտաւանք՝ որք Ի
տարապարտուց անիրաւեցան յիս.
այլ ես հոգացայ Ի պատուհրանս քո:
Խրատեսցեն զիս երկու շաբթ քո,
և ոյք ճանաչեն զկէացուիս քո:
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարու
թիւն քում. զի մի՛ ամաչեցիցի:

Արթուացաւ անձն իմ Ի փրկութիս
քո. զի ես Ի բանս քո յուսացայ:
Ապանեցին աչք իմ բանի քում. ա
սացի երբ միտքարեայես զիս:
Եղի ես այլ տիկ Ի պարզի. զի զար
զարուիս քո ես ոչ մոռացայ:
Բանի ինչ են աւուրք ճառայի քո:

Եւ աշայցեա ինձ ի դաւաճան ՚ի հա
 լած չաց ինձց: Պատմեցին ինձ ան
 րէնք զիսհարա ապշ ոչ ոն զօրհնա քո
 Ելեմայն պատուիրածք քո ճշմարիտ
 են: ՚ի նմիրք հաշմեցին զիս, օգ
 նեա ինձ: Քորք մք ես և կորու
 սան, ին զիս յերկր: այլ ես ոչ թո
 զի պատուիրանա քո: Էս առ դարմու
 թեան քու մ կեցն զիս և պահեցից
 զիկայու թի: Իս բեշանոյ քո:
 Էսա իսկեան տէր՝ քան քո կա յեր
 կին: առգէ մինչև յազգէ ճշմար
 տան թի քո Զառառատեցեր զերկիր
 և կայ Զբանանի քու մ Զայ տիւ:
 զի ամբշեան ծառայք քո են:
 Եթէ ոչ օրէնք քո իսոք իմ էին,
 կեկիսաւ ևս արդէ օր կորուսեալ էի
 ՚ի իտեալ հու թեան ինուան
 Օաւ իտեան ոչ մաւ աշայց զարդա
 բու իս քո: զի նոքօք կեցուցեր զիս:
 Ին եմ ես և կեցն զիս: զի զարդա
 բու թիւնս քո ինդրեցի: Ինձ ապա
 սեցին մեղաւորք ՚ի կորուսանէ ը: զի
 զիկայու թիւնս քո ես ՚ի միս անի:

Եւ զի կատարածի տե՛ղի զվարճան.
 յոյժ անգորք էին ինձ պատուիրանք
 քա: Այ՛ տղիցի զօրէնս քա, զօրէնս
 նապաղ խօսք իմ էին: Բան զձեռ
 նամբս իմ իմաստուն արարեք զիս
 ՚ի պատուիրանս քա: զի յաւիտեան
 իմ էին: Բան զձեռ՝ ուսուցիցս իմ
 իմաստուն է զի՛ զի վկայու թէք քա
 խօսք իմ էին: Բան զձեռսն իմաս
 տուն է զի՛ զի պատուիրանս քա քրն
 նեցի: Եւ զի զիս զարայ արդե լի
 զոտս իմ. ուր զի պահեցից զբանս քա:
 Սիրաւանց քոց էս ոչ խաւրեցայ,
 զի դու օրէնսգէտ արարեք զիս:
 Այ՛ զի քաւչք էն ՚ի բիմս իմ բանք քա
 բան զմեղք՝ բեցանայ իմոց:
 Ի պատուիրանս քոց իմացեալ՝ ա
 թեցի զիս. աննապարհս զարաց, զի
 դու օրէնսգէտ արարեք զիս:
 Դասդ էն բանք քա սահց իմոց: Ե
 լոյս տան շաղայ իմոց: Ի սրդուայ ե
 Տաստատեցի, զի պահեցից զձեռ իրա
 ւունս արդարութեան՝ քա
 իւրեանց է զի՛ միջև յոյժ. ար՛ կեցի
 զիս

զիս ըստ բանի քուսմ: Մնդ կամս բե
բանոյ իմոյ հաճեաց տէր. և զիրաւ
ուսն քս ուսն ինձ: Մնձն իմ'ի
ձեռս քոն յամ ժամ. և զօրէնս քո
ես ոչ մտացայ: Լոզին ինձ մեղա
ւորք զորոգայթ, ի պատու իրանաց
քոց ես ոչ մոլորեցայ: Սառանգե
ցիս զվկայութիւնս քո յաւիտեան.
զի ցնծուի ե սրտի իմոյ: Խոնար
հեցուցի զսիրտ իմ, աւնեւ զարդա
բուիս քո յաւիտէն, վն հատուցման:
Օ անօրէնս ատեցի, և զօրէնս քո
սիրեցի: Օ գնական և փրկիչ իմ ես
դու. և ես ի բանս քո յուսացայ:

Ի բաց եղերուք յինէն չաշք. և բըն
նեցից զպատու իրանս այ իմոյ:

Օ գնեալ ինձ ըստ բանի քուսմ, և կե
ցն զիս. և մի յամօթ աւներ զիս ի
յուսոյ իմմէ: Օ գնեալ ինձ և ապ
րեցն զիս, և խորհեցայց յիրաւնուս
քո յամ ժամ: Մնարգեցեր զամենե
սեան՝ որք ապստամբք եղեն յարգա
բութեց քոց. զի անիրաւութբ էին
խորհուրդք նոցա: Յանցաւօրս հա

մարեցոյ զամ մեղաւորս երկրի . Վ
այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո
Իւեռեալ ընդ երկիւղ քո զմար
մին իմ . զի ՚ի դատաստանաց քոց
երկեայց յոյժ :

Ըրարի իրաւունս և արդարուի .
մի մտաներ զիս ՚ի ձեռս նեղ
չաց իմոց : Ի նկալ զծառայյ՝ քո ՚ի բա
րի . զի մի ամբարտաւանք զզուէս
ցեն զիս : Ապասեցին աչք իմ զբկու
թիւ քում ար , և բանից արդարուէ
քս : Ըրա՛ ընդ ծառայի քում ախր
լստ ողորմութեան քում . զարդա
բու թիս քո ուսո՛ ինձ : Ծառայ քո
եմես , իմաստուն արա զիս , և ծա
նեայց զվկայուիս քո : Սամէ պաշ
տել զար . խափանեցին զօրէնս քո :
Վն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս
քո քան զամ ոսկի և զտպազիոն :
Ըմ պատուիրոնք քո յաջողեցան ինձ .
զի առեցի ես զճանապարհս չարաց .
Սքանչելի եմ վկայութիւք քո , վն
այսորիկ սիրեաց զնմ անձն իսն :

Եւ յանու թիւն բանից քոց լուսա
 ահի է, և իմաստուն աւել զարդայս:
 Օ բերան իմ բացի և առի զհագի՛ի
 պատու իրանս քո փափուդեց անէն իմ:
 Եւ յետ առիս և սղարմեա՛ն ինձ, ըստ
 իրաւունս սիրողաց անո՛ւան քո:
 Օ ճանապարհս իմ ուղիղ արա՛ ինձ
 ըստ բանի բու՛մ. և մի ա՛նտ սցե՛ն ինձ
 ամենայն մեզք: Փակեա՛ն զիս ՚ի զքո,
 պարտութի՛ մարդկան. և պահեցից
 զպատու իրանս քո: Եւ ինչո՛ւ զե
 բեւս քո ՚ի ծառայս քո, և աւան ինձ
 զորդարութիւն քո: Առաջից ըստ
 իջին յայաց իմաց, զե՛նչ պահեցի՛ն քո,
 բնեւ քո: Եւ զորք ես դու տը. և
 ուղիղ եմ դատաստանք քո:
 Ապառնիրեցեր զարդարութի՛ վեայս
 թեց քոց տը. և ճշմարիտ եմ յոյժ:
 Առջեաց զիս նախանձ քո. զե՛ մաս
 ցան զբանս քո թշնամիք ինձ:
 Եւ նախաւղի բան քո յոյժ, և ծառայ
 քո սիրեաց զան: Ամենակե՛մ ես և
 արհամարհեա՛նք. և զարդարութիւն քո
 ես ոչ ճառայայ: Եւ զարդարութի՛ քո

նն գայթակղութիւնս

Սպասեցի փրկուել քում արօ և
զգատունիրանս քո սիրեցի:

Պահեաց անձն իմ ըզվկայուիս քո
և սիրեաց զնն յոյժ:

Պահեցից զգատունիրանս և զվկայու
թիւնս քո. զի ամ ճանապարհք իմ
առաջի քոյ էն:

Մերձեացին ինդ ըրունաճք իմ առա
ջի քո ար. ք բանի քում իմաստուն
արա զես:

Մայե՛ն աղօթք իմ առաջի քո ար.
և բանի՛ւ քով փրկեա՛ն զես:

Բողկեացէն շրթուք իմ զօրհնուիս
քո. յորժամ աւսուցես ինձ զար
դարութիս քո:

Խօսեացի լեզու իմ զբանս քո. զի
ամ պատունիրանք քո արդարութ էն:

Եղիցի ձեռն քո ի կեցուցանել զէս
զի զգատունիրանս քո ընտրեցի:

Յանկացայ փրկութե քում ար.
և օրէնք քո խօսք իմ էին:

Վեցցէ անձն իմ. օրհնեցէ զքեզ.
և իրաւուք քո օգնեացէն ինձ:

Սուրբեցայ ես ոմ զոչխար կորու

սեալ խնդրեա՛ զճառայո. քո՛ զի զպա
տա՛ իրանս. քսեա՛ ոչ մոռացայ :
Փառք հօր և սրբւոց և՛ :

Եւ շիտ ասի շքական :

Ի՛քէն հայցե՛ մք հայր գլխո՛ւն էց
և անձ մըխի՛ թարս՛ւթեանց՝ .

Ի՛ տրեգական գի՛շերայի՛ն և մե՛ք
ձեալ ժամուս՛ . մի՛ թարեա՛ ըզ
մեզ ի՛ տըրտմու՛թեց մեղաց՝ . և շնոր
հեա՛ զուրախ՛ւթի՛ւն գործս՛ մք սր
գարս՛ւթե՛ . աղաչա՛նօ մսմ՛ ք սր
անձամբն՛ և ամենայն տրեգա՛ն քո՛ց :
Ի՛ սա քաղցրագո՛յն անձայի՛ն քո՛յ
հրամանի՛ կոչմա՛ն ո՛րդի աստու՛ծոյ
եկեա՛լ է մք առաջն՛ քս յե՛րեկոյի՛ս
աշխատեալք և ծանրաբե՛ւեալք՝ .
Թե՛թեացո՛ ի՛ ծանրու՛եց մեղաց զանձ
ձինս . և զօրացո՛ բառնալ կամաւ ըզ
քա՛ղցր լ՛ւծ քոց պատա՛ իրան
նայ՝ . աղաչա՛ :

Պաղատի՛ մք առ քեզ հագլով
Ի՛ հանգրտեա՛ն հանեալ ժամուս
մարդանէր հոգի աստու՛ծոյ . Եւ

յոյժամ նորոգես զերեսս երկրի և
վերջապին ըստ նաս զո՞գիս մարդ
կան՝ նորափետոս և ք զարդարեա՛ ըզ
ննջեցէ լին մեր ը՛զ ծնեա՛ լին ՚ի քէ՛ ճ
սբ աւա՛ զանաւն՝ . ազա՛ . Օ կենդա
նագիր անարատ ծրնողէ՛ քո արկա
նեմք առաջի անոխակա շարութե՛ .
ըզ քո՛ . յոյժամ գառ փառօք հօր
դատել ըզ թշնամի՛ ն խա՛ չի՛ քոյ՛ .
նէրեա՛ յանցանայ մերոց բարեխօ
սուք՛ մօք քո և՛ կուտի՛ . աղաչեմք
ըզ քե՛ ի՛ զտէր պահպանեա՛ ը՛զ մեզ
ընդ հօխանեա՛ և խա՛ չի՛ քո սո՛ շքե՛
հաղո՛ ըզ ստրա՛ և զմե՛ ՚ի զտէր՛ ընդ
պէ՛ ոչ քոյ առա՛ զելոցն , ո՛րք արժա
նի եղենտեսանել ըզ քեզ ՚ի՛ յարու
թեանն քո՛ , արժա՛ նաւորեա՛ տէ՛ մ
մ՛ ք տեսանել ըզ քեզ ՚ի միւսանդամ
քո՛ գա՛ ը՛ ստեանն՝ . Օրհնուք՛ առա՛
քողի՛ ՚ն ՚ի՛ բարձօ՛ւնս : ՚ի նըստի՛ ը
քո յատենի՛ դատաւօրա՛ հեղ , աղա

Հանօք Թք Ի՞՞ Ծածնի՞ն յիշե՛ւ ըզեր՝ Ե
ընցեա՛ շըն ըմեր. յորժամ՝ գայցե՛ւ
ա՛ Ծաւն փանօք. քանզի՛ քո՛ էն փամ
ս՝ (ՄԱՅ) Եք յաւիտեա՛նս ամէ՛նս

72

Սըրբու Տի՛մ Սա՛ղիա՛մ. սա՛ փո՛ր
ոսկի՛ և տապա՛նակ կտա՛ կարանայ. ^Մ
ո՛րժէ՛ր զ՛ի վերստ ը՛զ հացը՛ն կե-
նայ պարզ և է՛ցեր քո՛ զցեալ բնուէս
առ նա՛ միշտ բարեխօսեա՛ զաօր՛ն
քաւու՛ թեան մեղա՛ ց մերո՛ց:
Ղանօք անմարմնո՛ց Տի՛մ շտակայ. ^Մ
քե՛զ երանե՛ն ամէ՛նօրհնէ՛ն Լ կոյս մա-
րի՛ամ. ո՛րժէ՛ր զէակեց բա՛նն ո՛ր
անդ հօր կոեցե՛ր ՚ի՛ քեզ ա՛նտ բնա՛,
պէ՛ս. առ նա՛ միշտ բարեխօսեա՛ զս
քաւու՛:

Ս անձ որչ և մե՛ք հաւատացե՛լք
քեզ երկր՛ ըպագէ՛ք քո՛ և արտա՛տ
ւօր. հա՛յցե՛մք ՚ի՛ քէն. բա՛ Տի՛մ
տ՛լք Ի՞՞ Ծածնի՞ն զամձային ըյոքո
ծագեա՛ յանձի՛ նրս մեր՛. 468 օրհ

օրհնեմք ըզբեզ ՚ի յարութե երե
կոյիս անսառար թագաւոր:

Վաարեա՛հ Լք անսառար . ընա
րեալք ՚ի սիրճբանէ՛ն նախ քան զաշ
խարհս . ո՛հ Բք արժանի՛ եղէք
տե՛սանել զանտեսըն հրե շի՛նաց՝ .
բարեխօսեցէ՛ք առ արճարն ման
կանց եկե՛ղեցւո՛յ:

Բարեկա՛հ Բք բրիտանի՛ . հազա
րանդեաք անսառար ընդ ն խոր
հըրդոցն . ո՛հ Բք ՚ի հասնուա
մեզայ ճողէ՛ս վերածեք զմարդէ՛ն
՚ի կեանս անմահ . բա
րեխօսե՛ն:

Չե՛րագո՛հ յն քան ըզ բնուս՝
անճառելայն հասի՛ք երանու
թեան . ո՛հ Բք ՚ի դալըստեան
տեաւըն նստջիք յերկոտանսան ա
թուարն բրիտանի՛ . բարե՛ն:

Պա՛րուհակեալ պահելին յանեզա
շե՛ն դրախտի՛ն ըզ ճանա՛ղարհ
ծա՛ռոյն կե՛նաց՝ . բրբեակա՛հն

Էք

42

հոյւքըն բոցեղէն որօքէիւք՝ անսօր
արտափայլել ցուցալը յերկրի ան
ազարդ փայտ կենաց և փրկուանէ՝
զքեզ օրհնեն մահովանք

սո՛ւքք եկեղէցւո՞յ:

Ամբեկաց ծառոյն վերաբե՛րեալ
խոյ յողջակէի՞ք զփոխանակի՞նս
համ կայ՝ այլ ՚ի վերաբ՞նք քո զե՛
նալ գառն անարատ . ՚ի՛ հաշտու
թիւն հօր և ՚ի բառնալ ըզմեղը՞ն
մեր՝ զքեզ օրհնեն ման՝:

Պարծանք զօղորտեան զառանել
ըզքեզ անային բանին՝ տեղի՞ և
զե՛նարան՝ քանզի՞ քե՛ր՝ ապրե
ցալք ՚ի խածանող և յանմարտն գա
զանէն . և ՚ի վերջոյ հեղեալ ընթր
անապահան արեանն՝ զկողածնիմ
ընջեաց ըզմեղո՞ւ . զքեզ օրհնէ:

Եւ ՚ի կնաւո՞ր հօ՞ւ քնարեալ . զսր
հուլիւքըն քաջ թո՛ղեալ յեկե՛նս .

Եկեալ ՚ի խրճիւնս մեզ մոլորեալս
լոցս . որով լըցեալ զԹիւ հարիւ
լոցի . արար ուրախութի՞նք ՚ի՞ յերկիւնս
էրկնաւորացի . ա՛ղաչեմք ըզձեզ
բարեխօս լէրուք առ տէր՝ վարդ
բաւութեան մեզա՛յց մե՛րոց :

Տեսանօ՞ք զքանակսն . խա՛հար
դա՛ծովք խորոցն անսո՞ւս լծոյ . որք
իջեալք ընդ սրճիւնս սպասաւորե՛լ
անօրէնս՝ լծեանն՝ ՚ի՞ ծնընդեանն
աւետաւորք հո՞ վա՛ւցն , և կանանցն
իւղա՛բերից՝ կենաց քա՛րս ՚զք ըզ
կենդա՛նս . աղա՛չեմք :

Պա՛հապա՛րհք աշխարհի . բանա՛
կըք են շուրջ զերկիւղա՛ծովք . բա
րեկա՛մք աղբի մարդկան՝ սրճնորք
մա՛հո՛ւ և յարութեանն , միքայլե՛կ
շարիէ՛լ մե՛ծք . որ կա՛յք միշտ
անաղի ամենասուրբ Ե՛րրորդ
Թեանն . ա՛ղաչեմք ըզ՛ :

Լճի հնաւոր փեռայ . անըստուհե՞ր
 Լոյս խմանալի՞ . ո՞ր ՚ի՛ յերկնից ՚ի
 քեր . ՚ի՛ սէր հաւրսին քո եկեղեցի՞ մի՞
 ցւոյ . զոր խօսեցան քեզ բարե
 կամն ե փեռաւէրն քո՞ յովհաննէ՞ս՝
 սորին մաղթա՞ծօք ողորմեա՞ս :

Քանապէրպիցն անհաս ե. անտէ՞ս
 ՚ի՛ սերո՞ւրէ՛ ից՝ . սըրբութեանց սր ե
 տէր բողոքից . խոնարհեցար ՚ի՞ յո՞ր
 դա՞մ՝ նան . հայցելով ՚ի՛ ծառայ
 Կն . մաքրութիւն ջրոյ ՚ի՛ Լուանալ
 ըզ մե՞ղս անամամո՞յ . սորին մաղթ

Ա՛ր յամլորդւոյն վեկայեցար դառն
 աստուծոյ բարձօղ մե՞ղաց՝ . զո՞ր
 գերագո՞յն արդարոց . ծանօ՞ւցեր
 մեծ ՚ի՛ ծնո՞ւնդս կանա՞մ մե՞ղց . ե
 ճրագ օրի՞նաց . որ ե ՚ի՛ դրժո՞խս ըզ
 փրկական գալուստըն քո՞ քարո՞

զեանց . սորին մաղթ

Մազեանս

Հոգւոցն հանգւցելոց քմ ամ' արտ
հանգիտաւ և ողորմուի. և մեզ մեղաւո
քացս՝ շնորհեա՛ զթողուի յանցանաց:

Քարոչ:

Եւ ևս խաղաղուե՛ զտէր աղա՛:

Ս ք հանգուցել հոգւոցն ազաչեւ
ցուք զփրկիչն մերքմ՝ զի զնմ չ ար
գարսն գասեսցէ. և զմեզ կեցուցէ
շնորհիւ՛ ողորմուի իւրոյ: Լ' մեհախալ՛:

Լ' զօրի:

Ս ք որդի թո՛յ՝ անոխիլ և բարեգութ
գթա՛ քս ախրչախան սիրովդ՝ ՚ի հոգիս
հանգուցել ծախց քոց: Յիշեա՛ յա
ւսար մեծի գալտաե՛ն արքայուե՛ քո:
Լ' բա՛արժանի սզորմուե՛. քաւուե՛ և
թողուե՛ մեղաց: Կասաւ որե՛կ ալայծա
ւացի՛ չմբսքո յազկողման դատուե՛ն:

Օ ի գու ևս ար և արարիչ թմիւն,
գաաաւոր կենդանեաց և մեռելոց՝
Եւ քեզ փոյելէ փառք՝ իշխանուի
և պատիւ: Լ' յժմ՝ և միշտ՝ յա՛:

Օրհնեալ ար մեր յն քմ. ա մէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես՛:

Ի թաքօր երէւք՝ եւ տր մարմնա ցեալ .
 յաղօթեին եղև՝ այլակերպե ցեալ .
 պետրոս մինչ խօսեր՝ անկ հովանա ցեալ .
 Գայր անայն ձայն հօր՝ Արդի սիրե ցեալ :

Արգաւորսի հասարակաց աղօթից հանգրո
 ցեան ծանօնէ։ Ար խաբարի ՚ի զէն հօր ան
 Օ ՚ի պահպանողական աջով քրտմնին պահեա
 յի զիջ ՚ի խաւարացի գեեւեւիս

ԱՄԻՆ ԵՒ ՏԻՆՍՆԻՍ ԳԼՈՒԿԻՍ

քո և զճշմարտութի քո զի ա
 դաջնորդ եսցեն ինձ և հանցեմ
 զիս ՚ի լեռնաբ և ՚ի յարկս քո

Մտից առաջի սեղանոյ ան առ անձ որ
 ուրախ առնէ զմանկութի իմ
 իյստմն եղէց քեզ օրհնութի անձ անձ իմ
 Երբ ընդէր տրտու մե սանձն իմ կմ
 Ընդէր իմ վե ս զիս յուսան առ անձ իստ
 տո՛վանե՛ն անտփրկիչ երէսց իմոց անձի
 Փառք հօր և որդւոց և՛ այժմ և՛
 Եւ ևս խաղաղութի զոր աղմ
 Օրհնութի և փառք հօր և որ՛

Այլեւցէ 'ի վր' իմ ողորմուի քո ար .
 և փրկուի քո բառ բանի քում :
 Տաց պատասխանիոյ ք նախտեն զիս
 բանիւ ք . զի ես 'ի բանս քո յուսցայ :
 Ա' 'ի բացեայ առնեք 'ի բերանոյ
 իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչե
 յոյժ . զի յերաւուեսս քո յուսացայ :
 Պահեցի զօրէնս քո յամ Ժամ , յաւի
 տեան և յաւիտեանս յաւիտենից :
 Գնացի ես յանդորրու . զի զպատ
 ոճիրանս քո խնդրեցի :
 Խօսի զզկայութիս քո առաջի Թա
 դաւորաց , և ոչ ամաչէի :
 Խորհի 'ի պատոճիրանս քո . զոր պի
 թեցի : Տամբարձի զձեռս իմ 'ի պատ
 ոճիրանս քո . զոր սիրեցի . և խաբ
 հի յարդարուի քում :

Յիշեա՛ զբան ծառայի քո , յոր և
 յուսացուցեր զիս :

Աս մխիթարեցէ զիս 'ի խոնարհու
 թե՛ իմում . զի բան քո կեցոյց զիս :
 Ամբբուանք անիրաւէցի յիս յոյժ ,
 այլ յօրինաց քոց ես ոչ խտարեցայ :

Յեշեցի զերաւունս քո յաւիտենից
տէր, և մխիթարեսցայ:

Տրամաւթի կալաւ զիս 'ի մեղանո
րաց, և ոյք թողն զօրհնս քո:

Գողեւի են ինձ իրաւունք քո 'իտե
ղոջ պանդխտութե իմոյ:

Յեշեցի 'ի գեշերի զանունս քո արք,
և պահեցի զօրհնս քո:

Սա եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս
զի զարդարութիս քո խնդրեցի:

Չանօրհնս ատեցի, և զօրհնս քո
սիրեցի:

Օգնական և փշիջ իմ ես դու,
և ես 'իբանս քո յաւասցայ:

'Իբաց եղերուք յինէն չարք և բըն
նեցից զպատուիրանս մյ իմոյ:

Օգնեալ ինձ ըստ բանի քում, և կե
ցո՛ զիս, և մի յամօթ առնէր զիս 'ի
յաւոյ իմն:

Օգնեալ ինձ, և ապրեցո՛ զիս, և խոր
հեցայց զերաւունս քո յամ ժամ:

Ինչպէս եցեր զամենեանն ոյք ատրո
սանք եղէն յարդարութե քոյ, զի

անիրաւութի ին խորհուրդք նոյ:

Յանդաւորս համարեցայ զամ մեղա
ւորս երկրի . վասն այսորիկ սիրեցի
զգատուիրանս քո :

Բեւեռեալ ընդ երկրւոց քո զմար
մին իմ . զի ՚ի դատաստանաց քոց եր
կեսոց յոյժ :

Մերձեցին խնդրուածք իմ առա
ջի քո տէր . ըստ բանի քու մ իմաս
տուն արա զիս :

Մայեն աղօթք իմ առաջի քո տէր .
և բանիւ քով փրկեալ զիս :

Բողոքեցեն շրժուելք իմ զօրհոս
քո . յորժամ ուստեցես ինձ զարդա
րութիս քո :

Խօսեցի լեզու իմ ըզբանս քո . զի
ամ սխառուիրանք քո արդարութ են :

Եղեցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս .
զի գգատուիրանս քո ընարեցի :

Յանկացայ փրկութեմ քում տէր .
և օրէնք քո խօսք իմ է ին :

Կեցցի սնուն իմ օրհնեցեցի զքեզ
և իրաւունք քո օգնեցեն ինձ :

Մարտեցայքս ուր զոչխար կորուսել .
խնդրեալ զճառայս քո . զի զգատ
ուիրանս քո ես ոչ մոռացայ :

Աբեղ տը համբարձի զաչս իմ. որ
բնակեալդ ես 'ի յերկինս:
Արպէս աչք ծառայի 'ի ձեռն տն
իւրոյ, և որպէս աչք աղախնոյ 'ի
ձեռն տիկնոջ իւրոյ:

Այնպէս եմ աչք մեր առ քեզ տը
տն մեր, մինչև սղորմեսցիս 'ի վն մեր:
Աղորմեաց մեզ տը՝ սղորմեաց մեզ.
դի բազում լցաք արհամարհանօք:
Դճ առաւել լցան անձինք մեր նա
խատանօք, որք նախատին զմեզ. և
արհամարհանօք ամբարտաւան ից:

Մ յանուան քու մկեցի դիս, և
'ի դորու թէ քու մ իրաւ արա ինձ.

Մ ճ լուր աղօթից իմոյ. ունին դիւր
բանից բերանոյ իմոյ:

Օտարք յարեան 'ի վն իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարե-
ցան զքեզ տն առաջի իւրեանց:

Մ հա՛ տն օգնական իմ. և տը բնդու-
նօղ հոգւոյ իմոյ:

'Ի դարձուցանել զչաբն 'ի թշնման
իմ, ճշմարտութի քով սատակեալ զնա:
Ես կամօք իմս վք պատարագս մա:

աւելց քնզ . և խառնուան եղէցան
ոչանքում տէր, զի բարի է :

Յամ եւ զուէ իմնէ փրկեցեր զես .
և ի թշնամիս իմ ետերս անն իմն :

Որհնեալ ես գաւ ար ամ հարցն մե
քոց . զովեալ և առաւել բարձրացի
յաւիանան :

Եւ զ օրհ" անունն սբ փառաց քոց . զո" :

Որհնեալ ես ի տաճարի փառաց սբ
բաթեանն քո . զովեալ և" :

Որհ" ի վր արժաց արքայութե քո" :

Որհնեալ ես որ նախա ի քորսէս և
հայրս յանդուսնդս . զո" :

Որհ" ի վր հաստատուե եղնիցդ . զո" :

Որհնեցէք զամ ի օրբաթե նր .
օրհնեցէք զես ի հաստատութեան
ի զօրութեան նորո :

Որհնեցէք զես ի զօրութե նր . օրհ
նեցէք զես ի բազում մեծութե նր :

Որհնեցէք զես ի ձայն օրհնութե . օրհ
նեցէք զես սաղմսօրէք և օրհնութե :

Որհնեցէք զես զնձութե . զովեցէք
զես ուրախութե :

Որհնեցէք զես ի բանս քաղցր . զո"
վե

վեցէք զնա ի բարբառ լսելիս
Օրհնեցէք զնա ի ձայն դոհուածի .

ամ հոգեց օրհնեցէք զար :

Լորդ՝ արձախեա՛ զժառանգս զո անց՝
բառ բանի քում ի խաղաղութի . զի
անտին աչք իմ զփրկուի զո զոր պատ
բառտեցեր առաջի ամ ժողովրդոց .

Լորդ ի յայտնութի հեթանոսաց . և
փառք ժողովրդեան քում խարայելի
ձեռեցեր զձեռն զո՝ և փրկեաց զն
աջ զո . և ար հառուացէ ընդ իմ :

Տի ողորմուի զո յաւիտն զգործս
ձեռաց զոյ մի անաես անկեր :

Տի հան ի բանաէ զանձն իմ . զոհա
նամ զանուանէ քում մէ :

Եւ քեզ սպասեն արդարքն մե՛նչե
հառուացես :

Մեծացուցէ անձն իմ զոր . և ջըն
ծացէ հոգի իմ ամ փրկչաւ ինձի :

Լորդ արար ի վերայ խոնարհութի
աղախնոյ իւրոյ . այսուհետեւ երա
նիցեն ինձ ամ ազգք :

Լորար ընդ իս մեծամեծս հզօրն . և
մբէ անուն նորա :

Ողորմութի արար յազգաց յազգո
երկիւղածաց իւրոց . և արար զօ
բութիւն բազկաւ իւրով :

Յրոճեաց զամբարտաւանս ՚ի մտաց
որակց . և քակեաց զհզօրս յաթոռոց :
Սխոնարհս բարձրացոյց . զկարօտս
էլից բարուք . և զմեծատունս ար
ձակեաց ունայնս :

Պաշտպանեաց ինչ ծառայի իւրոյ
յիշելով զողորմութի իւր :

Ուն խօսեցաւ առ հարսն մեր՝ ընդ ար
բահածու և զաւակի նր յաւիտն :

Տուր զօրութի ծառայի քոյ . կեցո՞
ղորդի աղախմոյ քո . և արս առ իս
նչան բարութէ :

Տեսցեն ասելիք իմ և ամաչեացեն .
զի դու արօղնեցեր ինձ և մխիթա
րեցեր զիս Փառք հօր և" :

Մաղևանս :

Մեձն իմ ՚ի ձեռս քօէ յամ ժամ .
և ՚ի սր խաչ քո յուսացեալ էմ
Թագաւոր երկնաւոր . զբազմութի
սրց քոց բարեխօս ուճիմ առ քեզ :
Որ երկայնամիտդ ես առամենեան՝

Քի անտես առնէր զապաւինեալք 'ի
քէզ: այլ պահեա՛ պատուական և սր
խաչիւ քով 'ի խաղաղուէ:

Բարոզ

Մի շաչեացուք զամենակալն անձ և
լինդրեացուք 'ի նմանէ զի առաքեացէ
զհրէշտակ խաղաղուէ որ եկեալ պա
հեացէ զմեզ յերկիւղեան գիշերիս.
'ի դիւանական խոռվուէ ամբողջ պահե
լով զհոգի և զմարմին մեր մինչև 'ի
կատարմն ժամանկի ամաց մերոց. ա՛
Օ հանգիստ գիշերիս խաղաղու՛:
Օ հրէշտակ՛: Օ քաւու՛: Օ սբջ՛:
Իւր ևս մի՛: Օ անմիտ՛՝ Ողորմեաց՛:

Լռիս:

Տր անձ մեր դու պահեա՛ զմեզ խա
ղաղու թք 'ի գիշերիս յայտմիկ և
յամ ժամանակի: Մնդ սբ երկիւղ
քո բեւեռէլ պահեա՛ զմիտս և զխոր
հուրդս մեր: Որպէս զի յամ ժամ
քե պահպանէլ լիցուք յարողայթից
Թշամուսն: Իւր քէզ հանցուք դորհ
նուի և զիտաւս հօր և որդւոյ և՛:

Խաղաղութիւն անկեղծօ

Շրեշտակի խաղաղութ յանձն արտ
 զանձինս մեր Թ՛ր զօրութեց: Ար էկել
 պահեցի զմեզ անխառն Ի տունէ և
 Ի գիշերի՝ յարթնուէ և Ի հանգստէն
 մերում: զի դու ես արարիչ լուսոյ
 և հաստիչ գիշերի: Լըւ այժմ աղա
 չեմք զքեզ ար ան մեր՝ զհանգիստ
 գիշերիս շնորհեա՛ խաղաղութ անցու
 ցանէ և հասանիլ Ի զաշտօն առւօ
 տու յերկրպագութի և Ի փութանալ
 ամենաք երրորդուէդ: սյժմ է՛:

Սաղմոս, 43

Խաղաղութ յայս և Ի սոցն ճնջեցաք
 և զարթնցաք զի դու ան միայն առան
 ձին յուսով քով բնկեցուցեր զմեզ:
 Ի կարող իմում լուր ինձ անձ լն ար
 դարուէ Ի նեղէ ինձ անդորր արա
 բերողորմեա՛ ինձ և լուր աղօթից իմց:
 Ո՛րդ եք մարդկան՝ փնջե յերբ էք
 իստասիրաք: Ընդ էք սիրէք զհանցու
 թիւն, և խնդրէք զառութի:

Չանկեքուք զի սքանչելիս արար տր
 սոյ իւրում: և ար լուրիցի ինձ Ի կար
 դալ իմում առ նա: 476 Բար

Բարկանայք՝ և մի մեղանչէք, զոր
ինչ ասէք՝ ի սիրաս ձեր, յանկողինս
ձեր զղձացորնք:

Մատուցէք պատիզս արդարուէ.
և յուսացարուք ի արք

Բազումք ասէին թէ՛ ո՞չուցցէմեզ
զբարութիւնն ի շանեցաւ առ մեզ լայն
երեսաց քոց, և ետուք սարախսն
սրախց մերաց:

Վազողոց ցորենոց գինոյ՝ և ձի
թոյ իւրենց լցուցեր զնս:

Խաղաղութիւնս և ի սոյն ճնջեացուք
և զարթոցուք զի դու ար միայն առ մե
զին յուսով բով բնիկեցուցեր զմեզ:

Մէջ լուսոյ Արթիւն: Խաղաղութիւն

Մեծեցուն: Եւ ընդ հոգւոյդ բուս
Երկիւղածութիւնս արուք:

ՄԲ՝ ՄԵՐԻ՝ ՅԻ՝ ԲԻ՝ ոչ բա Յօհաննաս
Փասք քէզ ար ամ մեր: Պաճսխու մէ:

Եւ ի մեծ: Տերն մե: Եւ՝ Բ՝ ստ:

Մէջ ասէն ասեմ ձեզ եթէ ոչ
հասն ցորենոց անկեալ յերկիւր

մեռանկիցի, ինչն միայն կայ: Մայն
Եթէ մեռանկիցի՝ բազում արդիւնս

ասէն: 477

Ար սիրէ զանձն իւր՝ արձակէ զնա .
և որ աստեայ զանձն իւր յճիս յայսմիկ
ի կենսն յաւիտենականս պահեսցէ
զնա : Եթէ որ զնա պաշտեսցէ՝ զկնի
իմ եկեսցէ . և ուր ենն եմ, անդ և
պաշտօնեայն իմ եղիցի, եթէ որ զնա
պաշտեսցէ, պատուեսցէ զնա հայրն իմ :

Փառս տեղ գեր ան մեր :

Այլ խաչիւն աղաչեսցուք զտէր՝ զե
տովաւ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց . և
կեցուսցէ շնորհիւ ող :

Պահպանեա՛ զմեզ քն ան մեր ընդ
հովանեաւ քր և պատուական խաչի
քո ՚ի խաղաղուէ . փրկեա՛ յերևելի
և յաներևոյթ թշնամւոյն : Արժա
նաւարեա՛ գոհուք փռւորել զքեզ
ընդ հօր և թ քր յողւոյդ . այժմ և :

Օրհնեալ ար մեր յն քն . ամէն :

Հայր մեր որ յերկինս :

Անկանիմք առաջի քո սր . ան ան ին
և աղաչեմք զանաբառ զկոյսդ՝ թարե
խօսեա՛ զք անձանց մերոց . և աղաչեա՛
զք ան ին որդիդ՝ փրկել զմեզ ՚ի փոք
ձու թենէ և յամ վաանդից մերոց :

Ար արձակիչդ ես կապելոց՝ պար
գեատու անցուն . այսօր հայցմամբ
ծերունւոյն՝ արձակեա՛ն և զիս զբազ
մամեղս ՚ի կապանոց մահու ՚ի կենսն
յաւիտեանց :

Առ Քանի զօրանս ընդդէ՛ս արհաւիրաց Գի
լերայնոց : Առայեալ Արեոյն Գլխոյն
Նարեկացոյն : ԺԲ

Եկա՛ր քաղցրուք՝ ար անձ հզօր ,
զուսունացողիս զաղաչանս . մա
տիք գթութեամբ՝ առ պատ
կառեալս զիմօք . փարատեա՛ն անե
նապարգէ , զամօթական տխրուիս :
բարձ յինէն՝ ոչորմած . զանբերելի
ծանրութիւնս . անծրպետեա՛ն հեա՛
բաւոր . զմահացու կրթութիւնս .
աւարեա՛ն միշտ յաղթօղ , զխաբողին
հանութիս . բացաարեա՛ն վերնային .
զմոլելոյն մառախուղ . կնքեա՛ն կե
ցուցիչ , զկորուսին ընթացմունս .
ցրուեա՛ն ծածկատես , զըմբռնողին
չար գտմունս , խորտակեա՛ն անքնին .
զմարտողին զիմեցմունս : Տեառնա
դրեա՛ն քո անուամբդ՝ զլուսանցայց
երդ .

Չամազդէն . վերանայ մտաւ թնայ զնայ զի
 շէրն . ապաքարի տաշնայն . չքանան
 չարիքն . հաշանին յուսու հասուն իք .
 և խնդարի ձեռնքո ամենակարճ քա
 ճիչն ամբո . Արճեկիք կարու ամենեւ
 զնարդկան հոգիս , այլ կեցուցանելը
 թող ինձ զանթիւ չարիան իմ բուզում
 ողորմութիւն . զի դու միայն ես յերկ
 նի անմահ . և յերկրի անշննին . ՚ի տարբ
 րոյնից և յերկր ծառայց ծի . ակիզան
 ամբո և յամբո , ամ լրմամբ օրհնելը
 ՚ի արարուեստ : Եւ քեղ լնդ հօր և
 հոգւայդ արյ վայելի փառք՝ յաւի
 տե անա . ամէն :

Առջեկ ի բարանդիբոց անշննից հասարակ
 դեւոյ ՚ի Բն : Օ ոք արարեալ է քն
 Ներսեսի հայոց կաթողիկոսի
 աւատով խոստովանիմ և եր
 կիւ աղաղանեմ քեզ , հայր և
 Որդի և Ձե հոգի . անեղ և
 անմահ բնութի . արարիչ հրշակայ և
 մարդկան և ամ եղելոց . և ողորմեա
 քո արարածոց , և ինձ բարձրամեղիս :

Հաւատով խոստովենիմ՝ և երկնորդ ա-
զանեմ քեզ՝ անբաժնե լի լոյսմիաս-
նական ձբ երբորդ ուրի և մի անուրի,
արարիչ լուսոյ՝ և հալածիչ խաւարի
հալածեա՛ ՚ի հողւոյ խմէ գիւտար-
մեղայ՝ և անգիտուե. և լուսաւորեա՛
ղմիտս իմ՝ ՚ի ժամուս յայսմիկ՝ աղ-
թել քեզ ՚ի հաճոյս, և ընդունիչ ՚ի
քեն գինդրու՛ածս իմ. և օղոր՝
Հայր երկնաւոր անձնարիտ, որ ա-
ւաքեցեր զարդիդ քս սիրելի ՚ի խըն-
դիր մոլորեալ ոչխարին. մեղայ յեր-
կինս և առջի քո. ընկալ գիւտայ զա-
նառնի որդին, և զգեցո՛ ինձ զպատու-
ճանն զնձին՝ զոր մերկացայ մեղօք. և՛
Որդի այ անձնարիտ, որ խոնարհե-
ցար ՚ի հայրական ծոցոյ և աւեր մար-
մին ՚ի սբյ կուսին մարիամայ, լի մե-
րոյ փրկուե. խաչեցար՝ թալեցար և
յարեար ՚ի մեռելոց. և համբարնար
փառօք առ հայր. մեղայ յերկինս և
առաջի քո. յիշեա՛ զիս սոյ գաւղափն
յորժամ գասս արքայու թԷ քով. և՛:
Հողի այ անձնարիտ, որ իջե՛ր ՚ի

յորդանան և ՚ի վերնատունն, և լու
սաւ արեցեր զիս մկրտաւք մը աւագա
նին, մեղայ յերկինս և առջիքս. մար
բեւ զիս վերտին անային հրով քով
ող հրեղէն լեզուօք մը զամբլանն. և՛:
Լ՛կեզ բնութիւն, մեղայ քեզ մաօք
խնովք, հողւով և մարմնով ինով,
միմիշեր շեղս իմ զառաջինս՝ վասն
անուանդ քում մը, և ողոր՛:

Տեւօղ անի, մեղայ քեզ խորհրդով
բանիւ և գործով, ջնջեա՛ զձեռա
գիր յանցանաց ինոց. և գրեա՛ զանաւն
իմ ՚ի դպրութե՛ն կենաց, և ող՛:

Բ՛ճնօղ դաղանեաց, մեղայ քեզ կա
մայ և ախամայ, գիտութե՛ք և անգի
տաւք. թողուի շարճեա՛ մեղաւորս
զի՛ ՚ի ծննդեկէ մը աւագանին մինչև
ցայտօր՝ մեղաւցել եմ առաջի անու
թե՛ք քո զգայարանօք ինովք, և ան
անդամօք մարմնոյս, և ողոր՛:

Լ՛մեհախնամ ար՛ դե՛ր պհպան աչաց
ինոց զերկիւղ քո մը՝ ո՛չ ևս հայիւ
յարատ, և ահի՛նջաց ինոց՝ ո՛չ ախորժե՛լ
լսել զբանս չարութե՛ն, և բեղանոյ

իմոյ ոչ խօսիլ զատուի, և սրտի իմոյ
ոչ խորհիլ զշարուի, և ձեռաց իմոյ
ոչ գործել զմիրաւուի. և ոտից իմոյ
ոչ զնայ ՚ի ճանապարհս անօրէնուե.
այլ ուզդեա՞ն զշարժումս սոցա լինիլ
լու պատուիրանաց քոց յամի, և՞
ձուր կենդանի քո. ըզ հօւր սիրոյ
քո զոր արկեր յերկիր. բորբոքեա՞ն
յանձն իմ, զի այրեացի զախտ հոգւոյ
իմոյ, և սրբեացի զխիղճ մտաց իմոյ՝
և մաքրեացի զմեղս մարմնոյ իմոյ՝
և վառեացի զլոյս գիտութեան քո
՚ի սրտի իմում, և՞

Ի՛մատուի հօր յձ, տուր ինձ իմաս
տութի զբարիս խորհիլ և խօսիլ և
գործել առաջի քո յամ ժամ. ՚իչար
խորհրդոց՝ ՚ի բանից և՛ ՚ի գործոց
փրկեա՞ն զես, և՞

Կամեցօ՞ղ բարեաց տր կամարար, մի
թողուր զես ՚ի կամս անձին իմոյ զբ
նայ, այլ առաջնորդեա՞ն ինձ լինիլ
միշտ լու կամաց քոց բարեսիրաց, և՞
Լրքայ երկնաւոր, տուր ինձ զար
քոյութի քոյ, զոր խոստացար սիրե
լեաց

Լեացքոց . և զօրացն զսիրտ իմ ատել
զմեզս , և սիրել զքեզ միայն , և առ
նել զկամս քս . և ողոր" :

Խնամօղ ա՛րրածոց , պահեա՛ն նշանաւ
խաչի քս՝ զհողի և զմարմին իմ 'ի
պատրանաց մեզաց՝ 'ի փորձուեց զի
նաց . և 'ի մարդոց անիրաւաց և յամ
վտանգից հողւոյ և մարմնոյ . և" :

Պահապան ամի քս , ազ քս հովանի
իցի 'ի վր իմ 'ի սուռէ և 'ի գիշերի .
'ի նստիլ 'ի տան , 'ի գնալ 'ի ճանա
պարհ , 'ի ննջել և 'ի յառնել , զի մի եր
բէք սասանեցայց . և" :

Ը՛ծ իմ որբանաս զձեռն քո . և շնու
զամ արարածս ողորմուք քով . քեզ
յանձն առնել մ զանձն իմ . դու հողս
և պարստեա՛ն զպէտս հողւոյ և մարմ
նոյ իմոյ՝ յայտմ հետէ մինչև յետն . և" :

Վարձուցիչ մոլորելոց օ դարձն զիս
'ի չար սովորուեց իմոց 'ի բարի սովո
րուի , և բեւեռեա՛ն 'ի հողի իմ զսոսկա
լի օր մահուն , և զէրկիւղ գեհենին .
և զսէր արքայուեն . զի զղջացայց 'ի
մեզաց՝ և գործեցից զարդարուի . և" :

Լ.Լ.

Լ. 2

Աղբէր անմահուն , ազբերացի
արտէ իմէ զարտաթուռ աղաշխարհ
Թեան ուր պոռնկին . զի լուացից ըզ
մեղս անձին իմոյ՝ յառաջ քան զեւ
նեւն իմ յաշխարհէս . և՛ :

Պարգեիչ աշքրմութե , պարգեւեա
լինձ ուղղափառ հաւատով՝ և բարի
գործով և թք մարմնոյ և արեան քո
հաշորդութեի գալ առ քեզ . և՛ :
Բարեբա՛յ տե՛ք , հրեշտակի բարւոյ
յանձն արասցէս զիս՝ քաղցրութե
աւանդել զհոգի իմ , և անխառն ան
ցուցանել ընդ շարութիւն այտոցն՝
որք են ՚ի ներքոյ երկնից . և՛ :

Ի՛նչս ճշմարիտ քնարժանաւորեալ քզ
հոգի իմ աւրախուք տեսանել զլոյս
փնցքոց ՚ի կոչման աւուրն , և հանգ
ջիւլ յուսով բարեց յօթեալս արդա
բոց՝ մինչև յօրմեծի գալտնն քս . և՛ :
Ղառաւոր արդար յորժամ գաս փա
ռօք հօր՝ դատել զկենդանիս և ըզ
մեւեալս , մի՛ մտանէր ՚ի դատարան ի
ծնւայի քում . այլ փրկեա՛ զիս ՚ի յաւի
տեւանիան հրոյն , և լսելի՛ արա ինձ

զէբանաւէտ կոչումն արդարոց յերկ
նից արքայու թիղ . և ողոր :

Մենողորմ ար, ողորմեա՛ն ամ հաւ
տացելոց ՚ի քեզ, իմոց և օտարաց՝ ծա
նօթից և անծանօթից՝ կենդանեաց
և մեռելոց . շնորհեա՛ն և թշնամեաց
իմոց և ատելեաց զթողու թի՛ որ ա
ռիս յանցանաց, և դարձո՛ղնս ՚ի չա
րեացն, զոր ունին վն իմ . զի ողորմու
թեղ քու՛մ արժանի եղեցին . և :

Փառաւորեա՛լ ար, ընկա՛լ զսողացանա
ծն յիս քո, և կտրեա՛ն ՚ի բարի զննդրո
ուճա իմ . բարեխօսուք սրբուհւոց
անձանին, և յօհաննու մկրտչին,
և սբյն սրեփաննոսի նախավկային,
և սբյն գրիգորի մերոյ լուսւորչին :
Եւ սբց առաքելոց՝ մովսէսից՝ վար
դապետաց՝ մարտիրոսաց՝ հայրա
պետաց՝ ճգնաւորաց՝ կուսանաց՝
միանձանց՝ և ամ սբց քոց . երկնա
ւորաց և երկրաւորաց : Եւ քեզ
փառք և երկրպագութի՛ անբաժա
նելի սբ Արքորդուեղ՝ յաւիտեանս
յաւիտեանից . Ամէն :

Մարտի 3

Աստուծոյ անձնի բարեխոսութեան տր ընկալ զաղաչանս մեր և կեցն զմեզ :

Քարոզ :

Անձնիս և զամբաստանութեանս արարչութեանս և զայն յերկնս զեկա մեցեալ սղորակցի և զթացլ կեցուցի զարարածս իւր ամենս :

Ղոճ 3

Ընկալ տր զաղաչանս մեր բարեխոսութեանս անձնիս անարատ ծնողի միածնի իբրևոյ քո և սղաչանօք ամ արց քոց (և որոց այսօր է յիշատակ) իւր մեղ տր և սղորակեալ ներեալ քաւեալ և թող զմեզս մեր : Եւ թանաւորեալ գոհուք ինձ որեւ զբեզ ընդ սրբոց և ընդ արց հո :

Օրհնեալ տր մեր : Տայր մեր որ յէ :

Մարտի 3

Օհանգստեան աղօթս և զաղաչանս ընկալ միջոցն անձնիս հաճոյս բարեբար կամայ քոց : Եւ մեր մեղաց և բղամ յանցանացն թողու ի շնորհեալ և քեզ իստք յաւիտենս ամեն : Փառք քեզ տր անձ մեր, որ պարզ և եցեր զօրս զայս բարեալ և խաղաղութե :

անցուցին է: Արդեհր ան զան ջիկայ
չիշերս որ ՚ի վր մեր գալոց է ՚ի մեղաց
վրկեա՝ ՚ի չարէց ազատեա՝ և ՚ի գործս
բարիս առաջնորդեա: Առաւօտու
օրհնուեցին և փռքանուեցին արժանի
արտ զամ հաւատացեալս անուանիչ
քում սբյ. և պահեա՝ ՚ի խաղաղուէ: Տ
Տր ան մեր՝ տուր զքո խաղաղութի
ամ օր. բա՛նք զցասու մն և զդատու
հասն ՚ի յարարածոց քոց: Աղորմեաց
հարց և եղբարց մերոց կենդանեց
և հանդուցեւոց: Աղորմեաց զեկեղե
ցի շինողաց, երանաւորաց՝ պաշտ
տուից՝ սպասաւորաց, և այնոցիկ որք
ք հովանեա սբյ տաճարիս են հան
դուցեւ: Տր ան՝ օգնեա՝ թգւորաց
քրիստոնէից՝ և իշխանացն բարեպաշ
տից զօրաց և զաւակաց նոցին՝ պա
հեւով ՚ի խաղաղուէ: Տր ան մեր՝ պա
հեա՝ զառաջնորդս և զեղբարս իս
մեր ամբողջ և անխռով ՚ի կամս ողոր
մուէ քո: Աշանաւ մբ և պատու կան
խաջի քո հալածեա՝ զերեւելի և զան
երեւոյթ թշնամին ՚ի սահմանաց մե

Երպիան հանդերձի յարժան
 զԳեհոս

ՈՐ ՏՈՒՐԳ ԽՈՐԻՆ
 անհաս անըսկիզբն՝ որ զար
 դարեցեր զվերին պետու
 լի՝ ի յառադասա անմատոյց լու
 սո՝ ի յն՝ գե՛րապանձ փառօք ըզ
 դասրս հրեղինացի

Մնձառասրաշ զօրու թք ստեղծեր
 զադամ պատկեր տիրակա՞ն՝ և
 նագեղի փառօք զգեոտաւորեցե՛ն
 ի՛ն՝ ի դրախտն յագեհնի տեղի
 բերկրանացի

Չարճա՛րանօք քո Սուրբ փառ
 նիդ նորոգեցան արարածք անե
 նա՞ յն՝ և վերրոտին մարդն ան

Տաճարացիք . զարդարել է զգեհա
անհողոպտելի

Ընդհանուր թաճարի հրահրանի
որ հեղար յառաքեալսն ի սբ վերնա
սաճար . հեղե ի մեզ հոգեիդ սբ աս
տրեալ ի՞նչ . ընդ պատմութեանի՞ն
զքո պնաստութի՞ն

Տան քու՛մ վայելէ սբութի՛ն . որ ըզ
գեցար ըզվայելութի՛ն սրբութե
փասաց ընդ մէջ քո՛ւ անեալ ի՛նչ . պա
տեան ըզմէջս մեր ճշմարտութե՛ն .

Որդարարչագ որձ բազուկըս քո՛ւ աս
բաճեցէ՛ր ընդ գե՛մ աստեղա՛յն .
հաստատեան զբազուկըս մեր կարո
ղութե՛ն ի՛նչ . համբարձմամբ ձեռաց
աս քեզ միջնորդելի

Ի՛նչ . անամբ թագ ի գլուխ պատեա
ցե՛ն ըզմէսս ե ըզգայարա՛մ ճես .
խաչ ճիշտ բարամբ բառ ասա
բութի՛ն . ճաղկեալ յսկեթե՛լ ի
զարդ խորանի՛ն

Ուսկից բարբիջ արհաճէս անպետա
կա ճես . նախարարացաւ արժի՛ղ զմեզ

զգեաաւորեցե՛մք . քու՛մ քր խոր
հրդո՛ց լինիլ սոյաաւոր
մնա՛գաւոր երհնաւոր՝ զմ քեզ
քո անշարժ սյահեա՛ւ . և զերկայա
քո՛ւն անուանրդ քու՛մ պահեա
իսաղաղօ՛ւն .

Սուացից սրբուք զձեռս իմ . և
չուրջ եղէց զսեղանով քով քր
Պատարա ինձ քր՝ զի ես յանբծուէ
իմում գնացի . ի քր յաւայցայ՝ զի քր
եղէց հիւանդ .

Փորձեա՛ զիս քր և քննեա՛ զիս . փոր
ձեա՛ զերիկամուսս իմ և զսիրտ իմ .
Ողորմուի քո քր՝ առաջի աչաց իմց
և հաճոյ եղէց ճշմարտուէ քու՛մ .
Ո՛չ նստայց ես յաթոռս նանրաց . և
քանորէնս ես ոչ մտից .

Ստեղի ես զժողովս չարաց . և քամ
բարիչսս ես ոչ նստայց .

Սուացից սրբուք զձեռս իմ . և
չուրջ եղէց զսեղանով քով քր .

Սեւ ինձ զձայն օրհնուէ քր և պտա
մեւ զամ պրանչե լիս քո .

Տր սիրեցի զվայելչուի սան քո՛ւ և
զանդէ

զտեղի յարի՛ն փառաց քոյ:

ՍԿԻ Կորուսաներ ընդ ամբարիշտս
զանձն իմ . և մի ընդ արս արկւնա
հեղս զկեանս իմ:

Արոց ձեռք խրեանց յանօրէնու
են . և աջ նց լի է կաշառօք:

Ես յսովք ծուէ իմում գնացի . փոք
կեանք իս տր և ողորմեան ինձ:

Ոտն իմ կայցի յուղլու թիւ . յեկե
ղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ: Փառ:

Եւ մի սրբուհւոյ անձամբնն:

ՍԿԻ Զանձամբնն և զամ սրբս բարեխօս
արօցուք առ հայր ՚ի յերկինս . զի կա
մեցեալ ողորմեսցի . և զթացել կե:

Մեկան տր զաղաչանս մեր բարե:

Եւ ապա աօհ: Ասասովանիմ առաջի:

Եւ երջենաց տահառայն աօհ, Աղորմես:

Եւ ինչն աօհ: Աղատեսցի և զձեզ:

Յիշեցիք և զմեզ ան զի անմահ գա
ռիմն այ: Յիշեալ լիջիք առաջի ամ:

Աղաղակեցիք առ տր ամ երկիր:
և այլն ուր ՚ի թիւն, 268:

ՍԿԻ Եկեղեցիս աղաչեսցիք զտր՝ զի
սովաւ փրկեսցի զմեզ ՚ի մեղաց . և կե
ցու:

բհ
բնզ

բհ

գո
բհ
փոխ

բնզ

ցուցի շնորհիւ ողորմութիւնոյ . ան
'ի մեզ տաճարիս և առաջի անձրն' :
Բայց առաջի սեղանոյ այ առ անձ .
որու բախտ առնի զմանկուսի իմ :
Դասարա ինձ անձ . և իրաւ արաս :
և այլն ՚ի Թիւն 2 24 :

ԲՏ

ԲԸ

(Բ) րհնեցաւ զամենակալն անձ զՏառ
ան մերոյ յի քի . որ արժանի արաս զ
զմեզ կալ ՚ի տեղւոյս փառքանուէր
և երգել զերջո հոգևորս . ամեն' :
Ի յարկի սրբութե' և ՚ի տեղւոյս փառք :
Եւ ապա յգէն զմարտիւնսն . և դպիրնս եղա
նակն մեղիքի շատ ցառաւ ի առաքին . Եւ ան
տառ ի սրբոց արաս :

ԲԹ

Եւ տեսցաւ

Բարբառ աւետարանի ճանիւն . Ինչե .
գաբբիէ և զոչէր սրբութեանս :
Եւ քեզ առաջիմ մարտիր . Իրիտ .
պատրաստեալ անձրն տեղի տեղութեանս :
Եւ ներեանս :

Եւ որ ծաղիկ անձոր բերելիս
յարմատոյն յետեանս : Եւ անձրն
զաւթի . ծնանի զոչիս անձրն :
Տես զարատն ինս :

ԲՏ փառքս զարատն անձրն . արաս
Եւ ինչե անձրն

Եկեալ յընծայուես: Սատարելով
ես զօրե՞ս. քառասորե այ գա՞
լը ստեանքն:

Օտչիազարի:

Եւս եւրոպեացիս յ մահկանայնս
զերգ ըլքորեկցն անեալ. Տե՛
Թանտապա՞ն զամսո՞ք. աօնալից
վե՛հիցն ե՛ղեալէ:

Օարթի:

Եւս ձայն զա՞նիւն յրա՞մս
անեմ. ո՞ր գոչե՞ս. մե՛ս
ժողովուրդս մե՛ք քառասորե թե՛ս
Պքառասորե յ գոչե՛րիկն. ի՞քա՞
ձայն առնէր ի սա՞նդ. արամե՛տան
կրկն. ձայն առ՞՞

Նոր ի՛նչ օրէի:

Եւս որ նոր անձե՛հարեալս. ի՞նչ
հրաշարե՞գանիկ. ի՞նչ
ի՞նչ յոր նոր շու՛շան ծաղիկե՛ալ
ի՞նչ անու՛նի բնէ՛րստանիկ. մե՛ս

Համբարձման:

Այսօր անդրանիկ հօր միամիտ
որդիքն. յերկի նա սրբանայ ազա
մայի՛ն կերպի՛ն: Նր՛նազ ներբո
ղից եղանակէն այսօր. հոյ՛ք հոգե
ղինաց երկնաւորացն խմբից:

Հոգևոց օրհոյ Ղազարիան:

Նր՛նազէ՛մք հոգւոյն նր՛նազրո
ւայե՛լուչս: Սոյնէ՛լուչ բանի՛ն.
զարարչու թիւնն նախ ասեմք:

Սարգսմատի:

Ղա՛հար վարդն վաւանեալ. կրկն.
գոհար վար: Ի վեհի՛ց վարսիցն
արժե՛նից. կրկն. ի վե: Ի վերայ ի վե
վարսիցն պղպղջէ՛ր ծաղիկ ի ծա
վայի՛ն. պղպղջէ՛ր ծա:

Փրիման:

Այսօր գարբիէ՛լ հրեշտակաբան
եկեալ. բե՛րեալ զբարիսն պր՛սակ
յաղթօղ կա՛ւսի ն: Այսօր կոչե՛րով

Յայն յարկ նախորանաց ուխտի
ան տաճարիս՝ ժողովեալքս աս
տանօր՝ ի խորհուրդ պաշտման պա
ղատանաց առաջիկայն սբ պատարա
գիս՝ խրնկօք անուշիւք խուճբ ան
ուեալ պարեմք ի վերնայարկ սրահս
խորանիս՝ ուղղուք ընկալ զաշօթս
մեր՝ որպէս բուրումն անուշահոտ
խրնկոց տաշխից և կի՛նամանաց՝
և ը՛զմատուցօղբս պահեա՛ սրբբուք
միշտ և հանապաղ քեզ սպասաւորել
բարե՛ խօսմեթեամբ մօր քո և կուսի
ընկալ զաղաչանս քոց պաշտօնեկց։
Ա՛ր գերագոյն քան զերկինքս պայ
ծառայուցելք սուրբ զեկեղեցի՛ ան
րեամբ քո քո՛ւ և ըստ երկնայնոցըն
կարգեցելք ի՛ սմազդասս առաքելոց
և մարգարէից սբ վարդապետաց՝
այսօր ժողովեալ դասք քահանայից
սարկաւագաց՝ դպարաց և գղերկիս
սաց՝ խուճկ մատուցանեմք առաջ

բո՞ր յօրինակ ըստ հընճւմըն զարքա
բիայ՝ ընկալ առ ՚ի մէջ ը՛զ խընիա
նոճէր մաղթանս՝ ո՞նչ զպտըզն արե
լի զնոյն և զաբրահամու՝ Բարեխօ
սուբ՝ վերին բո զօրոց՝ միշտ անշարժ
պահեան զաթու հայկազնեայ:

Խընդան յոյժ դուտարը լուսոյ մայր
քր կաթուղիկէ՛ մանկամբքքո սիօն,
զարդարեալ պրճնեաց հարսն պան
ծալի երկնանրման լուսաճէ՛մ խո
րան՝ ղի օժեալն ան էնն ՚ի յէտնան
ծախանդես ՚ի քեզ միշտ պարզի՛. հօր
ի՛ հաշտուի՛ մեզ ՚ի քաւուի՛ բաշխե
զմարմի՛ն և զարիւն իւր քր՝ վա՛սն
իւր կատարման քր անօրհնուէն՝ շնոր
հել զթ՛ո՛ղուի՛ կանգնողի՛ տաճարիա:
Օ անապա՛կան կայսրն մարիամ անճա
ծին խոստովանի՛ քր Ե՞զ զէջի՛ յուռ
տի տըւաւ հացն անմահուէ և բա
ժան կ մեզ ո՛ւրախարար՝ անէք օրհ
նութի՛ նրմա հող և սր երգ ո՛վ:

Օրհնեալ տէ՛ր:

Օրհնեալ թագաւորութիւն հօր է՛:

Եւ սոք ժաւանաւ ըստ գաղտնի տառնս:

Եւ Լախաղաղութիւն: Օրհնեալ արք:

Օրհնեալ Լեւոնաք: Սաղաղութիւն:

Եւ ընդ հոգւոյն քո՛ւմ:

Ըստուծոյ երկիրդագեցո՛ւք:

Ըստ Երեմիայի տէ՛ր:

Տէ՛ր մե՛ք. որոյ կարողութիւն ան՛:

Եւ սոք Իսրայէլի ըստ գաղտնի:

Օրհնեալ տէ՛ր:

Օրհնեալ կարողութիւն Եւ զօրութիւն:

Պա՛ռօսխո՛ւմ:

Սօցիոս Եւ ըստ մե՛ն ըստ գաղտնի տառնս:

Կիր Եւ տառ:

Եւ Լախաղաղութիւն ըզարտաղա՛ն:

Տէ՛ր ողորմեա՛ն:

Սոք խաղաղութիւն մե՛ք աշխարհի Եւ

հաստատուեալ սոք եկեղեցւոյ զո՛ր:

Տէ՛ր ողորմեա՛ն:

Սոք մե՛ք Եւ ողորմեալ եպիսկոպոս:

Տէ՛ր ողորմեա՛ն:

որհ
քի

որհ
քի

որհ
քի

որհ
քի

որհ
քի

որհ
քի

որհ
քի

որհ
քի

որհ
քի

որհ
քի

արի

Վ զ հայրաբանն մերոյ տն (այս անս-)
կեանց. և իրողուէ հողւոյ նարին զ' :

դու

Տէ՛ր ողորմեա՛ :

արի

Վ զ վարդապետաց քննից սարկաւոսաց
դպրաց և իմ՝ ուխտի մանկանց եկե-
ղեցւոյ զ" : Տէ՛ր ողորմեա՛ :

դու

արի

Վ զ բարեպաշտ թագաւորաց և
իմ՝ Ժամէք իշխանաց՝ զօրավարաց և
զօրաց նոցին զիմ ըն՛ :

դու

Տէ՛ր ողորմեա՛ :

արի

Վ զ հողւոցն հանգուցելոց որք՛ :

դու

Յե՛շեա՛ ինք և ողորմեա՛ :

արի

Եւ ևս միաբան վս ճշմարիտ և" :

դու

Տէ՛ր ողորմեա՛ :

արի

Օ անձինքս մեր և ըզ միւսեանս՛ :

դու

Իե՛զ ատեաննդ յանձն եղիցուք :

արի

Ողորմեաց մեզ ատեր իմ մեր՝ ըստ՛ :

դու

Տէ՛ր ողորմեա՛ ատեր ողորմեա՛ ատե՛ր

արի

ողորմեա՛ : Օրհնեա՛ ատե՛ր :

դու

Օ ի ողորմած և մարդասէր ես՛ :

Գիրն լեւոն և լեւոն և զաւարանն
ի ճառան Գիւր և Խարթան՝ :

Օրհնեալ տէր:

Իսկ մեր փառաւորեացուք որ յա՛:

Եւ ևս խաղաղութիւն զի քաղաքեա՛:

Տէր ողորմեալ:

Եւ ևս հաւատով անդաշտեացուք և

խնդրեացուք ՚ի տնէ այ և ՚ի փրօհ

չէն մերմէ յէր քէ ՚ի ժամուսպաշ

տանան և աղօթից: Օ ՚ի արժանի

ընդունելութեան արասցէ. լուսնից

ձայնի անդաշտեաց մերաց: Ինչպէս

ըզ խնդրուածս արտից մերաց. թող

ցէ զյանցանս մեր. ողորմեացի ՚ի վե

րայ մեր: Աղօթք մեր և խնդր

ուածք յա՛մ ժամ. մըտցէ առաջի մե

ծի տէրութեանդ: Եւ նա՛ տացէ

մեզ միտքսն միտք հաւտով և արդա

րութիւնստակի ՚ի գործըս բարեց:

Օ ՚ի զողորմութեան զնորհօն իւր

արացէ ՚ի վր մեր. տրն ամենակալ կէ՛:

Ամէն յո՛ր տէր:

Օ ժամ մեր պատարագիս և զառա

ջիկայ օրս խաղաղութիւն անցուցա՛:

որհ
քհ
որհ
դու
որհ

դու
որհ

ԳԿ
ՕՐԼ
ԳԿ
ԱԿԼ
ԳԿ
ԱՐԿ
ԳԿ
ԿՐԿ
ԿՐԿ
ՕՐԿ
ԳԿ
ՕՐԿ
ԳԿ
ՕՐԿ
ԳԿ
ԿՐԿ
ԿՐԿ
ՕՐԿ
ԱՐԿ
ԿՐԿ
ՕՐԿ
ԱՐԿ

Շնորհեա՞մ տե՛րս
Օ հրեշտակ խաղաղուե՛ պահա՞մս
Շնորհեա՞մ տե՛րս
Օ քանուծի՛ւն և զթողուծի՛ս
Շնորհեա՞մ տե՛րս
Օ սրբ խաչին մե՛ծ և կարօ՞ւս
Շնորհեա՞մ տե՛րս
Իւր և ո՞ միաբա՞ն վա՛սըն ճրշմա՞ս
Տե՛ր ողորմեա՞ս
Օ անձինքս մե՛ր և ըզ միմեա՞նքս
Բեզտեա՞մ ոնդ յանձն եղիցո՛ւք
Ողորմեաց մեզ տրա՛ծ մե՛ր ըսա՞մս
Տե՛ր ողորմեա՞մ տե՛ր ողորմեա՞մ տե՛ր ողոր
մեա՞մ (Օրհնեա՞մ տե՛րս
Որպէս զի արժա՞մ խաղաղուե՛իս
Եւ ընդ հոգւոյդ քո՛ւմս
Ըտուծոյ երկիրպագեսցո՛ւք
Ըւազի՞ քո տե՛րս
Խաղաղութե՛ք քով քե՛ս փրկիչ մե՛րս
Օրհնեա՞մ տե՛րս
Տե՛ր Թժ օրհնեսցէ՛ զամենեւեանդ
Մե՛ր քոյ յերախայից մե՛ր քոյ ի թերա

Հանապետից . և մի՛ թի յապաշխարհ
դաց և յանապետից մերձեցի՛ յան
ային ին՝ ըհո՛ւրդս

դւ

Մարմին տէրուհեանիս՝ և արիւն
փրօհչեանիս՝ կայ՛ անաջի՛ . երկնային
զօրութիքն աներևոյ՛ թս . երգեն և
ասեն՝ անհանգիստ բախրբառով .

մը՛ մը՛ . մը՛ տէ՛ր զօրո՛ւ թեց՛
Մաղմո՛ս ասացէ՛ք ան՛ ան՛ մերոյ՛ .
Դէպի՛ք ճայնի՛ւ քաղցրութի՛ զերդ
հոգևորոս :

ու

Եւրդերն եշտանին շարբասցոյն ըսք
խորհրոյ՛, անուրն :
Իննդեան : Եւտեաց : Եստուծաճնի :

Մաղմո՛ւք ըբ հրէշտանիսց . և
զօրաց երկնաւորաց . իջէա
՛՛ Լ՛ի՛ յերկնից՛ ընդ բոհա
ծին թագա՛ւ . Ի՛ն՛ անբի՛ն :

Մըք երգէին և ասէին . ասէ՛ որդին
այ անբի՛ն աստացուք՝ ուրախ լերուք

Երկինք և ցած ապեհն Տի՛մո՛ւս մա՛ւնք
 աշխա՛րհի: Օ ի աստու՛ղա՛ծըն յա՛
 Կեանա՛կա՛ն ի՛ յե՛րկրի երևեցաւ .
 Ե ընդ մարդկա՛ն ի՛ն շըրջեցաւ . զի
 կե՛ցուցէ՛ զանձի՛նքս մեր:

Մեծ: Տիեզերահե:

Ա՛ր Ի վերայ նրա տի՛ւս ի՛ կառու Տրո
 ի՛նքն ի թոս քանա՛կ երպեանք
 նո: Մե՛ծա՛ս մա՛ն է լի բա՛նը զ
 անասու՛ղա՛ծ: Մ՛յսօր եղեալ ի՛
 յերկնա յնոցըն վաննքս աբարսի՛
 ծոց. յանձն առե՛ր բա՛ն զԼԼԸ նդ
 աշա՛րհս կե՛րտոն: Ի՛նչ սերօբէքն
 և քերօբէքն Տիացե՛լ զարմնայի՛ն
 և պետուի՛րք վերին զօրա՛ցն ըսքան
 չացեալ աղաղա՛կէ ին՛ առե՛լ լով .
 Սա՛ւրբ . Սո՛ւրբ . Սմմա՛ւրբ
 տե՛ր զօրո՛ւս լի բեա՛նքս:

Յինանցի:

Ա՛լ է՛նք աստու՛ղա՛ս մա՛ն ըմբո՛ք .

Խաչեցաւ վառքն մե՞ր. Թաղեցաւ
և յարեալ. հաւատաւ ընմ եղև աշ
խարհի և համբարձաւ փառօք:
Եւ իսկ ըստ զնվո՛ւրդք՝ զօրհնուի
ընդ հրեշտակս երգեցուք նրմա՛
մանկնդ. սո՛մմա՛ւքք. սո՛մմա՛ւքք.
սք ես տր աւարւա՛ծ մեր:

Արարիէ: Եւ ինչո՛ւցս Տրե՛սակաց:

Տրե՛շտակայի՛ն իսկա՛րգաւորն և թք՛
ընդեր աւարւա՛ծ զքո՛ սք զե՛կե՛
զե՛ցի՛. հազարք հազարաց հրե՛շ
տակադեարք իսկն առաջի՛քն յ
Եւ բիւրբ բիւրո՛ւց հրե՛շտակըք
պա՛շտեն ըզքեզ տր. և ի՛մարդկա
նէ հա՛ճեցար ընդունիլ զօրհնու՛
թիմս՛ն: Չայնի՛ւ ինչ ընդ
կա՛նաւ. սո՛մմա՛ւքք. սո՛մմա՛ւքք.
սո՛մմա՛ւքք տր զօրո՛ւր թեա՛րցս:

Պահոց և նշեցեալս:

Ա՛ւարն յիշատակի՛ հա՛նգս՛ւցե՛

Յճ. ընկալ հայր սբ մարդանսկի
զ պատանրանս : Եւ համարեա
զ հոգիս նոցա ՚ի թիւ սրբոց քոց
յա բքայութեա՞նդ եմմ ընկից :
Սա՞նաւա՞նդ զի հաւատող մա
տուսցուք ըզ պատանրագս . հաշտես
ցի՞ աստուածս՝ լթիդ . և հանդու
ցի՞ ըզ հոգի՞ս նոսկցա՞ն :

Սարգիսոց :

Սրբութիւն սրբոց մե՞ծ ես և
ա՞հա՞նա՞ն : Եւ զինքն ընթի
ք հրեշտածկամցն օրհնե՛ն ըզ
քեզ և ա՞նստե՞ն : Փա՞ծ ըբ ՚ի
բարձո՞ւնս աստու՞ծոյ . և յերկի՛ւ
խաղամ՞ մմ՝ շութիւն .

Լատելոց : Սարգիսից : Հայրապետաց :

Լ՞ մեհակալ ես ՏԷ զօրս լթեանց
որ թագաւորդ ես յաւիտե՞նից :
Ո՞ր նըստիս յերկնից ՚ի՛ յերկինս և
լոյս ծագիս յարարա՞ծրս քո՞

Արևոնարհուք ի ջեր 'ի յերկիր' .
 քեզ պատարագըս մատուցանեմք :
 Եւ որ զանուկըդ քո փառաւոքի
 թեմք . տէր որ պրսակիչդ ես քոյ
 արց (այս անուն) յաւրն զի սորա եւ
 մեզբարե իս . տէր ամենակալ 'ի
 քում արքայուկ' :

Եւ եկե հանդեսաւ որ օր շինի' և զԵ Խոր
 հորդն զերաբերի լիակցես , այս է արարչ
 զուրիւն Յորժամ յահանայն առե :

Տր ան օրհնեցի զամենեւեանդ :
 Սաղմոս առացիք առ անն աստու :
 Եւ դդերն երգիւն Վեբաւայտիս ըսք
 իորհրդս , աւարն ' իմեգնեալ :

Մի ոք յերախա՞յնց . մի ոք 'ի թե' :
 Մարմին արուհական . և արիւն :
 Եւ փան ինկարիւղ 'իսք իորհորդն :
 Յարևու է հար ըզ խորան իւր . և
 ինքն ուղ փեւայ զի էլան է յառազա
 տէր իւրմէ :

Եւ ջնծայ նա ուղ հսկայ յընթանալ
 ըզ ճանապարհս իւր

քհ
 սրբ

սոկ
 դ.դ

սրկ

դ.դ

ա-կ

Որքեզբն^հ ըզբեի^հ Բրաբն:

դ-պ

Եւն^հ ըրբարա^հ ը կերպան^հ ըանի^հ մք:

Լ- Գան շարեւեկն իողն:

ա-կ

Տասնասուար^հ արարեք^հ այնմի^հ որ նրա

տի յե-րկնից երկինս ընդ^ա արեւելս:

դ-պ

Եւ կենդանաբա^հ մ^հ ը Ե^ա բրոր

դո^հ ըթն^հ զերեքսրորեա^հ մ^հ ո^հ որ^հ

նա^հ ըթն^հ մատ^ա Լ^ա ըն^հ մք:

Լ- Գան Ի հարաւաւողն:

ա-կ

Ո՞րք Ի հարաւայ եկեացէ. Եւ ըն^հ Ի

փառա^ա ն ըն^հ է:

դ-պ

Օտմենայն ը զԻկնցազականս Իբաց

դընելով ը զգործս:

Լ- Գան շափինան իօրանին. Եւ Բաց յող ա

հաւոր իողհրոյն տասոյի հանրաբրու^հ է:

Համբարձեք իշխանք զդրուեսն ձեր

Իմեր: Համբարձցին դրու^{նք} յաւի

տեկից. Եւ մացէ թագաւոր փառաց:

Լ- Կատարա^հ օղ^ն Ինի^հ Եւ հարցանէ:

Ով է դա թագ^ը փառաց. Եւ ը հզոր զօ

ուք իւրով. Եւ ի կարող Ի պատե^ր ըզմի:

Արդ՝ զի թագաւորն ամենեւնի յուս
ընդունիցի միջ:

Դ. Ե

Համբարձէք իշխանք զգրուանս:

Կ. Ե

Այլ է սա թագաւոր փառացի և ար
զորութեանց:

Ե. Ե

Եւ ըզհրեշտակացն հանդիսացէս
ընծայեւ ըբերեմք ըզկարգ:

Զ. Ե

Սա ինքն է թագաւոր փառացի:

Արկ

Եւ պարտափոշի երկրպագի ահիւ և բողոք
և անհոս է Յետաց օարջաւատին . և խաչաքն
իւ ի շէր ժողովրդեանն անւուծ:

Օրհնեալ եկեալ անսլամբ ան:

Եւ ի սմախիս ընկալալ սմախիս

Դ. Ե

Եւ ևս խաղաղութիւն ըզտէր աղա:

Արկ

Տէր ս զորմեա:

Դ. Ե

Եւ ևս հաւատով և սրբութիւն կայ
ցուք յաղօթս առաջի քրչ սեղանոցս

Արկ

այ ահիւ: Մի խորհիւ և գայթակ
ղութիւն . մինեմ գութ խորհամանկութիւն

մի պատրանօք և խաբէութիւն: Մի
երկնաւոր և մի թերահաւատութիւն:

Այլ ուղի զ վարութիւն պարզ մըտօք:

որի
դպ

Պա՛տարա՛դ՛ քմ՛ մատչե՛ զառն ի՛ն՛:
Ո՛ղորմու՛թիւն ե՛ խաղաղո՛ւթի ե
պատարագ՝ օրհնու՛թե՛:

որի
քՏ

Օրհնե՛ ա՛՛՛ Տէ՛՛՛ ր:
Շնորհք՛ սէր՛ եւ ի՛ն՛ծային սրբա՛՛:

որի

Բ՛ղղրու՛նս ըզղրու՛նս . ամենայն
իմաստու՛թեամբ եւ զընուշու՛թբ:

Դ՛պէր ընծայեցուցէք ըզմատս ձեր
ինծային երկիւղն՛:

դպ
որի

Ո՛ւնիմք առ քե՛զ ցր ամենապա՛հ:
Եւ՛՛ զոհոյսարձուք ընդ ինն՛, բողորմ՛վ
սրտի՛ն:

դպ
որի

Մ՛ըծան եւ իրա՛ւս
Օրհնե՛ ա՛՛՛ ահ՛՛՛ ր:

քՏ

Եւ ընդ սէրօրհան եւ ընդ քերօ՛՛:
Ինչ՛ ՚ի հանդիսի առարս՛՛մանդ զինն՛ արժան
եւ իրաւին աւնն զայնօ:

որի

Եւ՛՛ զըստոյդ փրկու՛թե՛՛ օր մի՛շտ
ընդ իմ առն՛ շեռ զօհու՛թի մատուցա՛ւ
նեմք քեզ ք՛՛: Սրտվ եւ զհրա՛շարկ
զյարու՛թիչ քո՛ զոգնն զօրու՛թիչ:

Եւ ամ ծառայց կրօնաւորացն Պողոսի
Լեւոնի . պօղոս . մակարայ . սնոփրիտ
սի . աբբայ մարկոսի . որապիօնի . նեղո
սի . աբոենի . Եւ աղբի . պարսամայ :
Յօհաննիսեւանց Եւ Միսեօնեանց .
պրոպ Ասիեանց Եւ Սուքիասանց .
Եւ ամ քրցո Տարց Եւ աշակերտելոց
նոյն ընդ աիեղերս . եղեցի . յիշա՞ :
Յիշեա՞ տէ՞ր Եւ սղորմեա՞ :

դպ

սրկ

Թագաւորաց հաւատացելոց քրցո
Լեւոնի . Սուսանդիանոսի . Տրո
դատայ . Եւ Թեոդոսի . Եւ ամ քր Եւ
բարեպաշտ Թագաւորաց Եւ ամ ստեր
իշխանաց՝ եղեցի յիշա՞ :

Յիշեա՞ տէր Եւ սղորմեա՞ :

դպ

սրկ

Ընդ հանուր ամ հաւատացելոց .
արանց Եւ կանանց . Յերոց Եւ տղայոց .
Եւ ամ չափօւ հասակի՝ հաւատով Եւ
սրբութի՛նք ընդեցելոցն՝ եղեցի յի՞ :
Յիշեա՞ տէր Եւ սղորմեա՞ :

դպ

սրկ

Օրհնեա՞ տէ՞ր :

քն

սրկ

Եւ Ես առաւել զեպիսկոպո՞ :
Պատուութի՛ւն Եւ փառաբանութի՛ն

մատուցանելք քեզ ար ամ մեր լի
որ և անմահ պատարագիս որ ՚ի վր
սրբոյ սեղանոյս զի զոն մեզ ՚ի սրբ
բուի կենդանուէ պարգևեցես
Սոքաւ շնորհեա՛ զսեր զհաստատու
թիւն և զըզձայն զեաղաղութիւն
ամ աշխարհի՛ Սեյ եկեղեցւոյ և
ամ ուղղափառ եպիսկոպոսաց։
Եւ պատուեալն մերոյ և պատուեալսն
հայրապետին ամ հայոց ամ (այս անուն)
և մերոյ արհի եպիսկոպոսին և եւր
նիկ բարաւնապետին ամ (այս անուն)
և քահանայիս որ զպատարագս մա
տուցանէ։ Եւ վաւրն զօրութեց և
յարթութեց թագաւորաց քրիստո
նէից և ի խանայրն բարեպաշտից։
Եւ զեւոյ ուր և խնդրեցես և վա
սին հոգւոցն հանդուցեցոց։
Եւ սա առաւել վասն հանդուցեալ
բարաւնապետացն մերոյ և շնո
ղաց մք եկեղեցւոյս և ողբ ընդ հօ
փանեալ սորին և ն հանդուցեալ։
Եւ զատուի եղբայր մերոյ գերեզոյ
և շնորհ առաջիկայ ժարութեանս։

Հանգիստ հաւատով և սրբաբեր
քնկատարեւոյ՝ եղիցի յիշում:

Բառ անկ. և յաղաքս ամենեցունս
Օրհնեալ անկ. բ:

Եւ եղիցի ողորմութի մեծիս այ և՛:
Եւ՛ ընդ հոգւոյն քունմ:

Եւ սարխաւս քարոյն Բի՛:

Եւ ևս խաղաղութեան զսր աղ՛:
Տեր ողորմեալ:

Լեւնայն սրբովք զորս յիշատակե
ցոք և սուսանեւ լապիս զսր աղս՛:

Տեր ողորմեալ:

Ս ք մատուցեալ քր և անային որս
տարագիս սր՛ի վք որս սեղանոյս՝ զ՛:

Տեր ողորմեալ:

Ոյ զե քո ան մեր սր ընկալաւ զսո՛
ի մք յեղինային և յիմանալի իւր մա
տուցարանն, զեղիանակն սառքես
ցի աւ մեզ զնորհս և զդարգևս հո
գւոյն սք՛ զսր աղաչեցոսք:

Տեր ողորմեալ:

Ունիւղկեցո՛ և ողորմեալ. և ուսհեւ
զմեզ քո քոյին շնորհիւ:

Սեցո՛ անկ. և ողորմեալ:

ԴԵ

ՍԵ

ՔԵ

ԴԵ

ՍԵ

ՔԵ

ՍԵ

ՔԵ

ՍԵ

ԴԵ

ՔԵ

ԴԵ

ՍԵ

ԴԵ

արկ

Օ ամենասրբոս հի զամճածինն ըզ
միշա կոյսն մարիամ՝ հանդերձ ամ
սրբավթ յիշելով զտր աղաչեսցուք:

ԴԴ

Տէր ողորմեա՛:

արկ

Եւ ևս միաբան վն ճշմարիտ և՛:

ԴԿ

Տէր ողորմեա՛:

արկ

Օ անձինքս մեր և զմիմեանս՝ ան՛:

ԴԿ

Կեզ տնդ յանձն եղիցուք:

արկ

Ողորմեաց մեզ տր անճ մեր՝ ըստ՛:

ԴԿ

Տր ողորմեա՛ տր ողորմեա՛ տր ողոր՛:

արկ

Օրհնեա՛ տե՛ր:

ԲԵ

Եւ տուր մեզ համարձակաձայն:

ԳԿ

Հանձն մեր ո՛ր յերկի՛նս էս սրբ
եղիցի՛ անուանքս: Եւ կեսցի՛ արքայ
ու թիւնքս. եղիցի՛ ն կամքքո՛ ուղ
յերկի՛նս և յերկրի՛: Օ հաց մեր
հանապա՛հորդ՝ տուր մեզ այսօր:
Եւ թող մեզ ը՛զ պարտի՛ս մեր. ո՛ր
դէս և մեք թողու՛մք մերոց պարտա
պանաց: Եւ մի՛ տանիր ըզ մեզ ՚ի
փորձուի՛. այլ՝ փրկեա՛ ՚ի չարի՛:

Մանիք առ Թր՝ և առեք ըզլոյս
անէլուհայ: Ճանչակեցէք և տեսէք
զեքս զգրէ տէր: անէլուհայ:

Օրհնեցէք ըզթրյեղիի՝ նս: անէլ:

Օրհնեցէք ըզնա՝ Բբարձուձո: անէլ:

Օրհնեցէք ըզնա՝ մամ՝ հրէշտա՝ կէք
նորա՝ անէլ: Օրհնեցէք ըզնա՝ մամ՝
զօրու թիւնք՝ նոքս՝ անէլ:

Լը՛ տարէն զլարագոյրն յեքս: Եր- սարիս
ապե տարուէ Բարիք Յայնիէ:

Երիւղիւն և հաւատով յառանջ մա
տիք և սրբաւք հաղորդեցարուք
Լը՛ ծագելո-րդն՝ առն Յայնիէ:

Ը՛ մեր և Թր մեր երևեցան մեզ
օրհնեալ և կեալ անսլամբ նս:

Անցի՛ Թր զԺողովարդս քս: և օրհնէ:
Ղարիտալ տարէն զլարագոյրն:

Երաք՝ Բբարձու թեւնցրո՛ց Թր: Նա
չակե ըզլ զմարտիկն զս և զմարտիկն:
ճա՛: Բբարձուձո կեքս՝ կէրո
զեղ ըզմե՛ջ: Որ հանապա՛ զ կեքս կէ
քնս զմեզ, առարեա՛մ՝ Բ մեզ ըզլոյս

Գ. Լոր. քո զօրհնութիւն. փառք Ի
բարձուերս կերա կրօնիդ ընդ մեզ:

Մարտապէն արուցէ:

Ս. Եւսիսադաշտն զոր աշաշեցուք
Եւ Եւս հաւատով ընկալեալք յան
ային մը երկնային անմահ անարատ
Եւ անաղական խորհրդոցս զանէ գո
հացարուք:

Գ. Կ

Պատհանանք ընդքէն ամբողջ կե
րակրեցեր ընդ մեզ յանմահակա
սեղանս յ քո: Բարչևելով զմար
մին քո Եւ զարիւն Ի փրկութի ձի
Եւ կեանք անձանց մերոց:

Ընդ աս քանոր գոյիքն եղանակէն քաղս խոր
հրդաւորս՝ մեկն քահանայն հաբարեցէ
չկարէ աղօթիցն:

Եւ յորձան հոգոցդին արժանաւորին քաղի
չն երգին զքաղս զայս:

Ս. Կայր հաւատոյ մը հարսնարան
Եւ անաղակատ դերանդրա կան.
Զոր փեսայիդ անմահ հա կան.
Եւ զարդարեաց զքէն անկախ խճան

S

Տէ

Տէր .

Տէր Սաբ

Տէր Վր

Տէր Ստեղ

Տէր Սեբա

Տէր Քարսեղ

Տէր Վրեգոր

Տէր Ստեփաննոս և

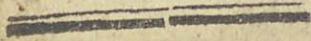
Տէր Թադդէոս

Տէր Վաքեալ

Տէր Ղաւթ

Տէր Սեւերուէթ

Տէր Արապիոն

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

անեալ

Բ և վարե զիշխանութի
 ստու թիւ, և տր տայի նմա
 լից երկայն աւուրս:

Խրատ

Յ

ԽՐԻՍՏՈՍ ԵՎ ԿԱԹՈՂՈՅՐՆԵՆ ՊՈՐՉՈՒ
ԳՕԼԱՐՈՒԹՅԱՆ ԼՆԻՍՏՈՒԹՅԱՆ

ալ զԹուականն յորում ամի և
իցեա ՚ի հանդիպակաց տիոյն ,
և առ զգիր տարւոյն որ է մերձ
նմին , (իսկ որք զոյգն են նօտր
գրով , նահանջք են նորին ,) և գիտ
զնոյն գիր ՚ի հետևել խորանս առա
ջին աղիւսակաց :

Յորս իւրաքանչիւքն յայք են մինչ ՚ի
քէն գլխադիր տառիւք եղեալք են ՚ի
չարս սկրզեան յերես զոյգ երեսս Թղ
Թոցն , և որ ինչ ՚ի դէմն իւր գրել է ,
այն է մինչև ցաւարտ տարւոյն անվրէպ :
Օ որ օրինակ Թոճական տարւոյս որ է
՚իմհ , գիր տարւոյն է տառն Մ : զոր
չըջեալ զԹուղթօն գտանես յերրոր
դում աղիւսակով , և որ ինչ է կից նմին
՚ի կարգի յայնմիկ , ցուցանէ յայտնի զա
մենեսին : Վ յսինքն զօր յոյանու են , զմի
չոց ուտիսն , և զայն կարգ աւ մինչև ցօր
բարեկենդանի յայանու Թիան :
Լ , քի առնողին գիտուի քառք յաւի
տեսնաւ ամէն

26 111111 1111

26 111111 1111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

111111 111111 111111 111111 111111 111111 111111

